

መ ጽ ሐ ት

አ ሚ ን ።

- (ሀ) የኦርቶዶክስን ሃይማኖት ባህልና ታሪክ አምስቱን አዕማዶ ምሥጢር፤
- (ለ) በዓለም ውስጥ የሚገኙትን የሃይማኖትን ስልቶችና ባህላቸውን፤
- (ሐ) ከኒቅያ ጉባኤ ገምጽ ስለ ሃይማኖት የተሰበሰቡት ስምንቱ ጉባኤዎችን ።
- (መ) የኢትዮጵያን ነገሥታት ተራ ቀጥርና አጭር ታሪክ፤
- (ሠ) በኢትዮጵያ የተሾሙትን ጳጳሳትና የአጩንዎችን ተራ ቀጥር የሚያሳይ ።

በቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ትምህርት ቤት

ከአክሊለ ብርሃን ወልደ ቂርቆስ

ተዘጋጀ

ተገትመ ዝንቱ መጽሐፍ በጸወፀቱ ዓመተ መንግሥቱ ለቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ

ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ ።

ወበራብዕ ዓመተ ሢመተ ሊቀ ጳጳስናሁ ለብፁዕ አባ ባበልዮስ

ሊቀ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ።

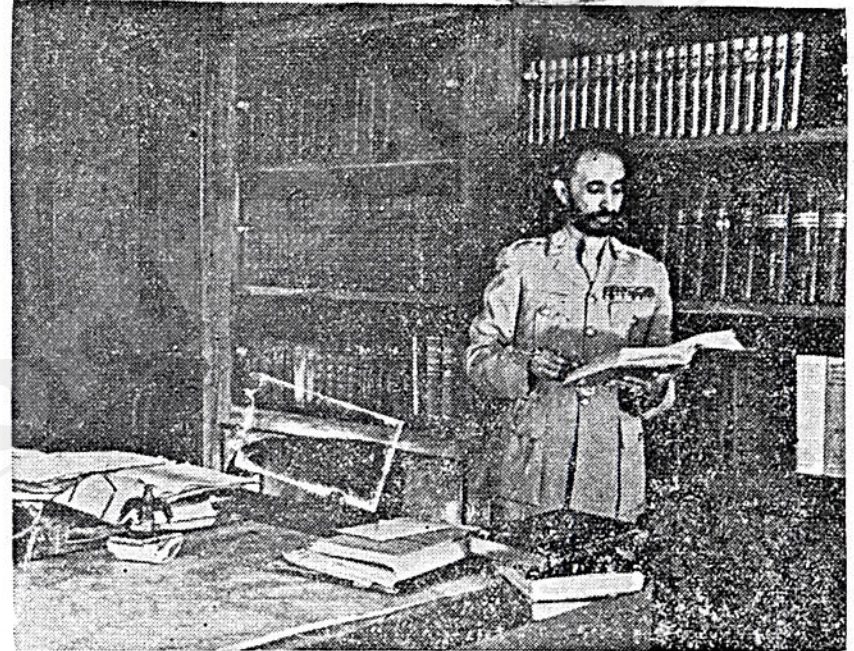
አዲስ አበባ ሚያዝያ ፴ ቀን ፲፱፻፵፮ ዓ. ም.

በትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት ታተመ ፍ ፵፮ ቀጽ ፳፻፱ መ ፫፻

ዋጋው ፪ ብር ከፃ ሳንቲም ።

ያለ ደራሲው ፈቃድ ገልብጦ ማሳተፍ ክልክል ነው።

ገርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ

መቅደም ።

የመጀመሪያውን ስፍራ የእምነት ታሪክ ሊይዘው ይገባል
ወንድሜ ሆይ ።

ከፈጣሪው አብልጦ የኋለምን ከንቱነት የሚወድ ሰው ሁሉ ለጣዖት የሚሰግድ አረማቂን ይመስላል ። የሚገባንን ሥራ ሁሉ ስንሠራ ፍጻሜውን ለእግዚአብሔር መተው ይገባናል ። እርሱም ሕጉንና ትእዛዙን የሚጠብቀውን ሁሉ እንዳይበደል ይጠበቃል ። የሰውነት ተፈጥሮ ያዘጋጀውን እንሠራለን በማለት ፤ የተፈቀደውን ደንብና ሕግ ስንጥስ ከአቀቁው መሪያችን ከእግዚአብሔር እጅ መውጣታችን ነው ። በዚህም ምክንያት ለሚደርሰው ሁሉ ነገር እኛው ራሳችን ኃላፊው ነን ። ደግሞ ሐሳባችንን በደንበኛው መንገድ ለመፈጸም የተነሣን እንደሆነ ለጊዜው ሥራችን ባይያያዝ ስንኳን ፤ ወደፊት ዋጋችንን እናገኛለን የማለት ተስፋ ማድረግ ይገባናል ።

መ ገ ለ መ ሪ ያ ።

አዳምና ሄዋን ከተከለከው የዛፍ ፍሬ ከበሉ በኋላ የኃፍረትና የፍርሃት ዕውቀት ሞላባቸው ። የመገመሪያውም ሐሳባቸው ለኃጢአታቸው ምክንያት ፈጥረው ከሚያስፈራረው ከሞት ፍርድ ለመዳን ብቻ ነበር ። ነገር ግን እግዚአብሔር ስለኃጢአታቸው በጠየቃቸው ጊዜ ፤ አዳም ኃጢአቱን በእግፊ አብሔርና በባልንጀራው በሐዋን ላይ አመካኘ ። እንዲህ ሲል ። ከእኔ ጋር ትሆን ዘንድ የሰጠኸኝ ሴት ፤ እርሷ ከዛፍ ፍሬ ሰጠችኝና በላሁ አለ ። ሴቲቱም ነውሯን በእባቤቱ ላይ አመካኘች ። እንዲህ ስትል ። እባቤቱ አታለለችኝና በላሁ አለችው ። እንዲህም ማለትዋ ስለምን እባቤቱን ፈጠርህ ፤ ወደገነትስ ትገባ ዘንድ ለምን ፈቀድህላት ማለቷ ነው ። ይህንንም ማለቷ ራሷን የማጽደቅና የማታለል መንፈስ ስለ አደረሰት ነው ። ይህም ማታለል በሐሰት አባት በሰይጣን ተገርመረ ። ቀጥሎም በአዳምና በልጆቹ ላይ ተገለጸ ። ይህም የማታለል መንፈስና ሥራ ሁሉ የሰይጣን ክፍል ነው ።

እውነተኛ መንፈስ ግን በኃጢአትም ተሰናክለን ብንወድቅ በንስሐ ተጽናንተን እንድንነሣ ይረዳናል እንጂ ወደ ማታለል ሥራ አይመራንም ። እነሆ እውነተኛው መንፈስ ያደረበት ያምስኪን ቀራጭ ስለ ኃጢአቱ እንዲህ ሲል ጮኸ ። አሌቱ እኔን ኃጢአተኛውን ይቅር በለኝ ብሎ ተናገረ ዓይኑን ስንኳ ወደ ሰማይ ለማንሳት ሳይደፍር ኃጢአቱን ለፈጣሪው አስታወቀ ።

አሁን የተነሣንበት ክፍል ።

የዘመናዊው ትምህርት ቤት ወጣቶች በታላላቅ ትምህርት ላይ የሚገኙ ሁሉ ስለ ሀገራቸው ስለ ኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን እምነቷና ታሪኳ ምን ጊዜ እንደ ተገርመረና የእምነታችንም አኳኋን ምን ዓይነት እንደ ሆነ ሁሉ ጊዜ በምናስተምርበት ክፍል እየ

ተመላሰሱ ስለ ሚጠይቁን ። ይኸንኑም አኳኋን በቃል ሳይሆን በጽሑፍ ማስረጃት አስፈላጊ ስለ ሆነ ። ከጥንታውያን አባቶቻችን ሲያያዝ የመጣውን እምነትና ታሪክ ። ከጥንቶቹ የብራና መጻሕፍትና ከጊዜው ሊቃውንት ጋር በመጠያየቅ ያገኘነውንና የተረዳውን ያህል ። ደግሞም ከቅብጣዊውና ከጽርዓዊው ከላቲናዊውም ቤተ ክርስቲያን የተያያዘና የተጣራ እንዲሆን በማለት አስተያይተን ጽፈንዋል ።

ይልቁንም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን እምነትና ታሪክ ከግብጽና ከሶርያ ብቻ ሳይሆን ከግሪክና ከሮም ቤተ ክርስቲያን ከጥንታዊው እምነትና ታሪክ ጋር በጣም የተገናኘና የተመሳሰለ ነበር ። ነገር ግን በኋላ ዘመን በሹመት ፍቅር ምክንያት የተነሣው የሃይማኖት ክርክርና ጸብ ምክንያት ሆኖት ፣ ፍቅርንና አንድነትን ከማጣት የተነሣ ክርስቲያናዊው ሕዝብ ሁሉ ተለያይቶ ይኖራል ።

ወንድሜ ሆይ ከታሪክ ሁሉ የሚጠቅመው ክፍል የሰውን አእምሮና የሃይማኖትን አስተዳደግ የሚነግረው ክፍል ነው ።

ብሔራዊ ኑሮና የኪነ ጥበብ ዕውቀት ሁሉ እንደምን እንደ ተገመረና እንደ ምን ተሻሻለ ፣ እንዲያውም በጠቅላላው የሊቃውንትን ሐሳብ ሁሉ መለዋወጥ የሚነግረው ክፍል ነው ዋናው ።

ወዳጅ ሆኖ ሰውን ለማወቅ ስትፈልግ አስቀድሞ ሥራው ምን እንደሆነ ማወቅ ያስፈልገሃል ። የሰው ሥራው የሚታወቀው በምድር ነው? ትላኝ እንደሆነ ። መገገመሪያ በንግግሩ ቀጥሎ በምግባሩ ነዋ ፤ አንድ ሲኒክ የሚባል ፈላስፋ ፣ አንድ ሰው ሊጠይቀው ሂደት ሳለ ፣ ከፊቱ ዝም ብሎ ቆሞ ይመለከተው ገመር ። ፈላስፋው ተገርሞ እንዲህ አለው ። ወንድሜ ሆይ ተናገረኝ እንጂ ፣ እንዲያው ቆሞ በማየት ብቻ ማን መሆንህን ላውቀው አልችልም አለው ይባላል ።

መገገመሪያ ሰው ምን እንደ ሠራና ምን እንደ ተናገረ ለማወቅ የሚፈልግ ሰው ሁሉ የጥበብንና የእምነትን ፍሬ ሁሉ ከጠገቡ ያገኛል ። አዲስ ሐሳብ በአእምሮአችን ውስጥ በማደሩ ምክንያት ዕውቀታችን ይስፋፋል ።

ምናልባት ከፍጡርም ተሠውሮ የኖረውን ጥበብና እምነት ለማግኘት ይቻላል ይሆናል ። ወይንም ለበጎነት የሚጠቅመውን የራሳችንን ጉድለት እንረዳለን ።

ወንድሜ ሆይ የታሪክ ዓይን የሞቱትን ሰዎች ሁሉ ያሳያል ። የሞቱትን ሰዎች ለማየት እንደምን ይቻላል? ትላኝ እንደ ሆነ ።

የሞተው ሰው በእጁ የሠራውን የኪነ ጥበብ ሥራና የጻፈውን ታሪክ ። የንግግሩን ጣዕምና የምሥጢሩን ጥልቅነት ስትመለከትና ስታነብ ሐሳቡና ሰውዬው በሬትህ ድቅን ብሎ ይታይሃል ። እንዲያውም በጠቅላላው እገቤ ሞቷል አይታይም ለማለት የሚያስደፍረው በዚህ ዓለም የተወው አንድ ማስረጃ ሲያጣ ነው ።

የታሪክን ጥቅምና የሃይማኖትን ምንጭ መርምሮና ጠንቅቆ ለማስረጃት ማናቸውንም ሀሳብ መልቀም ይጠቅማል ። ስለዚህ ብዙ ነገር የሚያውቅ ሰው የሃይማኖቱንና የታሪኩን መሠረት በማስፋፋትና ያልታሰበ ጠቃሚ ነገር በመግለጽ ፣ ልዩ ልዩ ምሳሌዎችን እየሰጠ አንባቢዎችን ለማስደሰት ይችላል ። ነገር ግን ክፋውን ነገር በመናገርና የራስን ጥቅም ብቻ በመፈለግ የሰው ጠባይ እንደ አራዊት ሆኖ ይኖራል ።

ወንድሜ ሆይ እስቲ ተመልከተኝ በኔና በአራዊት መካከል ያለው ዓለማዊ ኑሮ ልዩነቱ ምንድር ነው? ሁላችንም የሥጋ ፍላጎት ነው የያዝንው ።

- የኢትዮጵያዊውን ቤተ ክርስቲያን ባህልና ሥርዓት በሥራ የረዱኝ መምሕራን ።
- አለቃ አየለ
- አለቃ አዘዘ ተደላ ብሉይ አስተማሪ
- አለቃ ወልደ ኢየሱስ በለው ታሪክ አስተማሪ ።
- ሊቀ ጠበብት ወልደ ጊዮርጊስ መጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ ።
- አቶ ወልደ ትንሣኤ ናቸው ።
- ፪ኛ/ ለውጭው አገር ቤተ ክርስቲያን ባህልና ሥርዓት የረዱኝ ሊቃውንት ።
- አባ ጅርም ገብረ ሙሴ ቤተ መጻሕፍት ወመዘክር ።
- ” ” ሙሴ እንጦንስ ናቸው ” ” ”
- አቶ ዮና ቦጋለ ትምህርት ሚኒስቴር ።
- ለነዚህ መምህራን ጥልቅ የሆነ ምስጋናዬን በትሕትና አቀርባለሁ ።

መ ግ ቤ ያ ።

ሰው ሲፈጠር ከፍ ያለ አእምሮ ተሰጠው ። ከፍ ባለው አእምሮውም ላይ በጊዜ ብዛት ዕውቀት ጨምሮበት የምድር ጌታ ሆነ ።

ይኸንንም ጌትነቱንና ሱውቀቱን ሰው ባንድ ጊዜ አላገኘውም ። ከተፈጠረ ገምሮ ብዙ ጊዜ ታግሎ ነው ያገኘው ።

ነገር ግን ዓለም ከተፈጠረ ገምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ስንት ዘመን እንዳለፈ ለይቶ ለመናገር አልቻልንም ። ስለ ሆነ ግን አንዳንድ የኤውሮፓ ሊቃውንት እንደሚናገሩት ከጀጃሺህ ዓመት በፊት በምድር ላይ ሰው እንደ ነበረ የሚባቃ ማስረጃና ምስክር አግኝተናል ይላሉ ።

አብያተ ክርስቲያናት ግን እንደመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ዓለም ከተፈጠረ ገምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ፯ ሺህ ፱፻፵፯ ዓመት ነው ብለው ይወስናሉ ። ይኸንንም የኤውሮፓ (የቴምሎጊያ) የሃይማኖት ሊቃውንት ሲተረጉሙት በሰው ዘንድ ሺህ ዓመት በእግዚአብሔር ዘንድ አንድ ቀን ነውና ።

ዓለም የተፈጠረው በ፯ ቀን ነው ሲባል ፤ በ፯ ሺህ ዘመን ማለት ነው ብለው ይተረጉሙታል ።

ዕብራውያንም ከክርስቶስ በፊት ያለውን ዘመን አሳንሰው የቁጠሩት ይህን ቀጥር ባያስተውሉ ነው እንጂ ። ሰው ከተፈጠረ ገምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ብዙ ዘመን አልፏል ። ነገር ግን ምን ብዙ ዘመን ቢያልፍ የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል አያስነቅፍም ይላሉ ።

ወንድሜ ሆይ እኛ ግን ይህን ከዚህ በላይ የተጻፈውን ቃል እውነት ይሁን አይሁን ብለን ለመከራከር አንፈልግም ፤ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ቃል ብቻ ማስተዋልና መናገር አለብን ።

ይኸንንም ሰው ከተፈጠረ ገምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለውን ዘመን ፣ የኤውሮፓ ሊቃውንት በ፪ ታላላቅ ክፍል ይከፍሉታል ።

፩ኛ/ እርግጠኛው ታሪክ ያልታወቀ ዘመን ።

፪ኛ/ እርግጠኛው ታሪክ የታወቀ ዘመን ።

ደግሞ እርግጠኛው ታሪክ ያልታወቀውን ዘመን እንደገና በ፫ ይከፍሉታል ።

፩ኛ/ የድንጊያ ዘመን ።

፪ኛ/ የመዳብ ዘመን ።

፫ኛ/ የብረት ዘመን ። ተብሏል ።

ይኸም መገመሪያ መሬትን እየቁፈሩ ሲመረምሩ የሰው አጥንትና ከድንጊያ የተሠራ መሣሪያ አገኙ ። ደግሞ የመዳብና የብረት መሣሪያ ስለ አገኙ የኑሮ ዕውቀትና ሁናቴ ሁሉ እየተሻሻለ መሄዱን ተመለከቱ ።

ከዚህ በኋላ ዓለም የተፈጠረበትን ዕርግጠኛውን ዘመን ለማወቅ አስቸጋሪ መስሎ ታያቸው ።

መግቢያ ።

የአይሁድና የክርስቲያን መጽሐፍ ኦሪት ዘፍጥረት ከ፩ እስከ ፳፰ ምዕራፍ እንደሚነግረን እግዚአብሔር ሰውን ፤ ዓለምን እንዲገዛ ፈጠረው ። ብዙ ታባዙ ምድርንም ምሏት አለው ። እርሱም የመሬት ገዥ ሆነ ። በዚሁም ላይ ደግሞ ለሰው የእምነቱ መተዳደሪያ የሚሆን የጠበቀ ትእዛዝ ሰጠው ። እንዲህ ሲል ፤ እኔ አምላክህ ቀናተኛ ነኝና ፤ ሌሎች አማልክት በሬቴ አይሁኑልህ አለው ። ስለዚህ የመገመሪያውን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አስተውለን ከእርሱ በቀር ሌላ የሕይወታችን ተስፋና መድኃኒት የለምና እንጠብቅ ።

አንተ የተወደድህ ወንድሜ ሆይ ።

ያም ሌላ ፤ ያም ሌላ በነግርህ አትከራከረው ፤ አንተ ተክርክሩ ምን አለህ ላንተ የሚጠቅምህ ምክር ይህ ነው ። እንደ ነቢዩ ንጉሥ እንደ ቅዱስ ዳዊት ሃይማኖት ሆነ እንዲህ እያልህ ሕይወት አድርጋት ።

አቤቱ ጌታዬ ሆይ ንጹሕ ልብፍጠርልኝ ።

የቀናውንና የጸናውን መንፈስ በውስጡ አድሰው ።

ከፊትህም አታርቀኝ ።

ቅዱስ መንፈስህንም ከላይ አትውሰድብኝ ።

የማዳንህን ደስታ መልሰህልኝ ደስ አሰኝኝ ።

በጸናው መንፈስህም ደግሬህ አቁመኝ ። መዝሙር ፳፩ - ፲ ።

እያልህ ላንተ ለኃጢአተኛው በሪያው ሲል የተሰቀለልህንና የሞተልህን ፈጣሪ ሆነ ለምነው እንጂ ፤ በማናቸውም ነገር ክርክርንና ጭቅጭቅን አትውደድ ። የዚህን ዓለም ሥራ ሁሉ ያለ እርሱ እርግጡን የሚያውቀው የለምና አትድከም ።

በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ መልካም አድራጎት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ስለ አገኘችው ክብር ፤ ደስታችን ከልብ ስለ ተረፈ የቤተ ክርስቲያንን ሥርዓትና ስግ የአምነትንም በህል ለመናገርና ለመግለጽ አሳሰብን ።

የፍጥረት መገመሪያ ።

ምዕራፍ ፩

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ ምድርም ባዶ ነበረች ፤ ጨለማም በጥልቅ ነበረ ፤ የእግዚአብሔር መንፈስም በውሃው ላይ ያንገጥብ ነበረ ። እግዚአብሔርም ብርሃን ይሁን አለ ፤ ብርሃንም ሆነ ። እግዚአብሔርም ብርሃንን ከጨለማ ለየ ፤ ቀንና ሌሊትም ሆነ ። እግዚአብሔር በመገመሪያው ቀን ያደረገው ይህ ነው ።

ሰ ኛ ።

በጀኛው ቀን እግዚአብሔር አለ ፤ ጠፈር ይዘርጋና ውሃውም ይለይ እንዲሁም ሆነ ጠፈሩንም ሰማይ ብሎ ሰየመው ።

ግ ክ ሰ ኛ ።

በ፫ኛው ቀን እግዚአብሔር አለ ፤ ደረቀ ይታይ ዘንድ ውሃው ባንድ ሥፍራ ይሰብሰብ ። እንዲሁም ሆነ ። እግዚአብሔር አላ ፤ ምድር ሳርና ቡቃያ ዛፍም ታውጣ ። ምድርም ዘር የሚሰጥ ሣርና ቡቃያ ፍሬ የሚያፈራ ዛፍ አበቀለች ።

ረ ቡ ዕ ።

በ፬ኛው ቀን እግዚአብሔር አለ ፤ በሰማይ ጠፈር ብርሃናት ይሁኑ ። እግዚአብሔርም ፀሐይ በቀን እንድታበራ ፤ ጨረቃና ከዋክብት በሌሊት እንዲያበሩ ሁለቱን ብርሃናት አደረገ ።

ሐ ሙ ስ ።

በ፭ኛው ቀን በውኃ ውስጥ የሚንቀሳቀሰውን ሕያው ነፍስ ያለውንና የሚበረውን ያፍ ፈጠረ ። እግዚአብሔርም ባረካቸው የበዛችሁም ሁኑ አላቸው ።

ዓ ር ብ ።

በ፮ኛው ቀን እግዚአብሔር የምድርን አራዊትና እንስሳትን በምድር የሚንፋቀቁትን ሁሉ ፈጠረ ። በመጨረሻ እግዚአብሔር አለ ። በመልካችን እንደምሳሌያችን ሰውን እንፍጠር ። እግዚአብሔርም አዳምን ከምድር መሬት ፈጥሮ የሕይወት እስትንፋስ እፍ አለበት ። እግዚአብሔርም አለ ወንድ ለብቻው ሊኖር አይችልምና የምትመስለውን አጋዥ ላደርግለት ነኝ አለ ። በዚያን ጊዜ ለአዳም ከባድ እንቅልፍ ወደቀ በት ሲተኛ ከጉድኑ አጥንት ወስዶ ሴት አድርጎ በሬቱ አቆማት ። እግዚአብሔርም ባረካቸው ።

በ፯ኛው ቀን እግዚአብሔር አረፈ ከሥራው ሁሉ ።

ምዕራፍ ፪

አዳምና ሔዋን በኃጢአት እንደ ወደቁ ።

እግዚአብሔር የተደላ ገነትን ተከለ ፤ ሰውንም በዚያ አኖረው ። (አዳምና ሔዋን በእስያ ውስጥ በኤድን በገነት ተክል መካከል ተቀመጡ ።) መልካቸውም ያማረ ፤ መብላቸውም የጣፈጠ ዛፎች በገነት ነበሩ ። በገነትም መካከል የሕይወት ዛፍና መልካምና ክፉን የምታስታውቁ ዛፍ የተባሉ ፪ ዛፎች ነበሩ ። እግዚአብሔርም ሰውን እንዲህ ብሎ አዘዘው ፤ ከገነት ዛፍ ሁሉ ብላ ፡ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከምታስታውቁ ዛፍ በበላህ ቀን ትሞታለህና ከርስዋ ከቶ አትብላ አለው ። እግዚአብሔርም ከፈጠረው ከምድር አራዊት ሁሉ አባብ ተንኮለኛ ነበረች ፤ ሴቲቱንም አለቻት ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ በውነት እግዚአብሔር አዘዘን ? ሴቲቱም እባብ ተንኮለኛ አለቻት ፤ ከገነት ውስጥ ካለው ዛፍ ሁሉ እንበላለን ፡ ነገር ግን እግዚአብሔር አለ ፤ እንዳትሞቱ በገነት መካከል ያለችውን የዛፍ ፍሬ አትብሉ አትንኳትም አለን ። እባብ ተንኮለኛ አለቻት አትሞቱም ፤ ከርስዋ በደላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንደሚከፈቱ እግዚአብሔር ያውቃልና ፤ መልካምና ክፉንም አውቃችሁ እንደአምላክ (እንደ እርሱ) ትሆናላችሁ አለቻቸው ። ሴቲቱም ዛሬቱ መብልዋ መልካም እንደሆነች ፤ ለማየትም እንደምታስገሙም ጥበብን ለመስጠት ያማረች እንደሆነች አይታከፍሬዋ ወስዳለች ፤ ለባልዋም ደግሞ ሰጠችው ፤ እርሱም ከርስዋ ጋራ በላ ። የሁለቱም ዓይኖች ተከፈቱ ፤ እራቃቸውንም እንደሆኑ አወቁ የበለሱትንም ቅጠል ቆርጠው ሸልለው ግልድም አደረጉት ።

ከምና ክፉን የምታስታውቁ ዛፍ የተባሉ ፪ ዛፎች ነበሩ ። እግዚአብሔርም ሰውን እንዲህ ብሎ አዘዘው ፤ ከገነት ዛፍ ሁሉ ብላ ፡ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከምታስታውቁ ዛፍ በበላህ ቀን ትሞታለህና ከርስዋ ከቶ አትብላ አለው ። እግዚአብሔርም ከፈጠረው ከምድር አራዊት ሁሉ አባብ ተንኮለኛ ነበረች ፤ ሴቲቱንም አለቻት ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ በውነት እግዚአብሔር አዘዘን ? ሴቲቱም እባብ ተንኮለኛ አለቻት ፤ ከገነት ውስጥ ካለው ዛፍ ሁሉ እንበላለን ፡ ነገር ግን እግዚአብሔር አለ ፤ እንዳትሞቱ በገነት መካከል ያለችውን የዛፍ ፍሬ አትብሉ አትንኳትም አለን ። እባብ ተንኮለኛ አለቻት አትሞቱም ፤ ከርስዋ በደላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንደሚከፈቱ እግዚአብሔር ያውቃልና ፤ መልካምና ክፉንም አውቃችሁ እንደአምላክ (እንደ እርሱ) ትሆናላችሁ አለቻቸው ። ሴቲቱም ዛሬቱ መብልዋ መልካም እንደሆነች ፤ ለማየትም እንደምታስገሙም ጥበብን ለመስጠት ያማረች እንደሆነች አይታከፍሬዋ ወስዳለች ፤ ለባልዋም ደግሞ ሰጠችው ፤ እርሱም ከርስዋ ጋራ በላ ። የሁለቱም ዓይኖች ተከፈቱ ፤ እራቃቸውንም እንደሆኑ አወቁ የበለሱትንም ቅጠል ቆርጠው ሸልለው ግልድም አደረጉት ።

ከዚህ በኋላ አዳምና ሔዋን የእግዚአብሔርን ፊት ፈርተው ፡ ከገነት ዛፎች መካከል ተሸከሙ ተቀመጡ ። እግዚአብሔር አምላክም አዳምን ጠርቶ ወደት ነህ አለው ፤ እርሱም አለ ፤ ድምፅህን ከገነት በሰማሁ ጊዜ ራቁቱን ነኝና ፈርቼ ተሸከሁ አለው ፤ እርሱም በእውነት አትብላ ብዬ ከዘገቡህ ዛፍ በላህን ? አለው ። አዳምም መለሰ ፡ ከኔ ጋራ ትሆን ዘንድ የሰጠኸኝ ሴት ፤ እርሷ ከዛሬቱ ፍሬ ቁርጣ ሰጠችኝና በላሁ አለው ፤ እግዚአብሔርም ሴቲቱን ለምን ይህን አደረግኸ አላት ሴቲቱም እባብ ተንኮለኛና አሳተችኝና በላሁ አለችው ።

እግዚአብሔርም እባብ ተንኮለኛ ረገማት ፡ በአንቺና በሴቲቱ መካከል ጠላትነትን አቆማለሁ አላት ፤ ሴቲቱንም ረገማት ሃዘሽን አባዛለሁ ፡ በሃዘሽም ልጆች ትወልጃለሽ ባልሽም ይገዛሻል አላት ፤ አዳምንም የሚስትህን ቃል ሰምተህ አትብላ ያልኩህን በልተኻልና ምድር ስለአንተ የተረገመች ትሁን አለው ። እሾህና አሜከላ ታብቃል ፤ አንተም ወደተፈጠርክበት መሬት እስክትመለስ ዕድሜህን ሙሉ ላብህን ጠርገህ በድካም እንጀራህን ብላ አለው ። አዳምም ሚስቱን የሕያዋን ሁሉ እናት ስለሆነች ሔዋን ብሎ ሰየማት ፤ አዳምና ሔዋንም ከዚህ በኋላ የቀርበት ልብስ ለበሱ ። እግዚአብሔርም ከገነት (ከተክል ቦታ) ሰውን አወጣው ፡ የነበልባል ሰይፍ የያዘ ከፍላጊያም ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውን መንገድ ይጠብቅ ዘንድ አዘዘው ። (አቆመው) ።

ወንድሜ ሆይ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ሁሉ ጠብቅ ፡ ሰይጣንንም ተሰላላ ፈው ፡ እርሱም ከንተ ይሸሻል ፤ አንተም ወደ እግዚአብሔር ቅረብ እርሱም ወደ አንተ ይቀርባል ። ያዕቆብ ፩ ፮-፰ ።

ምዕራፍ ፫ ።

አዳምና ሂዋን ብዙ ልጆች ወለዱ በኩሩም ቃየል ተባለ፤ ከእርሱም ቀጥሎ የተወለደው አቤል ተባለ፤ ቃየልም ገበሬ ነበረ፤ አቤል ግን የበግ እረኛ ነበረ ። ቃየል በወንድሙ በአቤል ላይ በጠላትነት ተነሣበትና ከፍጥረት በኋላ በ፪፳፱ ዓመት ቃየል ወንድሙን አቤልን ገደለው ። እግዚአብሔርም ቃየልን ረገመው የአዳምም ልጆች ፻፴ ዓመት በሆነው ጊዜ እንደእርሱ ልጆቹ ለእግዚአብሔር አልተገዙም እግዚአብሔርንም አልፈሩም ትዕቢተኞች ሆኑ፤ ቃየልም ከሚስቱና ከልጆቹ ጋራ ከእግዚአብሔር ፊት ርቆ ሂዶ ከተማ ቁረቁረ ።

የቃየል የልጅ ልጆችም መሰንቆና በገና መምታት፤ ናስና ብረትን መቀጥቀጥና መሥራት የገመሩ እነርሱ ናቸው ።

ከዚህ በኋላ ለአዳም እንደ አራተ አይሁድ አቁጣጠር በ፪፱፤ እንደ አራተ ሊቃናት አቁጣጠር ፪፻፴ ዓመት በሆነው ጊዜ ፣ ሂዋን ለአዳም ሌላ ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ ስሙን ሴት ብላ ሰየመችው ።

እግዚአብሔር በአቤል ፈንታ ተከልኝ ስትል፤ አዳም የሴትን ልጆች እስከ ፱ ትውልድ ድረስ አይቶ፤ ፱፻፴ ዘመን ከሆነው በኋላ (ሞተ) አረፈ፤ ማቱሳላ የሴት ፯ኛ ልጅ ፱፻፷፱ ዓመት ኖረ ።

ምዕራፍ ፬ ።

በ፲ ፯፻፶፯ ዓመተ ዓለም ኖሳ ተወለደ፤ እግዚአብሔር ኖሳን እንዲህ አለው የፈጠርሁትን ሰው ከምድር ላይ ላጠፋ ነኝ አለው ። ኖሳም ጸድቅ ሰው ስለነበረ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስን አገኘ፤ እግዚአብሔርም እንዲህ አለው ርዝመቱ ፫፻ ክንድ የሚሆን መርከብ ሥራ፤ ፫ ፎቅም አድርግበት አለው፤ አንተና ልጆችህ ሚስትህም የልጆችህም ሚስቶች ከአንተ ጋራ ወደ መርከብ ይገቡ፤ ዘርም እንዲተርፍ ከሕያው ነፍስ ሁሉ ሁለት ሁለት አግባ፤ ላንተም ለእነርሳቸውም የሚበቃ ከአሚበላው መብል ሁሉ አግባ አለው ። ኖሳም በተወለደ በ፯፻ ዓመት ወደ መርከብ ገባ ። የጥፋት ውኃ (ማይ አይኅ) በምድር ላይ ወረደ ።

የሰማይ መስኮቶች ተከፈቱ፤ የውኃ ምንጭ ሁሉ ተነደለ፤ በምድር ግን ቀን ግ ሌሊት ዘንመ ፤ ውኃውም በዛ መርከብቱንም ከምድር ወደ ላይ አነሣት፤ በውሃ ላይም ትንሳፋፍ ገመር ። (ከዚህ በኋላ በእስያ ውስጥ ከአርመን አገር አራራት ከሚባል ተራራ ላይ ቆመች) ውኃውም ፲፭ ክንድ ወደ ላይ ከፍ አለ ተራሮችም ሁሉ ተሰጠሙ፤ ውኃውም ፻፶ ቀን አሸነፈ ።

በመገመርያው ወር ኖሳ ወደ መርከቡ ገባ፤ በ፲፯ ቀን የውኃ ምንጭ ተነደለ፤ በ፲፯ኛው ወር፤ በ፳ኛው ቀን ውኃው ጉደለ፤ የተራራዎች ራስ ታየ፤ ከ፵ው ቀን በኋላ ኖሳ የመርከቡን መስኮት ከፈተና፤ ቀራን ሰደደ፤ እርሱም ወዲያና ወዲህ ያንገረብብ ነበረ፤ ወደ መርከቡ አልተመለሰም፤ ከእርሱም በኋላ ርግብን ላከ እርሱም ተመልሶ ወደ መርከብ መጣች፤ ከዚያም ፯ ቀን አሳልፎ ላካት ርግብቱም

የወይራ ቀምበጥ ለምለም ቅጠል ይዞ ወደ እርሱ መጣች፤ ፫ኛ ፯ ቀን አሳልፎ ደግሞ ርግብን ላከ፤ እርሱም ግን በ፫ኛው አልተመለሰችም፤ ከወሩ በመገመርያው ቀን ውኃው ደረቀ፤ ኖሳም የመርከቡን ጣሪያ አነሣ፤ በ፪ኛው ወር በ፳፯ ቀን ምድሪቱ ደረቀች፤ ኖሳም ከመርከቡ ወጥቶ ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕት አቀረበ ። እግዚአብሔርም ኖሳን ባረከው፤ ዳግመኛ ሰውን አላጠፋም ሲል ከኖሳ ጋራ ቃል ኪዳን ገባ ። የኪዳንም ምልክት ፯ ቀለማት ያሉት ቀስተደመና በሰማይ አደረገ ። የኖሳም ልጆች ሴም ከም ያፌት ናቸው ። ኖሳም ከጥፋት ውኃ በኋላ ፫፻፶ ዓመት ቈይቶ ሞተ፤ የኖሳ ዕድሜ በመላው ፱፻፶ ነው ። ልጆቹ ግን እንደእርሱ ብዙ ዕድሜ አላገኙም፤ አርፋክስድም የኖሳ የልጅ ልጅ ፱፻፴ ዓመት ሲሆነው ሞተ፤ ከዚህ ወዲህ ፈጽሞ አነሰ፤ ከ፪፻፶ ዓመት በላይ አላለፈም፤ ሴም ግን እስከ ፲ ትውልድ ድረስ ልጆቹን አየ ።

ከዚህ በኋላ የሰው ልጅ አንዱ ባንዱ ላይ ገዢ ሆነ፤ የካም ልጅ ናምሩድ የሚባለው በምድር ላይ የመገመርያ ገዢ ሆነ፤ የግዛቱም መገመርያ ባቢሎን ነበረች፤ ይህም ከጥፋት ውሀ በኋላ በ፪፻፹ ዓመት ነው፤ በዚያን ጊዜም በዓለም ውስጥ ያሉ ሕዝብ ሁሉ በአንድ ቋንቋ ይናገሩ ነበር እንጂ ሌላ ትርፍ ቋንቋ የለም ነበር፤ ይኸውም ቋንቋ የተባለው ዕብራይስጥ ነበር ይባላል፤ ከ፪፻፷፯ ሊቃውንትም ደግሞ የግዕዝ ቋንቋ ነበር የሚሉ ይገኛሉ፤ አንዳንድ ታሪክ የአሶር ቋንቋ (ወይም የከለዳ ውያን) ቋንቋ ነው የሚሉ አይጠፉም፤ ነገር ግን ዕብራይስጥም ሆነ ግዕዝ፤ የአሶርም ሆነ የከለዳውያን ቋንቋ መሠረቱ አንድ ነው ቃሉም በብዙ ሥፍራ ላይ ይገኛል፤ ሁሉንም የጊዜ ርቀትና መለዋወጥ ለያያቸው እንጂ ንግግራቸውና አካሄዳቸው በፍጹም የተንናገኙ የተመሳሰለ ነው ።

ከዚህ በኋላ የኖሳ ልጆች ከጥፋት ውሃ ወዲህ ምሥራቅን አገር ከነቤተ ሰቦቻቸው ለቀው ሰፊ ሜዳ አግኝተው ሰናዖር ከሚባል አገር ገቡና ተቀመጡ፤ እርስ በርሳቸውም እንዲህ ተባቡሉ፤ ኑ፤ እንደ ሸክላ ጭቃ አድርገን ጡብ እንሥራ በእሳትም እንተኩሰው አሉ፤ እርሱም ሆነላቸው፤ በምድር ላይ ሁሉ እንዳንበተን ወደ ሰማይ የሚደርስ ግንብ እንሥራ፤ ስማችንንም እናስጠራው ተባብሎ ። እግዚአብሔርም የአዳም ልጆች የሚሠሩትን ሁሉ ግንቡንና ከተማውን ያይ ዘንድ ወረደ፤ አለም እነሆ እርስ በርሳቸው አንድ ወገን ናቸው፤ ሁሉም የሚናገሩበት ቋንቋ አንድ ነው፤ አሁን ኑ እንውረድ፤ ከመሥራት የሚከለክሉበትም ምክንያት እርስ በርሳቸው አንዱ የአንዱን ነገር እንዳይሰማው ቋንቋቸውን እንለያይ አለ፤ እግዚአብሔርም እንዲህ አድርጎ በአንድ ላይ ለመኖር ያሰቡትን ሰዎች ቋንቋቸውን ለያይቶ በምድር ላይ ሁሉ በታተናቸው፤ ከተማቸውን መሥራት ትተው ተለያዩ ።

ምዕራፍ ፭ ።

የአብርሃም መጠራት አብርሃም ከሴት ከ፲ኛው ትውልድ ተወለደ፤ በዚያን ጊዜም የነበሩት ሰዎች በልዩ ልዩ ወገን ተከፍለው ጣዖትን ያምልኩ ነበር፤ እግዚአብሔርም

አብርሃምን እንዲህ አለው ፡ ከሀገርህና ከዘመዶችህ ቤት ውጣ ፡ እኔ ወደ እማሳይህ አገር ሂድ ፡ ታላቅ ሕዝብ አደርግሃለሁ ፡ እባርክህም አለሁ ፡ የሚመርቁህንም እመርቃለሁ ፡ የሚረግሙህንም አረግማለሁ ፡ ባንተም የምድር ነገዶች ሁሉ ይባረክሱ አለው ።

አብርሃምም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ወጣ ፤ ሎጥም ከርሱ ጋራ አብሮ ሄደ ፤ አብርሃምም ከካራን በወጣ ጊዜ ዕድሜው ፸ ዓመት ነበረ ፤ በከብትም ባለጸጋ ነበር ። ወንድሙ ሎጥም ብዙ ከብት ነበረውና ፤ በአንድነት ለመቀመጥ አልቻሉም ። በአብርሃምና በሎጥ አረኞች መካከል ጸብ ተነሣ ፤ ስለዚህ አብርሃም ሎጥን እንዲህ አለው ወንድማማች ነንና በአንተና በኔ ጸብ እንዳይሆን ከኔ ትለይ ዘንድ እለምንሃለሁ አለው ፤ ምድር ሁሉ በራታችን ነው ፤ አንተ የወደድኸውን ቀኙን ብትይዝ ፤ እኔም ግራውን እይዛለሁ አለው ፤ ሎጥም በዮርዳኖስ አጠገብ ያለችውን አገር መረጠ ፤ አብርሃም ግን በከነዓን ምድር ተቀመጠ ፤ መልክ ጼዴቅ የሳሌም ንጉሥ የልዑል እግዚአብሔር ካህን አብርሃምን እንጀራና ወይን ስለ አመጣ ባረከው ፤ አለውም ሰማይንና ምድርን በሚገዛ በልዑል እግዚአብሔር ዘንድ የተባረክህ ሁን ጠላቶችህንም በአጅህ ይጣልላህ አለው ።

ስለ መልክ ጼዴቅ ታሪክ በመጽሐፍ ቅዱስ እንደ ተጻፈውና ቅዱስ ጳውሎስ እንደሚሏል እናት አባት የለውም ፤ የተወለደበትም አይታወቅም ። ለዘመኑም መገኘት መርያውና ጥንቱ እይታወቅም አብርሃም ግን አሥራት ሲሰጠው ነበር ብሎ ጽፎልናል ፤ ነገር ግን ትውልዱና ነገዱ ከአብርሃም ወገን ሳይሆን ከአሕዛብ ወገን ነውና ነገደ አይሁድ ሁሉ በትውልዳቸውና በነገዳቸው የሚመኩ ስለሆነ ወገኖቹን አይሁድን ደስ ለማሰኘት ብሎ እንደ ሆነ ነው እንጂ ፤ የመልክ ጼዴቅን ትውልድስ ታሪክ ጸሐፊዎች ግብፃውያን የሐንስ መደብርና አቡሻህር ፤ በጃኖው ክፍል ፤ ወልደ ንጉሠ ግብፅ ወኖባ ዘንግሠ በከነዓን ይለዋል ፤ የኖባና የግብፅ ንጉሥ ልጅ ማለት ነው ፤ አዲሳሌምን መገኘትም የቁረቁረና ያቀናት ሲዱ ይባላል ፤ እርሱም የግብጽና የሱዳን ንጉሥ ነበረ ይባላል ፤ ከግብጽም ተሻግሮ በከነዓናውያን ላይ በኃይል ነግሞባቸዋል ። በሀገሪቱም ላይ ከገሊላ በሕር ዳር ከተማ ሠርቶ በስሙ ቤተ ሳይዳ አሰኝቷታል ፤ (ቤተ ጸጋ ወሣህል) በዕብራይስጥ ቋንቋ ፤ የስጦታና የቅርብ ቤት ማለት ነው ፤ የሐ ፮-፱ ። ሲዱ ሳሌምን ይወልዳል በሳሌም አዲሳሌም ተብላለች ።

ሳሌም ሚልኪንና መልክ ጼዴቅን ይወልዳል ፤ መልክ ጼዴቅ ማለት በዕብራይስጥ ቋንቋ ፤ የእውነት ንጉሥ ፤ የእውነት ገዢ ማለት ነው ፤ እርሱም በቀራንዮ ላይ ቤተ መቅደስን አሠርቶ ፤ የደም መሥዋዕት ሳይሆን በኅብስት በወይን ሲሠዋበት ስለኖረ ፤ መልክ ጼዴቅ የልዑል እግዚአብሔር ካህን ፤ የእውነትና የሰላም ንጉሥ ተባለ ፤ በሢመተ ክህነቱም አብርሃምን በርከታል ። ትውልዱም ከነገደ ከነዓን ነው ፤ አባትና እናቱም ከአሕዛብ ወገን ናቸው ፤ ከመልክ ጼዴቅ አስከ ዳዊት ድረስ ሽህ ዘመን ከነዓናውያን አዲሳሌምን ወርሶዋት ኑረዋል ፤ ስዚህ በኋላ ዳዊት በነገሠ

በጃኖው ዓመት ዘርዓ ከነዓንን ነቅሎ ዘርዓ አብርሃምን ተክሎበታል ፤ በመገመሪያ ዘመን በምድረ ከነዓን ከተማ የቁረቁረ የከነዓን ልጅ በኩሩ ሲዱን ይባላል ፤ የሲዱንም ልጆች በአባታቸው ስም ከተማይቱን ሠርተው ሲዱን ወይም ሲዱና ብለው ሰየሙት ሁለተኛይቱን ግን ጢሮስ ብለው ሰየሙት ይባላል ።

ምዕራፍ 7

የአብራም እምነት ።

አብራም ፻፺፱ ዓመት በሆነው ጊዜ እግዚአብሔር ተገለጠለት ፤ አለውም እኔ ሁሉን የምችል እግዚአብሔር ነኝ ፤ በሬቱም ሂድ ፍጹም ሁን ፤ ከዳኔንም በኔና በአንተ መካከል አደርጋለሁ ፤ ዘርህንም አበዛለሁ ፤ ከእንግዲህም ወዲህ ለብዙ አሕዛብ አባት ትሆን ዘንድ አቁሜሃለሁና ፤ ስምህ አብራም መባሉ ቀርቶ አብርሃም ነው አለው ፤ እግዚአብሔርም ለኪዳን ምልክት የሚሆን ብሎ ወንድ ልጅ ሁሉ በጅ ቀን እንዲገዘር አዘዘው ።

ወንድሜ ሆይ እንግዲህ ግዝረት ለአባታችን ለአብርሃም ከእግዚአብሔር የታዘዘ ሕግና የኪዳን ምልክት ሆኖ መኖሩን አስብ ።

አብርሃም ቀኑ ሙቀት በሆነ ጊዜ በመምሬ አጸድ በድንኳኑ ውስጥ ተቀምጦ ሰለ ፤ እግዚአብሔር ተገለጸለት ፤ አሻቆ ሲያይ ሦስት ሰዎች ወደ እርሱ ሲመጡ አየ ፤ በኖቸውም ጊዜ ወደ ድንኳኑ ውስጥ ተቀብሎ ሊያገባቸው ሮጠ ፤ በምድርም ሰገደ እንዲህ ሲል ፤ አቤቱ ጌታይ ሆይ ባርያህን እንዳታልፈኝ እለምንሃለሁ ፤ ጥቂት ሙሃ ይምጣላችሁና ዕግሮቻችሁን ትታጠባላችሁ ፤ ወደ ዚች ዛፍ ስር ዕረፉ አላቸው ፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው እኔ የዛሬ ዓመት ወደ አንተ እመለሳለሁ ፤ ሚስትህም ሳራ ወንድ ልጅ ወልዳ ትቁዩኛለች ፤ መምሬ አጸድ ማለት በኪብርን ውስጥ የብሉይ ዘመን ከተማ ነበር ፤ በሐዲስ ዘመን ግን የተሠራበት ነገር የለም ፤

ኪብርን ርእሰ አብርሃም (የሁሉ አባት) ሥርወ ሃይማኖት ፤ የእምነት መገመሪያ የሆነ ፤ ከነቤተ ሰቡ የሚኖርበት አገር ነው ።

ወንድሜ ሆይ አብርሃም በሃይማኖቱ ፍጹም ስለሆነ ፤ እግዚአብሔር የነገረውን ሁሉ ተስፋ አንድ ሳይቀር እንደሚፈጸምለት በፍጹም ልቡ ስለ አመነ ፤ በዚህ እምነቱ የሃይማኖት በኩር የሃይማኖት ሥር (ወይም ምንጭ ተባለ ። አሪት ዛፍ ፲፭-፯ ። ያዕቆብ ፱-፳፫ ።

አብርሃም በመምሬ አጸድ ለእግዚአብሔር የተገባ ልዩ መሠዊያ ሠራ ፤ በዚህም ቦታ ላይ እግዚአብሔር ለአብርሃም ፫ ጊዜ ተገልጸለታል ።

ጃኖ ምድረ ከነዓንን ለርእሱና ለዘሩ ሁሉ ርስት እንዲያደርግለት የማይታወል ቃሉን በዚህ ቦታ ላይ ተስፋ ሰጠው ። ፱ኛ ስሙ አብራም ይባል የነበረውን ለውጦ እንግዲህ ስምህ አብርሃም ይባል ብሎ በስሙ ጠራው ፤ ለዚህም የኪዳን ምልክት የሚሆን ግዝረትን ተቀበለ ። ፫ኛ በዚህ ቦታ ላይ ሦስት መንገዶች መስለው ሥላሴ

ተገለጹለት ፣ የሥላሴ ሦስትነትና አንድነት የተገለጸበት አንዱ ምስክር ይህ ነው ። ይህ ሐቅንም እንዲወለድ የነገሩት በዚህ ቦታ ነው ። ፀኛ የሰዶምና የገሞራ ሕዝብ እንደ እሚጠፉ በነገሩት ጊዜ ፣ አብርሃምም ጸድቅ ሰው ነበረና የሕዝቡ ጥፋት አሳዝኖት ፣ ስለ ህ ወይም ስለ ፃጅና ስለ ፴ ጸድቃን ስትል አትምራቸውምን? እያለ ፣ ጊዜ እየ መላለሰ በትሕትና የአማላጅነቱን ልመና ያቀረበበትና የለመነበት ቦታ ይህ ነው ። ሰዶምና ገሞራ ግን ስንኳን ፃ። ህ ጸድቃን ሊገኙበት ይቅርና ከሎጥ በቀር ፣ ጅ ጸድቃን ስንኳ አልተገኙም ፣ ሁሉም በእሳትና በዲን ተቃጠሉ ። አሪ ዘፍ ፲፮ ።

አብርሃም ሰዶሚው ጸኝ ዓመት በሆነው ጊዜ አጋር ወንድ ልጅ አስማኤልን ወለደችለት ፣ ሁለተኛ እግዚአብሔር ሳራን አሰበ እንዳለም አደረገላት ፣ የአብርሃም ሰዶሚ ፻ ዓመት ሲሆነው ወንድ ልጅ ወለደችለት ፣ ስሙንም ይስሐቅ ብለው ሰየሙት ፣ ሳራም እስማኤል ፊዘኛና ቀልደኛ እንደሆነ አይታ አብርሃምን አለችው ይህ ችን በርያህን ከልጅዋ ጋራ ወዲያ አስወጣ አለችው አብርሃምም ስለ ልጁ በጣም አዘነ ፣ እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው ሳራ በተናገረችው ነገር አትዘን የባሪያይ ቱም ልጅ ዘርህ ነውና ሕዝብ አደርገዋለሁ ።

አብርሃም ለአጋር እንጅራና ውሃ በስልቻ ሰጥቶ አስወጣት ፣ እርሷም ተቀብገብዛ ወደ ምድረ በዳ ሃደች ። ልጁንም ውሃ ጥም በያዘው ጊዜ ሲሞት እንዳላየው ብላ ከሩቅ ተቀምጣ ታላቅስ ነበረች ፣ የእግዚአብሔር መልአክም ጠርቶ አይዘኾ አትናሪ አላት ዓይኖቿንም ከፈተላት ፣ ምንጭም አሮች ፣ ከዚያም ልጁን አውጣች ፣ እግዚአብሔርም ከልጅዋ ጋራ ነበረ ፣ ልጅዋም ካደገ በኋላ ቀስተኛ ሆነ እስማኤል ፲፪ ገዢ ምችን ወለደ እነርሱም የዓረብ ወገኖችና ነገዶች ናቸው ።

ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር አብርሃምን አንድ ልጅህን የምትወደውን ሠዋልኝ ብሎ ፈተነው ፣ አብርሃምም ፄ አኸከሮች አስከትሎ ልጁን ይስሐቅን እንጨት አሸክሞ ፣ እርሱም እሳትና ቢላዋን በእጁ ይዞ አብረው ሄዱ ። ይስሐቅም አለው አባቲ ሆይ እሳትና እንጨት እነሆ ይኸውና የሚታረደው በግ የትአለ? አለው ፣ ልጄ ሆይ እግዚአብሔር የሚታረደውን በግ ያስባል አለው ፣ ከመሠዊያው ቦታም ደረሱ እንጨቱንም ደረደረ ፣ ይስሐቅንም ሊያርደው አጋደመው ።

አብርሃምን የእግዚአብሔር መልአክ ከሰማይ ጠረው መለስ ብሎም በተመለከተ ጊዜ ፣ በኋላው ዳንግሌ በግ በቀጥቋቋው ውስጥ ቀንዶቱ ተተብትበው ቆሞ አየው አብርሃም በልጁ ፈንታ ዳንግሌውን በግ ሠዋው ። እግዚአብሔርም እንዲህ አለው ። ላንዱ ልጅህ ስለ አልራራህ እኔ እባርክሃለሁ ዘርህንም እንደ ሰማይ ከዋክብትና እንደ ባሕር አሸዋ አስዘዋለሁ ፣ ቃሌንም ስምተሃልና በዘርህ የምድር አሕዛብ ሁሉ ይባረካሉ አለው ።

ወንድሜ ሆይ የእግዚአብሔርን ሕግና ትእዛዛቱንም ሁሉ ጠብቀህ ኑር ሕይወትሕንም ሁሉ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርገው ከሞት ማዳን ግን የእግዚአብሔር ፈንታ ነው ፣ የሥጋ ሞት አንድ ቀን ነው ። የነፍስ ሞት ግን ፍጻሜ እንደሌለው እወቅ ።

ም ዕ ራ ፍ ጂ ።

አሁን የተነገረንበት ክፍል ስለ ሃይማኖት ነውና አብርሃም ከአሕዛብ ሁሉ ተለይቶ የሃይማኖት ምንጭና ሥር መሆኑን ለመናገር ስንፈልግ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ውስጥ መግባት ግዴታ ሆነብን ። አብርሃም በ፻፹ ዓመቱ ። አረፈ ፣ አንዳንድ ታሪክ በ፻፸ ዓመቱ ማረፈ የሚል ይገኛል ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ ዘመናት አቆጣጠር የዓለም ሊቃውንትና ከሆናት ሁሉ አልተስማሙበትም ፣ ያልተስማሙበትም ምክንያት እንደዚህ ነው ፣ የኤውሮፓ (የሳይንስ) የስነ ፍጥረት (የጊዮሎጂ-ሬያና የጊዮሎ-ጊያ) የመሬት ትምህርትና የጽሕፈት ሊቃውንት ወይም (የፊሎሎጂና የአንትሮፓ ሎገ) የሰው ዘር ትምህርትና የቋንቋ ትምህርት ሊቃውንት እንደሚሉት ዓለም ከተፈጠረ ገምግሞ እስከ ዛሬ ድረስ እጅግ ቢያንስ ከ፻፶፫ ዘመን ያበልጣል ይላሉ ሁለተኛም ከጥፋት ውሃ ከጥን ወዲህም ፲፯፻ ዓመት ይሆናል ይላሉ ። እጅግ ቢያንስም ፲፪፻ ዓመት አልፏል ይላሉ ። ይኸውም ምርመራ የመሬትን ጠባይና የሰውን የተፈጥሮ ጠባይና አካላትን በመመርመር ነው እንጂ የተገኘው በጽሑፍ የተገኘ ምርመራ አይመስልም ።

አብያተ ክርስቲያናት ግን በመጽሐፍ ቅዱስ እንደ ተጻፈው ቃል ከላይ ከአበው ። ከነበሩት ፣ ከሐዋርያት ፣ ቀጥሎም ከሊቃውንት ሲያያዝ የመጣውን አቋጣጠር ብቻ ይቀበላሉ ፣ ይኸውም በጽሑፍ የተገኘ ያልነው ከአዳም እስከ ክርስቶስ ያለውን ዘመን ነው ። በዚህም አቋጣጠር የዓለም ቤተ ክርስቲያን መምህራን አልተስማሙበትም ። የእንግሊዝኛው መጽሐፍ ቅዱስ ከአዳም እስከ ክርስቶስ ያለውን ዘመን ፴፫ ፀ/ዓመት ነው ይላል ፣ የሮማውያን አቋጣጠር ፴፫ ፴፻ አንዳንዱም ፴፫ ፴፻፸፫ ዓመት ይላል ።

የኢትዮጵያ አቋጣጠር ግን እንደ ግብጽና እንደ ሶርያ እንደ ግሪክ አቋጣጠር ፣ ከአዳም እስከ ክርስቶስ ፳፫ ፳፻ ዘመን ይባላል ። በኢትዮጵያም ውስጥ በደብረ ቢዛንና በጉዳጉንዲ አቋጣጠር ፱ ልዩነት አለ ፣ ነበረ ይባላል ። ሐሳብ በዚህ ከአዳም እስከ ክርስቶስ ፴፻፳፻ ዓመት ከአኛ ቀጥሮ ያጉድላል ። ሐሳብ ጉንዳጉንዲም ፴፻፶፫ ዓመት ያጉድላል ። ነገር ግን ዛሬ ቤተ ክርስቲያናትን አትወራበትም ።

ይኸውም ቀጥሮ የተሳሳተው ከአዳም እስከ አብርሃም ድረስ ባለው ዘመን ነው ፣ ምክንያቱም የአሪት መጽሐፍ በዘመነ ብሉይ ፫ ጊዜ ተገልጠው ተጽርክል ይባላል ።
 ፩ኛ/ መዝሙሪያ ሙሴ የጻፈው ፣ አሪተ ሌዋውያን ይባላል ።
 ፪ኛ/ የቤቱል ካህን ምናል የጻፈው ፣ አሪተ ሳምራውያን ተብሏል ።
 ፫ኛ/ በበጥሊሞስ ዘመን ሰብአ ሊቃናት የተረገሙት አሪተ ሊቃናት ተብሏል ።

የአሪት መጽሐፍ በችግርና በስደት ምክንያት በየጊዜው በመገለበጠው ቀጥሎ ተሳሳተ ይባላል ፣ አንዳንድ ታሪክም አይውድ ክርስቶስ የሚመጣበትን ዘመን ቀጥሎን ለማሳሳት ሲሉ ፣ የአሪታቸውን ቀጥሮ ፍቀውታል ይላል ።

የመጀመሪያ አባቶች ቀጥር =	አራተ አይሁድ				አራተ ሳምንት	አራተ ሊቃናት				አራተ ግዕዝ			
	የመላይኛው ዘመን	የሰሜን አይሁድ	የደቡብ አይሁድ	የሰሜን ሳምንት		የመላይኛው ዘመን	የሰሜን ሳምንት	የደቡብ ሳምንት	የሰሜን ሳምንት	የመላይኛው ዘመን	የሰሜን ሳምንት	የደቡብ ሳምንት	የሰሜን ሳምንት
አዳም ሴትን	ወለደ	የሰ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ሴት ሂናስን	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ሂናስ ቃይናንን	"	ጌ	ሀ	ደ	ጌ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ቃይናንን መላልኤልን	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
መላልኤል ያሬድን	"	ጌ	ሀ	ደ	ጌ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ያሬድ ሂናንን	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ሂናን ማቱሳንን	"	ጌ	ሀ	ደ	ጌ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ማቱሳን ሳሚንን	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ሳሚን ሳምንን	"	ጌ	ሀ	ደ	ጌ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ሳምን አርፋ-ክሰድን ምዕ ገፅ	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
አርፋ፡ ቃይናንን በዕብራ የለም	"	ጌ	ሀ	ደ	ጌ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ቃይና ሳላህን	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ሳላህ ዒቦርን	"	ጌ	ሀ	ደ	ጌ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ዒቦር ፋሌክን	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ፋሌክ ራግውን	"	ጌ	ሀ	ደ	ጌ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ራግው ሴፋንን	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ሴፋን ናኮርን	"	ጌ	ሀ	ደ	ጌ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ናኮር ታራን	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ታራ አብርሃምን	"	ጌ	ሀ	ደ	ጌ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
አብርሃም ይስሐቅን	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ይስሐቅ ያዕቆብን	"	ጌ	ሀ	ደ	ጌ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ
ያዕቆብ ገደቱን ነገድ ወለደ	"	ደ	ጌ	ሀ	ደ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ	ደ	ጌ	ሀ	ሀ

የአቡሻክርን መጽሐፍ ፣ የዮሴፍ ወልደ ክርዮንን መጽሐፍ ዜና አይሁድን ተመልከት ፣ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያንም ሁለት ዓይነት ብሉይ አለ ፤ ፩ኛ/ መገናኛ መሪያ በቀዳማዊ ምኒልክ ዘመን በሊቀ ካህናቱ በአዛርያስ እጅ የመጣው አራት ሙሉ የጸፈው የሌዋውያን አራት ነው ። ፪ኛ በ፫፻፳፰ ዓመተ ምሕረት አባ ሰላማ ከሣቱ ብርሃን የተባለው ያመጣው አራት ፣ የሀገሩን ሰብአ ሊቃናት የተረገሙትን ነው ፤ ዛሬም የኢትዮጵያ ሊቃውንት የሚተረጉሙት የብሉይ መጽሐፍ ሁሉ ፣ አባ ሰላማ ከግሪክ ወያ ግዕዝ ያስተረጉሙትን የሰብአ ሊቃናትን ትርጓሜ ነው ፤

ሊቀ ካህናቱ አዛርያስ ያመጣው ብሉይ ግን መኅልዩ ሰሎሞን ብቻ በዚህ በቤተ ክርስቲያን ብቻ ይጻፈደበታል ፤ ቀዳሚያም ሁሉ የሰብአ ሊቃናት አራት አቁጣጠር ነው እንጂ ፤ የአራተ አይሁድ አቁጣጠር አይደለም ፤ ምክንያቱም እኔ ራሴ ፣ ከ፳፻ እስከ ፬፻ ዕድሜ ያላቸውን ፣ በብራና የተጻፉትን መጻሕፍተ አራት ፣ በየገዳማቱ የሚገኙትን ሁሉ ስለ ዘመነ አበው አቁጣጠር ይገናኙ እንደሆነ በማለት ተመልክቼ ነበር ነገር ግን ከኩፋሌው አቁጣጠር በቀር በየአራቱ ሁሉ የተጻፈው አቁጣጠር አንዱ ከንዱ ጋር በፍጹም አልተገናኘም ፤ በንባብ አነጋገርም አልፎ አልፎ ያለያያል ፤ ይሁን እንጂ ይኸውም አኳኋን በቤተ ክርስቲያናትን ሁለት ዓይነት ብሉይ መኖሩን ያስረዳናል ። ስለዘመነ አበው አቁጣጠር የአራተ አይሁድ ፣ የአራተ ሳምራውያን ፣ የአራተ ሊቃናትና የአራተ ግዕዝን ፣ አቁጣጠር ከዚህ በታች በሰንጠረዥ ጽፈን እናሳያለን ምንም እንኳን የአራተ ግዕዝና የአራተ ሊቃናት አቁጣጠር አንድ ቢሆን ፣ በውስጡ ጥቂት ልዩነት ስለ አለው ለብቻው ዘርዝረን ጽፈንዋል ።

መገናኛ መሪያ የተወለደበትን ዘመን ፣ ከወለደ በኋላ የኖረውን ዘመን ፣ የዕድሜውን ጠቅላላ ዘመን ፣ ተለይቶ ተጽፎአል አስተውል ።

የ መ ገዢ መ ሪ ያ አ ባ ቶ ኝ ።

ከአዳም	ከኖኅ	ከሴም
ላሚሀ ሃጂ	ላሚሀ ራፕጊጅ	ላሚሀ ሸ
ማቱሳላ ዜፃግቺ	ማቱሳላ ጊጅ	ማቱሳላ ጊጅ
ያሬድ ዕፃጅ	ያሬድ ፎፃጊ	ኖኅ ዕፃግጅ
መላልኤል ራፕግጅ	መላልኤል ዪፕግጅ	ከማዩ አይኅ በኋላ ያሉት
ቃይናን ጊጅጅ	ቃይናን ፃጅዘ	አብርሃም ፃፃ
ሂኖስ ጊፃጊጅ	ሂኖስ ሸፀ	ይስሐቅ ሃ

ከዚህ በላይ የተጻፈው የአባቶች ዘመን በአራት ሌዋውያን ፣ በአራት ሳምራውያን ፣ በአራት ሊቃናት ፣ በአራት ግዕዝ ፣ አቁጣጠር እንደምን እንደ ተሳሳተ ለይተሀ አስተውሎ ። በአራት አይሁድና በአራት ሳምራውያን አቁጣጠር ሁለተኛው ቃይናን የለም እንደምን እንደተዉት ምክንያቱ አልታወቀም ዜና አይሁድና ታሪክ ግን ፍቀውታል ይላል ።

የአራት ሌዋውያን አቁጣጠር ድምር	የአራት ሳምራውያን አቁጣጠር ድምር	የአራት ሊቃናት አቁጣጠር ድምር
ከአዳም እስከ ኖኅ ፳፻፲፱፻፶፯	ከአዳም እስከ ኖኅ ፳፻፲፱፻፶፯ ።	ከአዳም እስከ ኖኅ ፳፻፲፱፻፶፯ ።
ከኖኅ እስከ አብርሃም ድምር ፪፻፺፪	ከኖኅ እስከ አብርሃም ድምር ፪፻፺፪	ከኖኅ እስከ አብርሃም ድምር ፳፻፲፱፻፶፯
ድምር ፳፻፲፱፻፶፯ ማለት ይሆናል	ድምር ፳፻፲፱፻፶፯ ማለት ይሆናል ።	ድምር ፳፻፲፱፻፶፯ ማለት ይሆናል ።

ነገር ግን እንደ ግዕዙ አቁጣጠር ከአዳም እስከ አብርሃም ድረስ ፳፻፲፱፻፶፯ ማለት ነው ። የአቡሻህርንና የጊዮርጊስ ወልደ አሚድን መጽሐፍ መመልከት ነው ። ሁለተኛ እንደ ሳምራውያንና እንደ ጽርፅ አራት አቁጣጠር የጻፉ ሊቃውንት ሰዲድ ወልደ ቡግባብ ፣ መሀበብ ፣ ዮሐንስ አፈ ወርቅ ፣ ኤጲፋንዮስ ዘቆጵሮስ ፣ ጽዲዳውያን ናቸው አቁጣጠራቸውንም አቡሻህር ዘግጁቸው አንቀጽ በሰንጠረዥ ውስጥ አግብቶ ጽርታል ።

ም ስ ራ ፍ ፺ ።

እንደኛ አቁጣጠር ፳፻፲፱፻፶፯ ማለት ያለም ያዕቆብ ከልጅቹ ጋራ ወደ ምስር ተሰደደ በ፳፻፲፱፻፶፯ ማለት ያለም ሙሴ ተወለደ ። በ፳፻፲፱፻፶፯ ማለት ያለም ሙሴ የእስራኤልን ነገድ ከምስር አወጣቸው ።

ሙሴ በ፳፻፲፱፻፶፯ ዘመኑ ሞተ ። በ፳፻፲፱፻፶፯ ማለት ያለም ኢየሱስ ነበረ ፤ ከክርስቶስ በሬት ፳፻፲፱፻፶፯ ማለት ። በ፳፻፲፱፻፶፯ ። ሙሴ ሞተ ። በ፳፻፲፱፻፶፯ ። እስራኤል የዮርዳኖስን ማንዝ ተሻገሩ በ፳፻፲፱፻፶፯ ። ሳኦል ተወለደ ። በ፳፻፲፱፻፶፯ ። ዳዊት ተወለደ ። በ፳፻፲፱፻፶፯ ። ሰሎሞን ተወለደ ። በ፳፻፲፱፻፶፯ ። ሰሎሞን ቤተ መቅደስን ሠራ ።

ም ስ ራ ፍ ፺ ።

ኸህ ማለት ከክርስቶስ በሬት ዳዊት ከሞተ በኋላ ልጁ ሰሎሞን በአባቱ ዙፋን ተቀመጠ ። እግዚአብሔርንም ወደደ ፣ ከነገሥታትም ሁሉ በክብረትና በጥበብ እርሱ በለጠ ። እግዚአብሔርም ለሰሎሞን በሕልሙ እንዲህ ሲል ተገለጠለት ፣ ምን እንድ ሰጥህ ለምን አለው ፣ ሰሎሞንም አለ እኔ መውጫ መግቢያዬን የማላውቅ ልጅ ነኝና በሕዝብ ላይ ማረፊያ እችል ዘንድ ፣ መልካሙንና ክፋንም ይለይ ዘንድ ለባርያህ አስተዋይ ልቡና ስጠው ፣ ይህም ነገር በእግዚአብሔር ሬት ደስ የሚያሰኝ ሆነ ፣ ስለ ዚህ እግዚአብሔር አለው ፣ በዘመንህ ከነገሥታት አንተን የሚመስል እንዳይኖር ፣ ደግሞም የለመንኸውን ክብርና ጥበብ ፣ ባለጸግነትም እስተሃለሁ አለው ፣ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ክብራን ነገሥታት ሁሉ ከሩቅ አገር ይመጡ ነበር ፣ እንዲሁም የሳባ (የኢትዮጵያ) ንግሥት ፣ በእግዚአብሔር ስም የተሰጠውን ፣ የሰሎሞንን ገዢ በሰማች ጊዜ ፣ በእንቆቅልሽ ልትፈትነው ወደ እርሱ መጣች ፣ እርሷም ብዙ ወርቅና ሽቱ የከ በረ ዕንቁም የተጫኑ ግመሎች ከታላቅ ጓዝ ጋራ ይዘ ወደ ኢየሩሳሌም ገባች ፣ ወደ ንጉሡ ወደ ሰሎሞንም ከገባች በኋላ በልቧ ያለውን ሁሉ አጫወተችው ፣ ሰሎሞንም የጠየቀችውን ሁሉ ተረገሙላት ፣ ከርሱም ተሠውሮ መልስ ያጣበት ነገር አል ነበረም ፣ ንግሥታቱም የሰሎሞንን ጥበብና የሠራውንም ሥራ ሁሉ አይታና ተደ ንቃ ንጉሡን አለችው ፣ ባገራ ሳለሁ የሰማሁትን የጥበብህንና የሥራህን ሁሉ ወሬ ፣ እኔው ራሴ መጥቼ በግዴታዬ እስታይ ድረስ የነገሩኝን ሁሉ አላመንሁም ነበር ፣ ነገር ግን ከሰማሁት ወሬ ሁሉ ፣ ሥራህና ጥበብህ ይበልጣልና እኩሌታውን ስንኳ አልነገሩኝም ፣ ሰምችሁ ሁሉ የተመሰገኑ ናቸው ፣ ሁል ጊዜ በሬትህ የሚቆሙ ፣ ጥበብህንም የሚሰሙ የተመሰገኑ ናቸው ፣ በእስራኤል ዙፋን ያስቀመጠህና የወደደህ እምላክህ የተባረክ ይሁን አለች ፣ ለንጉሡም ወርቅና ሽቱ የከበረ ዕንቁም ሰጠችው ፣ ለሰሎሞን እርሷ እንደ ሰጠችው ያለ ሽቱ ማንም አልሰጠውም ይባላል ፣ ከዚህ በኋላ ሰሎሞን የወሰደችለትን ልዩ ልዩ ገጸ በረከት ከተቀበለ በኋላ ንግሥታቱን በፈቃድ ሥጋ ስለ ተገናኛት ፣ ፀንሳ ወደ ሀገርዋ ተመለሰች ፣ የርስዋም ልጅ ቀዳማዊ ምኒልክ በኢ

ትዮጵያ በነገሠ ጊዜ ፣ እንደ እስራኤላውያን በአንድ አምላክ በእግዚአብሔር ማመን በኢትዮጵያ የተገመረ ያን ጊዜ ነው ፡ በኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስን ሠርቶ ፡ ከሙሴ እስከ ኦርሱ ፪፻፹፫ ዓመት በድንኳን ትኖር የነበረችውን ታቦተ ጽዮንን የእግዚአብሔርን ታቦት ድንኳን ቀርቶ ፣ ቤተ መቅደስን ሠርቶ ያስቀመጠ ሰሎሞን ነው ።

ምዕራፍ ፱ ።

የነቢያት ትንሣኤ ።

እግዚአብሔር ቃሉንና ሕጉን ለሕዝቡ እንዲገልጹና እንዲያስተምሩ ሕዝቡንና ነገሥታቱንም ከኃጢአት እንዲከለክሉና እንዲጠብቁ ብሎ ነቢያትን አስነግ ትውልዳቸውም ፣ ኢሳይያስና ዳንኤል ከነገሥታት ወገን ነበሩ ፣ ኤርምያስና ሕዝቅኤልም ከካህናት ወገን ነበሩ ።

አሞዕም ላም ጠባቂ ነበር ይባላል ። እነዚህ ሁሉ በሕዝቡ ላይ የሚመጣውን መኪራና ችግር የሚናገሩና ስለ ክርስቶስም መወለድ የሚሰብሱና የሚያስተምሩ ነበሩ ።

ኤልያስ	በፀሺ ፯፻ ዓመተ ዓለም ነበረ ፣ ከክርስቶስ በራት	፱፻፵፱	(፱፻፲፱)
ኤልሳዕ	በፀሺ ፯፻ ፯፻፲፫	"	"
ኢሳይያስ	በፀሺ ፯፻	"	"
ኤርምያስ	በፀሺ ፱፻፳፱	"	"
ሕዝቅኤል	በፀሺ ፱፻፳፫	"	"
ዳንኤል	በፀሺ ፱፻፶፫	"	"
ሆሴዕ	በፀሺ ፯፻፲፭	"	"
ኢዮኤል	በፀሺ ፯፻	"	"
አሞጽ	በፀሺ ፯፻፲፫	"	"
አብደዮ	በፀሺ ፱፻፲፫	"	"
ዮናስ	በፀሺ ፯፻፴፰	"	"
ሚክያስ	በፀሺ ፯፻፶	"	"
ናሆም	በፀሺ ፯፻፹፭	"	"
ዕንባቆም	በፀሺ ፳፻፸፬	"	"
ሶርንያስ	በፀሺ ፳፻፸፫	"	"
ሐኔ	በፀሺ ፱፻፹	"	"
ዘክርያስ	በፀሺ ፱፻፹	"	"
ሚልክያስ	በፀሺ ፳፻	"	"

ዮሐንስ መጥምቅ በፀሺ ፱፻፹፱ ዓመተ ዓለም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሳይወለድ ከ፯ ወር ወራት በኋብሮን ተወለደ ።

ምዕራፍ ፲ ።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት ።

እንደ እኛ አቋጣጠር ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በነቢያት የተነገረው ሁሉ ትንቢት ይፈጸም ዘንድ ፪ሺ ፪፻ ዘመን ሲፈጸም ተወለደ ። በተወለደ በግ ቀንም እንደ ሙሴ ሕግ በእግዚአብሔር ፊት ሊያቆሙት ሕፃኑን ይዘው ወደ ኢየሩሳሌም መጡ ። በዚያም ስሙ ስምያን የተባለ ፩ ሽማግሌ ጻድቅ ሰው ነበረ ፡ እርሱም የእግዚአብሔርን መሰረክ ሳያይ እንዳይሞት በመንፈስ ቅዱስ ተገልጦለት ነበር ፡ ሕፃኑንም አቅፈው ወደ ቤተ መቅደስ ሲያገቡት ፡ በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ ወደ ቤተ መቅደስ ወጣ ፡ ሕፃኑንም በክንዳ አቅሮ ፡ እግዚአብሔርን እያመሰገነ እንዲህ አለ ፡ ለአሕዛብ ብርሃን ፣ ለእስራኤል ለወገንህ ክብርን ፣ ትገልጥ ዘንድ ፣ በሕዝቦችህ ሁሉ ሬት ያዘጋጀ ኸውን ማጻገህን ዓይኖቼ አይተዋልና ፡ አጭቱ ዛሬ ሎሌህን አስናብተው አለ ። በዚህ ዓለም ክሉት አሕዛብ ሁሉ ፣ ይህ ዓለም በቃኝ ልሙት ብሎ መገመሪያ የተናገረ ነቢይ ስምያን ነው ።

ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በሰውነቱ እንደ ሕፃናት ሁሉ በትምህርትና በዕውቀት አደገ ፡ እንደኛ ሲራብ ፡ ሲጮግ ፡ ሲደክም ፡ ሲተኛም ነበረ ፡ ኃጢአትና ክፋት ግን አልነበረበትም ። ዮሴፍና እናቱ እመቤታችንም በየዓመቱ ለፋሲካ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ስለ ነበር ፡ እርሱም ፲፬ ዓመት በሆነው ጊዜ ለበዓሉ ወግ ከነርሱ ጋራ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ ፡ በመቅደሱም ውስጥ በመምህራን መካከል ተቀምጦ ሲጠይቃቸውና ሲሰማቸው ነበር ። ኢየሱስም ፴ ዓመት ሲሆነው ፡ ተማሪዎችን (ሐዋርያትን) መረጠ ፡ ዮሐንስ ከሮ ደቀመዛሙርት ጋራ በዮርዳኖስ ቆሞ ሳለ ኢየሱስ ሲመጣ አይቶ ፡ እነሆ ይኸውና የእግዚአብሔር በግ አለ ፡ ሁለቱም ደቀመዛሙርት ዮሐንስና እንድርያስ ቃሉን ስምተው ተከተሉት ፡ ኢየሱስም ሲከተሉት አይቶ ምን ትረፈጋላችሁ አላቸው ፡ እነርሱም መምህር ሆይ ወዴት ትኖራለህ አሉት ፡ እርሱም ኑና እዩ አላቸው ፡ እነርሱም ወዴት እንደሚኖር መጥተው አይና ያንን ቀን ከእርሱ ጋር አብረው ዋሉ ።

እንድርያስም አስቀድሞ ወንድሙን ጴጥሮስን አገኘና እንዲህ አለው ፡ መሢሕን አገኘነው ፣ ትርጓሜውም ክርስቶስ ማለት ነው ፡ ይህትም ወደ ኢየሱስ መጣ ፡ ኢየሱስም በየው ጊዜ አለው ስምያን ሆይ የዮና ልጅ አንተ ከፋ ትባላለህ ፣ ትርጓሜውም ጴጥሮስ ማለት ነው ፡ በጃኛውም ቀን ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሲሄድ ፡ ሬልጾስን አግኝቶ ተከተለኝ አለው ፡ ሬልጾስም ከእንድርያስና ከጴጥሮስ ከተማ ከቤተሰብ ሳይዳ ነበር ። ሬልጾስም ናትናኤልን አግኝቶ ፡ እንዲህ አለው ሙሴና ነቢያት በኦሪት የጻፉለትና ትንቢት የተናገሩለት የናገራቱ ኢየሱስን አገኘው አለው ፣ ናትና ኤልም ተጠራጥሮ ከናገራት መልካም ነገር ሊወጣ ይቻላልን ? አለው ፡ ሬልጾስ ግን መጥተህ እይ ብሎ መልሷልት ።

ኢየሱስም ናትናኤልን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ ፤ ስለ እርሱ እንዲህ ብሎ ተናገረ ፤ እነሆ በውነት ተንኮል የሌለበት እስራኤላዊ እዩ አለ ፤ ናትናኤልም ወዴት ታውቀኛለህ አለው ፤ ኢየሱስም ሬልጶስ ሳይጠራህ ከበለስ በታች ሳለህ አየሁህ አለው ፤ ናትናኤልም አንተ የእግዚአብሔር ልጅ የእስራኤል ንጉሥ ነህ? ብሎ መለሰለት ፤ ኢየሱስም ከበለስ በታች አየሁህ ብዬ ስለ ነገርኩህ አመንህን? ገና ከዚህ የበለጠ ታያለህ አለው ።

በጅናው ቀን በገሊላ አውራጃ በቃና ሠርግ ነበረ የኢየሱስም እናት ከዚያ ነበረች ፤ ኢየሱስም ከነደቀመዛሙርቱ ወደ ሠርግ ተጠርቶ ነበረ ፤ በዚያም የወይን ጠጅ ባለቀ ጊዜ ጋኖችን ሁሉ እስከ አፋቸው ድረስ ውሃ ምሉዎቸው ብሎ አዘዘ ፤ ከዚያም ውሃዎችን ወደ ወይንነት ለወጣቸው ፤ ኢየሱስም በቃና ዘገሊላ ያደረጋት የመጀመሪያዬቱ ተአምር ይህች ናት ፤ በዚያም ክብሩን ገለጸ ደቀመዛሙርቱም ይህን ተአምር አይተው አመኑበት ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ ሐዋርያት ብሎ ሰየማቸው ፤ የተመረጡትም ፲፪ ናቸው ፤ የመረጣቸውም እንዲልካቸውና እንዲያስተምሩ ነው ፤ እነርሱም እነዚህ ናቸው ፤ ትውልዳቸውና ነገዳቸውም ከ፲፪ ነገደ እስራኤል ናቸው ፤ የተመረጡትም ከደሆች ወገን ነበር እንጂ ከመኳንንትና ከባለጸጎች ወገን አልነበሩም ፤ ፩ ቆሮ ፩ ጸ፺ ፳፱ ።

- ፩ኛ ጴጥሮስ ከነገደ ሮቤል ፤ በናቱ ከነገደ ስምዖን ።
- ፪ኛ ወንድሙ እንድርያስ ከነገደ ሮቤል በናቱ ከነገደ ስምዖን ።
- ፫ኛ ያዕቆብ የዙብደዎስ ልጅ ከነገደ ይሁዳ ፤ በናቱ ከነገደ ሌዊ ።
- ፬ኛ ወንድሙ ዮሐንስ ከነገደ ይሁዳ ፤ በናቱ ከነገደ ሌዊ ።
- ፭ኛ ሬልጶስ ከነገደ ዛብሎን ።
- ፮ኛ በርተሎሜዎስ ከነገደ ንፍታሌም ።
- ፯ኛ ቶማስ ከነገደ አሴር ።
- ፰ኛ ማቴዎስ (ወይም ሌዊ) ከነገደ ይሳኮር ።
- ፱ኛ ያዕቆብ የዕልፍዮስ ልጅ ከነገደ ጋድ ።
- ፲ኛ ታዲዎስ (ወይም ልብዮስ) ከነገደ ዮሴፍ ።
- ፲፩ኛ (ይሁዳ) ናትናኤል (ወይም ስምዖን) ቀናናዊ (ወይም ቀናተኛ) የተባለው ከነገደ ብንያም ።
- ፲፪ ይሁዳ አስቆሮታዊ ።

ም ዕ ራ ፍ ፲፪ ።

ኢየሱስም እነዚህን ከመረጠ በኋላ ወደተራራ ወጥቶ ተቀመጠ ብዙ ሰዎች ሊሰሙት ወደ እርሱ ሲሰበሰቡ እንዲህ እያለ ያስተምራቸው ነበር ፤ በመንፈስ ድሆች

የሆኑና ፤ የሚያለቅሱ ፤ ገርችም ብፁዓን ናቸው ፤ ጽድቅን ለማግኘት የሚረቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው ፤ የሚረሩና ዕርቅን የሚያደርጉ ፤ ስለ ጽድቅ የተሰደዱ ብፁዓን ናቸው ፤ ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አላቸው ፤ እላንት የምድር ጨውና የዓለም ብርሃን ናችሁ ፤ መልካም ሥራችሁን አይተው ፤ የሰማዩ አባታችሁን ያመሰግኑ ዘንድ ብርሃናችሁ በሰው ፊት ይብራ ፤ አራትንና ነቢያትን ልፈጽም እንጂ ፤ ለመሻር አልመጣሁም ።

ጠላቶቻችሁን ወደዱ ፤ የሚረግሙዎችሁንም ባርኩ ፤ ለእሚጠልዎችሁም መልካም አድርጉ ፤ ስለ ሚሰድቡዎችሁ ፤ ስለ ሚበድልዎችሁና ፤ ስለ እሚያሳድዱዎችሁ ፤ ጸልዩ ፤ እንዲሁም ብታደርጉ ፤ በሰማይ ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆናላችሁ ፤ እርሱ በሐዩን ለደጎችና ለክፋዎች ያወጣል ፤ ዝናሙንም በጸድቃንና በኃጥአን ላይ ያዘን ማል የሚወዳችሁንም ብትወዱ ምን ደሞዝ አላችሁ ፤ ቀራጮችስ እንዲሁ ያደርጉ የለምን? ስለዚህ እናንተ የሰማይ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ ፤ እናንተም ፍጹማን ሁኑ ፤ ምጽዋታችሁንና ጸሎታችሁን በስውር ለእግዚአብሔር አድርጉ እንጂ ለሰዎች እንደትታዩ ብላችሁ በሰው ፊት እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ ፤ በምትጸልዩበትም ጊዜ ወደ ቤትህ ግባ ፤ በስውር ለእሚያይህ አባትህ ጸልይ ፤ በስውር የሚያይህ አባትህ በግልጽ ይሰጥልህ ፤ ስትጸልዩም በቃላቸው ብዛት (በድምፃቸው ጨኸት) የሚሰማላቸው ፤ እንደሚመስላቸው እንደ አሕዛብ ቃልን አታብዙ አለ ።

ጸሎታችንም ከእግዚአብሔር የቆዘዘው ።

በሰማይ የምትኖር አባታችን ሆይ ፤ ስምህ ይቀደስ ፤ መንግሥትህ ትምጣ ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች ፤ እንዲሁም በምድር ትሁን ፤ የዕለት እንጀራችንን ስጠን ፤ ዛሬ በደላችንን ይቅር በለን ፤ እኛም የበደሉንን ይቅር እንል ዘንድ ፤ ወደ ፈተናም አታግባን ፤ ከክፉ አድንን እንጂ ፤ መንግሥት ያንተ ናትና ፤ ኃይልም ፤ ምስጋናም ፤ ለዘለዓሙ አሚን ።

ልባችሁ በመዝገባችሁ እንዳይታሠር ፤ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብስቡ አንድ አገልጋይ ለሁለት ጌቶች መገዛት እንደ ማይችል ፤ እንዲሁም ሰው ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አይቻለውም ፤ ስለ ምግባችሁ ስለ ልብሳችሁ ስለ እሚያስፈልጋችሁ ሁሉ ለአምላክ ንገሩት እንጂ አትጨነቁ ፤ እንግዲህ ምን እንበላለን ፤ ምን እንጠጣለን ብላችሁ አትጨነቁ ። ለእናንተ ይህን ሁሉ እንደ ሚያስፈልጋችሁ የሰማይ አባታችሁ ያውቃል ። አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥቱንና ጽድቁን ፈልጉ ፤ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል ፤ ነገ ለራሱ ያስባልና ለነገ አትጨነቁ ፤ አትፍረዱ እንዳይፈረዱባችሁ በፈረዳችሁት ፍርድ ይፈረድባችኋልና ፤ በሰፈራችሁትም መስፈሪያ ይሰፈርባችኋል ፤ በዓይንህ ያለውን ጉድፍ ሳታወጣ በወንድምህ ዓይን ያለውን ጉድፍ እንደምን ላውጣ ትላለህ? አንተ ግብዝ አስቀድመህ ጉድፍን ከዓይንህ አውጣ ፤ ከዚያም በኋላ ከወንድምህ ዓይን ጉድፍን ለማውጣት ትችላለህ ።

ለምኑ ይሰጣችኋል ፈልጉ ታገኛላችሁ ፡ ደጅ ምቱ ይከፈላችኋል ፡ የሚለምን ሁሉ ይወስዳል ፡ የሰማይ አባታችሁ ለሚለምንዎ ሁሉ መልካም ነገርን ይሰጠዎል ፡ ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተም ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው ።
 ወንድሜ ሆይ ይህ ቃል ሁሉ የእግዚአብሔር ቃል ነው ፡ የእግዚአብሔርን ቃል እያነበብንና እየሰማን ፡ በናደርገውና በንፈጽመው በልባችንም በንጠብቀው ምንም ጥቅም የለንም ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እንዲህ ብሎ አስተምሮናል ። ይህንን ቃሉን ሰምቶ የሚሠራው ሁሉ ፡ ቤቱን በአለት ላይ የሠራ ጥበበኛ ሰውን ይመስላል ገናም ዘንመ ፤ ጎርፍ ጎረፈ ፤ ነፋስ ነፈሰ ፤ ያንንም ቤት ገፋው ፡ በአለት ላይ ስለተመሠረተ አልወደቀም ። ይህን ቃሉን ሰምቶ የማይሠራውም ቤቱን በአሸዋ ላይ (በድቡሽት ላይ) የሠራ ሰውን ይመስላል ። ገናም ይንመ ፤ ጎርፍ ጎርፈ ፤ ያንንም ቤት ገፋው ፡ ወደቀም ፤ አወደደቀም ታላቅ ሆነ ፤ እያለ ቃሉን የማይጠብቀውን በቤት መሠረት መስሎ ተናግራዋል ። ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱና ለተሰበሰቡት ሰዎች ሁሉ እንዲህ እያለ ያስተምራቸው ነበር ። ማስተማሩንም በፈጸመ ጊዜ የተሰበሰቡት ሰዎች ሁሉ በትምህርቱ ተደንቁ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱንና ሕዝቡንም ሁሉ ጠፎ ማመት ከፎወር ከስተማረ በኋላ ፡ እንደ ኢትዮጵያ አቁጣጠር በጅሸጅ፻ ማመተ ዓለም መጋቢት ፳፯ ዓርብ ቀን ተሰቀለ ሞተ ፡ በሦስተኛው ቀን ከሙታን ተነሣ ። በተነሣም በ፫ኛው ቀን ኤማሁስ ወደምትባል መንደር ሲሄድ ለሐዋርያት ተገለጠላቸውና አነጋገራቸው ፡ ቀለዮጵ የተባለውም ሰው በብዙ አነጋገረው ፡
 ኢየሱስም ከሙሴ ገሮምሮ እስከ ነዚያት ድረስ ስለእርሱ የተጻፈውን ሁሉ እየተረገመ ነገራቸው ፡ ደግሞ ከስምንተኛው ቀን በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ተሰብ ስበው ሳሉ ተገለጠላቸው ፡ ኢየሱስም ከመከላኛው ቁሞ ሰላም ለናንተ ይሁን አላቸው ፡ ቶማስም የተወጋ ጎድኑን የተቸነከረ እጁን ዳሰ አመነ ።
 ፫ኛ በጥብርያይስ ዓሣ ሲይዙ ተገለጠላቸው ፡ ጴጥሮስንም ፫ ጊዜ መላለሰ ። ትወደኛለህን ? እያለ ጠየቀው ። እርሱም መለሰ አዎን ሲል ፤ ኢየሱስም በንጅን ጠብቆ ፡ እውነት አልሃለሁ አለው ። ኢየሱስም ወደሰማይ ሳያርግ ደቀ መዛሙርቱን ሰበሰበ የአብን ተስፋ ሰጣቸው ፤ በመንፈስ ቅዱስ እስቲጠመቁ ድረስ ከኢየሩሳሌም እንዳይወጡ አዘዛቸው ፡ በተሰበሰቡም ጊዜ እንዲህ ሲሉ ጠየቁት በዚህ ወራት ለእስራኤል መንግሥት ታቆምላቸዋለህን ? አሉት ፡ እርሱም አላቸው አብ በሥል ጣኑ የመደባቸውን ዘመኑንና ጊዜውን ታውቁ ዘንድ ለናንተ አይቻላችሁም ፤ አል ተሰጣችሁም ፤ መንፈስ ቅዱስ በወረደላችሁ ጊዜ ግን ኃይልን ትቀበላላችሁ ፤ በኢየሩሳሌም ፡ በይሁዳ ፡ በሰማርያም ፡ እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ለኔ ትመሰክራላችሁ አላቸው ።

ይህንንም ባለ ጊዜ እነርሱ እያዩት ከነርሱ ወደ ላይ ዓረገ ፤ ደመናም ከበበው ከዓይኖቻቸውም ተሰወረ ፡ ኢየሱስም ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ፡ ደቀ መዛሙርቱ በኢየሩሳሌም ቁዩ ፡ መንፈስ ቅዱስንም እንዲቀበሉ ተስፋ ስለነበራቸው ሐዋርያት ሁል ጊዜ እየተሰበሰቡ ባንድነት ይጻፈዩ ነበር ፡ በዚያም እንደተሰበሰቡ ገብዔ አድርገው በአስቆሮቱ በይሁዳ ምትክ ሐዋርያ የሚሆን በዕጣ ማትያስ ስለወጣለት ፲፪ኛ ሐዋርያ ሆኖ ተመረጠ ፡ ይህም የሆነው ጢባርያስ በነገሠ በ፲፱ ዓመት ኢየሱስ ክተወ ለደ በኋላ በ፴፫ ዓመት ከ፬ኛው ወር መጨረሻ ነበረ ፡ ከዚህ በኋላ በ፴፫ ዓመትና በ፳ኛው ወር በ፳ ቀን ከፋሲካ በኋላ በ፶ ቀን ከዕርገት በኋላ በ፲ ቀን መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ላይ ወረደ ፡ ሐዋርያትም መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ ብዙ ቋንቋ ተገለጸላቸው ። ለሕዝቡም ሁሉ ሐዋርያት በቋንቋቸው ሲናገሩዋቸው ጊዜ በጣም ደስ አላቸውና ስብከታቸውን ሁሉ ይሰሙ ገሮም ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፲፪ቱ ሐዋርያትም መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ ወንጌልን ለማስተማር በዓለም ሁሉ ተከታተኑ ።
 ቅዱስ ጴጥሮስም ከአንጾኪያ ወጥቶ ወደ ሮም ሂዶ አስተማረ ፤ የሮም ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ቅዱስ ጴጥሮስ በሮም ፳፭ ዓመት እንዳስተማረ ይናገራል ፡ ነገር ግን የሚበቃ ማስረጃ አላገኘንለትም በባቢሎን ብቻ ብዙ ቀን እንዳስተማረ በመገሮ መሪያው መልእክቱ ፡ ምዕራፍ ፭ ቍ ፲፫ ተመልከት ።
 ቅዱስ እንደርያስ በአካይያ ፡ በቱርክና ፡ በመስኮብ ዳርቻ ባለው አገር እየሀረ አስተማረ ።
 ቅዱስ ያዕቆብ የዙብደምስ ልጅ ፡ በፊት ወደ እስጳንያ ሂዶ አስተምሮ ፯ ዲያቆ ናት ሰበኪዎች ከዚያው ትቶ ፡ ዳግም ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሶ ሲያተምር ሂሮድስ አግሪጶ ስለሃይማኖት አስገደለው ።
 አንዳንድ ታሪክ ስለቅዱስ ያዕቆብ እንዲህ ይላል ። ዕድሜው አርጅቶ ስለነበረ ወደ ሀገረ ስብከቱ አልሄደም ከዚህ ከኢየሩሳሌም ሲያስተምር ነው የሞተው ይላል ።
 ቅዱስ ዮሐንስ የዙብደምስ ልጅ ታናሽ እስያን አስተማረ ።
 ቅዱስ ያዕቆብ የአልፍዮስ ልጅ የኢየሩሳሌም አቡን ሆነ ። (አባት)
 ቅዱስ ፊልጶስ የፍራንሮያን አገር (ታናሽ እስያ ቱርክ) አስተማረ ።
 ቅዱስ በርተሎሜዎስ የአርማንያ (አርመን) አገር አስተማረ ።
 ቅዱስ ማቴዎስ በዩናይትድ ስቴትስ የአትዮጵያ አስተምሮ በኋላ በአዳሊስ በር ወደ ሀገረ ናግራን ተሻግሮ ሲያስተምር ከቄያቤኋላ ፡ በፋርስ አገር ሞተ ከዚያም አዕሙን ወደ ሮማ ወስደውታል ይባላል ።
 ቅዱስ ቶማስ በፓርቲንና በህንድ አገር አስተማረ ።
 ቅዱስ ታዴዎስ በሜስጶጦምያ (አራቅ) አስተማረ ።

ቅዱስ ስምዖን ቀንናዊ በዓረብና በፋርስ አገር አስተማረ ።

ቅዱስ ማጥያስ በኖብያና በቀጳይቅያ አስተማረ ።

ቅዱስ ጳውሎስ የግሪክን አገርና መቁዶንያ ታናሽ እስያን አስተማረ ፤ በታናሽ እስያ ውስጥ ጠርሶስ በሚባል ከተማ ቅዱስ ጳውሎስ ተወለደ ። በ፴፬ ዓመተ ምሕረት ቅዱስ ጳውሎስ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወዳጅ ሆነ ፤ የክርስቲያን ሃይማኖት መሪ ሆነ ። በደማስቆ መንገድ ሲሔድ ክርስቶስ ስለተገለጠለት ክፋቱን ሁሉ ትቶ የሃይማኖት ወዳጅ ሆነ ። በ፴፯ ዓመተ ምሕረት ቅዱስ ጳውሎስ ቅዱስ ጴጥሮስን ለማየት ወደ ኢየሩሳሌም መጣ ።

ምዕራፍ 1፮ ።

በ፴፰ ዓመተ ምሕረት ፊልጶስ ዲያቆኑ አንድ የኢትዮጵያ ሰው የንግሥት ህንደኬ አጋፋሪ የነበረ ወደኢየሩሳሌም ሄዶ ሰግዶ ሲመለስ ወደ ጋዛ በምታወርደው መንገድ ሲሄድ አግኝቶ አጠመቀው ። ያውም ሀጽዋ ለህንደኬ ንግሥተ ኢትዮጵያ የተጠመቀበት ምንጭ እስከ አሁን ድረስ የቅዱስ ፊልጶስ ምንጭ ይባላል ። በዚሁም ቦታ ላይ ዓረቦች መስጊድ ሠርተውበታል ። ሕጽዋ ለህንደኬ ከተጠመቀ በኋላ በኢየሩሳሌም ሰግዶ ሲመለስ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን መወለዱን ሞቱን ፤ ትንሣኤውን የሐዲሱንም ጥምቀት የምሥራች ይዞ ወደ ኢትዮጵያ መጥቶ አስተማረ ። በዚህ መንገድም የነበረች ንግሥተ ገርሳሞት ወይም ህንደኬ የተባለችውን እርሱ አጥምቆታል ይባላል ። የአምነቲም ምልክት በስሙ ተጽፎ የተገኘው የአክሱም ገንዘብ ጉልህ የሆነ የሐዋርያ መስቀል ምልክት ይገኝበታል ተመልክት አዲስ አበባ ቤተ መጻሕፍት ይገኛል ይህም ሕፅዋ ለህንደኬ የተባለው ሰው በኢየሩሳሌም አውራጃ በጋዛ በኢትዮጵያ ቦታ ላይ ይኖር ነበረ ። ጋዛ የተባለውም ቦታ በሰሎሞን ጊዜ ለንግሥተ ሳባ ጓዝ ማሳረፊያ የተሰጠ ቦታ ነው ። ከዚያን ጊዜ ዝምሮ የኢትዮጵያ ነገሥታት ቦታ ሁኖ ይኖር ነበር ።

አንባቢ ሆይ የኢትዮጵያ ሕዝብ ከምሥራቃውያንም ሆነ ፤ ከምዕራባውያን ሕዝብ በሬት ክርስቲያንነትን እንዳገኘና እንደ ተቀበለ ዋና ምስክሩ ይህ ነው ። ስለዚህ የኢትዮጵያ ሕዝብ በዚሁ ቦታ ላይ ጥንተ ክርስትናውን የሚገልጽበት አንድ ቤተ ክርስቲያን መሥራት የተገባው ነበር ።

በ፴፱ ዓመት ቅዱስ ጴጥሮስ ቆርነሌዎስን ከነቤተሰቡ አጠመቀው በኢየሱስ አገር በ፵፬ ዓ ም ቅዱስ ጴጥሮስ ወደ ሮማ ወጥቶ ያስተምር ጀመረ ።

በ፶፬ ዓ ም ያዕቆብ ወልደ ዘብደዎስን በኢየሩሳሌም ስለ ሃይማኖት ሄሮድስ አግሪጶ አስገደለው ።

በ፶፭ ዓ ም ቅዱስ ማርቆስ ወንጌልን ጻፈ ።

በ፶፮ ዓ ም ቅዱስ ጴጥሮስና ሐዋርያት በኢየሩሳሌም ተሰብስበው የቀደመውን የእስራኤልን ሕግ የሚቃወም አንድ ሲኖዶስ ጻፉና አቆሙ ።

በ፶፯ ዓ ም ቅዱስ ሉቃስ ወንጌሉን ጻፈ ። ከቅዱስ ጳውሎስ ጋራም ይቀመጥ ነበረ ። ቅዱስ ሉቃስ ባለ መድኃኒት (ሐኪም) ነበረ ። የእመቤታችንን የእግዝእትን ማርያምን ሥዕል መጀመሪያ የሣለ እርሱ ነው ይባላል ። ትውልዱም በዕርያ ውስጥ ከምትገኘው በአንጾኪያ ከተማ ነው ። በዚሁ ሥፍራ ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ጳውሎስ ተቃምጠውበት ነበር ። መጀመሪያ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ተብለው የተጠሩበት በዚሁ ሥፍራ ነው ።

በ፶፰ ዓ ም ቅዱስ ጳውሎስ በኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ ውስጥ ተያዘ ።

በ፶፩ ዓ ም ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ሮማ ታስሮ ወጣ ።

በ፶፫ ዓ ም ቅዱስ ሉቃስ በሮማ ሀገር ከቅዱስ ጳውሎስ ዘንድ ሁኖ የሐዋርያትን ሥራ ጻፈ ።

በ፶፯ ዓ ም ንጉሡ ኔሮን ቅዱስ ጴጥሮስንና ቅዱስ ጳውሎስን ሁለቱን በ፩ ቀን አስገደላቸው ።

በ፷ ዓ ም ሮማውያን የኢየሩሳሌምን ቤተ መቅደስ አቃጠሉና አፈራረሱት ።

በ፷፯ ዓ ም ጠፋች የሚልም አለ ።

በ፷፰ ዓ ም ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌሉን ጻፈ ፤ በኤፌሶን ወንጌልን ሲሰብክ ተግዞ በፍጥሞ ደሴት ታስሮ ሳለ ራዕዩን ጻፈ ።

በ፻ ዓ ም ቅዱስ ዮሐንስ ከሐዋርያት ሁሉ በኋላ በኤፌሶን አገር ሞተ ።

እመቤታችን እግዝእትን ማርያም በ፶፬ ዓመቷ ፤ በ፶፯ ዓ ም ሞተች ፤ (በ፫ ቀን ከሙታን ተነሥታ ወደ ሰማይ ዓረገች) ።

ቅዱስ ማቴዎስ ፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ሰማይ ባረገ በ፶ ዓመት ወንጌልን ጻፈ ።

አውግስጦስ ቄሳር በነገሠ በ፶፩ ዓመት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተወለደ ፤ ክርስቶስ በተወለደ በ፲፬ ዓመት አውግስጦስ ቄሳር ሞተ ፤ በ፷ ዓመቱ ።

ም ዕ ራ ፍ 1፯ ።

መገጥመሪያ አዳምና ሐዋን በእስያ በኤድን ገነት መሐከል ተቀመጡ (ወይም ተፈጠሩ) ይህም ሥፍራ በእስያ ምዕራብ ወገን ካለው በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ ነበረ ነገር ግን እግዚአብሔርን በድለው በኃጢአት ከወደቁ በኋላ ያንን ደስ የሚያሰኝ ሥፍራ ለቀቁ ። ኋላ ግን ልጆቻቸው በኤፍራጥስ ዙርያ ያለውን አገር ሁሉ ወረሱት ። አንባቢ ሆይ ማንኛውም ነገር የተገጥመረው በእስያ አውራጃዎች ነው ።

አዳምና ሐዋን የተፈጠሩ በእስያ ፣ የኖህ መርከብ የቆመበት በእስያ በአርመን አገር አራራት በሚባል ቦታ ነው ። ብሉይ ኪዳን የተነገረበት ፤ ነቢያት የተወለዱበት ፤ ትንቢት የተናገሩበት ፤ ክርስቶስ የተወለደበት ፤ የሞተበት ፤ የተነሣበት ፤ ሐዋርያት የተወለዱበት የተማሩበት በእስያ ክፍል ነው ።

እምቅድመ ዓለም የነበረ ፤ ሩሳም ዓለሙን አሳልፎ የሚኖር እውነተኛ ሕያው አምላክ እንዳለ የሃይማኖት ምንጭ የተቀዳ ከእስያ ነው ።

የሰው ዘር ሃይማኖት በየዘመኑ ለአዳም ልጆች ሁሉ አንድ የመሆንና ፣ ወይም የመለያየት ምክንያት ሆኖ ይኖራል ፤ ሰው የሆነ ሁሉ ትልቅ ሥልጣን ያለው ፈጣሪ እንዳለ ያምናል ። ይህንንም ነገዶች ሁሉ እንደ ልማዳቸው መስለው ስለ አመኑበት ሃይማኖት ተባለ ። ሃይማኖት ወይም እምነት ማለት ፈጣሪህን አምነህ የምትሄድበት መንገድና ፤ የምትገባበት አገር ሕያው መኖሪያህ ማለት ነው ። ወንድሜ ሆይ ወይም ገና ባይንህ ያላየኛውን መንግሥተ ሰማያትን በዓይነ ልዩና ተመልክተህ ፤ በእደ ሕሊና ጨብጠህ በተስፋ መኖር ማለት ነው ።

ሃይማኖት የጠነከረበት አገር ለሕዝቡ የሥልጣኔ ምልክት ነው ። ያልሠለጠነ አረመኔ ሕዝብ ግን በአጋንንትና በርኩሳን መናፍስት ያምናል ፤ ያገኘውን ሁሉ ያመልካል ፤ እነዚህንም አምላኮቹን ሁሉ በማይረባ መሥዋዕት በደምና በቁስ ፤ በጉሽ ጠጅ ያታልላቸዋል ።

ም ዕ ራ ፍ ፲፮ ።

ሃይማኖት በ፫ ክፍል ይከፈላል ።

፩ኛ/ የክርስቲያን ሃይማኖት ።

፪ኛ/ የአይሁድ ሃይማኖት ።

፫ኛ/ የእስላም ሃይማኖት ።

የክርስቲያን ሃይማኖት የነፃነትና የሥልጣኔ ፣ የፍቅርና የአንድነት ሃይማኖት ነው ። ክርስቲያኖች ሁሉ ብሉይ ኪዳንና ሐዲስ ኪዳንን ይቀበላሉ ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም የዓለም መድኃኒት እንደ ሆነ አምነው ያስተምራሉ ። እነዚህም ክርስቲያኖች በቤተ ክርስቲያን ታሪክ በሦስት ታላላቅ ክፍል ይከፈላሉ ፤ አከፋፈላቸውም እንደ ሚከተለው ነው ።

ም ዕ ራ ፍ ፲፱ ።

፩ኛ/ የኦርቶዶክሳውያን ሃይማኖት ።

ኦርቶዶክሳውያን የተባሉት ክርስቲያኖች ናቸው ፤ እነርሱም ኢትዮጵያ ግብፅ ፣ ኖብያ ፣ ግሪክ ፣ ሶርያ ፣ አርሜንያ ናቸው ፤ ለርም ጳጳስ አይታዘዙም ።

ም ዕ ራ ፍ ፳፱ ።

፪ኛ/ የክቶሊካውያን ሃይማኖት ።

ክቶሊካውያን የተባሉ ክርስቲያኖች ናቸው ፤ አለቃቸውም የርማ ጳጳስ ነው ። ምሥጢረ ቤተ ክርስቲያናቸው ፯ ነው ፤ ይኸውም እንደ ሚከተለው ነው ፤ ጥም ቀት ፣ ሚሮን ፣ ቀርባን ፣ ንስሐ ፣ ቅብፅ ዘድውይ ፣ መዓርገ ክህነት ፣ አውስቦ በሕግ ፣ እነዚህ ናቸው ።

የርማ ጳጳሳት ከ፲፱፻፵ ዓመተ ምሕረት ወዲህ ብዙ ገንዘብና ሀብት አገኙ ። በምድር ላይ የእግዚአብሔር እንደራሴ (ወይም ምስለኔ) ነን ብለው ራሳቸውን የቅዱስ ጴጥሮስ ወራሽ አድርገው ፤ የመንግሥተ ሰማያትና የሲኦል መክፈቻ ተሰጥቶናል ይላሉ ።

ም ዕ ራ ፍ ፳፱ ።

፫ኛ የፕሮቴስታንት ሃይማኖት ።

ፕሮቴስታንት የተባሉ ክርስቲያኖች ናቸው ፤ እነርሱም ከመጽሐፍ ቅዱስ በስተቀር አዋልድ መጻሕፍትን ይይቀቡሉም ። ምሥጢረ ቤተ ክርስቲያናቸውም ፪ ነው ፤ ይኸውም ጥምቀትና ቀርባን ብቻ ነው ።

ይህንንም በ፲፮፻፲፯ ዓመተ ምሕረት ለተር ማርቲን የሚባል መነኩሴ የጀርመን አገር ሊቅ መሠረተው ። እርሱም የርም ጳጳሳትን በመቃወም ይሰብክ ጀመር ። የርማ ቤተ ክርስቲያን በግ አንቀጽ ስሕተት አላት ብሎ ተነሣ (ከሰላም) የክሱም ቃል ይህ ነው ። ሥርየት ፣ ኃጢአት ፣ ተገዘር ፣ ቀርባን ፣ ጸሎት ፣ ሥዕል ፣ ታቦት ፣ ምን ኩስና ፣ የንስሐ ቦታ ፣ ገሃነመ እሳት ፣ ጸም ፣ የለም ብሎ ተነሣ ። ይህን ሁሉ ማምለክ ለጣዖት እንደመስገድ ያለ ነው አለ ። ስለዚህ መላው የእውሮፓ ክርስቲያን ሁሉ ተናወጠና የርም ጳጳሳትን ሥልጣን ነገሥታቸውም መኳንንቱም የማይቀበሉት ሆነ ፤ በዚህ ሃይማኖት ነገር ። ጀርመኖችና እንግሊዞች ፕሮቴስታንት ሁነው ከርም ክቶሊኮች ጋራ ፻ ዘመን ጦርነት አደረጉ ። ከጦርነቱም የተነሣ ጄሚሊዮን ሰው ሞቷል ይባላል ። ማርቲን ለተር ብዙ መጻሕፍት ስለ ሃይማኖት ከደረሰ በኋላ በ፳፻፱፻፵ ዓመተ ምሕረት የካቲት ፲፯ ቀን አረፈ ።

ም ዕ ራ ፍ ፳፱ ።

፪ኛ/ የአይሁድ ሃይማኖት ።

አይሁድ የተባሉ ብሉይ ኪዳንን ብቻ ይቀበላሉ ። ክርስቶስም ገና ከኛ ይወለዳል ብለው ይጠብቃሉ ይባላል ፤ አይሁድ ከሁለት ይከፈላሉ ። እነርሱም ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን ይባላሉ ። ፈሪሳውያን ትንሣኤ ሙታን መኖሩን ያምናሉ ። ነገር ግን ከትንሣኤ በኋላ ሚስት አግብተን ልጆች ወልደን እንኖራለን ይላሉ ፤ ሰዱቃውያን ግን ሰው ከሞተ በኋላ አይነሣም ጽድቅና ኩነኔም የለም ይላሉ ።

እነዚህም ፀግኖች በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘመን ስለነበሩ ብዙ ክርክርና ጥያቄ ያቀርቡለት ነበር ።

ም ዕ ራ ፍ ፳፱ ።

፫ኛ/ የእስላም ሃይማኖት ።

እስላሞች አንድ ገጽ ብለው ያምናሉ ። ክርስቶስንም ነቢይ ነው ብለው ያምኑ ቦታል ። የእስላሞችን ሃይማኖት የመሠረተ መሐመድ በቀይ ባሕር አጠገብ በመካከ

አገር በጅጅጅ ዓመተ ምሕረት ተወለደ ትውልዱም የእስግኤል ዘር ነው ። የኪዳኑ ወገን የእስግኤል ገደብ ልጅ ነው ። ሸጅ ዓመት እስተሆነው ድረስ ግመል ጠባቂ እረኛ ነበረ ከዚህም በኋላ ግዳማው እስኪሞላው ድረስ በብሔራዊና መኖሪያውን በተለየ ዋሻ አድርጎ አጸልፏል እያለ ኖረ ። ግዳማው ሲሞላው በገገገገ ዓመተ ምሕረት እኔ ነቢይ ነኝ አለ ። መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል የቀሩዓንን መጽሐፍ አስተማረኝ አለ ።

መሐመድ አንዲን መምህር ሆኖ እንዲያውም መልኩና ቁመቱ የሚያስፈራና የሚያስደንግጥ ነበረ ይባላል ። በተወለደበት አገር በመካ ያሉ ሕዝብ ሁሉ በመገገመ ሪያ ነቢይ ነኝ ብሎ ሲያስተምር በሰሙ ጊዜ ይህ የግመል እረኛ ማን ነቢይ አደረገው ብለው ሊገድሉት በተነሡ ጊዜ ሸሽቶ መዳና ወደ ተባለች ወደ አረቦች ከተማ ገብቶ ያስተምር ጀመር ። በዚያም ትምህርቱንና ሃይማኖቱን ብዙ ሰዎች ተቀበሉት

መሐመድ ብሉይ ኪዳንና ሐዲስ ኪዳንን ይቀበላል ፤ ነገር ግን በሙሉ አያምንም ከብሉይ ኪዳን ሙሴ የእግዚአብሔርን መጻሕፍት ጅ ጸፈ አለ ። ዳዊት ነቢይም የአምላክን መዝሙር ጸፈ አለ ። ቅዱስ ዮሐንስ የእግዚአብሔርን ወንጌል ጸፈ አለ ። እግዚአብሔር ለአሕዛብ እንዲያስተምሩ የላከቸው ነቢያት ብዙ ናቸው አለ ። ነገር ግን ከነቢያት ሁሉ የምበልጥ እኔ ነኝ አለ ። ከመጻሕፍት ሁሉ የሚበልጥ የኔ መጽሐፍ ቀሩዓን ነው አለ ፤ አረት ወይም ወንጌል መጽሐፍ ያለው ሰው ሁሉ የኔ ወዳጅ ነው አለ ። የኔ መጽሐፍ ቀሩዓን የሌለው ሰው ግን የኔ ጠላት ነውና እርሱን ግደሉ ብሎ አዘዘና ገንዘቡም የእስላም ነው አለ ።

እመቤታችንን ማርያምን እርስዋ ንጽሕት ድንግል ናት በድንግልናም ነቢይ ኢሳን ወለደችው ፤ እርሱም ታላቅ ሰው ነው አለ ። ግን እርሱ የእግዚአብሔር ነቢይ ነው እንጂ አምላክ አይደለም አለ ።

በትንሣኤ ቀን በሰው ሁሉ ላይ የሚፈርድ ነቢይ ኢሳ ነው ፤ ሰው ሁሉ የነቢይ ኢሳን ፍርድ ከላገኘ መንግሥተ ሰማያት ሊገባ አይችልም አለ ። ነገር ግን እስላም የሆነ ሁሉ የመሐመድን ስም በጠራ ጊዜ ነቢይ ኢሳ ገነትን ያስጠቀል አለ ።

ሁለተኛ ደግሞ እግዚአብሔር በገነት ውስጥ ሰውን ደስ ለማሰኘት ሲል የሚጣፍጥ ምግብና መጠጥን ሽቲንም ያዘጋጃል ፤ ብዙ ደናግሎች ሴቶች ለወንዶች ልጆች በገነት ውስጥ ያዘጋጃል አለ ። ተመልከት የእስላምን ሃይማኖት ያስፋፋው በሰማይ ሚስት አግብተን እንኖራለን የማለት ተስፋ ነው ፤ በድንግልና ወይም በምንኩስና መኖርን ነቅሮ በምንኩስና መኖር የሰይጣን ሕግ ነው አለ ። አንድ ሰው ከገረዶች በቀር ፬ ሚስት ያግባ ብሎ አዘዘ ፤ እርሱ ራሱ ደግሞ ፲፫ ሚስቶች ነበሩት ይባላል ፤

መሐመድ የእግዚአብሔር ረሱል (ነቢይ) ከሴቶች ነገር ክልክል የለውም አለ ። ስለዚህ እስላሞች ሁሉ በምድርም በሰማይም ሚስት አግብተን እንኖራለን የሚል ከንቱ ተስፋን ስለ ተከተሉ የእምነታቸው አንገት ግዙፍ ነው ። የሙሴን ሥርዓት አይቶ

የረመዳን ጾምን ሠራ ፤ ከኃጢአትም ለመንጸት እጅሁንም እግርህንም ሰውነትህን ሁሉ ታጠብ አለ ። የናዝራውያንን ሥርዓት አይቶ እንደ ቅዱስ ዮሐንስ ወይን ጠጅን የሚጠጣን ሁሉ ከለከለ ፤ የዕርያ ሥጋን አትብሉ አለ ፤ መሐመድ በገገገገ ዓመተ ምሕረት ገምሮ የቀርዓንን ሕግና ሥርዓት አስተምሮ ፤ በገገገገ ዓመተ ምሕረት በተወለደ በገገገ ዓመቱ በድንገት ሞተና በመዲና ተቀበረ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

፬ኛ/ የአረማውያን ሃይማኖት ።

የአረማውያን ሃይማኖት ፡ ብራህማ ፡ ቡዳሃ ፡ ሸማን ፤ ፊችሽ ይባላል ፤ ብራህማ የተባለው ከአራት ሺ ዓመት ገምሮ የሀንድ ሃይማኖት ነው ። እርሱንም ትልቅ አምላክ ይሉታል ። ደግሞ ከርሱ ከጥልቁ አምላክ ፫ አማልክት ወጥተዋል ይላሉ ፤ እነርሱም ብራህማ ፡ ዊሸኑ ፤ ሲባ (ወይም ሲቀ) ይሏቸዋል ፤ ብራህማ ማለት ፈጣሪ ፤ ዊሸኑ ማለት ጠባቂ ፤ ሲባ ማለት አጥፊ ናቸው ብለው ያምናሉ ፤ ከዚህ በስተቀር መልካቸውን እነርሱ ቀርጾ የሚያመልክባቸው በሺህ የሚቆጠሩ አማልክት አሉባቸው ።

የሞተ ሰው ነፍስ ደግሞ ሆነ እንደ ሆነ ለጊዜው ከአምላክ ጋራ የምትተባበር ይመስላቸዋል ። ነፍስ በአምላክ እየተጠራች ወደ አምላክ እንድትሄድ ያስፈልጋታል ይላሉ ይህንንም ታላቅ ጾጋ ለማግኘት ፡ ሰው ከኃጢአት ከርኩሳት እንዲለይ መጣጣር ያስፈልገዋል ። ሰውም በሚሰቀቅበት በመልካም ሥራው በጸሙ ፤ በጸሎቱ ፤ በምጽዋቱ ፤ ሥጋ በሚሰቀቅበት ነገር ሁሉ ራስን ማሳቀቅ ነው ይላሉ ።

እንግዲህ አንባቢ ሆይ እነዚህ አረማውያን የተባሉ ሕዝቦች ፡ ጾም ፡ ጸሎት ፡ ምጽዋት መልካም ሥራ ሁሉ ሰውን የሚጠቅመው መሆኑን ሲያውቁ ፡ በክርስቶስ ስም ክርስቲያን ለተባለ ሰውማ ፤ ጾምና ፤ ጸሎት ፤ ምጽዋት እንደምን አይጠቅመውም ይባላል ?

ደግሞ ሁለተኛ ርኩስ መንፈስ ያለው ሰው ሲሞት (ክፉ የሚሠራ) ሰውየው ከሞተ ፤ ነፍሱ ወደ ሰው ፤ ወይም ወደ እንስሳ ተመልሳ ትገባለች እንጂ ወደሌላ ስፍራ መሄድ የለባትም ይላሉ ። ስለዚህ ሀንዶች ሁሉ የአባቶቻቸው ነፍሳት ሁሉ ማደሪያ እንዳያው ብለው ፡ እንስሳትን ሁሉ አይገድሉም ይባላል ።

የሀንዶች አምልኮት ሁሉ እጅግ የሚያስገርም ነው በዚህ በብራህማ ሃይማኖት ታቸው ሊጸድቁበት ብለው ሰውነታቸውን የሚያሰቅቁበት ገድላቸው በጣም ያስደንቃል ። አሊህም መኖኞች (ፋኪርች) ይባላሉ ፤ ናዝራውያን ማለት ነው ፤ አንዳንዶቹም ፋኪርች የተባሉት ፡ ጠገራቸውን አይላጩም በጣም ያሳድጉታል ፤ ጥፍራቸውንም አይቁርጡም ፤ ሰውነታቸውንም አይታጠቡም ፤ እንዲያውም ስህተትታቸው ላይ አመድ ይነሰንሱታል ይባላል ።

አንዳንዶቹ ደግሞ ከሚማኑት ውስጥ የሾለ ምስግር ጨምረው በላዩ ላይ ይሄ ዱባታል ። ደግሞ አንዱ ዓይኑ እስተፈገገ ድረስ ፀሐይቱን ትኩር ብሎ ያስተውላታል ።

ደግሞ አንድ አንዱ እጁ እስቲደክምና እስቲሰለች ድረስ ዛፋን በእጁ ጨብጦ ከዛፋ ላይ ተንጠልጥሎ ይውላል ይባላል ።

በሀንድ አገር ያሉ መናንያንና ናዝራውያን እንደዚህ ያለ ገድል አላቸው ይባላል ። በሀገራችን በኢትዮጵያም እንደዚህ ያለ ገድል ያላቸው ሰዎች በጣም ብዙ ምች ናቸው ። እነዚህ ሁሉ መናንያንና ናዝራውያን የብራህማ ወገን ናቸው ይባላል ። ከሁሉም ወገን ከፍ ያሉት የብራህማ ወገን ናቸው ። የሚታወቁበትም ምልክት በአን ገታቸው ላይ ነጭ ክር እንደማተብ ያስራሉ ። በሀንድ አገር ብራህማዎች እንደ ከሀ ናት ማለት ናቸው ። በሕዝቡም ላይ ይፈርዱበታል ። ብራህማን የሚባለው ወገን ሁሉ በሕዝቡ ላይ ሥልጣን አለው ። ለሙታኑ መታሰቢያ ድግስ (ተገዝር) ያሰናዳሉ አብ ዛፍውን የኢትዮጵያ ልማድ ከሀንዳዊው ልማድ ጋር የተመሳሰለ ነው ።

በሀንድ የቡዳሃ ሃይማኖት ከጆሺጅጅ ዓመት በፊት የወጣ ነው ፤ አንድ የሀንድ ገዢ ስሙ ጉተማ ይባል ነበረ ፤ በኋላ ስሙ ቡዳሃ የተባለ አወጣው ይባላል ። ቡዳሃ ማለትም በቋንቋቸው ብሩህ ማለት ነው ።

ይህም ሰውዬ ብራህማ የተባለውን ሃይማኖት የጠፋውን አቅንቶ የራሱን ሃይ ኖት ቡዳሃን አጸና ይባላል በዚህም ሃይማኖት በሀንድ ፣ በቻይና ፣ በጃፓን በሌሎችን በመንገል ያሉ ሕዝብ ሁሉ ያምኑበታል ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

የኢትዮጵያ እምነት ።

በ፬ሺ ፳፻፲፰ ዓመተ ዓለም ከክርስቶስ ልደት በፊት ፱፻፹፪ ዓመት ነው ። ኢትዮጵያ ከቀዳማዊ ምኒልክ ገምሬ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ዓለም አስተምሮ ወደ ሰማይ በረገ እስከ ፲፫ ዓመት ድረስ የኢትዮጵያ አምልኮ እንደ ዕብራውያን አንድ አምላክን ማመንና የአሪትንና የነቢያትን መጽሐፍ ብቻ መቀበል ነበረ

ከዚህ በኋላ ግን ሕጽዋ ለሀንደኬ በግብረ ፡ ሐዋርያት ምዕ ፷ ቀ ፳፯ ፳፱ ህን ደኬ ተብሎ ስሟ የተጠቀሰው የእርስዋ ግምጃ ቤትና ባለሻል የነበረ ወደ ኢየሩሳሌም ለበዓል ሄዶ ሲመለስ ጥምቀትና እምነትን ስለ አስተማረ ። ኢትዮጵያ ከፊተኛው እምነት ጋር ጥምቀትን ተቀብላ እስከ ፫፻፴ ዓመተ ምሕረት ድረስ ኖረች ።

ከዚህ በኋላ አብርሃና አጽብሐ በነገሡ በ፲፩ ዓመት የኢትዮጵያ መንግሥት ዜጋ ሆኖ የተቀመጠው አባ ሰላማ (የግሪክ ተወላጅ) በኢትዮጵያ ንጉሥ በአብርሃ ፈቃድ ከኢትዮጵያ ወደ እስክንድርያ ተልኮ ሄዶ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ትምህርት ንና ሥርዓትን ወደ ኢትዮጵያ ይዞ እንዲመጣ ታዘዘ ። ያን ጊዜም በእስክንድርያ ተጅሞ የነበረው ሊቀ ጳጳሳት አትናቴዎስ የሚባለው በጣም አስተዋይ ስለ ነበረ አባ ሰላማም በኢትዮጵያ ያሉ ነገሥታትና መኳንንት መምህራንና ከሀናት ሁሉ የክርስቶስን እምነትና ሥርዓት ለመቀበል ፈቃዳቸው መሆኑን ገልጦ ስለነገረው በጣም ተገርሞ እርሱን ራሱን በኢትዮጵያ ጳጳስ እንዲሆን ሾሞ ሰደደው ከርሱ ጋራም አብረው የመጡ

የግሪክና የእስክንድርያ ተወላጆች የሆኑ ሁለት ጳጳሳት አባ ቴዎፍሎስና አባ ቄርሎስ የሚባሉ ከነርሱም ጋራ ብዙ መነኮሳት አብረው መጥተዋል ይባላል ። ኢትዮጵያ ጥምቀትን ብቻ ተቀብላ የቁየችበት ምክንያት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ልደት አን ሥቶ የእርሱ ተከታዮች ሐዋርያት እነ ቅዱስ ጴጥሮስ ፣ እነ ቅዱስ ጳውሎስ ፣ እነ ቅዱስ ያዕቆብ ሐዋርያት በሙሉ ከተገደሉ በኋላ እስከ ፫፻ ዓመተ ምሕረት ድረስ ፣ በኢየሩሳሌም ፣ በግሪክ ፣ በሮማ ፣ በግብጽ ያሉ ክርስቲያኖች ሁሉ መከራን ከመቀበል አረፍት ስለ አላገኙ ነው ።

ምዕራፍ ፳፭ ።

ይኸውም ከሐዋርያት ሞት ወዲህ ቤተ ክርስቲያን ዕረፍት ያላገኘችበት ምክንያት እንደዚህ ነው ፡ መጀመሪያ አውግስጦስ ቄሣር በነገሠ በ፴፩ ዓመት ጌታችን ተወለደ ከዚያም ወዲህ ፲፱ ዓመት ሲሞላው በነገሠ በ፵፱ ዓመቱ በነሐሴ ወር ሞተ ።

ጌታችን ከተወለደ ፲፰ ዓመት ከሆነው በኋላ የእንጀራ ልጁ ጢባርዮስ መንግሥቱን ወረሰ ። ጢባርዮስ ቄሣር በነገሠ በ፲፭ ዓመት ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ፴፫ ዓመት ከር ወር በኢየሩሳሌም ሞተ ። በኢየሩሳሌም አውራጃዎች ላይ ተሾመው የነበሩት ፣ በገሊላ አውራጃ ሄሮድስ አንቲጳ በፓሊስታይን ከፀቱ አውራጃዎች በአንዱ ክፍል አስተዳዳሪ ምስለኒ ሆኖ የተሾመው ጲላጦስ ይባል ነበር ። በዘመኑም የነበሩ የአይሁድ ሊቃውንት ፈሪሳውያንና ሰዳቃውያን የሚባሉት በሥራችን ላይ እየገባ አስተምሯል ፤ ደግሞም የአይሁድ ንጉሥ እኔ ነኝ ይላል ብለው ስለ ከሰሱት ጲላጦስ ግን ክሱ የሃይማኖትና የቅንዓት ክርክር ነው በማለት ሊተወው ፈልጎ ነበር ይባላል ።

ነገር ግን ከሆናቱ የአይሁድ ንጉሥ እኔ ነኝ ሲል አንተ ነገሩን አቃለህ ብትተወው የቄሣር ወዳጅ አይደለህም እኛ ግን ከቄሣር በቀር ንጉሥ የለንም እያሉ ስለ አስፈራሩት ከቄሣር ያጣሉኛል በማለት ፈርቶ እኔ ከዚህ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ እያለ በጉባዔው ፊት ኢየሱስን አሳልፎ ሰጣቸው ። እነርሱም እንደ ልማዳቸው አድርገው ኢየሱስን ሰቀሉት ገደሉትም በ፫ ቀን ከሙታን ተነሣ ። ከዚህ የቀረውን በመጽሐፍ ቅዱስ ተመልከት ።

ከዚህ በኋላ ጢባርዮስ ቄሣር እንደሞተ እነ ቀላውዲዎስ እነ ኔሮን ቄሣር ነገሡ በ፶፬ ዓመተ ምሕረት ። ይህ ኔሮን የተባለ ዓመፀኛ ንጉሥ እናቱን ምሽቱንም ገደለና ክርስቲያኖችን ሁሉ አብረረ ። መቼም ኔሮን ቄሣር በክርስቲያኖች ላይ የሠራው ግፍ ተጽፎ አያልቅም ። ቅዱስ ጴጥሮስንና ቅዱስ ጳውሎስን ያስገደል እርሱ ነው በ፷፯ ዓመተ ምሕረት ። የኔሮን ቄሣርን መንግሥት የወረሰ እስጳስያኖስ ነው እስጳስያኖስ በሮም ቄሣር ተብሎ ከነገሠ በኋላ ልጁን ጥጦስን በኢየሩሳሌም ላይ አነገሠው ። ነገር ግን አይሁድ በኢየሩሳሌም ሾፍተው ስለ ነበር እስጳስያኖስና ጥጦስ ወደ ኢየሩሳሌም ዘምተው ኢየሩሳሌምን አቃጠሉት ቤተ መቅደሱንም አፈራረሱት አይሁድን ከሞት የተረፉትንም እንደ ባርያ አድርገው ገዙባቸው ። ግማሾቹም በዓለም ሁሉ ተበተኑ ፤ ይኸውም የሆነበት ከክርስቶስ ልደት ወዲህ በ፸ ዘመን ነው ። አንዳይቹ ደግመው በ፸፯ ጠፋች

ብለው ጽፈዋል በዘመን ቁጥር አልተስማሙም ። እኩሌቶቹ ከዕርገት በኋላ በ፴፯ ከልደት በኋላ በ፸ ይላሉ ። እኩሌቶቹ በ፳፯ ይላሉ ፤ ኢትዮጵያም ከልደት በኋላ በ፸ ከዕርገት በኋላ በ፵ ትላለች ።

የታሪክ መጽሐፍና ባለ ታሪኮች ግን የነገሥታትን ዘመን በወርገና ባዕለት ዘርዘረው ሲቁጥሩ ከልደት በኋላ በ፸፯ ከዕርገት በኋላ በ፵፬ ጠፋች ብለው ታሪካቸውን ጽፈዋል ። የባለታሪኮች አባት ዮሴፍ ወልደ ኮርዮን ከፍጥረት ዓለም እስከ ጥዕስ በ፶፪ ፻ ስድስት ዓመተ ወርሳ ብሎ ጽፎታል ።

አቡጊርህም በ፰ኛው ክፍል (ወኮነ ወዕይታ ለቀድሰ በ፶ወጅቱ፤፪ወጅ ዓመት ፀሐያዊት እምፍጥረተ ዓለም አመ አሰሩ ለሐምስ ወርሳ ወአመተሱፀ ለወርኃረዢብ (ነሐሴ) በ፶ወ፯፻ ማወጅ ወርኃዊት) ይላል ሰርግጥ ነው ኢትዮጵያም የምታገድለው ቀጥር ይህ ነው በ፪፳፩ ዓ ም ማርቆስ አውሬልዮስ ነገሠ ። እርሱም የክርስቲያን ጠላት ሆነ ። መክሰ ምያኖስ በ፪፻፴፭ ዓ ም ነገሠ ። እርሱም አመፀኛ ንጉሥ ሆነ ክርስቲያኖችን ሁሉ አስፈጀ ። ከዚህም በኋላ ዲዮቅልጥያኖስ (ዲዮክሊሲያኖስ) በ፪፻፵፫ ዓ ም በዓልማጥያ (በዩጎዝላቭያ) ተወለደ አባቱም ከወደ ምሥራቅ የመጣ አገልጋይ ነበረ ይባላል በተወለደ ማ፩ ዓመቱ በ፪፻፹ ዓ ም ቁግር ተብሎ ነገሠ መክስምያኖስንም የእርሱ ምክትል አድርጎ፣ አውግስጦስ የሚባል ትልቅ ሥልጣን ሰጠው ። እንደዚሁም ደግሞ ጋሌርዮስንና ቁንስጣን (ከንስታንሲያስ) የትልቁ የቄስጦንጢኖስን አባት ክርሱ በታች ቁግሮች ብሎ ሾማቸው ። እርሱ ግን ለሁሉም የበላይ አለቃ ሆኖ ከጋሌርዮስ ጋራ የርማን ከተማ ለጣዖታቱ ከሆናት ለቅቆ በምሥራቅ ከተማ በኒቆ ምድያ ተቀመጠ ። ደግሞ መክስምያኖስንና ቁንስጣን በምዕራብ አስቀምጦ ያስተዳድር ገጠመ ። ጋሌርዮስና መክስምያኖስ ለጣዖታት ቀናተኞች ነበሩና በክርስቲያኖች ላይ ልዩ ልዩ ሥቃይና መከራ ለማምጣት እነዚህ ሦስቱ ነገሥታት ከዲዮቅልጥያኖስ ጋራ ተማማሉ ይባላል ።

ስለዚህ ዲዮቅልጥያኖስ በነገሠ በ፲፱ ዓመት በ፫፻፪ ዓ ም ገጥሮ እስከ ፫፻፫ ዓ ም ድረስ ስልክርስቲያን ሃይማኖት ልዩ ልዩ ዐዋጅ ወጣ ፤ ዐዋጁም የቤተ ክርስቲያን ከሆናት መምህራን ሁሉ ለጣዖት እንዲሠግዱና መሥዋዕትም እንዲያቀርቡ ከጣዖት በቀር ሌላ አምላክ እንዳይኖራቸው ፤ ሁለተኛው ዐዋጅ ገበሬም ነጋዴም ቢሆን ክርስቲያን የሆነው ሁሉ የነገሮውን መብት እንዲያጣ ነበር ። ሦስተኛ ቤተ ክርስቲያን ሁሉ እንዲቃጠሉና መጻሕፍትም ሁሉ እንዲጠፋና እንዲቃጠሉ) የቤተ ክርስቲያን መግርያና ሀብት ሁሉ ለጣዖት መቅደስ እንዲያገለግሉ የሚል ነው ። ከዚህ በኋላ ክርስቲያኖች በግድ እያተያዙ ለጣዖት እንዲሰግዱ ታዘዙ ፤ እምቢ ያሉትንም በሰይፍ እያረዱ በአሳት እያቃጠሉ ፈጅቀዋቸው ።

በዚህም ጊዜ ቅዱስ ጊዮርጊስ የወታደር አለቃ የነበረው ስለሃይማኖት በኒቆዲሞ (በኒኮሚድያ) አገገር ሞተ ሁለተኛ ቅዱስ ሰብትያኖስ በሮማ ከተማ ስለሃይ

ማኖት ሞተ ። ከዚህም በኋላ እነቅዱስ ቂርቆስ እነቅዱስ ገላውዴዎስ ስለሃይማኖት የሞቱት በነምክስምያኖስና በዲዮቅልጥያኖስ ዘመን ነው ።

አንባቢ ሆይ ምንም ሐሳቤ የተነሳበት ስለሃይማኖት ዜና ቢሆን ይህም ታሪክ የዚያው ዘርፍ ነውና የግድ መናገር አስፈላጊ እስተውል ከ፶፬ ዓ ም ኔርን ቁሳር ከነገሠ ገጥሮ እስከ ፫፻፲፫ ዓ ም ድረስ ቤተ ክርስቲያን ዕረፍት አላገኘችም ነበርና ስለዚህ በኢትዮጵያ ያሉ ምዕመናን የቅዱስ ማቴዎስን ስብከትና ትምህርት የንግሥት ሀንደኪ (ቅንደኪ) ጃንደረባ ያስተማረውን እምነትና ጥምቀት ተቀብለው ሲያስተምሩና ሲሰብኩ የምሥጢረ ቍርባን ነገር ብቻ ምሥጢሩን በጣም ስለከበዳቸውና ስለረቀቀባቸው በጊዜውም በሮማውያን የጭክኔ አገዛዝ ምክንያት ወደኢየሩሳሌም መላክተኛ ልክ የምሥጢረ ቍርባንን ነገር በጽሑፍ ለመረጃና ለማረጋገጥ ስለተሰናቸው ጥምቀትን ብቻ ይዘው እስከ ፫፻፴ ዓ ም ቆዩ ከዚህም በኋላ ትልቁ ቆስጦንጢኖስ በነገሠ በ፳፬ ዓመት አባ ሰላማ ከሣቱ ብርሃን የተባለው ምምጢረ ቍርባንንና መጻሕፍተ ሐዲሳትን የጽጽብና ሥልጣንን ተቀብሎ መጥቶ በኢትዮጵያ አስተማረ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

ስለ ቄስጦንጢኖስ ታሪክ ።

ዲዮቅልጥያኖስ ፳፬ ዓመት ከገዛ በኋላ መንግሥቱን ለጓደኞቹ ለቁንስጣና ለጋሌርዮስ ለቀቀ ። ቁንስጣ የቄስጦንጢኖስ አባት ነው ። ቄስጦንጢኖስ ከቀንስጣና ከአሌኒ በንእሳ (በዩጎዝላቫ) በ፪፻፹ ዓ ም ተወለደ ። ከዚህ በኋላ የግሪክንና የሮማውያንን ሥርዓትንና ሕግን እየተማረ አደገ ። ፳፮ ዓመት ሲሆነው አባቱ ቁንስጣ ፫፻፮ ዓመተ ምሕረት ስለሞተ በአባቱ እግር ቁግር ተብሎ ነገሠ ።

ቄስጦንጢኖስም ከፍቱ ከዕሌኒ ጋራ ሆኖ በክርስቲያኖች ላይ እንዲዮቅልጥያኖስና እነመክስምያኖስ ያደረጉትን ግፍ እያዩ ያን ሁሉ መከራና ስቃይ እየተመለከቱ ያገኙ ነበር ። ስለዚህ በሮማ የተቀመጠው ንጉሥ ጋሌርዮስ ሲሞት ቆስጦንጢኖስ መንግሥቱን ለመውሰድ ብዙ ጦር አስከትሎ ሲሄድ ከፈረንሳይ አገር ሳግን ከሚባለው ወንዝ ሲደርስ ከዚያም አርፎ ሳለ ለእርዳታ የሚሆኑት ብዙ አማልክትና ጣዖቶች በየአውራጃው ያሉትን ሁሉ ሰብስቦ ይዞ ነበርና ቆስጦንጢኖስ ወደፊት ስለሚያደርገው ጦርነት ሌሊቱን ሲአስብ በሰማይ ላይ የአሳት መስቀል ተሥሎ በአጠገቡ መልአክ ቁጥ እጁን ወደመስቀሉ እያመለከተ በዚህ ምልክት ድል ታደርጋለህ የሚል ራዕይ አየ ይባላል ።

ደግሞም አንዳንድ ታሪክ እንዲህ ይላል ። በሳግን ወንዝ ሰፍሮ ሳለ ቀን በሰማይ ላይ እንደ ትልቅ መስቀል ታየ በርሱም ላይ አንድ ሰንደቅ አላማ ተሰቅሏል ፤ በሰንደቅ አላማውም ላይ በዚህ ምልክት ድል ትነሣለህ የሚል ተጽፎበት ለሆነ

ራዊቱም ለእርሱም ታዩ ይባላል ። ከዚህ በኋላ በፊቱ ያገኘውን ጦር ሁሉ ድል እያደረገ ቁስጠንጠኖስ የያዘውን የጣዖት ምስል ሁሉ በእሳት አቃጠለና ይህን በሰማይ ላይ ያየውን ምልክት እርሱ እንዳየው አድርጎ አሠርቶ ለሠራዊቱ ሁሉ ሰጣቸው ፤ እነርሱም ተቀብለው በየልብሳቸውና በየጋሻቸው ላይ ለጠፉት ይህንንም የመስቀል መለዮ ስሙን (ላባሮም) ብለው ሰየሙት ። ቁስጠንጠኖስም ይህን ከደረገ በኋላ ወደኢጣልያ አገር ገሠገሠ ከዚህ በኋላ ጢቤርዩስ (ቴሺሪዩስ) ከሚባል ከሮማ ወንዝ አጠገብ ሲደርስ ከጠላቱ ከማክሴንዮስ ጋራ ጦርነት ገጠሙና ቁስጠንጠኖስ ድል አደረገው ። የጠላቶቹን ጦር ሁሉ በሚልቢዎስ (ሚልቢድ) መሻገርያ ላይ ቀጥቅጦ ፈጃቸው ማክሴንዮስም ከጦርነቱ ድል ሆኖ ሲሸሽ ከቴቤሪዮስ ወንዝ ላይ ሲደርስ ድልድይ ተሰብሮበት ከነፈረሱ ከባሕር ውስጥ ስምጦ ሞተ ። ቁስጠንጠኖስም ጠላቱ ማክሴንዮስ ከሚቀመጥበት ቦታ ከሮማ ከተማ ገብቶ ተቀመጠ ።

ቁስጠንጠኖስ በ፫፻፲፪ ዓ ም ክርስትና ተነሣ ይባላል ። ታሪኩ ሁለት ነው አንዳንድ ታሪክ ቁስጠንጠኖስ ክርስትና የተነሣው የምዕራባዊ መንግሥትን ጠቅሎ ከያዘ በኋላ ወደእስያም መጥቶ ፋርሶችን ወግቼ በኤፍራጥስ ወንዝ ወዲያ አባርራለሁ ሲል በሕመም ላይ ወደቀ ፤ ሞቱም እንደቀረበ ባወቀ ጊዜ በአልጋ ላይ እንደ አለ ፣ በኋቆሞድያ ኤጲስ ቆጶስ በአውሳብዮስ እጅ ተጠምቆ ወዲያው በተጠመቀበት ዘመን በ፫፻፴፮ ዓ ም በተወለደ በ፳፬ ዓመት ፣ በነገሠ በ፴፩ ዓመቱ ሞተ ይላል ፣ ነገር ግን የቁስጠንጠኖስ ጥምቀት በፊትም ሆነ በኋላ የሚያከራክር ነገር የለውም እርሱ ግን ክርስቲያንነትን የፈጸመበት ጊዜ ይህ ነው ቁስጠንጠኖስ ማክሴንዮስን ድል አድርጎ በ፫፻፲፪ ዓ ም በሮማ ከተቀመጠ በኋላ በ፫፻፲፫ ዓ ም በመጋቢት ወር በሚላኖ ከተማ ለክርስቲያኖች ዐዋጅ አደረገ አዋጁም እንደዚህ የሚል ነው ።

፩ኛ ክርስቲያኖች ሁሉ እንደልባቸው የክርስትና ሃይማኖታቸውን እንዲያመልኩ ጭን በነመክስም ያኖሰና በነዲዮቅልጥያኖስ ዘመን የተወሰደውና የተዘረፈው የክርስቲያኖች ንብረትና ሀብት የቤተ ክርስቲያን ንዋዩ ቅድሳት ሁሉ እንዲመለስ ።

፫ኛ በክርስቶስ የሚያመልክ ክርስቲያን የሆነ ሰው ሁሉ በመታሠርም በመሳደድም እንዳይገባላ ብሎ ዐዋጅ አደረገ ።

ተመልካች ሆይ እንግዲህ ይህን አዋጅ አስነግሮ ለክርስቲያን ሁሉ ነፃነትና ዕረፍትን ሰላምንም ያስገኘ ትልቁ ቁስጠንጠኖስ ክርስትናው መቼ ነው ሊባል ይገባልን? የክርስትናው ጊዜ ስለ ክርስቲያኖች ነፃነት አዋጅ ያስነገረበት ቀን ነው ሊባል ይገባል ።

ከዚህ በኋላ ቁስጠንጠኖስ በ፫፻፲፬ ዓ ም የምዕራቡንም የምሥራቁንም አገር ሁሉ ከጣዖት አምልኮ ለመጠበቅ እንዲመቸው የሮምን ከተማ ለቅቆ ከተማ የሚያደርግበት ቦታ እየዞረ ያማርጥ ጀመረ ፤ ዲዮቅልጥያኖስ ከነበረበት ቦታ ከነረቆሞድያ ጅሎቹም

ከነረቆያ ከነተሰሉንቄ እየዞረ ሲያማርጥ ከሁሉም ይልቅ ብራንጥያ (ቢዛንቲንም) የምትባለውን ጥንት ግሪኮች መሥርተዋት የነበረችውን ከተማ መረጠ፤ ይህችውም ከተማ እስያና ኤውሮፓ ከሚገናኙበት ላይ ሆና ስለተገኘች ቁስጠንጠኖስ ዋና መናገሻ ከተማ እንድትሆን ብሎ በ፫፻፳፰ ዓ ም መሠረታት በ፫፻፴ ዓ ም ከተማዬቱም በደንብ ተሠርታ ተመረቀች ስምምም ብራንጥያ ወይም ቢዛንስ መባልዋ ቀርቶ ቀሩስጥንጥንያ (ከንስታንቲኖፕል) ብሎ ሰየማት ።

ሊቃውንትም ደግሞ አዲስቱ ሮም ብለው ሰየሙት ከዚህ በኋላ ቁስጥንጥንያ የሊቃውንትና የመጻሕፍት ምንጭ ሆነች ። እኔ ወደ ታሪክ ነገሥት ገብቼ የነዲዮቅልጥያኖስና የቁስጠንጠኖስን ታሪክ ጥቅስ ያገባሁበት ምክንያት የክርስቲያን ሃይማኖት የክርስቶስን ሕግ ለመከተል ሲል በእንዴት ያለ ችግር ላይ ተመሥርቶ እንደነበር ለሕፃናቶች ለማስረዳት ስል የተመልካችን ጥቂት ጊዜ ወሰድኩ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

ስለ እስክንድርያና ስለቅዱስ ማርቆስ አጭር ታሪክ ።

ቅዱስ ማርቆስ ወንጌላዊ ጌታችን ባረገ በ፲፪ ዓ ም ወንጌልን ከጻፈ በኋላ ወደ ግብፅ ሄዶ በእስክንድርያ ከተማ እያስተማረ የቤተ ክርስቲያን መሥራች እሱ ሆነ ። አርስጦቡሎስና ባርናባስ የሚባሉ ወንድማማቾች ነበሩ ፣ እነርሱም በአባት ነው እንጂ በእናት አይገናኙም ነበርና አርስጦቡሎስ ከባርናባስ እናት የምትወለደውን የባርናባስን እናት ማርያምን አግብቶ በኋላ ማርቆስ የተባለውን የሐንስን ወለደ ።

የአርስጦቡሎስንና የባርናባስን የአክስታቸውን ልጅ ቅዱስ ጴጥሮስ አግብቶ ሞት ነበረ ። ማርቆስም አንዳንድ ጊዜ አክስቲካን የጴጥሮስን ሚስት ለመገብኘት ሲሄድ ከቅዱስ ጴጥሮስ ጋራ ተዋወቀ ቅዱስ ጴጥሮስም ያስተምረው ስለነበረ የክርስቶስን እምነት ተቀበለ ።

ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፸፪ቱን አርድዕት ሲመርጥ ማርቆስም አብሮ ተመረጠ ። በኋላ ቀላውዴዎስ ቁሣር በነገሠ በ፬ ዓመት ወንጌሉን ጻፈ ፣ አባቱም አርስጦቡሎስም በክርስቶስ አመነ ወንድሙ ባርናባስም ከጳውሎስ ጋራ ሲያስተምር ነበር ። በቃና ዘገሊላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ሠርግ በተጠራ ጊዜ ውኃውን እየቀዱ ከሞሉት ተማሪዎች አንዱ ማርቆስ ነበር ይባላል ። ቅዱስ ማርቆስንም ቅዱስ ጴጥሮስ ልጄ የለው ነበረ ምክንያቱም የአክስቲካ ባል ስለነበረ እያስተማረም ስለአሳደገው ነው ይባላል ። የቅዱስ ማርቆስ ጥንተ ስሙ የሐንስ ነው በዕብራይስጥ ማርቆስ የተባለው ግን በሮማይስጥ ቋንቋ ነው ወንጌሉንም የጻፈው ከጴጥሮስ ጋራ ሁኖ እየነገረው ነው ይባላል ። ከቅዱስ ጳውሎስም ጋራ በአምሬልያ ሲያስተምር አብረው ነበሩ ። ቅዱስ ጴጥሮስ በ፶፪ ዓ ም በታናሽ እስያ

እየዞረ ሲያስተምር እሱም አብሮት ስለነበረ ወደእስክንድርያ ሄዶ እንዲአስተምር ላከው ወደ እስክንድርያም የሄደው ከቅዱስ ጴጥሮስ ጋራ ነው ይባላል ። በዚህም ባቢሎን ከምትባለው ከተማ አብረው ተቀመጡ ይባላል ። ባቢሎንም የምትባለው ከተማ በእስክንድርያ አጠገብ ናት በዚያም አብረው እያስተማሩ ተቀመጡ ይባላል ። ጴጥ ምዕ ጅ ቀ። ፲፬ ።

እስክንድርያም በደረሰ ጊዜ ከከተማው በር ላይ ሲደርስ የጫማው መቁለፊያ ጠፍሮ ስለተበጠሰበት አገዛኛ ሳለ አናያኑ (አንያኖስ) የሚባል ጫማ ሰፊ አለ ብለው ነገሩት እርሱም ወደ ጫማ ሰፊው ወደ አንያኑ ሄዶ ጫማውን እስተሰፋለት ድረስ ተቀምጦ የክርስቶስን ነገር ይነግረው ገሮመር አንያኑም ጫማውን ከሰፋለት በኋላ ቅዱስ ማርቆስን በንግግሩ ስለተደሰተ ወደ ቤቱ ወስዶ አሳደረው ከዚህም በኋላ አስተም ሮና አሳምኖ ክርስቲያን አድርጎ ዲቀኑና ሾመው ቀጥሎም ቅስና ሾመው ። ቅዱስ ማር ቆስ በእስክንድርያና በግብፅ አውራጃዎች ሁሉ እየዞረ ጅ ዓመት ያህል ከስተማረ በኋላ አረፈ ስለዚህም ቀጥሮ ሊቃውንት አልተሰማሙበትም የሮማ ታሪክ ፲፱ ዓመት አንዳንድ ፱ ዓመት ይላል የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ጅ ዓመት ይላል የግ ብዕም እንደዚሁ ነው ። ከዚህ በኋላ አንያኑን ጳጳስ አድርጎ ፮ ዲያቆናት ሾሞ በወ ንባሩ አስቀመጠው ፣ አንያኑም ባለሚስትና ባለልጆች ነበር ።

ከዚህ ቀጥሎ በግብፅ ጣዖት የሚያመልኩ ብዙ ሰዎች ስለነበሩ ሚያገዳ ፴ ቀን አንገቱን በሰሌን ገመድ አሰረው ከተማ ለከተማ እየገቡት ገደሉት ቀላውዴዎስ በነ ገወ በ፯ ዓመት እስክንድርያ ገባ ። ቀላውዴዎስ በነገሠ በ፲፩ ዓመት አረፈ በተወ ለደ በ፸ ዓመቱ አረፈ ። ከእርሱም ቀጥሎ ፲፪ኛ ሆኖ በእስክንድርያ የተሾመ ድሜ ጥሮስ አበቅቱን የጻፈ ነው ። የቅዱስ ማርቆስ ተከታታይ ፲፯ኛ ሆኖ በእስክንድርያ የተሾመ ቅዱስ ጴጥሮስ ተፍጻሚ ተሰማሶት ነው ፤ ከጴጥሮስ ቀጥሎ አርኬላዎስ ከአ ርኬላዎስ ቀጥሎ እላ እስክንድርስ ነው ከቅዱስ ማርቆስ አንድ ባህን እላ እስክንድ ሮስ ድረስ ፪፻፸ ዓ፡ ም፣ ይሆናል እሱም በ፪፻፺፯ ዓ፡ ም፣ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ነበረ እርሱም በተሾመ በ፲፭ ዓመቱ አርዮስ የሚባል የእስክንድርያ ቄስ ልዩ የሆነ ትምህርት ለአገቡ ይሰጠው ጀመር ፣ አርዮስም ከእላ እስክንድርስ በታች ሆኖ የአ ንድ ደብር አለቃ ወይም ቄስ ነበረ የሰበከውም ትምህርት ይህ ነው ፤ እርሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክን የሚመስል ክቡር ፍጡር ነው እንጂ አምላክ አይደለም እናቱ ድንግል ማርያምም እናቱን ትመስላለች እንጂ አውነተኛ እናቱ አይደለችም ፤ ከእርሷም ነፍስ የሌለውን ሥጋ ነጣ (ያዘ) አለ ፤ ስለዚህ ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን ለእግዚአብሔር እንደ ጡት ልጅ ነው እያለ ያስተምር ጀመር ፤ ትምህርቱንም ወደ ምሥራቅም ወደ ምዕራብም እየላከ ይሰበክ ጀመረ ፤ ትምህርቱንም ብዙ ሰዎች ተቀበ ሉት ፤ ግማሾቹም ወደ ጥርጥር ደረሱ ፤ ብዙ ተከታይም አገኘ ። ስለዚህ ሊቀ ጳጳሱ እላ እስክንድርስም ይኸን ነገር በሰማ ጊዜ ለብቻው አድርጎ እንደ ቤተ ክርስቲያ

ናቸው ደንብ መከረው ገወጸውም ቀጥሎም አወገዘው (ገዙተው) አለመመለሱንም በተረዳው ጊዜ ከቅስፍው ሻረው ። ይህም ሁሉ ሲሆን አርዮስ ስብከቱን ከመቀ ጠል በቀር ምንም አላቋረጠም ነበር ሊቀ ጳጳሱ እላ እስክንድርስም በማው ገዝም በጥቅስም በክርክርም ቢደክም አልሆንለት አለ ስለዚህ የሁለቱም ጭቅ ጭቅ በየሀገሩ ሁሉ ተሰማና ወደግሪክና ወደ ኢየሩሳሌም ሁሉ በደረሰ ጊዜ ፤ ንጉሡ ቄስጠንጢኖስም ሰምቶ በነገሩ በጣም ተቸገረበትና ወደእስክንድርያና ወደ እነሱ እንድትታረቁ የሚል መልእክት ቢልክ ነገሩ ሳይሆን ቀረ ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

አንባቢ ሆይ ጳጳሳትና ኢጲስ ቆጶሳት ቀሳውስትና ከሆናት ከአባቶቻቸው ከነቢ ያት ገሮም እስከ ሐዋርያት ከሐዋርያትም እስከ ቄስጠንጢኖስ ድረስ ያጠላቶቻቸው በነኔሮን በነመክስምያኖስ በነዲዮቅልጥያኖስ እጅ በሰይፍ ሙተልተልን በመጋዝ መሰንጠቅን በእሳት መቃጠልን በጉድጓድ ለውሻና ለአንበሳ ለአራዊቶች መጣልን ፤ በዚሁም ላይ ከድንጋይና ከዕንጨት በሰው ዕጅ ለተወሩ ጣዖቶች በግድ እየተ ያዙ መስገድን ዘንጉትና ፈጣሪያቸው ኢየሱስ ክርስቶስ ቄስጠንጢኖስን ምክንያት አድርጎ ጥቂት እረፍትና ሰላም ቢሰጣቸው ክርስቶስን ፍጡር ነው የሰው ልጅ ነው አምላክ አይደለም እያሉ ፤ በእርሱ ላይ በጠላትነት ተነሱበት ፤ ወንድሜ ሆይ እንግ ዲህ ለነርሱ ከዚህ በላይ በዝርዝር የተጻፈው መከራና ስደት ይበዛባቸዋልን ?

ንጉሡ ቄስጠንጢኖስም የአርዮስና የእስክንድርስ ጠብና ክርክር በጣም የባ ረታ ስለሆነ ከሌሎቹ ጳጳሳት ጋር ተማክሮ በ፪፻፳፭ ዓ ም በገላትያ (በቢታንያ) ከተማ በኒቅያ ጉባዔ እንዲደረግ አዘዘ ።

በዚህም ቀን የሮማ ሊቀ ጳጳሳት ሶል ጴጥሮስ (ሴልጤስቲር) በጉባዔው ፲፱ የሚ ሆኑ ጳጳሳት ወኪል አድርጎ ልኮ ነበር ፤ እነርሱም ስማቸው ይህ ነው ። አሲዮስ (አሲ ዮስ) የእስጳኛ አቡን በእሱም ፈንታ በጉባዔው አለቃ የሆኑት ቢቶንና ቢሰንሲዮስ ነበሩ ፤ ከሌላው ሀገር የመጡትም ሊቃነ ጳጳሳት እነዚህ ናቸው ። የእስክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት እለእስክንድርስ የአንጸኪያ ሊቀ ጳጳስ አባ ኤዎስጣቲዎስ (ኤስታኪ ዮስ) የቋጣርያው አውሳብዮስ የኢየሩሳሌም ጳጳስ አባ መቃርዮስ የተባዩደው ጳጳስ አባ ጳፍነሲዮስ (ጳውፍንዮስ)

- የንጽቢን (የንሲቢው) ጳጳስ አባ ያዕቆብ
- የስባስቶጲ ሊቀ ጳጳስ አባ መለሲዮስ (የሴበስቶፖሊ)
- የአሚራው ጳጳስ አባ ኒቶላዎስ (ኒኮላዎስ)
- የቢዘንቢው ጳጳስ አባ ኤሌክሳንድሮስ

እነዚህ ሊቃነ ጳጳሳት ከነተከታዮቻቸውና ከብዙ ሊቃውንት ጋር ሆነው በገላ ትያ ከተማ በቢታንያ ተሰበሰቡ ። የተሰበሰቡትም ሰዎች ከሮማ ከግብፅ ከሶርያ ከኤፌ

ስን ከአራቱ አሀገር ነው ። ቍጥራቸውም ከተርታው ሊቃውንትና ከአርዮስ ተከታዮች በቀር ፫፻፲፰ ናቸው ። ጉባዔው ሰኔ ፱ ቀን ተገገመ ፤ በመገገሙም ቀን ንጉሠ ቆስጠንጢኖስ ልብስ መንግሥቱን ለብሶ በጳጳሳቱ መክከል በወርቅ ወንበር ተቀመጠና የጉባዔውም ክርክር ተገገመ ። በመገገሙም አርዮስንና እለእስክን ንድሮስን የሚአስታርቅ ሐሳብ ቀርቦ ነበር ፤ ነገር ግን በቀረበው ኃሳብ ሁለቱም ወገኖች ስለ አልተስማሙበት ክርክሩ ቀጠለ ፤ ሊቀ ጳጳሱ እለእስክንድሮስና አፈ ጉባዔው አትናቱዎስ ነገራቸውን አስረድተው ክፍረት በኋላ ደግሞ የአርዮስ ተራ ስለደረሰ አርሱም አሳቡን ሁሉ በጽሑፍ አዘጋጅቶ ሲያነብ ወልድ ፍጡር ከሚለው ሲደርስ ሁሉም በየአሉበት ስለ ጮሁበት አፍሮ ደነገጠና በክርክርም ተሸንፎ ተረታ ። ሁሉም እንዳሉ ዳግመኛ እንዳያስተምር አወገዙት ።

የእለእስክንድሮስ ወገኖች የሆኑት ፫፻፲፰ ሊቃውንት ይህንኑ ሐሳብ በሰኔ ፱ ቀን ገምረው እስከ መስከረም መጨረሻ ድረስ ፱ ወር ሙሉ ሲነጋገሩበት ቁይተው የክርስቶስን አምላክነትና ከአብ ጋራም ትክክል መሆኑን የሚገልጽ ጸሎተ ሃይማኖትንና ጅቱን አዕማዶ ምሥጢር የሃይማኖትና የግብረ ገብነት ሥርዓትና ቀኖና ሠርተው አዘጋጅተው ክርስቲያን የሆነ ሰው ሁሉ እምነቱን በዚህ እንዲያጸና ወስነው ጉባዔው ከተስማማበት በኋላ ተለያዩ ።

ይኸውም ጸሎተ ሃይማኖት በየሀገሩ ሁሉ ተጽፎ ተላከ ሁሉም እንዲያነበውና እንዲያስተውለው ከነዚህም ጅቱ አዕማዶ ምሥጢር የተባሉትን የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን እንደ ሌሎቹ አብያተ ክርስቲያናት መለዋወጥና መሳሳት ሳይኖርባት በነዚህ ፫፻፲፰ ሊቃውንት በወሰኑአቸው በጅቱ ምሥጢራት ሕግና ደንብ ብቻ እስከ ዛሬ ድረስ ተወስኖ ትኖራለች ። ሊቀ ጳጳሱ እለእስክንድሮስም አርዮስን ከረታ በኋላ ወደ እስክንድርያ ተመልሶ በ፫፻፳፯ ዓ. ም. ስለአረፈ በመንበሩ አትናቱዎስ በ፫፻፳፰ ዓ. ም. ሊቀ ጳጳሳት ሆኖ ተሾመ ።

ከዚህ በኋላ አትናቱዎስ በተሾመ በ፫፻፴ ዓ ም ከላይ እንደተናገር ነው አባ ሰላማ ከግብር ብርሃን የተባለው በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ጳጳስ እንዲሆን የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት አባ አትናቱዎስ ወደ ኢትዮጵያ ሾሞ ሰደደው በዚያን ጊዜ የተገመረ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የወንጌል ብርሃን እስከ አሁን ድረስ ሳይለወጥ ደምቆ ይኖራል ።

ምዕራፍ ፳፱ ።

ስለ አባ ሰላማ አጭር ታሪክ ።

መርፔዎስ የሚባል የግሪክ ተወላጅ የሆነ ነጋዴ ነበር መኖሪያውም ጢርስ ሲያና በሚባለው አገር ነው ። አርሱም በአፍሪቃ ውስጥ በተርፎሊና በአልጆሪያ በቱኒስያና በእስክንድርያ እየዞረ ሲነግድ ሁለቱን ልጆቹን ፍሬ ምናጦስንና ሲድራክ

ስን (አዶሲዮስን) አስከትሎ የኢትዮጵያ በምትሆን ወደ ምጥቀ በር አዳሊስ ሲደርስ እርሱ በድንገት ታሞ ስለ ሞተ ሁለቱን ልጆቹን የምጥቀ ነጋዴዎችና ባላገሮች ለሐማሴን አገረ ገዥ የሙት ልጅ ናቸው ብለው አምጥተው ሰጡት ። እርሱም በሰላም ተቀብሎ ቤተ መንግሥቱ ወደ አለበት ወደ አክሱም አምጥቶ ለንግሥት አህያዋ (ሶፍያ) ሰጣት ፤ ንግሥቱም ባልዋ ታዜና ሞቶ ስለነበረና ልጆቹም አብርሃና አጽ ብሓ ገና ልጆች ስለነበሩ ፍሬ ምናጦስን ለልጆችዋ አሳዳጊ ሞገዚት አደረገችው ሲድራክስንም አሳላፊና አዛዥ አደረገችው ።

ከዚህ በኋላ ፍሬ ምናጦስ በሀገሩ በጢርስ የወንጌልን ሕግና ሥርዓት እየተማረ ያደገ ስለሆነ ፤ ለአብርሃና ለአጽብሐ የወንጌልን ሕግ ያስተምራቸው ገጠኛ ። በአክሱምም ቤተ መንግሥት ውስጥ በጣም ሠለጠነበት ። በርሱም ዘመን እንደ ሕገ ኦሪት ሥርዓት ሊቀ ክህናት የነበረው እንበረም የሚባለው ስለነበረ ፤ ስለ ቤተ ክርስቲያን ደምብና ሥርዓት ምን ዓይነት እንደሆነ በጣም እየቀረበ ይጠይቀው ነበር ፤ እምነት አላችሁ ፤ ጥምቀት አላችሁ ፤ ግዝረት አላችሁ ፤ ቍርባንና ሥጋ ወደሙን መቀበል ግን የላችሁም እያለ ይጠይቀው ነበር ይባላል ። እንበረምም እንዲህ እያለ ይመልስለት ነበር ፤ እምነትን ጥምቀትን በግብረ ሐዋርያ ስሟ የተጠራው የንግሥት ህንደኬ ጃንደረባ (የግምጃ ቤት ሹም) ወደ ኢየሩሳሌም ተልኮ ሄዶ ሲመለስ አምጥቶ አስተምሮናል እያለ ይመልስለት ነበር ። አባ ሰላማ ከአክሱም የገባበት ዘመን በ፫፻፳ ዓ ም ነው ። እንግዲህ አንተ የተወደድህ አንባቢ ዛጅ የኢትዮጵያ ሕዝብና መንግሥት ፤ የክርስቲያንነትን ታሪክ በወሬ ስለ ሰማ ጥምቀትንና ቍርባንን የሚሰጠውና የሚያስተምረውን እርሱው ራሱ ፈለገ እንጂ ላጥምቃችሁ ላስተምራችሁ የሚል ሐዋርያ ከውጭ አገር ፈልጎ እንዳልመጣ አስተውል ።

ም ዕ ራ ፍ ፴ ።

የኦርቶዶክሳዊት ሃይማኖት ባህልና ሥርዓት ።

ኦርቶዶክስ ማለት ከግዕዝ ቋንቋ የሌለ ከዕርዕ ቋንቋ የተበደርነው ነው ፤ ኦርቶ ማለት ርቱዕ የቀና ማለት ነው ፤ ዶክስ (ወይም ዶክሳ) ማለት ፤ ክብር ማለት ነው ። ስለዚህ ኦርቶዶክስ ማለት በጠቅላላው የቀና ክብር ወይም የቀና ሃይማኖት ማለት ስለሆነ ፤ ኦርቶዶክስ ተብሎ ተሰየመ ይባላል ።

ም ዕ ራ ፍ ፴ ፩ ።

የአዕማዶ ምሥጢር ባህልና ሥርዓት ።

በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሲነገር የቁየውን ጥቂት እናሳያለን ምሥጢረ ሥላሴ በስመ አብ ወወልድ ወመንጌስ ቅዱስ ፩ዱ አምላክ በአንድ አምላክ ሦስት አካል ፤ በሦስት አካል አንድ አምላክ መኖሩን አምነን እንናገራለን ።

ወዳጅ ሆይ ሃይማኖት ወይም እምነት ማለት ፈጣሪህን አምነህ የምትሂድበት መንገድና የምትገባበት አገር ሕያው መኖሪያህ ማለት ነው፤ ወይም ገና በዓይኑ ያላየኸውን መንግሥተ ሰማያትን በዓይኑ ልቡናህ ተመልክተህ በእደ ሕሊናህ ጨብጦህ በተስፋ መኖር ማለት ነው።

አሁን ከጥንታውያን አባቶቻችን ሲያያዝ የመጣውን የአርቶዶክሳዊ ሃይማኖት ስልት እንደምን እንደሆነ ጥቂት እንገልጻለን።

ከመጻሕፍት ቅዱሳት የተስማማና የተቀዳ፤ አባቶቻችን ሐዋርያትና ሊቃውንት እንደተናገሩት ቃል እናምናለን በ፫ አካል በ፩ መለኮት እነርሱም አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ናቸው፤ አብ ወላዲ፤ ወልድ ተወላዲ፤ መንፈስ ቅዱስ ሠራዊ፤ ተብለዋል፤ አብ ልብ፤ ወልድ ቃል፤ መንፈስ ቅዱስ እስትንፋስ ናቸው፤ ወልድ ከማን ተወለደ ከአብ፤ መንፈስ ቅዱስ ከማን ሠረዐ ከአብ፤ ሥላሴ በስም በአካል በግብር ፫ ናቸው፤ በመለኮት (በሥልጣን) በባሕርይ አንድ ናቸው፤ በአርአያችን እንደ ምሳሌያችን ሰውን እንፍጠር እንዳለ።

አንባቢ ሆይ አርአያና ምሳሌ የተባለ መልክ ብቻ አይደለም፤ ልብ፤ ቃል፤ እስትንፋስ ናቸው እንጂ አብ ልብ፤ ወልድ ቃል፤ መንፈስ ቅዱስ እስትንፋሱ መሆኑን አስብ።

የሃይማኖታችን ክፍል።

እኔ ሁሉን በሚችል ሰማይንና ምድርን በፈጠረ በእግዚአብሔር አብ አምናለሁ ሰማይንና ምድርን ሊፈጥር የሚችል ክርስቲያን ከአንዱ አምላክ በቀር ሌላ አምላክ የለየምና።

ሁለተኛ በአንድ በእግዚአብሔር ልጅ በመንፈስ ቅዱስ በተጸነሰ ከድንግል ማርያም በተወለደ፤ በጲላጦስ ጴጥሮስ ስሙን መክራ በተቀበለ፤ በተሰቀለ፤ በሞተ፤ ወደሲኦል በወረደ፤ በ፫ኛው፤ ቀን ከሙታን በተነሣ፤ ወደ ሰማይ ባረገ፤ ሁሉን በሚችል በእግዚአብሔር አብ ቀኝ በተቀመጠ፤ ከዚያም በሕያዋንና በሙታን ላይ ሊፈርድ በሚመጣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አምናለሁ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

ሦስተኛ በመንፈስ ቅዱስ በአንዲት ቤተ ክርስቲያን በቅዱሳን አንድነት በኃጢአት ሥርዓት በሥጋ ትንሣኤ፤ በዘለዓለም ሕይወት አምናለሁ፤ የመንፈስ ቅዱስም ሥራው እኛን ማጽናትና መቀደስ ነው፤ አብ ወላዲ፤ ወልድ መድኃኒት፤ መንፈስ ቅዱስ ቀዳሽ ይባላሉ፤ እግዚአብሔር ወልድ በመወለዱና በሞቱ በትንሣኤው ሁላችንን እንደ ገዛ እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ በዓለም ውስጥ የምዕመናን እናት በሆነች በቅድስት ቤተ ክርስቲያን አንድነትን በኃጢአታችን ሥርዓትን እንድናገኝ፤ የክርስቶስ

ስን ቃሉን እየሰበከልን ወደ ንጽሕናና ወደ ቅድስና ፍጹሚ የሚአደርሰን እርሱ መንፈስ ቅዱስ መሆኑን እናምናለን፤ እነሆ በመጽሐፍ ቅዱስ ሌሎች ብዙ መናፍስት እንዳሉ እንሰማለን፤ እነዚሁም የክፋት መናፍስት እንጂ የደግ አይደሉም።

የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ግን መንፈስ ቅዱስ ተብሎ የዘለዓለም ሕይወትን የሚሰጠንና የሚቀድሰን የሚአነግን እርሱ ብቻ መሆኑን እናምናለን።

ምዕራፍ ፴፫ ።

፪ኛ የምሥጢረ ሥጋዊ ባሕል ።

አባታችን አዳም አትብላ ያለውን ዕዕ በለስን በልቶ ከፈጣሪው ተጣልቶ ሞተ ነፍሱና ሞተ ሥጋ ተፈርዶበት (ከግዛት ቤት) ከሲኦል በገባ ጊዜ ከ፫ቱ አካል ጅዳ አካል ወልድ፤ ቅድመ ዓለም ከአብ እንደ ተወለደ በጥንተ ስሙ ለመጠራት ጅሺ ከጅሺ ዘመን ሲፈጸም ከሰማይ ሰማያት ወርዶ ከድንግል ማርያም ያለ ዘር ተወለደ። ሁለት ልደት የሚያሰኘው ይኸ ነው።

ስለዚህ አምላክ ሰው ሆነ፤ ሰው አምላክ ሆነ፤ እንላለን፤ በተዋህዶ ከበረ ይባላል፤ ቃልም በተለየ አካሉ ለለበሰው ሥጋ ክብር ሆነው ይባላል እንጂ አብ መንፈስ ቅዱስ ክብር ሆኑት ማለት አይደለም፤ ስለምን? አብና መንፈስ ቅዱስ ሥጋን አልተዋሃዱትምና፤ የተዋሃደው ከ፫ቱ አካል ጅዳ አካል ቃል ብቻ ነውና፤ ስለዚህ አብና መንፈስ ቅዱስ ሥጋን በመዋሃድ ከወልድ ጋር አንድ አይሆኑም፤ ነገር ግን ፫ቱ አካላት በሥልጣን በመለኮት (በአገዛዝ) አንድ ናቸው፤ አብና መንፈስ ቅዱስ ሥጋን ፈጠሩት ከቃል ጋር አዋሃዱት ይባላል እንጂ፤ ተዋሃዱት ክብር ሆኑት ማለት አይገባም ይባላል።

ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ዓለም ፴ ዘመን ከኖረ በኋላ ፫ ዓመት ከ፫ ወር በኢየሩሳሌም አውራጃ ወንጌልን እየዞረ አስተማረ፤ ስለ አዳምና ስለ ልጆቹ ሲል በዕለተ ዓርብ ተሰቀለ፤ መለኮት በሥጋ ሞተ ተቀበረ፤ መለኮት በአካለ ነፍስ ወደ ሲኦል ወርዶ፤ በ፫ኛው ቀን ከሙታን ተነሣ፤ ሮሜ ምዕራፍ ፳ ።

ምሳሌ ይኸውም በሰው ስም ይመሰላል። አንድ ሰው ሲሞት፤ እገሌ ሞተ ተቀበረ፤ እገሌ ወደ ሰማይ ሄደ፤ ወይም ወደ ፈጣሪው ሄደ ይባላል። አካለ መለኮት እንደ ሰው ስም ነው፤ እንግዲህ የሰው ስም ከተቀበረ ሥጋውና፤ ካልተቀበረች ነፍሱ እንዳልተለየ አካለ መለኮትም እንደዚሁ ነው፤ ወንድሜ ሆይ መለኮት ሞቷል ወይንም አልሞተም ብለህ ከማንም ጋር አትከራከር። በዚህ ዓለም ስንኳን የክርስቶስን ባሕርይና የራሱን ባሕርይ ሊመረጥ የሚችል የለምና፤ እንዲያው የሀገርህን ባሕል ብቻ ተመልክት።

ምዕራፍ ፴፬ ።

፫ኛ የምሥጢረ ጥምቀት ባሕል ።

ወዳጄ ሆይ ከእግዚአብሔር ትእዛዛት አንደኛው ጥምቀት ነው ፤ ያለ እርሱም ግንኛውም ሰው ክርስቲያን ሊባል አይገባውም ፤ ሥርዓተ ጥምቀት ለሰው ልጅ ሁሉ መሠረትና ጠፈር ነው ።

ጥምቀት ማለት ወደ ግንባር ቤተ ክርስቲያን ለመግባት ከአብራክ መንፈስ ቅዱስ ሁለተኛ ተወልደን ፤ በዲያብሎስ ምቀኝነት ምክንያት (የዓመጽ) የኃጢአት ጉርፍና ማዕበል ያጥለቀለቀውን ዓለም በእምነት ዋኝተን የምንሻገርበት ማለት ነው ፤ ሁለተኛ የምግባርንና የሃይማኖትን ፍሬ ለማፍራትና የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ለመሆን የተመደብንበት የጸጋ ውል ነው ፤ ኤፌ ፬-፳፱ ፴፪ የምሕረት አባት የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያትን ሲያዘዋውና ሲያስተምራቸው የሰማይና የምድር ሥልጣን ተሰጥቶኛልና ፤ ሂዱ አሕዛብን ሁሉ እያስተማራችሁ በአብና በወልድ በመንፈስ ቅዱስም አጥምቋቸው ብሎ አዘዘቸው ፤ ማቴ ፳፰-፲፱ ።

ወንድሜ ሆይ እንግዲህ ጥምቀት የሚሰጥን ኃይልና ጸጋ በዲያብሎስና በሞት ላይ ያለውን ኃይል ድል መንግትን ነው ። ሁለተኛ በኃጢአት ያደፈው አርጌው ሰውነታችን ከጥምቀት በምናገኘው አዲስ ሕይወት ይታደሳል ።

አርጌው ሰውነት ማለት ምንድን ነው ? ትላኝ እንደሆነ ፤ አርጌ ሰውነት ማለት ከአዳም ባሕርይ የወረሰነው ባሕርያችን ነው ። ከአዳም ባሕርይ የወረሰነው ምንድር ነው ? ቅንዓት ፤ ምቀኝነት ፤ ዝሙት ፤ ስስት ፤ ትዕቢት ፤ ቂም በቀል ፤ ነዋ ! ስለዚህ የኃጢአት አጋሰስ የሆነው አርጌው ሰውነታችን ፤ የሕይወት ልንም በሆነው በጥምቀት ኃይል ከልተገታ ለባሕርይ ይታዘዛል ማለት ነው ። ቅዱስ ጥምቀት ሁል ጊዜ ጸንቶ የሚኖር ስጦታ ነው እኛም ከዚህ ስጦታ ወድቀን ኃጢአት ብንሠራ ጥምቀታችንን በንስሐ መመለስ ነው እንጂ ሁለተኛ መጠመቅ አይገባንም ። ወዳጄ ሆይ ከኃጢአት ባርነትና ከሰይጣን ቀንበር አርነት ወጥተን የመንግሥተ ሰማያትን ተስፋና ርስት የምናገኘው በጥምቀት ነው ።

ጥምቀት አዲስ ነገር አይደለም ፤ በዘመነ ብሉይ ኢየሱስ መስፍን እስራኤል የሙሴ ተከታይ ወይም ምትክ ሆኖ ከእስራኤል ሕዝብ ጋራ የዮርዳኖስን ወንዝ ተሻግሮ በተስፋ የተሰጠውን ምድር ለመውረስ ሲገባ ጥምቀትን እንደ ሠራና ሕዝቡንም እንደ ገዘረ በአዲስ እምነት ፍሥሕ (ፋሲካ) እንዳከበረ ስምተኛል ። ኢየሱስ ጅ-፲፫ ፲፬ ። ዮሐ ፫-፩ ። ጳ፱-፯ ፵፯ ተመልከት ። በዘመነ ሐዲስም ዮሐንስ መጥምቅ የኤልያስ መንፈስ አድርጎት ከሰው ተለይቶ በዮርዳኖስ በረኃ በተቀመጠ ጊዜ ፤ የሐዲስ ኪዳንን ሥራ መሥራት ገጠመ ። የሰማይ ንጉሥ መምጣቱን ለእስራኤል አስተማረ ፤ የንስሐንም ጥምቀት በዮርዳኖስ እያጠመቀ ጽድቅን ለመሥራት ተሰናዱ መንግሥተ ሰማያት ለመግባት ንስሐ ግቡ እያለ አዋጅ ነገረ ፤ ኢሳ ፶ ማቴ ፫-፳-፲፯ ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ከሰማይ ሰማያት ወርዶ ከድንግል ማርያም ተወልዶ በ፴ ዓመቱ በዮርዳኖስ ወንዝ ሰማያዊ ጌታ በመረታዊው በዮሐንስ እጅ በትሕትና ተጠመቀ ፤ በዚያም ልጅነቱንና አምላክነቱን አስመሰከረ ፤ ምስክሩም ከሰው አልነበረም ወይም በመልአክ አፍ አልተነገረም ፤ ነገር ግን ከዘለዓለም ገምግሞ በባሕርይ አንድነት የነበረው አባቱ ፤ ይህ ነው ልጄ የምወደው ደስታዬን የማይበት ብሎ መሰከረለት ፤ መንፈስ ቅዱስም የሥላሴ ፫ኛ አካል በርግብ አምሳል ሆኖ በላዩ ላይ አረፈበት ።

በዚህ ምክንያት ክርስቲያን የሆነ ሰው ሁሉ በየዓመቱ ጥር ፲፩ ቀን ስለ ጌታችን መታሰቢያ ብሎ ከወንዝ እየወረደ በውሃ እየተጠመቀ በዓሉን ያከብራል ። ይኸውም በዓል በየዓመቱ ማክበር የተገጠመበት ዘመን ከጌታ ልደት ወዲህ በ፪፰ ዓመተ ምሕረት ነው ይባላል ።

ምዕራፍ ፴፭ ።

ስለ ሕፃናት ጥምቀት ።

ጥምቀትንም ስንቀበል መሠረታችን የክርስቲያን ልጆች ከሆነ በሕፃንነታችን ወራት ማድረግ ይገባናል ። ስለምን ማለት ሕፃናት በትምህርታቸውና ባካሄዳቸው ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ እንዲመሩ ማለት ነው ። ሁለተኛ እነኤርምያስ እነዮሐንስ መጥምቅ እነ ቅዱስ ጳውሎስ ገና በናታቸው ማኅፀን ሳሉ በመንፈስ ቅዱስ ስለተመረጡ ኤር ፭ ሉቃ ፩-፵፬ ፶፱ ገላ ፩ ፤ ፲፭ ተመልከት ። ፫ኛ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሕፃናትን ተዋቸው ወደኔ ይመጡ ዘንድ ብሎ እጁን በራሳቸው ላይ አድርጎ ሲባርካቸውና ሲጸልዩላቸው እንደነበር ። ማቴ ፲፱ ፲፫ እንግዲህ ሕፃናት ሁሉ በዚህ ቃል መሠረትነት በሕፃንነታቸው ሊጠመቁ ይገባቸዋል ።

ናኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ይህንን ቃል መሠረት በማድረግ ቀን ልይታ ወንድ ልጅ በ፶ ቀን ሴት ልጅ በ፹ ቀን እንዲጠመቁ ወስናለች ።

ይኸነውም ያደረገችበት ምክንያት አሪት ለወንጌል ሕግ መቅደም እንደሆነች ፤ ሥርዓቷና ሕጓ ሁሉ ከአሪትና ከወንጌል የተያያዘ እንዲሆን ስትል በአሪት ሕግ ወንድ ልጅ ቢወለድ በ፶ ቀን ፅንገል ርግብ ዘውግ ማዕከቅ ይዘው ወደ ቤተ እግዚአብሔር ያገቡት እንደነበር ። ሴት ልጅም ስትወለድ እንዲሁ በ፹ ቀን ወደ ቤተ እግዚአብሔር ያገቡዋት ስለነበር ይህን ትእዛዝ ለመረጸም ስትል ወሰነች ። ሁለተኛ በኩፋሌ መገመሪያ እንደተጻፈው አባታችን አዳም በተፈጠረ በ፶ ቀን ወደ ገነት እንደገባ ሌዋንም በተፈጠረች በ፹ ቀን ወደ ገነት እንደ ገባች ስለ አሚናገር የኛ ዩቱ ቤተ ክርስቲያንም የብሉይ ኪዳንን ሕግ ተመርገዛ የወንጌልን ሥርዓት ለመፈጸም ስትል ወንድ ልጅ በ፶ ቀን ሴት ልጅ በ፹ ቀን እንዲጠመቁ አዘዘች ። አሪት

ዘሌ ፲፪-፩ እስከ ፭ ተመልከት ይኸውም ሕግ ሊያስመሰግናት ይገባዋል ። ወንድሞቹ ሆይ ዮሐንስ ፪ ም/ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው ። ከመንፈስ የተወለደ መንፈስ ነው እንደ አለ ትውልዳችንና ነገዳችን ሁሉ ከሥጋዊ ልደት በኋላ ዳግም ከመንፈስ ቅዱስ ተወልዶ የእግዚአብሔር ማደሪያ እንዲሆን በኃይሉ ይርዳን አሚን ።

ምዕራፍ ፴፯ ።

፩ኛ ምሥጢረ ቀርቦን ።

ምሥጢረ ቀርቦን ማለት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተያዘበት ሌሊት ማታውን ኅብስቱን አንስቶ ባረከው ። ቁርሶ ለተማሪዎቹ ሰጣቸው ። እንዲሁም አላቸው እንካችሁ ብሎ ይህ ስለ እናንተ የተሰጠ ሥጋዬ ነውና ለመታሰቢያዬ አድርጉት አላቸው ። እንዲሁም ጽዋውን አንስቶ አመሰግን ለደቀ መዛሙርቱም ሰጣቸው ፤ እንዲሁም አላቸው እባካችሁ ሁላችሁም ከዚህ ጠጡ ይህ ስለ እናንተና ስለ ብዙዎቹ በሚፈስ በደሜ ለኃጢአት የሚሆን አዲስ ሥርዓት ነው ። ይህንንም በጠጣችሁ ጊዜ ሁሉ ለመታሰቢያዬ አድርጉት ማቴ ም ፳፮ ቀ፣ ፳፯-፳፰ ማር ም ፲፬ ቀ፣ ፳፱ ፳፱ ሉቃ ም ፳፪ ቀ፣ ፲፱ ፳ ፩ ቆሮ ም ፲፬ ቀ፣ ፳፫ ፳፭ በዮሐንስ ወንጌልም ከሰማይ የወረደው የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ማንም ከዚህ የባላ ለዘለዓለም ይኖራል ይላል የቱ ም ፮ ቀ፣ ፶ ።

ወንድሜ ሆይ እንግዲህ ቅዱስ ቀርቦን ምንድር ነው ? ትሉኝ እንደሆነ ፣ ቅዱስ ቀርቦን ማለት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለክርስቲያኖች ሁሉ መድኃኒት የሚሆን ፣ እንደንበላውና እንደንጠጣው ያዘዘን በእንጀራና በወይን የሚሰጠን ፣ እውነተኛ የክርስቶስ ሥጋ ደም ነዋ! ።

ይህም ኅብስትና ወይን የክርስቶስ ሥጋና ደም የሚሆንበት በእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው ፣ ምሥጢረ ቀርቦን ምንም እንኳ በግዙፉ ኅብስትና ወይን በደረግ አም ነው ለሚቀበሉት ሁሉ የኃጢአትን እሾህ የሚአቃጥልና የሚአጠፋ ፣ ባሕረ ሲኦልን የሚአሻግር የሕይወት መርከብ ነውና ሳይጠራጥሩ ሕይወት ያለው የክርስቶስ ሥጋና ደም መሆኑን በእምነት ጸንቶ መቀበል ይገባል ። ወዳጄ ሆይ በውነት የሕይወት እንጀራህ ኢየሱስ ክርስቶስ በቤተ ልሔም ተገኝቶልሃልና በየውሃትና በትሕትና ልብ ሆነህ ቀርቦህ ተመገብ ።

ቤተ ልሔም ማለት ጥንት የዳዊት ከተማ የነበረች ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከድንግል ማርያም የተወለደበት ቦታ ናት ።

በዕብራይስጥ ቋንቋ ቤተ ልሔም ማለት የእንጀራ ቤት ማለት ነው ፣ በዓረቢም ቤት ልሓም ይሉታል የሥጋ ቤት ማለት ነው እንግዲህ ቤተ ልሔም የእንጀራ ቤት የሥጋ ቤት ብትባልም ሁለቱም ምሥጢር ይስማማታል ። እርሱም እራሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዘበልዕ ሥጋዬ ፣ እነ ውእቱ ኅብስተ ሕይወት ፣ አያለ መስክርላታ

ልና የቤተ ልሔምን እንጀራና ሥጋ ለመብላትና ወይንንም ለመጠጣት ስንሸቀጥም በዓለም ላይ ያለው የሥጋዊ ሥራ እንቅፋትና የኃጢአት አሸክላ ጠልፎ እንዳይጥለን የእግዚአብሔር ኃይል ይርዳን አሚን ።

ምዕራፍ ፴፰ ።

፯ኛ ምሥጢረ ትንግሌ ሙታን ።

በኋለኛው የዘመን ፍጻሜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በጌትነትና በምሥጋና ተመልሶ ይመጣል ። በዚያም ጊዜ የሞቱት ሰዎች ሁሉ ይነሳሉ ፣ ከተነሡም በኋላ መልካም የሠሩ ወደ ዘለዓለም ሕይወት ይሄዳሉ ፣ ክፉ የሠሩ ወደ ዘለዓለም ዙንኔ ይሄዳሉ ።

ወንድሜ ሆይ ።

እንግዲህ የሀገርህ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ምሥጢራት ዋነኞቹ በጭሩ እነዚህ አምስቱ ናቸው ፣ ደግሞም በእነዚህ ውስጥ የሚገኙ ንዑሳን ክፍሎች ፮ቱ ሀብታት የሚባሉ አሉ እነርሱም በላይኛው ክፍል ተጽፈዋል። ከእነዚህ የወጣውን ሕግ ግን የሀገርህ አይደለምና አትጨነቅበት ደግሞ ከማንኛውም ሰው ጋራ ስለ ሃይማኖትህ ክርክርን አትውደድ ፣ የሃይማኖትን ስልት ጫፏን እንኝ ሥሯን ያገኘው የለምና ፣ ከማንኛውም መጨቃጨቅ አያስፈልግም ።

ምዕራፍ ፴፯ ።

ዚና ምዕመናን ወዓላውያን ።

ከ፫፻፴ ዓ ም ጀምሮ እስከ ፩፻፯ ዓመት ድረስ ያለው የሃይማኖት ዜና ፣ የሃይማኖት አባት የነበረው ቁስጠንጠኖስ በነገሠ በ፴፩ ዓመቱ ስለ ሞተ መንግሥቱን ልጆቹ ተከፍለው ያዙ ፣ ታላቁ ልጁ ቀንሰጣ በ፻፴፯ ዓ ም ቁጣር ተብሎ በነገሠ ጊዜ በአባቱ በቁስጠንጠኖስ ዘመን በውግዘት የተከለከለውን የአርዮስን ሃይማኖት በርም ግዛት ውስጥ እንዲስፋፋ አደረገ ። አርዮስንም ከታሠረበት ቦታ አስፈትቶ እንደገና ወደ ሹመቱ ወደአስክንድርያ መልሶ ሰደደው ፣ አትናቱዎስንም ከሹመቱ ላይ አስወግዶ ወደ ታች አንከራተተው ከወንበሩም እስከ ሰባት ዓመት ድረስ አስወገደው ፣ አርዮስም በአስክንድርያ ሳለ ቅዱስ አትናቱዎስና በአስክንድርያ ያሉ ምዕመናን ሁሉ በጣም አገነወውበት ስለ ነበረ ፣ ወደ ሹመቱ ተመልሶ ሳይገባ በድንገት የሆኑ በሽታ ታሞ በክፉ ሞት ሞተ ።

የአርዮስ ወዳጅ የነበረው ንጉሥ ቁንስጣም በ፻፶፩ ዓ ም ስለ ሞተ ፣ ቅዱስ አትናቱዎስ ወደ ሹመቱ ተመለሰ ያን ጊዜም በዘመኑ የነበሩት መነኮሳትና ኤጲስ ቆጶሳት እነ አባ እንወንስና እነ አባ መቃርስ እነ አባ ጳኩሚስ በምስጋና ተቀበሉት ፣ እሱም ከዚህ በኋላ ብዙ ድርሰትን ጻፈ በሹመቱም ላይ ፵፮ ዓመት ከተቀመጠ በኋላ በ፫፻፸፫ ዓ ም ግንቦት ፮ ቀን አረፈ ።

ምዕራፍ ፴፱ ።

ሁለተኛ ጉባዔ የቀስተንጥንያ ።

ቴዎድሮስ ሁለተኛው ነግሥ ሳለ ፡ የሮም ሊቀ ጳጳሳት ደግሞስ (ዳግስ በተሾመ በ፲፯ ዓመት የአስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ጠዋቱዎስ በተሾመ በ፫ ዓመት ፡ እንደ ኢትዮጵያ አቁጣጠር በ፫፻፸፬ ዓ ም እንደ ኤውሮፓ አቁጣጠር በ፫፻፹፩ ዓ ም የኒቅያ ጉባዔ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ከአብ ጋራ አንድ ባሕርይ አንድ መለኮት ያለው መሆኑን (በቀኖና) በጸሎተ ሃይማኖት ከወሰነ በኋላ ፡ የቀስተንጥንያ ሊቀ ጳጳሳት መቅደንዮስ (ማክዶንያ) ከ፫፻፵፬ ዓ ም ገምሮ እስከ ፫፻፷፫ ዓ ም ድረስ መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ ጋራ አንድ መለኮት አይደለም እያለ አስተማረ ፡ እርሱም መንፈስ ቅዱስ ከአብ ከወረወሰ አብና ወልድም እርሱን ከላኩትና መላክተኛ ከሆነ ከርሳቸው ጋራ ትክክል አይደለም ፡ ከነርሳቸው በታች ነው እያለ ትምህርቱን ስለ አስፋፋ ፡ ፻፶ የሚሆኑ ጳጳሳትና ኤጲስ ቆጶሳት ተሰብስበው በቀስተንጥንያ ሁለተኛ ጉባዔ አደረጉና መቅደንዮስን አወገዙት ፡ ይህንንም ቃል ዳግም ሌላ ሰው ተነሥቶ እንዳያስተምር ሲሉ ፡ የኒቅያ ጉባዔ በወሰነው በጸሎተ ሃይማኖት መጨረሻ ላይ ከአብና ከወልድ ጋራ የመንፈስ ቅዱስን ትክክልነት የሚገልጽ ጽሑፍ ወንአምን በመንፈስ ቅዱስ የሚለውን ቃል እስከ መጨረሻው ጨመሩበት ። ከዚህም ከኋላ መቅደንዮስን ከሹመቱ ሽረው ከቤተ ክርስቲያን ውጭ አደረጉት በእርሱም ፈንታ ጎርጎርዮስ ነባቤ መለኮት የተባለው ተተካ ፡ እርሱም የእንዚናዙ (የናዚያንዚናስ) ኤጲስ ቆጶስ የነበረው ነው ።

ምዕራፍ ፵ ።

የቀስተንጥንያ ጉባዔ ።

መቅደንዮስን መገራገሪያ ከወገዝ በኋላ ፡ በዚህ ጉባዔ አቡሊናርዮስን አወገዘ ፤ አቡሊናርዮስ እንደዚህ እያለ ያስተምር ነበር ፤ እርሱ ወልድ ቃል ቃል እግዚአብሔር በመለኮቱ ከአብ ጋራ ትክክል ነው ። ነገር ግን ከማርያም ሥጋን በለበስ ጊዜ ነፍስና ዕውቀት የሌለውን ሥጋ ለበሰ ፤ ለዚህም ሥጋ መለኮት ነፍስና ዕውቀት ሆነው አለ ፤ ኤጲስ ቆጶሳቱም እርሱ እራሱ ክርስቶስ ቃል እግዚአብሔር ከድንግል ማርያም ከነፍስዋ ነፍስ ከሥጋዋ ሥጋ እንደ ነግ የሚገልጽ ጽሑፍ በሃይማኖተ አበው አዘጋጁ ፤ ሦስተኛ የቀስተንጥንያ ጉባዔ ሰባልዮስ የሚባል የሎንዶ ኤጲስ ቆጶስ ሥላሴ አንድ ገጽ አንድ አካል ናቸው ስለ አለ ይህ ጉባዔ አወገዘው ።

ምዕራፍ ፵፩ ።

ሦስተኛ ጉባዔ በኤፌሶን ።

፬፻፴፩ ዓመተ ምሕረት ፪ኛው ቴዎድሮስ ነግሥ ሳለ ፤ የሮማ ሊቀ ጳጳሳት ከለስ ቴያኖስ (ሴሌስቲያኖስ) አንደኛ ተሾሞ ሳለ የአስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ቄርሎስ በተሾመ

በ፲፱ ዓመት የአንጾኪያ ተወላጅ የሆነ ፤ የቀስተንጥንያ ሊቀ ጳጳሳት ንስጥርስ እንደ ዚህ እያለ ያስተምር ጀመር ቃል ሥጋ ሳይሆን የእግዚአብሔር ልጅ ነው ፤ ከአብ ጋራም አንድ መለኮት ያለው ነው ፤ ነገር ግን ከማርያም ሰውነትን በነግ ጊዜ ይህ ሰውነት የለው ባሕርይና የሰው አካል አለው ፤ እንደ ሴት ልጅ ሁሉ ፤ ነገር ግን አካሉም ሁለት ነው አለ አንዱ የእግዚአብሔር ልጅ አንዱ የማርያም ልጅ ።

ስለዚህ እመቤታችን ድንግል ማርያምን የክርስቶስ እናት ናት እንጂ የአምላክ እናት ናት መባል አይገባትም አለ ።

ከዚህ በኋላ ፪፻፶ የሚሆኑ ኤጲስ ቆጶሳት በኤፌሶን ተሰብስበው ጉባዔ አደረጉና ንስጥርስን አውግዘው ከሹመቱ ሽረው ፤ ወደ አፍሪቃ ሊቢያ አውራጃ አካሚም ወደ ሚባል አገር አሳደዱት ።

ከዚህ በኋላ ክርስቶስ ከባሕርይ አባቱ ከአብ ፤ ከባሕርይ እስትንፋሱ ከመንፈስ ቅዱስ ፤ የሚተከከልበትን ጽሑፍና እመቤታችን ድንግል ማርያምም ወላዲተ አምላክ መባል እንደ ሚገባት የሚገልጽ ጽሑፍ በጉባዔያቸው አዘጋጅተው ተለያዩ ፤ ሁለተኛ እንደ ምዕራባውያን አቁጣጠር ፬፻፵፱ ዓ ም ሁለተኛው ቴዎድሮስ ነግሥ ሳለ የአስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ዲዮስቆሮስ ፤ ስለ አንድ ባሕርይና ስለሁለት ባሕርይ ነገር ከቀስተንጥንያ ሊቀ ጳጳሳት ከራላታዎስና ከአንጾኪያው ሊቀ ጳጳሳት ከድም ያኖስ ጋራ በትኒሹ ቴዎድሮስ ላይ ተከራክሮ ረታና ሁለቱንም አውግዞ ከሰደዳቸው በኋላ ወደ አስክንድርያ ተመለሰ ።

ምዕራፍ ፵፪ ።

፵ኛ ጉባዔ በኬልቄዶን ።

እንደ ኢትዮጵያ አቁጣጠር ፬፻፵፬ እንደ አውሮፕ አቁጣጠር ፬፻፶፩ ዓመተ ምሕረት መርቅያን በነገሠ ፤ ጊዜ ፩ኛ ልዩን የሮም ሊቀ ጳጳስ በተሾመ በ፱ ዓመት ፤ የአስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ዲዮስቆሮስ በተሾመ በ፰ ዓመት ፤ በቀስተንጥንያ የአንድ ገዳም አለቃ የነበረ አውጣኪ የሚባል ፤ ቄስ ፤ ወልድ ቃል እግዚአብሔር ከድንግል ማርያም ሰውነትን በነግ ጊዜ ፤ አምላክነቱ ሰውነቱን ዋጠውና ሰውን መሆኑ ከለከለው ረቀቀ አለ ፤ አምላክነትና ሰውነት ሳይገናኙ ባሕርያቸው ለየብቻ ይሆናል ፤ ነገር ግን ሁለቱ ከተዋሃዱ በኋላ በአምላክነት ውስጥ ሰውነት ጠፍቷል አለ ፤ ስለዚህ የቀስተንጥንያው ጉባዔ አወገዘው ።

ምዕራፍ ፵፫ ።

ጉባዔ ሁለተኛ ከኬልቄዶን ።

በሮማው ሊቀ ጳጳሳት በልዮንና ፤ በአስክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት በዲዮስቆሮስ መካከል የመለያየት ምክንያት በወሬና በስብከት ተፈጠረ። ምክንያቱም የሮም ሊቀ ጳጳሳት በዲዮስቆሮስና በፍላጎደኖስ የቀስተንጥንያ ሊቀ ጳጳሳት መለየት በዲዮስቆሮስ ሰብሳቢ

ነት በቄስጥንጥንያ ከተማ በተደረገው ጉባኤ ምክንያት ጊጂጃኔ ኤጲስ ቆጶሳት ሲሰበሰቡ የሮማው ሊቀ ጳጳስ ልዩን መላክተኞችንና ቃሉን ብቻ ልክ እርሱ ራሱ በኬልቄዶን ጉባኤ አልተገኘም ነበር ፤ ዲዮስቆሮስና የእርሱም ተከታዮች የልዩንን ቃል አንቀ በልም ስሌተት ነው አሉ ፤ የልዩንም ተከታዮች እነዚህ ናቸው ፤ እስካሁንና (ፓስካ ሲኖስ) ሉስንሲዮስ ይባላሉ ።

ቃሉም ይህ ነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱ ራሱ እንደ ነው ፡ ፍጹም አምላክነትና ፡ ፍጹም ሰውነት አለው ፤ በመለኮቱም ከአብ ጋራ አንድ አምላክ ነው ፤ በሰውነቱም እንደጥ ፍጹም ሰውነት አለው ፤ ነገር ግን ሰውነቱም መለኮቱም ተዋህዶ እንጂ አልተደባለቀም ፤ የአምላክነት ባሕርይ እርሱ አለው ፤ የሰውነት ባሕርይ እርሱ አለው ፤ ሁለቱም ለአንድ አካል ተገዙና ተዋሃዱ እንጂ አልተደባለቁም ። ሁለቱም ባሕርያት ከተዋሃዱ በኋላ አይለያዩም የመለኮትና የሰው ባሕርይ ባንድ አካል ሆነ ፤ የሚል ቃል ላከ ። ጉባኤውም ከጥቅምት ፳ ቀን ገምግሞ እስከ ኅዳር ፲፭ ቀን ድረስ ቁየ ።

ከዚህ በኋላ ዲዮስቆሮስም ከነተከታዮቹ ሁለት ባሕርያት ሳይደባለቁ መኖራቸውን አልቀበልም ብሎ ጽሑፉን ቀድሶ ልዩንን አወገዘው ፤ ይኸም ከሆነ በኋላ በኬልቄዶን ጉባኤ የተሰበሰቡትና የልዩን ወገን የሆኑት ሁሉ ጊጂጃኔ የሚሆኑት ኤጲስ ቆጶሳት ዲዮስቆሮስን አወገዙት ። በዚያን ጊዜ ጆምሮ በእስክንድርያ ቤተ ክርስቲያንንና በሮማ ቤተ ክርስቲያንን መካከል የተደረገው የሃይማኖት ክርክርና ልዩነት እስከ ዛሬ ድረስ ጸንቶ ይኖራል ። ይኸውም አኳኋን ሊቃነ ጳጳሳትና ኤጲስ ቆጶሳት የእግ ዜሎታዎችን ክብርና አንድነት የሚጠብቁ መስለው የራሳቸውን ክብርና ማዕርግ የተ ረላለጉ ይመስላል ።

ለምሳሌ መገመሪያ በ፪፻፳፭ ዓ. ም. በኒቅያ ጉባኤ በሐዋርያት ስም ሆኖ የሹ መት ወንበርና ማዕርግ ሲደለደል እንደሚከተለው ነበር ።

- ፩ኛ| በሮማ በቅዱስ ጴጥሮስ ወንበር የሚቀመጠው ምትኩ ስለሆነ ፩ኛ ይሁን ተባለ ።
- ፪ኛ| በእስክንድርያ በቅዱስ ማርቆስ ወንበር የሚቀመጠው የቅዱስ ጴጥሮስ ደቀ መገመር ስለሆነ ሁለተኛ ይሁን ተባለ ።
- ፫ኛ| የአንጾኪያ (ሶርያ ውስጥ) ወንበር ቅዱስ ጴጥሮስ መገመሪያ ፯ኛው ስለ አስተማረበት ሦስተኛ ይሁን ተባለ ።
- ፬ኛ| የኤፌሶን (ግሪክ) በቅዱስ ዮሐንስ ወንበር የሚቀመጠው አራተኛ ሊቀ ጳጳሳት ይሁን ተባለ ።

እነዚህ አራቱ ሊቃነ ጳጳሳት መበላለጥን ትተው ትክክል ሆነው እያስተማሩ የክርስቶስን ክብርና የሃይማኖታቸውን ክብር በመጠበቅ ራንታ ያሉበትን ቦታና ሹመታቸውን ለማክበር ሲሉ ፤ የጴጥሮስ ወንበር ይበልጣል በማለት ሥጋዊ ጠባይ አሸንፎአቸው እኔ እበልጥ እኔ እበልጥ ሲባሉ ክርስቲያን የሆነውን ሕዝብ ሁሉ

በክርስቶስ አንድነት ጸንቶ እንዳይኖር የሊቃነ ጳጳሳት ክብር ለይቶት ይኖራል ። በነርሱም ላይ ፤ ላስተዋለውና ለመረመረው ሰው ፤ ሹመትን ፤ ሽህ ሞት ያሰኘዋል ፤ መንፈሳዊ ሹመት መሾም እንደ ክርስቶስ መከራን ለመቀበልና ምእመናንን ለማገልገል ፤ በሥራው ሁሉ ነቢያትን ሐዋርያትን ለመምሰል ነበር ፤ በሊቃነ ጳጳሳት ክብር ምክንያት በክርስቲያኖች ላይ የሃይማኖት መለያየት ባይኖር ኖሮ ከቶ በዓለም ላይ ለእርሱ ሲል የሞተለትን ክርስቶስን የማያምን አረማዊ ባልተገኘም ነበር ።

ምዕራፍ ፵፬ ።

የእስክንድርያው ሊቀ ጳጳስ ዲዮስቆሮስም ከልዩን ከተማ በኋላ ተወደደው ሲሞት በ፳፻፶ ዓ ም ንግሥቱቱ ብርክልያ ከባልዋ ከመርቃያኖስ ጋር በቀሩስጥንጥንያ ነግሣ ስለነበረና ፤ ዲዮስቆሮስ ያበረረውን ጳጳስ ራላታዎስን ትወደው ስለነበረ ፤ የእርሱን ብድር ለመመለስ ስትል ዲዮስቆሮስን አግዞ (ጋንጊ) ከሚባል ሀገር በጳፍላንያ ውስጥ አስቀመጠችው ። በጉባኤውም ውስጥ የዲዮስቆሮስ ረዳቶች የሆኑ ፳ጳጳሳት ነበሩ የነርሱም ስማቸው ይህ ነው ።

- ፩ኛ| የቤናል የኢየሩሳሌም ጳጳስ ፪ኛ ታላዚዮስ የቀሳርያ ጳጳስ ።
- ፫ኛ| ኢ.ዚ.ዮስ የእንዚያዙ ጳጳስ ፬ኛ ባስልዮስ በዚ.ሊ.የስ የሴ.ሊ.ዚ.ው ጳጳስ
- ፭ኛ| እስታቲዮስ እስታሲዮስ የብሪቲው ጳጳስ ናቸው ። ከነዚህም ሌላ የዲዮስቆሮስን ትምህርት የተቀበሉ ብዙ ሊቃውንት ነበሩ ።

ምዕራፍ ፵፭ ።

ከዚህ በኋላ በዲዮስቆሮስ ራንታ በእስክንድርያ ወንበር ኡብሪታሪ (ጵሮቲሪዮስ) የሚባል ጳጳስ ልዩን ሹሞ ልክ ነበር ። ነገር ግን የዲዮስቆሮስ ወገኖች በቤተ ክር ስቲያናቸው ውስጥ የልዩንን ትምህርት ሲሰጡ በሰው ጊዜ ደብድቦው ገደሉት ። ክርሱም ጋራ ከሮማ አብረው የመጡ ስድስት ቁሶች ነበሩ ይባላል እነርሱም አብረው ተገደሉ ፤ ስለዚህ በጵሮቲሪዮስ ምትክ ጠሞቱዎስ ኤሎሮስ የቅዱስ ማርቆስን ወንበር ያዘ ። ከዚህ በኋላ የካቶሊክ ሃይማኖት ራጽሞ ከእስክንድርያ ጠፋ ።

ምዕራፍ ፵፮ ።

ሁለተኛ ፪፻፶ የሚሆኑ ኤጲስ ቆጶሳት እንደ ገና በኬልቄዶን ተሰብስበው ጉባኤ አድርገው ይህን ሥርዓት ወሰኑ ። ፩ኛ የሮማ ወንበር ፣ ፪ኛ የቀስጥንጥንያ ወንበር ፣ ፫ኛ የእስክንድርያ ወንበር ፣ ፬ኛ የአንጾኪያ ወንበር ፣ ፭ኛ የኢየሩሳሌም ወንበር ፣ ከቂሣርያ ጋራ ይሁን ብለው ወሰኑ ፣ ተመልክተ ይህ ሁሉ መለዋወጥ በሥጋዊ ጠባይ የኑሮ ምርጫንና እድገትን ለማግኘት ነው ።

ምዕራፍ ፵፯ ።

፩ኛ ጉባኤ ዳግም በቀሩስጥንጥንያ ፩ኛ የስቲሪያኖስና (ገቡቲሪያኖስ) ሚስቱ ቲዎ ድራ በነገው ጊዜ ፭፻፶፫ ዓመተ ምሕረት ፩፻፷፭ ኤጲስ ቆጶሳት የልዩን ወገኖች የሆኑ

ተሰብስበው የቀሰጥንጥንያ ሊቀ ጳጳስ ገርዘዎስ የሚባል ተሹሞ ሳለ ፤ ቺ የሊቃውንት መጻሕፍት ረገመው አቃጠሉ ። የተደረሰ ስ ሙጽሐፍ የኢባስ ፋሪስ ጳጳስ ስ ሙጽሐፍ የተደረሰ ስ ሙጽሐፍ እነዚህን ቺቱን መጻሕፍት የዲዮስቆሮስን ሃይማኖት ያመሰግናሉ ብለው አቃጠሉባቸው ፤ ይህም ገብቲኖስ የሚባል ንጉሥ በጁጂ ፳፭ ዓ፡ ም፡ ፍትሐ ነገሥትን እንደ ወንጌል ሕግ አድርጎ ያጸፈ እሱ ነው ።

ምዕራፍ ፵፮ ።

፳፭| ጉባዔ ሦስተኛ በቀሰጥንጥንያ በጁጂ፳፭ ዓመተ ምሕረት የልዩን ወገኖች ፪፻፹፱ የሚሆኑ ኤጲስ ቆጶሳት ተሰብስበው ፡ የቀሰጥንጥንያ ሊቀ ጳጳሳት ስርገርዎስ የሚባል በክርስቶስ ውስጥ የአምላክነትና የሰውነት ፈቃድ አንድ ነው ብሎ ስላስተማረና ስ ሙጽሐፍ አንድ ባሕርይ (ሞኖሬዚስት) ወይም (ሞኖቲሊቲ) የሚል ጽሑፍ ስለጻፈ ፤ ይህ የዲዮስቆሮስን ትምህርት ይመስላል ብለው ረገመው አወገዙት ።

ምዕራፍ ፵፯ ።

፳፭| ጉባዔ ዳግም በኒቅያ ፯፻፸፰ ዓመተ ምሕረት ፩ኛ እንደርያኖስ የሚባል የቀሰጥንጥንያ ጳጳስ ቁስጦንጦኖስ ፯ኛ ነገሥ ሳለ ሥዕሎችን ሁሉ የሚሰድብንና የሚነቅፍን ረገመና አወገዘ ።

ምዕራፍ ፵፰ ።

፳፭| ጉባዔ በቀሰጥንጥንያ ፬ኛ በጁጂ፳፬ ዓመተ ምሕረት እንደርያኖስ ፪ኛ ጳጳስ ሆኖ ሳለ ፤ የሁለንተኛው ደማሲ የሚባለው የሥዕልን ክብር በጣም አቅንቶ አስተማረ ፤ በዚህም ጉባዔ ፤ ሃይማኖት በሁሉ ሥፍራ የቀና ስለሆነ ፤ አርቶዶክሲያ (አርቶዶክስ) ተብሎ በግሪክ ቋንቋ ተሰየመ ፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ አርቶዶክስ ማለት የሃይማኖት ስም ሆኖ ቀረ ፤ ከዚህ በኋላ የቀሰጥንጥንያ ንግሥት ቲዎድራ ሁለተኛዬቱ የአርቶዶክስን በዓል ዓቢይ ጸም ሲገባ እኅድ በየዓመቱ እንዲከበር አዘዘች ፤ (የሃይማኖት በዓል ማለት ነው) ።

ሁለተኛ ይህ ጉባዔ ሮዚዮስ የሚባል የቀሰጥንጥንያ ሊቀ ጳጳስ ለሥዕል መስገድ አይገባም ብሎ ስለአስተማረ ፤ እንደርያኖስ የሮማ ጳጳስ አወገዘው ።

ከዚህ በኋላ ጉባዔ ራሱን ችሎ በየአለበት ይነገር ገመረ ፤ ሁሉም በየአለበት ለሮም ጳጳስ አንታዘዝም አለ ፤ በ፲፱፻፱ ዓመተ ምሕረት ፤ ፱ኛ ልዩን በሮም ጳጳስ ሆኖ ሳለ ፤ ሚካኤል ክሩላሪዮስ የሚባል የቀሰጥንጥንያ ሊቀ ጳጳስ ሆኖ ሳለ ግሪክ ውያን ከሮም ሃይማኖት ተለይተው ለሮም ጳጳስ አንታዘዝም አሉ ፤ ሃይማኖታቸውም ከቶሊክ መባሉ ቀርቶ አርቶዶክስ ብለው ሰየሙት ፤ ወንድሜ ሆይ አገርህ ኢትዮጵያ በ፲፱፻፱ ዓመተ ምሕረት በቁስጦንጦኖስ ዘመን በኒቅያ ጉባዔ ከ፲፱፻፲፰ ሊቃውንት የወረሰችውን ሃይማኖት ይዛና አጽንታ ፤ ምንም አንኳ ከ፲፱፻ኛው መቶ ዘመን ወዲህ እንዳንድ አታላይ ባታጣጠን እስከ አሁን ድረስ ወልድ ዋሕድ ስትል ትኖራለች ።

ይኸውም ከእስክንድርያው ሊቀ ጳጳስ ከቅዱስ አትናቲዎስ ገምሮ ነው እስክንድርያ ከቅዱስ ማርቆስ ፸ ዓ ም አንስቶ እስከ ፯፻፩ ዓመተ ምሕረት ድረስ የሊቃውንት ምንጭ ነበረች ከዚህ በኋላ ግን የእስላሞች ንጉሥ በ፯፻፩ ዓ ም ዐ-መር እብነ እል ሐጣብ ኢየሩሳሌምንና እስክንድርያን ድል አድርጎ ስለ ያዘ አብያተ ክርስቲያናትን አቃጠለ መጻሕፍትን ቁነጸጸለ ፤ የዘመኑም ቀጥር ሁሉ ተሰሳተ ይባላል ። በኢትዮጵያም ቀጥሩ ተሰሳቶ በ፲፱፻፳፬ ዓ ም በአፄ ሰይፈ አርዕድ ጊዜ ነው ዓመተ ምሕረት መቁጠር የተጀመረው ይባላል ። የሮማውያንንም ቀጥር ላርዮስ ፲፫ኛ በ፲፭ ፳፻፹፪ ዓ፡ ም፡ እንደገና አሳደሰው ይባላል ።

ምዕራፍ ፵፱ ።

ከቁስጦንጦኖስ ዘመን ገምሮ በኢየሩሳሌምና በመለው በምድረ ከነዓን የነበሩ ሕዝብ ክርስቲያን ሁሉ በሰላም ይኖሩ ነበር ። ከዚህ በኋላ ግን እንደ ምዕራብ ውያን ቀጥር በ፯፻፲፬ ዓ፡ ም፡ ጎርቃል (ሄራቅልዮስ) በነገሠ በ፲ ዓመት ከስሮዬ (ክስሮኤስ) የሚባል የፋርስ ንጉሥ ብዙ የአሕዛብ ሠራዊት አስከትቶ ወደኢየሩሳሌም ዘመተባቸው ። ፳፻፳፱ የሚሆኑ በኢየሩሳሌም ከተማ ውስጥ የሚኖሩትን አረዳቸው ። ከዚያም ከሞት የተረፉትን ሕፃናትና ሴቶች ቺሽ ማርክ ወደሀገሩ ሰደዳቸው ። ጎልጎታንና የቀሩትን አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ከቤተ ልሔም በቀር በእሳት አቃጠላቸው የቤተ ልሔም ቤተ ክርስቲያን ግን ቀድሞ አባቶቻችን ስብአ ሰገል መጥተው የሰገዱበት ነው ። ብሎ ሰያፈረሰው ቀረ ይባላል ። የዚያን ጊዜ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን መስቀል ዕልኒ ንግሥት ቀድሞ በ፲፱፻ ዓ፡ ም፡ ተቀብሮ ያገኘችውን በወርቅና በዕንቁ አገሪቱ ተሸልሞ በእገኘው ከብዙ ንግዥ ቅድሳት ጋራ አብሮ ዘርፎ ወሰደው የኢየሩሳሌምን ጳጳስ አባ ከክርያስንም ማርክ ወሰደው ።

ከዚህ በኋላ የኢየሩሳሌም ከተማ ከጠፋች ፲፬ ዓመት ሲሆናት በሽብት ምክንያት ከሞት የተረፉት ክርስቲያኖችና ምዕመናን ተሰብስበው ለቀሰጥንጥንያው ንጉሥ ሂደው ስለነገሩት በጣም አገናኝ እርሱም ለክርስቲያን ነገሥታት ሁሉ ርዳታ እንዲያደርጉለት በየሀገሩ ተላልክና አዋጅ ነግሮ በየአድባራቱም በየሊቃነ ጳጳሳቱም ፯ ቀን በጸምና በጸሎት ሰብዔ እንዲያዝ ተላልክ ወደ ኢትዮጵያም አካለ ውድም የሚባለው በነገሠ በ፯ ዓመት መልእክቱ ደርሶ ስለጌታችን መስቀል መዘረፍ ፯ ቀን በጸም በጸሎት ሰብዔ ተደርጓል ይባላል ።

ምዕራፍ ፶ ።

ሕርቃልም በ፯፻፳፰ ዓ፡ ም፡ ወደ ፋርስ ዘምቶ ከስሮዬን ድል አድርጎ የጌታችንን መስቀል አግኝቶ ሲመለስ መስቀሉን እርሱ ራሱ ተሸክሞ ከፋርስ እስከ ኢየሩሳሌም ድረስ አለጫማ በእግሩ እየሄደ አምጥቶ ለኢየሩሳሌም ምዕመናን አስረከበ ።

ጎርቃልም መስቀሉን ተሸክሞ ወደ ኢየሩሴሌም ከተማ በደረሰ ጊዜ የከተማው ሕዝብ ሁሉ ከደስታው ብዛት የተነሳ በዕልልታ መብራት ችቦና ጡጥና እያበራ ንጉሡንና መስቀሉን አበባ ይዞ ተቀበለ ይባላል ኤጲስ ቆጶሳትና ከሆናቱም በጣም ደስ ስለአላቸው ስለ እርሱ ብለው ጌቀን ሙሉ በጾምና በጸሎት የያዙትን ሰብዔ ከጌታችን ጾም ጋራ ሆኖ በየዓመቱ ጌቀን እንዲጾም አዘዙ ። ሄራቅልዮስም ሄጃጃ፱ ዓ፡ ም፡ የመስቀልን በዓል በየዓመቱ እንዲከበር አዘዘ ። ስለዚህ ስለጌታችን መስቀል ምክንያት ከምርክ ስለ መመለሱ መታሰቢያ ሆኖ የሚኖር ሁለት ምክንያት አለ ።

፩ኛ፤ መገገመሪያ ንጉሡ ሕርቃል ዘመቻው ድል እንዲቀናው ሲል ጌቀን በጾ ምና በጸሎት ሰብዔ ያዙልኝ ብሎ ስለ ነበረ ፤ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ኮሙኒኬሽን ጊዜ ገምግሞ እስከ ዛሬ ድረስ ከጾመ ፵ በሬት ያለውን ጾም (ዘወረደን) ስንጾም እን ኖራለን ። ነገር ግን ይህን ጾም ከእኛ ከኢትዮጵያኖች በቀር የምሥራቅና የምዕራብ ከሆናት ሁሉ መጾሙን ትተውታል ። ኢትዮጵያ ግን ጥንት የያዘችው ሕግ ሁሉ ሳይ ለወጥ እስከ ዛሬ ድረስ ጸንቶ ይኖራል ። ፪ኛ፤ በኢየሩሳሌም ያሉ ምዕመናን ክርስቲያን ሁሉ መስቀሉ ከምርክ ሲመለስ በዕልልታና በደስታ አበባ እየያዙ በመብራት እንደተ ቀበሉት ፤ በሀገራችን በኢትዮጵያም መስከረም ፲፯ ቀንና ፲፯ ቀን መብራት እያበራን አበባ ይዘን በዕልልታና በሆታ በየዓመቱ በዓሉን እናከብራለን ። ይህም በሄጃጃ፱ ዓመተ ምሕረት የተገመረው በዓል በኢትዮጵያ እስከ ዛሬ ድረስ ጸንቶ ይኖራል ።

ምዕራፍ ፶፩ ።

በዘመነ ሐዲስ የኢትዮጵያና የምሥራቅ ሃይማኖት አባቶች የሚባሉት ታላላቅ መምህራን ፤ ቅዱስ ማርቆስ ቅዱስ ጴጥሮስ ተፍጻሚተ ሰማዕት ፤ ቅዱስ አለአስክን ድሮስ ፤ ቅዱስ አትናቱዎስ ናቸው ታሪካቸውን ከላይኛው ክፍል ተመልክት አትናቱ ዎስ ከ፪፻፺፮ ዓ፡ ም፡ እስከ ፪፻፸፫ ዓ፡ ም፡ ድረስ ቁርሎስ የኢየሩሳሌም ጳጳስ ከ፪፻፶፱ እስከ ፪፻፷፬ ዓ፡ ም፡ ስለ ሃይማኖት ብዙ ድርሰት ጽፎአል ። ቅዱስ ኤፍሬም ከ፪፻፶ እስከ ፪፻፸፩ ዓ፡ ነበረ ፤ እርሱ በተወለደበት አገር በሶርያ ጵጵስና አልሾምም ብሎ በዲቀና ሲያገለግል ይኖር ነበር ። በትምህርቱና በድርሰቱ የመናፍቃንን ክህደት ሁሉ ያጠፋ እርሱ ነው ። የክርስቶስንና የእመቤታችን የማርያምን ምስጋና ድርሰት (ቅጌ) ፻፳ የሚሆን አሳምሮ ጽፎአል ።

ኤጲፋንዮስ የሰላሚና ጳጳስ ነበረ ፤ ከ፲፻፲ እስከ ፬፻፹ ዓመተ ምሕረት ድረስ ነበረ ፤ በዘመኑም የነበሩ ነገሥታት ቱዎዶስዮስና አርቃዲዎስ ነበሩ በትምህርቱና በሃ ይማኖቱ በጣም ጠንካራ ነበረ ይባላል ። ስለሃይማኖት ብዙ ድርሰት ጽፎአል ። በጣም የታወቀው መጽሐፍ አክሲማርስ (ኤክሳሚርን) ይባላል ።

በስልዮስ የቀሳርያ ጳጳስ ነው ፤ ከ፪፻፳፱ እስከ ፪፻፸፱ ዓመተ ምሕረት ድረስ ነበረ በጣም የተማረ ሊቅ ነበረ ፤ በትምህርቱም የአርዮስንና የመቅዶንዮስን ክህደት በጣም የተቃወመ እርሱ ነው ። መንፈስ ቅዱስ አምላክ እንደሆነ በጣም አቅንቶና ገልጦ ያስተማረ እርሱ ነው ስለ ሃይማኖት ብዙ ድርሰት ጽፎአል ።

ጎርጎርዮስ ፩ኛ የዘኑሲስ (የዘንሲኦ)

ኤጲስ ቆጶስ ነው ።

እርሱም የቅዱስ ባስልዮስ ወንድም ነው ። ከ፪፻፴፫ እስከ ፪፻፺፯ ዓመተ ምሕ ረት ድረስ ነበረ ፤ የመቅዶንዮስን ፤ የሰባልዮስን ፤ የአቡሊናርዮስን ፤ ክህደት ሁሉ ያጠፋ እርሱ ነው ይባላል ።

ጎርጎርዮስ ፪ኛ በ፪፻፳፰ ዓመተ ምሕረት እርሱ በቀጽቅያ ተወለደ ፤ እስከ ፪፻፶ ዓመተ ምሕረት ድረስ ነበረ ፤ እርሱም የእንዚናዙ (የናዚያንዜኖስ) ጳጳስ ሆነ ። ትልቁ ቱዎዶስዮስ ሲነግሥ የቀስጥንጥንያ ሊቀ ጳጳስ ሆነ ። ትምህርቱና ሃይማኖቱ ለክርስ ቲያን ሕዝብ ሁሉ የተመቸ ነው ፤ ብዙ ድርሰት ጽፏል ።

ምዕራፍ ፶፪ ።

የቅዱስ ዮሐንስ አፈ ወርቅ ታሪክ ።

ዮሐንስ አፈ ወርቅ በ፪፻፵፬ ዓመተ ምሕረት በአንጾኪያ ከተማ ተወለደ ፤ እናቱ አትናስያ አባቱ ሲፋንዮስ ደቡብ ነበር ፤ ዕድሜው ፳ ዓመት ሲሆን እናቱ ወስዳ ሊባ ንዮስ ለሚባል አስተማሪ ሰጠችው ፤ ሊባንዮስም አረማዊ ሆኖ ሳለ በጣም የተማረ ሊቅ ነበረ ፤ የእናቱን የአትናስያን ደግነትና ቸርነት እያየ ዮሐንስን ተግቶ ያስተም ረው ነበረ ።

ዮሐንስም ትምህርቱን ከጨረሰ በኋላ ጠበቃ ሆነ ፤ ነገር ግን የጥበቅና ሥራ የሰው ገንዘብን መፈለግ ብቻ መሆኑን ስለ ተረዳው ፤ ማናቸውንም ነገር ሁሉ ትቶ ክርስቲያን መሆንን ወደደኛ ፤ ወደ አንጾኪያ ኤጲስ ቆጶስ ወደ መሊትዮስ ቀረበ ፤ እርሱም እንዲማር ፈቀደለት ፤ ከእርሱም ፫ት ዓመት ከተማረ በኋላ አጠመቀው ፤ በተወለደ በ፴ ዓመቱ እናቱ ሞተች ፤ በእናቱም ሞት አዝኖ ከአንጾኪያ ከተማ ለቅቆ መንኖ ወደ ጡጭ አገር ሄዶ መነኮሰ ፤ ከመነኮሰ በኋላ ሁለት ዓመት በዋሻ ተቀመጠ ። ከዚህ በኋላ መንፈሳዊ ኃይል ያለባቸውን መጻሕፍት ጻፈ ፤ መጻሕፍቱንም ከጻፈ በኋላ ፤ በሕመም ምክንያት በ፪፻፹ ዓመተ ምሕረት ወደ አንጾኪያ ተመለሰና ከኤ ጲስ ቆጶስ ከመሊቲዮስ ዲቀና ተቀበለ ፤ ነገር ግን ዮሐስ በምንነቱናው ባሕታዊ ሆኖ ሊጠቀምበት ነበረ ፤ የመገገመሪያው ሐሳብ ፤ ዲቀና ከተሾመ በኋላ ግን ከዕው ቀቱ ብዛት የተነሳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረውንና ያስተማረውን ሁሉ ትእ ዛዝ ያስብና ያስተውል ገመረ ፤ ጌታችንም ተማሪዎቹን ሐዋርያትን ሲያሰናብታቸው ሂዳችሁ ለአሕዛብ ሁሉ ወንጌልን ስበኩላቸው ብሎ አዘዘቸው እንጂ ፤ መንኖችሁ ወደ ገዳም ወይም ወደ ዋሻ ግቡና ተቀምጣችሁ መጽሐፍ ድገሙ አላላቸውም ፤ ብሎ ፤ ሐዋርያት መንነው ወደ ገዳምና ወደ ዋሻ ገብተው ተቀምጧቸው ቢሆን ኖሮ ፤ ዓለም ሁሉ አረማዊ ሆኖ ያለ ተስፋ ይቀር ነበር ። ዮሐንስም ይህን እያሰበ መስበክ ንና ማስተማርን መረጠ ፤ ዋናው ሐሳቡም ይህ ነበረ ።

በዓለም ላይ ክፋት ከደግነት ፣ ጽድቅ ከኃጢአት ፣ ብርሃን ከጨለማ ፣ ጋራ ለጠርነት ተሰልፈው ሳለ ፣ እኛ ፈርተን ወደ ገዳም ወይም ወደ ዋሻ የምንሸገግበት ብንፈልግ የክርስቶስ ተከታዮችና እንደራሴዎች ለመሆን አንችልም ። ከዓለምና ከጠርነቱ መሸሽ አይገባንም ሲል የሐንስ እምነትንና ፍቅርን ፣ ትእግሥትንና ትሕትናን በአንድነት ገመድ አስር ፣ ለሕዝቡ ፯ ዓመት ወንጌልን ከሰበከላቸው በኋላ ፣ በ፫፻፹፯ ዓመተ ምሕረት በአንጻሪያ ከተማ ፓትሪያርክነት ተሾመ ። ፓትሪያርክ ማለት የግሪክ ቋንቋ ነው ። ፓተር ወይም ፖትር አባት ማለት ነው ። (ያርክ ማለት መገጥመሪያ ወይም በር ከፋች ማለት ነው ። ስለዚህ ፓትሪያርክ ሲባል የመገጥመሪያ አባት ወይም የመገጥመሪያ በር ከፋች ማለት ነው ። (በግዕዙ አርኃወ ያርኅ) ይላል ፤ በሀገራችን በኢትዮጵያም ይህ ስም በአማራ ሳይንት ውስጥ የምትገኘው ተደብቦ ማርያም የምትባለው ደብር በ፫፻፶፬ ዓመተ ምሕረት ገላውዴዎስ የሚባለው ንጉሥ የሠራት ስለ ትልቅነቷ ፓትሪያርክ ተብሎ እስከ ዛሬ ድረስ ይሾምባታል ።

ከዚህ በኋላ የሐንስ በአንጻሪያ ከተማ ፲፱ ዓመት ሲሰብክና ሲያስተምር ኖረ ። በዚያን ዘመን እንደ የሐንስ ስብከትን አሳማሪ እውነትን ተናጋሪ ተነሥቶ አያውቅም ይባላል ፤ በቤተ ክርስቲያን በበዓል ቀን ሕዝቡ ሲሰበሰቡ በቀኝና በግራ እየተገኙ ራደደ ሲሰብክ ፣ ሕዝቡ በሰሙ ጊዜ ከደስታቸው ብዛት የተነሣ ፣ ግማሹ ሲስቅ ግማሹ ያለቅስ ነበረ ይባላል ። የየሐንስንም ስብከት ለመስማት የሚሰበሰቡ ሕዝብ እስከ ፪ አልፍ ይደርስ ነበር ። እሁድ እሁድ ቀርቶ በዘወትር የሚሰበሰቡ ሕዝብ ልክ የለውም ነበር ይባላል ። ከስብከቱና ከአንጋገሩም ጣዕም የተነሣ ሕዝቡ የሐንስ አፈ ወርቅ ብለው ሰየሙት ይባላል ። ነገር ግን የሐንስ አፈ ወርቅ የተባለበት ምክንያት ብዙ ልዩ ልዩ ታሪክ በየሊቃውንቱ አፍ ይሰማል ፤ እውነት አይመስልም ። የሐንስ አፈ ወርቅ መልኩ ዘንጣፋና ውበታም አልነበረም ። አጥንቱ የገጠጠ ፣ ፊቱ የሞገገ ፣ ራሱ በራ ሆኖ ፣ ባለ ጽጌም ግንባረ ሰፊ ነበር ይባላል ። አፉን ከፍቶ ሲሰብክ ግን ፣ ከመንፈሳዊ ቅናት የተሣ ፣ ድምፁ እንደ ነገድጓድ እየጮኸ ነገሩንና ስብከቱን ቀምሞ በመልካም አኳኋን ሲገልጥ ትልቅ ስጦታ ነበረው ይባላል ። ሕሊናው በመንፈሳዊ ሐሳብ ተገርኝቶ የክርስቶስን ሁኔታ ምሥጢሩ ልብ በሚነክ ስብከት እየገለጸ ፣ ከወርቅና ከብር ይልቅ የከበረ እምነትንና እውነትን ስለ ተናገረና ስለ አስተማረ ሕዝቡ ሁሉ አፈ ወርቅ ፣ ወይም አፈ ዕንቅ ፣ ብለው ሰየሙት ይባላል ።

ከዚህ በኋላ በ፫፻፺፯ ዓመተ ምሕረት ቂሣር አርጋዴዎስ (አቃዴዎስ) የየሐንስ አፈ ወርቅን ስብከትና ትምህርት በዚያ ስለ ሰማ ፣ ከአንጻሪያ አስመጥቶ በቀላሉ ጥንቻ ከተማ እንዲያስተምርና እንዲሰብክ ቡብዙ ክብር ሊቀ ጳጳስነት አሾመው ። በአንጻሪያ ያሉት ሕዝብ ግን ሰባኪያቸው የሐንስ አፈ ወርቅ ስለ ሄደባቸው በጣም አዘኑ ይባላል ። የሐንስ አፈ ወርቅም የቄስጥንጥንያውን ሹመት ሳይግደረደር ተቀበለው ይባላል ።

በዚያን ጊዜ የቅዱስ ጳውሎስን መልእክት የጻፈና አንድ አድርጎ የጠረዘው ፤ በጣም አቅንቶ የተረገጠው እርሱ ነው ይባላል ። ይልቅንም የየሐንስ አፈ ወርቅ ታሪክ ከትምህርቱና ከስብከቱም የሚበልጠው ሥራው ፣ ደመወዙን ሲቀበል ገንዘብ ይዞ ወደ ድሆች እንጂ ወደ ቤቱ አይሄድም ነበር ይባላል ። በቀስጥንጥንያ ከተማ ብዙ ዘመን ከስተማረ በኋላ በቀስጥንጥንያ ከተማ የሚኖሩት መነኩሳትና መምህራን ስለ ስንፍናቸውና ስለ መጥፎ ሥራቸው ያለ ኃፍረት ሀብታም ነው ድሀ ነው ሳይል ሽማግሌ ነው ልጅ ነው ሳይል ይገሥባቸው ስለ ነበረ በጠላትነት ተነሡበት ፤ ሲሰብክ ንጉሡንና ንግሥቱን ሰድቧል ፤ ለቂሣርም ግብር አትሰጡ ይላል እያሉ ከንጉሡ ፣ ከቲዎዶስዮስና ከንግሥቱቱ ከአውዶክስያ ጋር አጣሉት ።

በዘመኑም የነበረውን የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ቲዎዶሎስንም ስለ ስብከቱና ስለ ሥራው አኳኋን የአሕዛብን ምስጋናና መቅደስን ማፍረስ ፣ በትምህርት ነው እንጂ ፣ በጉልበት አይደለም እያለ ይገሥጸው ስለ ነበረ ፣ አይወደውም ነበረና ፣ አንዱም እርሱ ነው ያጠላው ይባላል ። የሐንስ አፈ ወርቅም ፈጽሞ በእግዚአብሔር የታመነ ነበርና ፣ የንጉሡንና የንግሥቱቱን ጠብ ጉዳይም አላለው ፣ የተከሰሰበትም ቦታ ቀድሞ ሀጊያ ሶፍያ የተባለው ፣ የቅዱስ ጥበብ ቦታ ተብሎ ተሰይሞ የነበረው ቤተ ክርስቲያን ነበር ፣ ዛሬ የእስላም ምስጋና ሆኖ ቀርቶአል ። የከተማውም ስም ቀስጥንጥንያ መባሉ ቀርቶ እስጥቡል ተብሎአል ።

ከዚህ በኋላ የሐንስ አፈ ወርቅን ቂሣር አርጋዴዎስና ንግሥቱቱ በ፬፻፬ ዓመተ ምሕረት ከቤተ ክርስቲያን እንዲለቅና እንዲሰደድ አዘዙ ፤ እርሱም ሰኔ ሐያ ቀን ተነሥቶ ተሰደደ ። የቀስጥንጥንያ ቤተ ክርስቲያን ግን መልእክቱ ስለ ተለያየ በጣም አይነች ፣ ክብሯም ቀዘቀዘ ፣ እርሱም ወደ ቤታንያ ከተማ በመርከብ ተሰቅሎ ተሸገረ ፣ ቂሣርም በንግሥቱቱ ፈቃድ ወደ ትጊሽ እስያ ባሉት ተራሮች ውስጥ እንዲሰደድ አዘዘ ፤ እርሱም በገላትያ በቀጸደቅያ ተጉዞ ቂሣር ወደምትባል ከተማ ደረሰ ፤ በዚያም የንዳድ (ወባ) በሽታ ታመመና ተኛ ፣ ነገር ግን ሐኪሞች ሁሉ ተሰብስበው ያክሙትና ያገዙለት ነበር ፣ ከሐኪሞቹም አንዱ ስለ ወደደው ከርሱ አብሮ ሊሰደድና ሊያክመው ፈለገ ፤ እርሱም ተሻለው ።

ከዚያም በአርማንያ ያለች ከተማ አሁን (ከስካን) በምትባል በደረሰ ጊዜ ፣ የሀገሪቱ ሰዎችና በዚያም የሚኖረው ኤጲስ ቆጶስ በደስታ ተቀበሉት ። በዚያም ከተማ እንደሰበከና እንዳስተማረ ጠላቶቹ በሰሙ ጊዜ ፣ ለአርጋዴዎስ ነገሩት ። እርሱም በክፉ ምክር ልቡ ተገርኝቶ ፣ በጥቁር ባሕር ዳርቻ ወደ አለችው ፍጥሞ (ፒጲዎስ) ወደ ምትባለው ደፊት ውስጥ እንዲቀመጥ አዘዘ ፤ የሐንስ አፈ ወርቅም በዚህ ቦታ ላይ በ፬፻፺ ዓመተ ምሕረት በሕይወት ልምላሜ የተከበበችውን ነፍሱን ለእግዚአብሔር አስረከበ ፤ ከዚህ በኋላ የየሐንስ አፈ ወርቅን ዓዕም በአረፈ በ፴ ዘመን አርጋዴዎስ ከሞተ በኋላ ከመቃብሩ አውጥተው ቡብዙ ክብርና ጌጥ አጅበው ወደ ቀስጥንጥንያ ወስደው ከሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አስቀመጡት ወንድሜ ሆይ አንተ

ወጣቱ እንባቢ ሆይ ፤ የቅዱስ ዮሐንስ አፈ.ወርቅን ታሪክና ዝና ያንጉደጉድኩልህ ፤ አንተም በእምነትህና በምግባርህ በነሮህም ሁሉ ለፈጣሪህ ታማኝና እውነተኛ አገልጋይ ሆነህ ፤ የዮሐንስ አፈ. ወርቅን እንድትመስለው ነው እንጅ ፤ እንዲያው ለጊዜ ማሳለፊያ እንድትመለከተው አይደለም የጻፍኩልህ ፤

ጳጳሩ ቅዱስ ቲዎዎሎስ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ከ፫፻፵ ዓመተ ምሕረት እስከ ፬፻፲ ዓመተ ምሕረት ድረስ ነበር ፤ ስለ ሃይማኖት እርሱ በጣም መልካም አዕተዋይ ሰው ነበረ ፤ የተማረውም ከቅዱስ አትናቲዎስ ነው ። ስለሃይማኖት እርሱ ብዙ ድርሰት ጽገረደል ።

ጳጳሩ ቅዱስ ቂርሎስ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ነው ፤ እርሱ ከ፫፻፹ ዓመተ ምሕረት ተወልዶ እስከ ፬፻፵፬ ዓመተ ምሕረት ድረስ ነበረ ፤ ቲዎዎሎስን የወረሰው እርሱ ነው ፤ የንስጥሮስንና የአርዮስን ትምህርትና ክህደት ሁሉ ከቤተ ክርስቲያን ያጠፋ እርሱ ነው ፤ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም የእግዚአብሔርን ልጅ እርሷ እንደወለደችና የሥላሴን ምስጢር በጣም አቅንቶ ያስተማረ የሃይማኖት አባት እርሱ ነው ፤ ብዙ ድርሰት ጽገረደል ፤ እስከዚህ ድረስ ያሉ ሊቃነ ጳጳሳት በሮማም በእስክንድርያም ፤ በቀስጥንጥንያም ፤ በአንጾኪያም ፤ የሚኖሩት ሁሉ በአንድነት ተስማምተው ሃይማኖታቸውን አስፋፍተው ይኖሩ ነበር ። ከመካከላቸውም አንድ መኖሩ ቢኖር ስንኳ በአንድነት ሁነው እያወገዙ ያሳድዱት ነበር እንጅ እነርሱስ እርስ በርሳቸው አይጣሉም ነበር ።

ም ዕ ራ ፍ ፶ ፫

ከዚህ በኋላ ግን ፬፻፶፩ ዓመተ ምሕረት የሮማ ሊቀ ጳጳስ ልዩን ፩ኛ ተሾሞ ሳለ ፤ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ዲዮስቆሮስ ፩ኛ ተሾሞ ሳለ በሁለቱ ሊቃነ ጳጳሳት መካከል በሃይማኖት ልዩነት ብርቱ የሆነ ጠብ ተፈጠረ ።

እነዚህ የሃይማኖት አባቶች የተባሉት ካለፉ ወዲህ ፤ የሃይማኖት መለያየት መጣ ። የሮም ሃይማኖት ከቶሊክ ተባለ ፤ የእስክንድርያ የሶርያ የኢትዮጵያ ሃይማኖት አርቶዶክስ ተባለ ። ከዚህ በኋላ የግብጽ አርቶዶክስ ፤ የሶርያ አርቶዶክስ ፤ የግሪክ አርቶዶክስ ፤ የሮም ከቶሊክ ፤ እየተባለ እስከ ዛሬ ድረስ ጸንቶ ይኖራል ። በአርቶዶክስ ሃይማኖትም ውስጥ ጥቂት ልዩነት አለው ፤ የግብጽና የሶርያ አርቶዶክስ አንድ ባሕርይ የሚል (ሞኖጥሒስት ወይም ሞኖቲሊት) የተባለው ነው ። አንድ ባሕርይ ወይም አንድ አምላክ ማለት ነው ። የግሪክ አርቶዶክስ ሁለት ባሕርይ ሁለት ፈቃድ በማለት ከሮም ከቶሊክ አንድ ናቸው ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ ከአብ ብቻ ሠረዘ በማለት ከግብፅ አርቶዶክስ አንድ ናቸው ። ይህም አርቶዶክስ የሚባል ስም ለሃይማኖት የተሰጠው ፩ሺ፶፬ ዓመተ ምሕረት ነው ይባላል ። የሮም ከቶሊክ ግን እስከ ዛሬ ድረስ ሁለት ባሕርይ ሁለት ፈቃድ በማለት የፀኑ ናቸው ። ስብከታቸውም በዓ

ለም ሁሉ የታወቀ ነው ። መገመሪያ ለቤተ ክርስቲያን ሁሉ አለቃ የነበረው የሮም ጳጳስ ብቻ ነበር ። ይኸውም የሐዋርያው የቅዱስ ጲጥሮስ ተከታይ ነኝ በማለት ነው ፤ ከ፲፪ ዓመተ ምሕረት ወዲህ ፤ ብዙ ገንዘብና ብዙ ሀብት ስለአገኙ ፤ ነገሥታቱን ሁሉ ከነርሱ ሥልጣን በታች አደረጉአቸው ፤ አንተ የተወደድክ ወንድሚ ሆይ የነገሥታት ንጉሥ ፤ የልዑላን ልዑል የሆነ በኪሩቤል ዝርባ የሚኖር ፤ በሱራፊል አፍ ዘለዓለም የሚመሰገን ፤ የዘልዓለም አምላክ ፤ ስለ አዳም ልጆች ፍቅር ፤ ስለ መዳናቸው በኋለኛው ዘመን ባጭር ቁመት ፤ በጠባብ ደረት ተወስኖ ፤ እንደ ተራ ሰው ሁሉ በጨርቅ ተጠቅልሎ በበረት ተኝቶ ፤ በትሕትና ለጌቶች ሳይሆን ለድሆች እረኞች ተገለጠ ሉቃ ፪ ፲፫ ፪፻፲ ሸክም የከበጃችሁ ሁሉ ወደኔ ኑ ይቀልላችኋል አለ ፤ ማቲ ፲፩ ፳፮ ፤ ፫፻፲ ደጅ ምቱ ይከፈትላችኋል አለ ፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህንን ሁሉ ማለቱ እኔንና አንተን በታጠቀትና በተንኮል የደኸየውን ለማጽደቅና ሀብታም ለማድረግ እንደሆነ አትርሳ ። ወዳጄ ሆይ ዘመቻህን ሁሉ ዕውቀትን ለመሰብሰብና ፤ ሃይማኖትን ለማጽናት አድርገው ። የነሮህንም ምቹት ሁሉ ለፍቅርና ለትዕግሥት አድርገው ። ገንዘብን ከሚያመልኩ ሰዎች ጋራ ፤ ወዳጅነትንና ባለሚልነትን አትውደድ ፤ ከሐኪሞች ሁሉ አቅቶ የቀረው የባሕርይ በሽታና የገንዘብ ፍቅር ብቻ ነው ። ከእንደዚህ ያለው ሕማም እግዚአብሔር ያደገን አሚን ።

ምዕራዕ ። ፶፬ ።

ስለ ምንኩስና አጭር ታሪክ ።

በንጽሕና በድንግልና መኖርን ያሰቡና የገሞሩ ከአዳም ልጆች አንዱ ሴት የተባለው ፤ የርሱ ልጆች ናቸው መገመሪያ የገሞሩ ። ከዚያም ቀጥሎ የዓለምን ከንቱነት መኖቅና ዓለምን ትቶ መመነን የገሞሩ ። በህንድ አገር ውስጥ የሚኖሩ ብራህሚዎችና ከቡዳሃ ሕዝብ ውስጥ የሚገኙ መናንያንና ናዝራውያን ቲቤት በሚባል ተራራ ላይ በረድ ከሚፈለቡት በታ በሚሊያ ፤ ውስጥ የዓለምን ከንቱነት ተመልክተውና ፤ ንቀው ፤ ከሰሪሃ ላይ ወደቀው ይኖሩ ነበር ይባላል ፤ ከብርዳና ከቀሩም ጽናት የተነሣ እንደ ዝቱት ያለ ጉረና በራሳቸው ላይ ያደርጉ ነበር ይባላል ።

እነዚህም ከብራህሚዎች የህንድ ከህናት የተባሉት ፤ ሦስት አማልክት አሉ ብለው ያምናሉ ከሙሴ በሬት ሦስትነትን መገመሪያ የገለጹ እነርሱ ናቸው ይባላል ። የብራህሚ ወገኖች የሚለዩበት ምክንያት ከአንገታቸው ላይ ነጭክር (ማተብ) ያስራሉ ። ይህም ለማድ በሀገራችን በኢትዮጵያ የተለመደ ነው ። መነኩሳቱ የክር ማተብ ወይም ቅናት የሚባለውን ያስራሉ ፤ በእዝቡም ዘንድ የተለመደ የክርስቲያንነት ምልክት ሆኖ ይኖራል ፤ በዚህም ሥራቸው የህንድ መናንያንና ናዝራውያን ለክርስቲያን ምንኩስና ፊታውራሪዎች ሆኑ ይባላል ።

ይኛ/ ከእስራኤልም ወገን ከክርስቶስ ልደት በሬት በ፪፻ ዘመን የነበሩ ፤ ኤሴኒ

ቴራፕቲውቲ፣ የሚባሉ፣ ቀጥራቸው ፀሺ የሚያህሉ መናገያና ናገራውያን ነበሩ። መቅደሳቸውም ጋዲ ከሚባል በረኃ ውስጥ ስለ ነበረ፣ ለዐሐዩ ዋዕይ ሲሉ እንደ ቆብ ያለ ነገር በራሳቸው ላይ ያደርጉ ነበረ ይባላል። እምነታቸው በአሪት ሙጽሐፍ ብቻ ነበረ፣ የደም መሥዋዕት ግን አያራሱም ። ለእንስሳት ሁሉ ይራሩ ነበረ፣ መሥዕታቸው የእንጀራ መሥዋዕት ብቻ ነበረ፣ ጦር ጎራዴ ሰይፍ ቢላዋ ማጭድ ለሰው አጥፊ ነው እያሉ አይሠሩም ነበር፤ የሰውም ነፍስ ከሰው አስቀድሞ ነው የተፈጠረ ችው፣ ሰውም ሲሞት ከሰማይ መጥታ ወደ ሰማይ ትመለሳለች ይሉ ነበረ፤ የትንቢት ተማሪ ቤት ነበራቸው፣ የጥንቄላ መጽሐፍና የፍልስፍና (የአጋንንትና) የመላእክትን ነገር ሁሉ እየመረመሩ፣ ለሰው ጥቅም ይሆናል ሲሉ ይወዱ ነበር።

የሌሊት ማኅሉት (ዘማ) የታመመውን ማጥመቅ ይወዳሉ። ጸሐፍት ፈሪሳውያን ሰዓቃውያን፣ ቀናዕያን የተባሉት ሁሉ፣ ከነቢያትም ወገን እነ ኤልያስና እነ ዮሐንስ መጥምቅ የኢሰና ክፍል ናቸው። ዮሐንስ መጥምቅ የነ እርሱን ሕግና ሥርዓት ነበር የሚከታተለው ይባላል። ለክርስቲያን ሃይማኖት ሁሉ መሪና ፈታውራሪ የሆነው የእነርሱ ሕግና ደንብ ነው ይባላል። መናገያንና ናገራውያን ማለትም፣ ኢትግሥ፣ ወኢትልክፍ፣ ወኢትጥዓም ዘንተ የተባለውን ሁሉ ጠብቀው ተጠብቀው የሚኖሩ፣ ከሚያስክር መጠጥ ሁሉ የተከለከሉ፣ ራሳቸውን የማይላጩ ማለት ነው። ናገራዊ ማለት የዕብራይስጥ ቋንቋ ነው። ፪ ኖች አለው፣ በዕብራይስጥ ናገር ወይም ናዘር፣ ማለት ከክፉ ነገር ሁሉ የተከለከለ፣ ስለት፣ ብዕዓት፣ ያለበት፣ ወይም ያደረገ፣ አገልግሎቱን ወይም ሕይወቱን ሙሉ ለአግቢአብሔር ያቀረበ፣ በሰውነቱም የተቀደሰና የተለየ ሰው ማለት ነው። ኦሪት ዙ፣ ፯፣ ፪-፮፣ በብሉይ ዘመን እንደነ ሶምሶን ያለ ነው። መሳፍ ፲፫ እንደ ሳሙኤል ያለ ነው። ሳሙ ፲፩ በሐዲስ ዘመን እንደ ዮሐንስ መጥምቅ ያለ ነው። ሉቃ ፩-፲፮፣

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በናገራት ሳይሆን በጥንታውያን ናገራውያን ነው፣ ናገራዊ የተባለው ይገባል። ፪ኛ፣ የናገራት ትርጓሜ፣ ናገራት ማለት የአትክልትና የአበባ ቦታ ማለት ነው፣ ወይም የተቆረጠው ግንድ ዳግመኛ ሲያቁጠቀጥ፣ ቀጥቋጦ ማለት ነው፣ የናገራት ስሟም የታወቀው በሐዲስ ዘመን ነው እንጂ በብሉይ ዘመን አይደለም። የጽድቅ ዛፍ የተባለው ኢየሱስ ክርስቶስ የደገባት አገር ስለሆነች፣ የተክል ቦታ፣ ወይም የቀጥቋጦ ቦታ ተባለች።

ሁለተኛ አዳምን በኃይማኖት ከሆነና ከሞት እንዲያደነው ጽኑ የሆነ ተስፋና ብዕዓት፣ ለአዳም ነግሮታልና ናገራዊ ተባለ፣ ፫ኛ፣ የክርስትና ብሔትውና ወይም ምን ነው ከክርስቶስ ልደት በኋላ በ፫፻፮ ዓመተ ምሕረት፣ በላይኛው ግብጽ ተባይ ደስ በሚባለው ቦታ ላይ፣ ቅዱስ እንጦንስ የመገመሪያውን ገዳም መሠረተ፣ በዚሁ ገዳም ብዙ መናገያንና ናገራውያን፣ ጎጆ ሠርተው ይኖሩበት ነበር፣ በዚሁ ገዳም ይኖር የነበረው አባ ጳውሎስ የሚባለው የአባ እንጦንስና የአባ መቃርስ ጓደኛ በ፫፻

፳፮ ዓመተ ምሕረት፣ የምንኩስናን ሕግና ሥርዓት ጽፎ ደንብ አቆመ፣ ከራሳችንም መለዩ ወይም መጋረጃ የሚሆን ቆብ እንስፋ (አናብጅ) ብሎ የመከረና የሰፋ እርሱ ነው ይባላል። ይህንንም ያደረገበት ምክንያት እኛ መናገሻና ናገራውያን ስንሆን፣ ወደ ውጭ ስንሄድ፣ ግራና ቀኝ ፊታችንን እያዘዋወርን ወንዶችንና ሴቶችን መመልከት አይገባንም በማለት ሐሳቡን ጨረሰና። ቆብ፣ የዓይንና የገሮ መጋረጃ እንዲሆን ወዲያና ወዲህ ያለውን ነገር ሁሉ እንዳያይና እንዳይሰማ፣ የሚጠለቀውም (የሚደረገውም) እስከ አናንጫ ድረስ፣ እንዲሆንና ዓይንና ገሮን ክፉ ከመስማትና ክፉን ከማየት እንዲጋርድ ሲል አባ ጳውሎስ ይህንን መንፈሳዊ ሐሳብ ለመነኩሳት አዘጋጀ።

አንተ መንፈሳዊው መነኩሴ ሆይ ቅዱስ እንጦንስና ቅዱስ ጳውሎስ ያዘጋጃልህ፣ የምንኩስና ልብስ ከኃጢአት ውሽንፍር እንዲከልልህና እንዲጋርድህ ነው እንጂ፣ በዚህ ዓለም የክብርና የሹመት ጌጥ አክሊልና ዘውድ እንዲሆንህ አይደለም፣ አስተውል ማናቸውም ኃጢአት የሚሰራው ከማየትና ከመስማት ስለሆነ፣ ዓይንህ ክፉ እንዳይይ፣ ገሮህም ክፉ እንዳይሰማ፣ የኃጢአትን ዋዕይ የምትከልልበት ጥላና መጋረጃ አዘጋጃልህ።

የምንኩስና ኑሮ ፈጣሪውን እግቢአብሔርን ብቻ ለማሰብ ከማናቸውም ዓለማዊ ኑሮ ሁሉ የተሻለ ነው፣ መነኩሳት የማይለዋወጥ ዘላቂ የሆነ ችግርን በመታገዣቸው ብዕዓት ናቸው፣ ምን እንሥራ፣ ምን እንብላ በማለት ጊዜያቸውን አያባክኑም፣ ንጽሕናቸውና ጸሎታቸው ወሰን ወደ ሌላው ደስታ፣ ወደ ላይኛው ዓለም የሚያደርሱን ነው ብለው ስለ እሚያምኑ፣ የተሰሩቸው ሀብል እስከ ዘላለም ድረስ ሳይበጠስ ጸንቶ ይኖራል። ከዚህ በኋላ የምንኩስና ኑሮ፣ ከምስር ተነስቶ ወደ ግሪክና ጠስ ጸንቶ ይኖራል። ከዚህ በኋላ የምንኩስና ኑሮ፣ ከምስር ተነስቶ ወደ ግሪክና ወደ ሮምያ፣ ወደ ሶርያና ወደ ጳለስቲና ተለመደ፣ የምንኩስናን ሥርዓት በጣም ያስፋፋው በዘመኑ የነበረው የእስክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት አባ አትናቲዎስ ነው። የሴቶችንም ምንኩስና የጀመረች የአባ ጳውሎስ እናት ማርያም ትባላለች፣ ከዚህ በኋላ በፈረንሳይ ሀገር በ፫፻፳ ዓመተ ምሕረት ማርቲን የተባለ መነኩሴ ትልቅ ገዳም ሠርቶ ነበር። ከዚያም ዘመን ገምሮ ከቆሊካውያን በሚኖሩበት አገር ሁሉ ታላላቅ ገዳማት ሠርተው እስከ ፲፪፻፶ ዘመን ድረስ በተደላ ይኖሩበት ነበር።

ከዚህ በኋላ የፕሮቴስታንት ሃይማኖት ከሰለጠነ ወዲህ፣ በጀርመንና በእንግሊዝ፣ በስዊድንና በአሜሪካን፣ አገር ያሉ ገዳማትና መኰንሳት ሁሉ የተናቁና የተዋረዱ ሆኑ፣ ምክንያቱም የምንኩስና ኑሮ፣ ከቀድሞው አያያዝ ተለውጦ፣ ተደላና ደስታ የተመላበት ስለሆነ ነው።

ምዕራፍ ፶፮።

ወደ ኢትዮጵያ የመጣበት ዘመን።

በ፱፻፸፰ ዓመተ ምሕረት በአክሱም ቤተ መንግሥት እልዎሚያ የሚባለው በነገሠ ጊዜ ነው ይባላል። በርሱ ዘመን ሕገ ወንጌልን ለማስተማርና አብያተ ክር

ስቲያናትን በየአለበት ለማሠራት ሲል ሁኝ የሚሆኑ ቅዱሳን መነኩሳት፣ ከግሪክ ክሶርያ፣ ከግብጽና ከፓላስታይን አውራጃዎች ተላልኮ አምጥቷል ይባላል ። ስንከ ሣር ግን ሮማውያን ይላቸዋል ። ከቀሳብጥንጥንያ አውራጃ ስለ መጡና፣ ቀሳብጥን ጥንያም ሁለተኛይቱ ሮም ተባለ ስለ ነበረች ይሆናል። የሁለተኛም ግብጽና የፓላስታይን የሶርያ አውራጃዎች ሁሉ በሮማውያን ግዛት ውስጥ ስለ ነበሩና በሮማውያን ነገሥታት ራቃድ ስለ መጡ ሮማውያን ተባሉ። የመጡትም አንድ ጊዜ አይደለም በየጊዜው ነው እንጂ፤ አንዳንድ ታሪክ ጸሐፊዎች ግን በችግር ምክንያት ተሰደው ወይም መንገድ ነው የመጡት ይላሉ ። ይህ ግን እውነት አይመስልም፣ የነዚህም ቅዱሳን ስም፣ ከግዕዝና ከአማርኛ ቃል የተሰየመ ነው ።

፩ኛ አባ አሌፍ፣ ሠቂግርያ አሌፍ ማለት በግዕዝና በዕብራይስጥ ፊደል አንደኛ መጀመሪያ የተገኘና የመጣ ማለት ነው ።

፪ኛ አባ ጽሕግ ዘአንጸኪያ ። አባ ጽሕግ ማለት ጠግም ወይም ባለ ጽሕግ ማለት ነው ።

፫ኛ ዘሚካኤል (አባ አረጋዊ) ሮም (ቀሳብጥንጥንያ) አረጋዊ ማለት ያረጀ ሽማግሌ ማለት ነው ። ወይም ቁም ነገርንና እውነትን ተናጋሪ ማለት ነው ።

፬ኛ አባ አፍጼ ትንሽ አስያ (አፈ ዕፄ) (ወይም አፈ አጼ) አፈ ንጉሥ ማለት ነው ወይም አፍጼ ማለት ትል አፍ ማለት ነው በዘመናቸው የነበሩ ፈላጎችን በጣም እየገወፁና እየተቆጡ በክርስቶስ ላይ የሠሩትን ግፍ እየጠቀሱ ይሰድቡዋቸው ስለነበረ፣ አፈ ዕፄ ብለው ሰየሙዋቸው ይባላል ።

፭ኛ ይስሐቅ (አባ ገሪማ) ሮም (ዘቀሳብጥንጥንያ) ገሪማ ማለት ግሩም የሆነ የሚያስገርም ትምህርትና ሥራ የሚሠራ ማለት ነው ።

፮ኛ አባ ሊቃኖስ ዘቀሳብጥንጥንያ፣ ሊቃኖስ ማለት የሶርያ ቋንቋ ይመስላል፣ ሊቀ በጣም የተማረ ማለት ነው፣ (ሊቀ ሊቃውንት) ።

፯ኛ አባ ገብዘቁልቅያ ። ገብ ማለት በአማርኛ ቋንቋ የተሰየመ ነው፣ ተራራ የሚያህል ትልቅ ግርማው የሚያስፈራ ማለት ነው ።

፰ኛ አባ ይምአታ (የማታ) ዘቆስያ ። ይምአታ ማለት ማታ የመጣ፣ በኋላ በመጨረሻ የመጣ ማለት ነው ።

፱ኛ አባ ጳንጠሌዎን (ፓንታሊዎን) ሮም ዘቀሳብጥንጥንያ ። ጳንጠሌዎን ማለት የግሪክ ቋንቋ ይመስላል፣ በግሪክ ሱሪ ወይም ልብስ ማለት ነው፣ ከግሪክ አውራጃዎች የመጣ ይሆናል፣ አንባቢ ሆይ ሮም የተባለው አገራ

ቸው የግሪክ አውራጃ ነው እንጂ የኢጣሊያ ሮም አይምሰልህ እነዚህ ተስግቱ ቅዱሳን የተባሉት በየአውራጃው እየተዘዋወሩ ሲያስተምሩና ሲጸልዩ፣ መልካቸውና ስማቸው ለኢትዮጵያው ሕዝብ እንግዳ ስለሆኑበት፣ ከሁለቱ ቅዱሳን ከሊቃኖስና ከጳንጠሌዎን በቀር ጌቱን ቅዱሳን ሕዝቡ በየመሰለው በግዕዝና በአማርኛ ቋንቋ የሰየማቸው ይመስላል ።

፫ኛው ታሪክ እንዳህ ይላል ።

በ፬ኛው ዘመን በእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት በዲዮስቆርስና በሮማው ሊቀ ጳጳሳት በልዮን መካከል የበረታ የሃይማኖት ጠብና ክርክር ተነሥቶ ዲዮስቆርስን ጌጂ የሚሆኑ ኤጲስ ቆጶሳት በኬልቄዶን ጉባኤ አውግዘው ካሳደዱት በኋላ በሮማ ሊቀ ጳጳሳት በልዮን አማካይነት፣ እነዚህ ሁኝ መነኩሳት በኬልቄዶን ጉባኤ የተወሰነውን ሲኖዶስ እንዲያስተምሩ ተላኩ ። የሚሉ ይገኛሉ ። በአርዮስም ጊዜ ቁስጠንጠኖስ ከሞተ በኋላ፣ ልጁ ቀሩንስጣ የአርዮስን ሃይማኖት ስለ ወደደ፣ የእስክንድርያውን ሊቀ ጳጳሳት አትናቱዎስን ከመንበሩ ላይ አሳዶ አርዮስን ወደ እስክንድርያ ተመልሶ እንዲገባ አደረገ ።

ነገር ግን እነዚህ ሁኝ ቅዱሳን በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ላይ ያደርጉት የነበረ የትምህርትና የሰብከት እርምጃ በጣም ጎልቶ አልተነገረላቸውም፣ በኢትዮጵያ ሰሜን አውራጃዎች ላይ ብቻ ቤተ ክርስቲያናትንና ገዳማትን እየሠሩ እንደ ተቀመጡና እንዳስተማሩ፣ በገደላቸው ላይ ይገኛል ። በነርሱም ጊዜ በስማቸውና በሥራቸው የታነሱት ገዳማት እስከ ዛሬ ድረስ ጸንተው ይኖራሉ ። የምንነቱስና ሥራ በኢትዮጵያ ውስጥ በብዙ አልተሰሩትምና አልተለመደም ። እነዚያው ተስግቱ ቅዱሳን በነበሩበት ቦታ በሰሜን ኢትዮጵያ በትግሬ አውራጃዎች ብቻ ነው እንጂ፣ በሸዋና በጉንደር በጉጃም በአማራው አገር ሁሉ ገዳማትና መነኩሳት ብዙ ስፍራ አይገኙም ይልቁንም በሕዝቡ ዘንድ የተለመደው የምንነቱስና ሥራ ካረጁ በኋላ ነው ። ሴቶቹ ከ፱ ከ፳ ዓመት በላይ ይመነኩሳሉ ወንዶችም ከ፳ ከ፭ ዓመት ይመነኩሳሉ፣ ይህ ግን ሕግ አይደለም ።

ምዕራፍ ፶፯ ።

በኢትዮጵያ አውራጃዎች ሁሉ እየተዘዋወሩ ያስተማሩት መነኩሳት ዋናዎቹ እነዚህ ናቸው፣ አንደኛው ዋናው ኢትዮጵያዊው መነኩሴ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ነው፣ እርሱም በ፲፪ተኛው ፻ ዓመተ ምሕረት የነበረና በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ላይ በጣም የታወቀና የገነነ ቅዱስ ነው፣ እንደ ተክለ ሃይማኖት ያለ ብልህና አዋቂ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አልተገኘም ይባላል ።

በመንፈሳዊና በሥጋዊ አስተዳደር በኩል፣ በቤተ ክርስቲያን ፣ በቤተ መንግሥትም ያደረገው እርምጃ በጣም ታላቅ ነው ።

የአቡነ ተክለ የሃይማኖት የሥራውና የታሪኩ ገና በዓለም ቤተ ክርስቲያን በግብጽና በኢየሩሳሌም ፣ በግሪክና በርም ፣ በጣም የታወቀ ነው ።

ሁለተኛ በ፲፱፻ ዓመተ ምሕረት የተነሣው አባ ጊዮርጊስ የተባለው ሊቅ መነኩሴ በጣም የተማረ ሊቅ ነበረ ፤ ትምህርቱና ድርሰቱ ሁሉ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ለጸሎት ያዘጋጀው ብዙ ነው ፤ የእርሱም ታሪክ በዓለም ቤተ ክርስቲያን የታወቀ ነው ፤ ከዚህ በታች የሚገኙትን የኢትዮጵያ ተወላጆች የሆኑትን ቅዱሳን መነኩሳት ታሪካቸውንና ቀጥራቸውን ለመጻፍ ጊዜ ስለ አጣሁ አቆይቼዋለሁ ፤ እኔ አሁን ከአማይመለስ ዘመንና ጥንታውያን ከሆኑት ከጽድቅ አርበኞች ጋር ምን አስታገላለኝ ፤ ለእኔ አሁን የሚያስፈልገኝ የጊዜአችን ሁኔታ የሚፈቅደውን ብቻ ለማወቅና ለማስረዳት ነው ።

አባ ጊዮርጊስ የተባለውም ሊቅ በታላቁ ንጉሥ በዘርዓ ያዕቆብ ጊዜ የነበረ ነው ። ዘርዓ ያዕቆብም እንደ ኢትዮጵያ አቁጣጠር ሸ፬፻፳፮ እንደ አውሮፓ አቁጣጠር ሸ፬፻፴፫ ዓመተ ምሕረት የነበረ በጣም የተማረ ሊቅ ንጉሥ ነበረ ይባላል ፤ እርሱም በነገሠ ጊዜ በኢትዮጵያ የሚገኙ እስላሞችና አይሁዶች ሁሉ በስላም ተገዙለት ፤ ከአይሁድና ከእስላሞችም ወገን ብዙዎቹ ወደ ክርስቲና ገቡ ።

በዘመኑም የነበሩ ሊቃውንት በጣም ብዙዎች ነበሩ ፤ ከተማውም በደብረ ብርሃን ነበረ ፤ በርሱም ዘመን የግሪክ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያንና ፣ የሮም ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ፣ መንፈስ ቅዱስ ከአብ ብቻ ሠረዘ በማለት ምክንያት ክርክርን ስለ አነሱ ፤ በ፲፱፻፴፱ ዓመተ ምሕረት የሮም ሊቀ ጳጳስ ፓፓ ኤገርዎስ ፬ኛው ፣ ከልዩ ከልዩ ክፍለ ሀገር ሊቃውንትን ሁሉ በፍሎሬንሲያ ጉባኤ በሰበሰበ ጊዜ ፤ ዘርዓ ያዕቆብም መልእክት ስለ ደረሰው ፤ ጅት ሊቃውንት ከኢትዮጵያ ወደ ፍሎሬንሲያ ጉባኤ ላከ ይባላል ፤ የመላክተኞቹም አንድ አለቃ ሆኖ የሄደው አባ ኒቆላሞስ የሚባል በኢየሩሳሌም ገዳም የሚኖረው ኢትዮጵያዊ ነው ፤ አባ ጊዮርጊስም ነበረ የሚል ታሪክ አይጠፋም ፤ ዘርዓ ያዕቆብም ያን ጊዜ የመንግሥቱ ገናንነት በዓለም ሁሉ ታወቀለት ይባላል ።

እርሱም በየወሩ በዓለ እግዚአብሔርና በዓለ ማርያም በዓለ ሚካኤል ሁለቱ ሰንበታት ቀዳሚትና አሁኑ እንዲከበሩ ለእስላሞች ሁሉ ዓዋጅ አስነግሮ ነበር ይባላል ፤ ምንም እንኳን የተነሳንበት የሃይማኖት ክፍል ቢሆን በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን እምነትና ፣ እውቀት እንዲስፋፋ ያደረጉትን ነገሥታት መጥቀስ አስፈላጊ ስለሆነ ፣ የዓፄ ዘርዓ ያዕቆብን ታሪክ አስጠቀሰን ።

ነገር ግን የኢትዮጵያ ነገሥታት ከብዙ ሺ ዘመን ገምሮ ሲያያዝ በመጣው ትውልድ የሠሩት የጀግንነትና የእምነት ሥራ በጣም ብዙ ስለሆነ ለመረዳት የሚፈልግ ሰው ታሪክ ነገሥቱን ይመልከት ። እግዚአብሔር ኢትዮጵያን የስሙ መጠሪያ የአምልኮቱ መከበሪያ እንድትሆን ስለ መረጣት ፣ ከዚህ አስቀድሞ በኢትዮጵያ መንበረ

መንግሥት ፣ ተራውን የነገሡት ነገሥታት ፣ ሲያያዝ የመጣውን የአባቶቻቸውን ጥንታዊ ታሪክና ሃይማኖት ፣ ወደ ልጆቻቸው ተያይዞ እንዲወርድ ፣ ስማቸው ከዘራቸው ፣ ዘራቸው ከታሪካቸው ጋር የተገናዘበ ሆኖ እንዲኖር ፣ በታወቀው ጀግንነታቸው ወደ ታወቀው ትውልዳቸው ያስተላለፉት የወንድነት ጠባይና ሃይማኖት ፣ ሥራውን ሳይፈታ መኖሩን ፣ ያሁኑ ዘመን መንግሥት ፣ የቀዳማዊው ኃይለ ሥላሴ ሥራና ታሪክ ሊያረጋግጥልን ችሎአል ።

ይኸውም አንደኛው ሥራ ፣ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የሃይማኖት ታሪክና መብት ፣ ከወገኖችዋና ከተወላጆችዋ ጳጳሳት እንድትረዳው ማድረጋቸው ነው ፤ መቼውንም ቢሆን በዓለም ላይ ለሰው ልጅ ነዋሪ ገንዘብና ስም አስጠሪው ታሪክ ነው ። የታሪክም መቃቃሚያ ትውልድ ነው ፤ የትውልድም መሄጃው ዘመን ነው ። የነዚህም ሁሉ የመጨረሻው ክብራቸውና አላማቸው ሃይማኖትና ምግባር ነው ። ዘመንም ቢያረጅ ፣ ትውልድም ቢያልፍ ፣ የዓለምም መልክ በጦርነትና በችግር ምክንያት ቢለዋወጥ ፣ የሃይማኖትና የትውልድ መጽሐፍ ገጽ እየጨመረ ከመሄድ በቀር አያቋርጥም ።

ስለዚህ ራሱን የቻለ ሕዝብ ለተቀደሰው ክብሩና ሃይማኖቱ መሥዋዕት ሆኖ ሲገኝ ፣ የሕይወቱ ታሪክ በትውልድ አደባባይ ፣ እንደ ሐውልት ተተክሎ ይኖራል ። ባለፈው ዘመን የነበረውን ውገዳና ስንፍና በማንም ላይ ሳናመክኝ ፣ ምክንያቱን በጊዜና በዘመን ላይ ብቻ ትተን ፣ አሁን በአለንበት ብብርሃናዊው ንጉሥ በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ዘመን መንግሥት የቀረበው የእውቀትና የሥልጣኔ ጉልምስና በሩን ክፈቱ እያለ ደጅ ሲመታ ፣ የትምህርትን ቁልፍ የያዙ መምህራንና ሰበክያን በሩን ለመክፈት መሽቀዳደም የሚገባቸው ስለ ሆነ ፣ እኔም አነስተኛው የኦርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያን ታዛዥ ስለ ሆንኩ እርዳታ ይሆንልኛል በማለት ከእውነተኛው አርቶክሳዊት ሃይማኖት ባህል ጋር ከእኔ አነስተኛ የሆኑት ሕፃናት ወንድሞቹ ሁሉ እንዲተዋወቁልኝ ስል ይህን ትረኽ መጽሐፍ በትሕትና አቀርባለሁ ።

ሳይበዛ በጥቂቱ ፣ ሳይረዝም በጭሩ ። የሃይማኖትን ፍሬ የሚያሳይና መንገዱን የሚመራን ይህ መጽሐፍ ነው ።

አሳስቦ ላስገምረን ፣ አስገምሮ ላስጨረሰን አምላክ ክብር ምሥጋና ይግባው ለዘለዓለም አሜን ።

ስለ ኢትዮጵያ ነገሥታት ቍጥርና ታሪክ ።

ስለ ኢትዮጵያ ታሪክ ምንም በብራና የተጻፈው የቀድሞው ታሪክ ጠንቅቆ በይጽ ፍና በያጣራው ፤ ለጊዜው የነገሥታቱ እምነትና ኃይል እንደምን ያለ እንደ ነበር ለማ ወቅና ለመረዳት ስለሌለግን ከብራናው ታሪክ የተገኘውንና ከውጭ አገር ሊቃውንትም ያገኘንውንና የተረዳንውን ያህል የኢትዮጵያን ነገሥታት የሃይማኖታቸውን ጽናትና የክብራቸውን ብዛት ለመግለጽ አሳሳብን ።

ምዕራፍ ፶፯ ።

ምሥራቅና ምዕራብ ከሚባለው አገር አስቀድሞ በተፈጥሮ ዕውቀት በትምህር ትና በልዩ ልዩ ጥበብ እጅግ ከፍ ካለ ደረጃ ደርሶ ነበር ተብሎ የሚነገርለት ከአፍ ሪቃ ውስጥ ግብጽ ብቻ መሆኑ ይነገራል ። የትልቅነቱም ታሪክ የሚገምረው ከ፱ ሺህና ከ፳ሺህ ዓመት ገምግሞ ነው የሚል ታሪክ ይገኛል ከየት መጣ? ወይንስ ከወ ዴት ተገኘ?

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነገረን ዩመስጴጦም፣ ግድም በባቢሎን አድርጎ ዛሬ ምስር ወይም ግብጽ ወደምንለው ሀገር ሄዶ መስፈሩን ያመለክተናል ። ደግሞ አንዳ ንድ ሊቃውንት መጀመሪያ በብብ እልመድብ ተሻግሮ በኤርትራ ባሕር ዳር ለዳር ሄዶ በኢትዮጵያ በሚሮዌ ከሰፈረ በኋላ ነው ወደ ግብጽ የሄደው ይላሉ ። ይኸኛው ሐሳብ ግን ተቀባይ እያሰነ ሄዶአል ።

ተቀባዩ የበዛለት ሐሳብ ግን ከጤግሮስና ከኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ ተነሥቶ በዓረብ በረሀ አድርጎ በሰዌዝ በኩል ወደ ግብጽ ገብቷል የሚለው ነው ።

የመጀመሪያው ትውልድ አመጣጥ ።

ለከም ኩሳ (ኩሽ) ሚስራይ ፋጥ ፤ ከነአን የተባሉ ዐራት ልጆች ነበሩት ። ኩሳ የተባለው አምስት ልጆች ወለደ ፤ እነዚህም ሶባ ፤ ኤዌልጥ ፤ ሰብታ ፤ ሬጌም ሰበቅታ ፤ ናቸው ። ሬጌም ሳባንና ዮደድን ይወልዳል ። ኩሽ ማለት በዕብራይስጥ ጠይም ማለት ነው ።

እነዚህም በእስያ ደቡብ የሚኖሩ የከም ልጆች በኋላ ዘመን ወደ ክፍላቸው ወደ አፍሪቃ መጥተው ፤ ከግብጽ ጀምረው እስከ ኖብያ እስከ ሱዳን ድረስ በዚያም ዋና ከተማቸው ሚሮዌ ይባል ነበር ። ከዚህም በኋላ እየተንኳተቱ ወደ አክሱም ደርሰው ሳባ የሚባለውን ከተማ ሠርተው ኖሩ ። ኢትዮጵያ የምትባል ማን ናት? በመ ጽሐፍ ቅዱስ ኢትዮጵያ እያለ የሚያነግረው ከሐልፋ ወደ ደቡብ ዛሬ (የሱዳን ወረዳ) እስከ አካባ ድረስ ያለውን ሀገር ነው እንጂ ፤ ከሐልፋ ወደ ደቡብ ያለውን የዛሬውን ኢት ዮጵያን አለመሆኑን የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት አረጋግጠውታል ። ኢትዮጵያ የሚ ባለውን ስም ፤ በኋላ ዘመን የአክሱም መንግሥት (የሱዳንን ወረዳ) የሚሮዌን ከተማ አጥፍቶ ግዛቱ ሲያደርገው ኢትዮጵያ የሚለውን ስም ጨምሮ አምጥቶታል ይባላል ።

መገመሪያ በኢትዮጵያ የነገሡት ነገሥታት ።

ቍጥር	ስም	የነገሡበት ዘመን	ከክርስቶስ ልደት በፊት
፩	ሰብታህ	፴	ከሮጊያግጅ—ሮጊያገጅ
፪	ኤሌክትሮን	፴	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፫	ነበር	፴	ከሮጊያግጅ—ሮጊያገጅ
፬	አሜን ፩ኛ	፳፩	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፭	ነሐሴት (ናይስ)	፴	ከሮጊያግጅ—ሮጊያገጅ
፮	ታርኬም	፳፱	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፯	ሳባ ፩ኛ	፴	ከሮጊያግጅ—ሮጊያገጅ
፰	ሶፋራድ	፴	ከሮጊያግጅ—ሮጊያገጅ
፱	እስክንዳ	፳፭	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፲	ሆሀይ ሰጥዎ	፴፭	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፲፩	አህያጥ	፳	ከሮጊያግጅ—ሮጊያግጅ
፲፪	አድጋስ	፴	ከሮጊያግጅ—ሮጊያገጅ
፲፫	ባኩንዶን መሊስ	፳፭	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፲፬	ማንቱራይ ሀቃቤ	፴፭	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፲፭	ራክሁ ድድሚ	፴	ከሮጊያግጅ—ሮጊያገጅ
፲፮	ሶቢ	፴	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፲፯	አዚጋን ፈርዖን	፴	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፲፰	ሱስሐል አቶዚስ	፳	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፲፱	አሜን ጸዊዛ ዩኛ	፲፭	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፳	ራሚን ጳህቲ	፳	ከሮጊያገጅ—ሮጊያግጅ
፳፩	ዋኑና	፫ ቀን	
፳፪	ጲኦሪ ፩ኛ	፲፭	ሮጊ—ሮጊያግጅ

ነገደ ከም

ከሰብታህ እስከ ጲኦሪ በኢትዮጵያ የነገሡት ነገሥታት እነዚህ ናቸው ።

ምዕራፍ ፶፰ ።

ስለነገደ የቅጣን ታሪክ ።

ኖኅ ሴምን ይወልዳል ሴም ኤቦርን ፤ ሄቦር የቅጣንን ይወልዳል የቅጣን ፲፫ ልጆች ይወልዳል ከ፲፫ቱ የየቅጣን ልጆች ፤ ጅቱ ሳባ አባል ፤ አሬር ፤ አቢማኤል ሀዊላ ፤ ቦታ ስለጠበባቸው ከወንድሞቻቸው ተለይተው ወደ የመን መጥተው ተቀ መጡ ። በየመንም መልካም ኑሮ ሲኖሩ የሀንድ ነገሥታት እየወጡ ስለአወኩባቸው

፫ቱ ወንድማማች ሳባ ፤ አባል ፤ አፈር ፤ ከሁለቱ ወንድማማቸው ተለይተው የነም ነገድ የሆነ ጲኦሪ ስኛ በነገሠበት ዘመን በ፫ሺ ጫፊ ዓመተ ዓለም በ፪ ጫፊ ዓመት ከልደት በሬት ከየመን ተነሥተው ከብዙ ሠራዊት ጋር በባብ አልመን ደብ ተሻግረው ወደ ኢትዮጵያ ገቡ ፤ ባብ አልመንደብ ማለት በዓረብኛ የችግር በር ማለት ነው ።

ከጥቂት ዘመን በኋላ ነገድ የቅጣን እርስ በርሳቸው ስለ አልተስማሙ ተለያይተው ለየብቻቸው አገርን ያዙ ። ሳባ የተባለው የትግሬን አውራጃ ያዘ ። አባል የአዳልን አገር ያዘ ። አፈር የተባለው ከውጋዴን ገምግማ እስከ ሱማሌ መጨረሻ ያለውን አገር ያዘ ።

ከነገድ ከም ወገን በኢትዮጵያ ነግሦ የነበረው ጲኦሪ ስኛ እነዚህን ፫ቱን ነገድ የቅጣንን ጅ ዓመት አስገብሮአቸዋል ። በኋላ ግን ራማ የተባለው የህንድ ንጉሥ ወደ ኢትዮጵያ መጥቶ ጲኦሪን ወግቶ መንግሥቱን በወሰደበት ጊዜ እነዚህ ፫ቱ ነገድ የቅጣን እርስ በርሳቸው ተስማምተው ከትግሬና ከአዳል ከሱማሌ አገር ተላል ከው በትግሬ ላይ ከነበረው ከሳባ ዘር እክናሁስን የሸኛው ረባ ልጅ የነበረውን ፤ ስሙን በአባቱ ስም ሆኖ ሳባ ብለው በላያቸው አንግረው ከህንድ ንጉሥ ከራማ ጋር ተዋግተው ድል አድርገው ራማን ከገደሉ በኋላ ኢትዮጵያን አገሪቱን ከመገዛት ሕዝቡን ከባርነት ነፃ ስለ አወጡ ዓግዓዝያን ተብለው ተሰየሙ ይባላል ከዚህ በሬት ግን ሳባዎች ፣ ትግሬዎች በደዎች ይባሉ ነበር ።

እነዚህ ነገድ የቅጣን ዓግዓዝያን ተብለው ስለ ተሰየሙ ቋንቋቸውም ግራዝ ተባለ ይባላል ። ኢትዮጵያ ማለት ምን ማለት ነው? ስኛ ኢትዮጲስ የተባለው ሁለተኛ ሳባ ለተባለው የልጅ ልጅ ነው ። እርሱም ከልደት በሬት ሸሺ፻፶ ዓመተ ዓለም ሸ፮ ዓመት ነገሠ አገሩም በስሙ ኢትዮጵያ ተባለ ።

ኢትዮጲስ ወይም ኢትዮጵያ ማለት ትርጓሜው ምን ማለት ነው? አኢትዮጲስ ማለት በግሪክ ቋንቋ ሬታቸው በፀሐይ በትር የተቃጠለ (ከሰልጣ) ማለት ነው ይላል ይህ ፍቺ ለላይኛው ኢትዮጵያ ሕዝብና መልክ የተስማማ ትርጓሜ አይመስልም ።

ሆኖ በ፲፰፻፲፮ ዓ ም የነበረ ፕሮፌሰር ግላሰር የሚባለው የጀርመን ሊቀ እንዲህ ይላል ። ኢትዮጵያ ማለት ጥንት ከሬኒቃውያን ቋንቋ የተሰየመ ነው ፤ በሬኒቃስ ቋንቋ አትዮብ ፣ አትዮፕ ወይም ኢትዮጲ ማለት ሸቱ ወይም ሸቱ የሚገኝበት ቦታ ማለት ነው ይላል ። ይህም ቃል ለኢትዮጵያ አየርና ጠባይ የተስማማ ትርጓሜ ነው ።

ኢትዮጲስ ስኛ በሞተ ጊዜ በመንግሥቱ ልጁ ላክዱን ሁለተኛ ስሙ ፍወር አሪ የተባለው ተተክ ። የኢትዮጲስ ስኛ ልጆቹ ጅ ናቸው እነርሱም የመጀመሪያው ልጁ ላክዱን ሁለተኛው ሳባ ፣ ፍባ በለው ከለው ናቸው ። ላክዱን መንግሥቱን ወረሰ አራቱ ግን የሀገር ርስትን ተከፍለው ያዙ ። ሳባ የተባለው በትግሬ ያሉት ሕዝብ አባት ነው አገሩና የከተማውም ስም ሳባ ተብሎ ይጠራ ነበር ። ነገር ግን

አገሩ ሳባ የተባለው ሆኖ ሳባ የተባለው በእክናሁስ በኢትዮጲስ አያት ነው እንጂ በኢትዮጲስ ልጅ ሳባ አይደለም ። ስማቸው ሳባ የተባሉ ነገዶች ሁለት ዓይነት አሉ ። የነም ወገን ሳባ አለ ። የሴም ወገን ሳባ አለ ። በፍብያ መንግሥት የሚገኝ መናገሻ ከተማ ሳባ ይባላል ነበር ። በኋላ ግን የፋርስ ንጉሥ አገሩን ድል አድርጎ ከያዘ በኋላ ሳባ የነበረውን ስሙን ለውጦ በእገቱ ስም ሚሮዌ ወይም ሚርዋ ብሎ ሰየመው ይባላል ። ይህም ሳባ የተባለው ከተማ በነም ወገን ሳባ ስም የተሰየመ ነበር ። ሆኖ በሴም ወገን ሳባ የተሰየመው በእክስም አጠገብ የነበረው የንግሥት ማክዳ ከተማ ነው ። በዚህም ስም የተሰየሙ አገሮች በሐማሴን አውራጃ ብዙ አገሮች ይገኛሉ ። ዓንሰባ (ዓይን ሳባ) የሳባ ዓይን ። ገንሰባ (ገነተ ሳባ) የሳባ ገነተ በመረብ አጠገብ አለ ። ግሎማክዳ የሚባለውንም ስም - የማክዳ መስክ ብለው እንደ ዚህ ይተረጉሙታል ።

ተራ ቀጥር	ስማቸው	የገጠብዎት ዘመን	ከክርስቶስ ልደት በሬት
፩	እክናሁስ (ሳባ ሆኖ)	፶፭	ከ፩፻፶፱፭ - ፩፻፶፱፱
፪	ነክሁቲ ካልንሶ	፵	ከ፩፻፶፱፱ - ፩፻፶፱፻፲
፫	ክሲዮጲ	፲፱	ከ፩፻፶፻፲ - ፩፻፶፻፫፩
፬	ሳባ (ሆኖ)	፲፭	ከ፩፻፶፻፫፩ - ፩፻፶፻፶፮
፭	ኢትዮጲስ ስኛ	፶፮	ከ፩፻፶፻፶፮ - ፩፻፷፻፲
፮	ላንክዱን ፍወርአሪ	፱	ከ፩፻፷፻፲ - ፩፻፷፻፫፩
፯	ቱትኤም ሒብ	፳	ከ፩፻፷፻፫፩ - ፩፻፷፻፶፱
፰	ሒርሐቶር ስኛ	፳	ከ፩፻፷፻፶፱ - ፩፻፷፻፹፱
፱	ኢትዮጲስ ሆኖ	፱	ከ፩፻፷፻፹፱ - ፩፻፷፻፺፫
፲	ሰነ-ካ ሆኖ	፲፯	ከ፩፻፷፻፺፫ - ፩፻፷፻፶፫
፲፩	ቡኑ ስኛ	፳	ከ፩፻፷፻፶፫ - ፩፻፷፻፸፭
፲፪	ሙማዚስ	፱	ከ፩፻፷፻፸፭ - ፩፻፷፻፸፭
፲፫	አሩ-አሳ	፯ወር	
፲፬	አሚን አሳሮ	፱	ከ፩፻፷፻፸፭ - ፩፻፷፻፵፩
፲፭	አሪ	፱	ከ፩፻፷፻፵፩ - ፩፻፷፻፶፩
፲፮	ጲኦሪ ሆኖ	፲፭	ከ፩፻፷፻፶፩ - ፩፻፷፻፶፮
፲፯	አሚን ኢሞሐት ስኛ	፵	ከ፩፻፷፻፶፮ - ፩፻፷፻፶፮
፲፰	ዳውዕ	፲፭	ከ፩፻፷፻፶፮ - ፩፻፷፻፵፩
፲፱	አክቲሳኒስ	፲	ከ፩፻፷፻፵፩ - ፩፻፷፻፸፩
፳	ማንዲስ	፲፯	ከ፩፻፷፻፸፩ - ፩፻፷፻፺፩
፳፩	ፕሮተውስ	፱፯	ከ፩፻፷፻፺፩ - ፩፻፸፻፹፩

ተራ ቀጥር	ስማቸው	የገገው ባን ዘመን	ከክርስቶስ ልደት በራት
ጸ፪	አሞይ	ጸ፩	ከ፩ሺ፬፻፹፩—፩ሺ፬፻፹፰
ጸ፫	ኮንሲ	፳	ከ፩ሺ፬፻፹፰—፩ሺ፬፻፹፯
ጸ፬	ቦኑ	፳፻	ከ፩ሺ፬፻፹፯—፩ሺ፬፻፹፫
ጸ፭	ሳቤ	፲፭	ከ፩ሺ፬፻፹፫—፩ሺ፬፻፹፰
ጸ፮	ጀጉንሶ	፳	ከ፩ሺ፬፻፹፰—፩ሺ፬፻፹፯
ጸ፯	ሰኑካ	፫	ከ፩ሺ፬፻፹፯—፩ሺ፬፻፹፰
ጸ፰	አንጋቦስ	፱	ከ፩ሺ፬፻፹፰—፩ሺ፬፻፹፯
ጸ፱	ሚአሙር	፪ ቀን	» » » » » »
፴	ከሊና	፲፩	ከ፩ሺ፫፻፵፰—፩ሺ፫፻፵፯
፴፩	ዛግዳር	፵	ከ፩ሺ፫፻፵፯—፩ሺ፫፻፶፯
፴፪	ሐርሐቶር	፱	ከ፩ሺ፫፻፶፯—፩ሺ፫፻፷፯
፴፫	ሐርሐቶር	፩	ከ፩ሺ፫፻፷፯—፩ሺ፫፻፸፯
፴፬	ኔክቲ	፳	ከ፩ሺ፫፻፸፯—፩ሺ፫፻፹፯
፴፭	ቲቶን ሶትዮ	፲	ከ፩ሺ፫፻፹፯—፩ሺ፫፻፻፯
፴፮	ሐርመንቱ	፩ ወር	
፴፯	አሜን አምሐት ፪ኛ	፭	ከ፩ሺ፫፻፻፯—፩ሺ፫፻፻፩
፴፰	ኮንሶብ ፩ኛ	፭	ከ፩ሺ፫፻፻፩—፩ሺ፫፻፻፮
፴፱	ኮንሶብ ፪ኛ	፭	ከ፩ሺ፫፻፻፮—፩ሺ፫፻፻፬
፵	ሰኑካ ፱ኛ	፭	ከ፩ሺ፫፻፻፬—፩ሺ፫፻፻፯
፵፩	አንጋቦ (ሐዝባይ)	፵	ከ፩ሺ፫፻፻፯—፩ሺ፫፻፻፯
፵፪	አሜን አስታት	፴	ከ፩ሺ፫፻፻፯—፩ሺ፫፻፻፯
፵፫	ሐርሐር	፲፮	ከ፩ሺ፫፻፻፯—፩ሺ፫፻፻፵
፵፬	ጊያንኪያ ፩ኛ	፱	ከ፩ሺ፫፻፻፵—፩ሺ፫፻፻፩
፵፭	ፕኖትሴም ፩ኛ	፲፯	ከ፩ሺ፫፻፻፩—፩ሺ፫፻፻፬
፵፮	ፕኖትሴም ፪	፵፩	ከ፩ሺ፫፻፻፬—፩ሺ፫፻፻፫
፵፯	ማሳሐርታ	፲፮	ከ፩ሺ፫፻፻፫—፩ሺ፫፻፻፯
፵፰	ራሜንፔርኮም	፲፬	ከ፩ሺ፫፻፻፯—፩ሺ፫፻፻፫
፵፱	ፕኖትሴም ፫ኛ	፯	ከ፩ሺ፫፻፻፫—፩ሺ፫፻፻፯
፶	ሳቤ ፱ኛ	፲	ከ፩ሺ፫፻፻፯—፩ሺ፫፻፻፯
፶፩	ታዋስያ ዴውስ	፲፫	ከ፩ሺ፫፻፻፯—፩ሺ፫፻፻፫
፶፪	ማክዳ ንግሥት	፴፩	ከ፩ሺ፫፻፻፫—፱፻፹፪

የነገደ አግግጤያን መንግሥት በኢትዮጵያ ከ፲፱፻፹፭ ዓመተ ዓለም ገምግሞ እስከ ቀዳማዊ ምኒልክ ዘመን መንግሥት ድረስ ፩ሺ፱ ፫ ዓመት ነገሡ ። ነገሥታቱም ፶፪ ናቸው።

የመጀመሪያዬቱ ኢትዮጵያ ።

ቀድሞ ኢትዮጵያ የምትባለው ማን ነበረች? ኢትዮጵያን ከ፫ሺ፱ ፵፭ ዓመተ ዓለም ገምግሞ ፱፻ ዘመን ዘንድ ሲገዛት ኖረ የሚለው የማን ታሪክ ነው? ወይ ንስ የማን ተረት ነው? (ሚያደግ) የታችኛዬቱ ኢትዮጵያን የኛዬቱ ያልሆነችውን የግብጽ ፈርዖኖች ሲገዛት ኖረዋል ። ምናልባት እርሷን ይህን? ዓርዌ ዘንድ! ወይም አዘ! ጉማራ ፣ የዓባይ ዓውሬ የተባለው የግብጽ ንጉሥ ፈርዖን ይህን? ሕዝቅ ዓል ምዕራፍ ፳፱ ቀጥር፣ ተመልከት ።

ስለ ንግሥት ማክዳ ታሪክ ።

በንግሥት ማክዳ (ንግሥተ ሳባ) በተባለችው ንግሥት ዘመን በመጽሐፍ ቀዳስ (ንግሥተ አዘብ) የሳባ የደቡብ ንግሥት የተባለችው ፣ ፩ኛ ነገሥት ም ፲ ቀ ፩ ማቲ ም ፲፪ ቀ ፵፪ በእርሷ ዘመን የዳዊት ልጅ ሰሎሞን በኢየሩሳሌም ነግሦ ነበር ። የሰሎሞንን ጥበብና ክብር ወረውን ሰምታ የእርሷን ጥበብና ክብር ለማየት ከብዙ ሠራዊትና ጓዝ ጋር ከአክሱም ወደ ኢየሩሳሌም ሄደች ።

ስለ መንገዱም ሁለት ዓይነት ታሪክ አለ ። አንደኛው መንገድ ከአክሱም በም ድረ ኖባ በምድረ ግብጽ ተገዛ ጓዙዋንም በዚያ፤ በኖባና በላይኛው ግብጽ ሰዎች ግመል አስጭና በየብስ በክፍል ስዌዝ ተሻግራ ወደ ኢየሩሳሌም ገባች ።

የኢየሩሳሌም ንጉሥ ሰሎሞንም እስከ ጋዛ ድረስ ወርዶ ተቀበላት ለጓዙዋም ማሳረፊያ ጋዛ የሚባለውን አውራጃ ሰጣት ። ከዚያን ጊዜ ገምግሞ ጋዛ የተባለው ለኢትዮጵያ ነገሥታት የጓዝና የሠራዊት ማሳረፊያ ሆኖ ይኖር ነበር ። ስትመለስም በዚሁ ቦታ ተገዛ ስለ ተመለሰች በዚያ ዘመን የነበሩ የኖባ ሰዎች ከጓዙና ከሠራዊቱ ብዛት የተነሣ ፣ ራትም ከኖባ አንስተው እስከ ኢየሩሳሌም ፣ ጌላም ከኢየሩሳሌም አንሥተው እስከ ደገው ሐማሴን ድረስ በግድ በትእዛዝ ስለ ጫኑ ተመርረው ነበርና ከዚያን ጊዜ ገምግሞ የኖባ ሰዎች ከሳባውያን ቀንበር ዓርነት ለመውጣት ይጣጣሩ ገመር ይባላል ። ይኸንጉም የሚያስረዳ ታሪክ ኅዋላ በሐዲስ ዘመን በታዘና ንጉሠ አክሱም አንገዛም ብለው ሸፍተውበት ጦር ልኮ እንደ አስደበደብ ቸውና አንዳዘረፋቸው በሐውልቱ ጽፎ በተወልደን ታሪክ ይገኛል ።

ደግሞ ሁለተኛው ታሪክ እንዲህ ይላል ።

ንግሥተ ሳባ የሰሎሞንን ጥበብ ለማየት ወደ ኢየሩሳሌም ስትሄድ በዚያ ዘመን የመን የሚባለው የአረብ አገር የእርሷ ግዛት ነበርና በምጽዋ በኩል ባሕረ ኤርትራን ተሻግራ የመን ስትደርስ ብዙ ስንቅና ብዙ ግመሎች ሲጠብቁት አገኘች ።

ከየመንም ተነሥታ በብዙ ሠራዊት ታጅባ ወደ ኢየሩሳሌም በገባች ጊዜ ንጉሠ ሰሎሞን በታላቅ ክብር ተቀበላት እርሷም በድንግልና ተጠብቃ የምትኖር ንግሥት ነበረችና ከንጉሥ ሰሎሞን ፀንሳ በተመለሰች ጊዜ ፣ የኤርትራን ባሕር ተሻ

ግራ በሐማሴን አውራጃ ማይበላ ከሚባል አገር ስትደርስ ወንድ ልጅ ወለደች ። ስሙንም እብነ አልኪም (እብነ ሐኪም) አለችው ። የአረቢኛ ቃል ነው በዓረብ እብን ልጅ ማለት ነው ።

አልሐኪም ማለት ጥበበኛ ማለት ነው የዓረቢኛው መጽሐፍ ቅዱስ ስሎሞንን ሁሉንም አልሐኪም ይለዋል ንግሥት ማክዳም ልጅዋን የጥበበኛ ልጅ ነው ለማለት እብነ አልሐኪም አለችው የግዕዙ ታሪክ እብነ አልኪም ይለዋል ይኸውም ቃል ንግሥተ ሳባ የዓረቦችም ንግሥት መሆንዋን ያስረዳል ።

እብነ አልሐኪምም ከእናቱ ጋር አድጎ ጅም ማመት ሲሆነው አባቱን ስሎሞንን ለማየት ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ አባቱም በታላቅ ክብር ተቀበለው ከዚያም ሕገ ኦሪትናን ሕግ መንግሥትን በዕብራይስጥ ቋንቋ እየተማረ አደገ በዚያም የዓመት ከተቀ መጠ በኋላ ፤ አባቱ ንጉሥ ስሎሞን ከገደቱ ነገደ እስራኤል ገደረህ የሚሆኑ ብልሆችና አዋቂዎች መርጠ ፤ ከተማሩትም ከሀናትና ከመሳሳት ልጆች ጅም ታላላቆች ሹማምቶች ሰጥቶ ልጁን እብነ አልሐኪምን (ምኒልክን) ወደ ኢትዮጵያ መልሶ ሰደደው ።

የተመለሰበትም ዘመን በ፬፻፳፻፲፰ ዓመተ ዓለም ነው ። ከልደት በፊት በ፲፱፻፹፪ ዓመት ነው ። ምኒልክም የእናቱን መንግሥት ወርሶ በኢትዮጵያ ጅም ዓመት ከነገሠ በኋላ በተወለደ በ፶ ዓመቱ አረፈና መቃብር ተቀበረ ይባላል ።

ከቀዳማዊ ምኒልክ እስከ ባዜን ።

ተራ ቀ	ስማቸው	የገገውበት ዘመን	ከክርስቶስ ልደት በፊት
፩	ምኒልክ ፩ኛ	ጸጅ	ከ፱፻፹፪—፱፻፶፯
፪	ሐንድዮን	፩	ከ፱፻፶፯—፱፻፶፯
፫	ሲራህ (ሲራክ) ቶማይ ፩ኛ	ጸ፮	ከ፱፻፶፯—፱፻፸፬
፬	አሚን ሆቴፕ ዛግዳር	፵፩	ከ፱፻፸፬—፳፻፹፱
፭	አክሱማይ ራሚሱ	ጸ	ከ፳፻፹፱—፳፻፷፱
፮	ሲራህ አውስዮ ዩኛ	፴፰	ከ፳፻፷፱—፳፻፸፩
፯	ታዋስያ ዩኛ	ጸ፩	ከ፳፻፸፩—፳፻፲፯
፰	አብራልዮስ ፒያንኪያ ዩኛ	፴፪	ከ፳፻፲፯—፳፻፸፰
፱	አክሱማይ ወረደ ፀሐይ ዩኛ	ጸ፫	ከ፳፻፸፰—፳፻፶፭
፲	ከስሌታ ሐንድዮን	፲፫	ከ፳፻፶፭—፳፻፵፪
፲፩	ሳባክ	፲፪	ከ፳፻፵፭—፳፻፴፬
፲፪	ኒካንታ ቅንዳኬ ዩኛ	፲	ከ፳፻፴፬—፳፻፳፰

ተራ ቀ	ስማቸው	የገገውበት ዘመን	ከክርስቶስ ልደት በፊት
፲፫	ጳውሎ ቲርሐቅ (ወረደ ነጋሽ)	፵፱	ከ፳፻፳፰—፳፻፸፩
፲፬	አርድአሚን አውስያ	፮	ከ፳፻፸፩—፳፻፷፰
፲፭	ገሰዮ	፮ ሰዓት	ከ፳፻፷፰
፲፮	ነ-ኦትሚአሙን	፬	ከ፳፻፷፰—፳፻፷፩
፲፯	ቶማ ጽዮን ፒያንኪያ ፫ኛ	፲፪	ከ፳፻፷፩—፳፻፵፱
፲፰	አሚን አሳር ዩኛ	፲፮	ከ፳፻፵፱—፳፻፴፫
፲፱	ቢያንኪያ አውጥዮ ፩ኛ	፴፪	ከ፳፻፴፫—፳፻፺፱
፳	ዙዋሬ ንብረት እሰፔርታ	፵፩	ከ፳፻፺፱—፳፻፶፰
፳፩	ሰይፋይ ሐርሲአተው	፲፪	ከ፳፻፶፰—፳፻፵፮
፳፪	ረምኃይ ናስቶሶናን	፲፬	ከ፳፻፵፮—፳፻፴፪
፳፫	ሐንዳው አብራ	፲፩	ከ፳፻፴፪—፳፻፳፩
፳፬	ሶርልያ ነቢካን	፴፩	ከ፳፻፳፩—፱፻፶፯
፳፭	አግልቡል ስዌክስ	ጸ፩	ከ፱፻፶፯—፱፻፷፱
፳፮	ጽስመሪት (ወረደ ነጋሽ)	ጸ፩	ከ፱፻፷፱—፱፻፵፰
፳፯	አውስያ ቡራኮስ	፲፪	ከ፱፻፵፰—፱፻፴፮
፳፰	ቀንገ ጽስሚስ	፲፫	ከ፱፻፴፮—፱፻፳፫
፳፱	አጽራስ	፲	ከ፱፻፳፫—፱፻፲፫
፴	ከስሌታ ወልደ እኅሁ	ጸ	ከ፱፻፲፫—፫፻፶፫
፴፩	ኢላልዮን ተአኒኪ	፲	ከ፫፻፶፫—፫፻፹፫
፴፪	አትሲርክ አሚን ርኛ	፲	ከ፫፻፹፫—፫፻፸፫
፴፫	አትሲርክ አሚን ፀኛ	፲	ከ፫፻፸፫—፫፻፷፫
፴፬	ሐንዳና	፲	ከ፫፻፷፫—፫፻፶፫
፴፭	አትሲርክ አሚን ጅኛ	፲	ከ፫፻፶፫—፫፻፵፫
፴፮	አትሲርክ አሚን ገኛ	፲	ከ፫፻፵፫—፫፻፴፫
፴፯	ኒካውላ ቅንዳኬ ፫ኛ	፲	ከ፫፻፴፫—፫፻፳፫
፴፰	ባስዑ	፮	ከ፫፻፳፫—፫፻፲፮
፴፱	ኒካውሲስ ቅንዳኬ ፀኛ	፲	ከ፫፻፲፮—፫፻፶፮
፵	አርካሚን ዩኛ	፲	ከ፫፻፶፮—፫፻፶፮
፵፩	አውጥዮ አራውራ	፲	ከ፫፻፶፮—፫፻፶፮
፵፪	ከልአስ ከሊትር ዩኛ	፲	ከ፫፻፶፮—፫፻፶፮
፵፫	ዙዋሬ ንብረት ዩኛ	፲፮	ከ፫፻፶፮—፫፻፶፮
፵፬	ሶትዮ	፲፬	ከ፫፻፶፮—፫፻፶፮
፵፭	ሰይፋይ	፲፫	ከ፫፻፶፮—፫፻፶፮

መጽሐፍ አሚን =

ተራ ተያዘር	ስማዋው	የገጽ ቁጥር	ክርስቶስ ልደት በፊት
፬፯	ኒኮሌስ ትንገላ ሊኛ	፫	፱፻፴፯ ፱፻፴፫
፬፰	ሪፖርቶ አርካሚን ፱ኛ	፫	፱፻፴፫ ፱፻፴፫
፬፱	ፌልያ ዑርኒክሀት	፲፭	፱፻፲፫—፱፻፲፮
፬፲	ሐንዲ አውብራራ	፳	፱፻፳፫ ፱፻፳፮
፬	አግሀቡ ብሌሀራን	፫	፱፻፲፮ ፱፻፳፮
፬፮	ሱላይ ከዋውሚኑን	፳	፱፻፳፮ ፱፻፳፮
፬፯	መሰልኒ ቀራርሚር	፳	ከ፱፻፲፮ ጀምሮ
፬፱	ነአሳይ ብሌንቲ	፫	ከ፱፻፴፫ ጀምሮ
፬፲	ኤትዚኮኮዊር	፫	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፳	ሰፊልያ አባራሚን	፳	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፴	ወኛይ	፫	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፵	አውሲን ንግሥት	፳፭	ከ፱፻፳፮ ጀምሮ
፬፶	ዳዊት ጭኛ	፫	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፷	አግልቡል	፳	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፸	ባዋቡል	፫	ከ፱፻፳፮ ጀምሮ
፬፿	በረዋስ	፫	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፻	ሪኒዳይ	፫	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፻፱	አሞይ መሐሰ	፳	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፻፲	ኒባራሪ ህዳይ ንግሥት ገኛ	፫	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፻፳	ኖልኪ	፳	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፻፴	ላዛይ	፳	ከ፱፻፳፮—፱፻፳፮
፬፻፵	ባዜን	፳	ከ፱፻፳፮ ጀምሮ

ከቀዳሚያ ምዕራብ ምክር ቤቅ ክርስቶስ እርሱ ተወለደበት እስከ ባዜን ድረስ በኢትዮጵያ የነገሱት ንግሥታት ገጽ ላይ ሲጻፉ ለሁሉም ስሜቶች ያመጣ ይሆናል።

ነገር ግን የባዜን ዘመን መንግሥት ክርስቶስ ልደት በፊት ሆኖ ያመጣ ከልደት በኋላ ይህ ያመጣ ነግሥታል። በደግሞ ፲፮ ያመጣ ይሆናል።

ስለ ባዜን አጭር ታሪክ።

ባዜን ክርስቶስ በተወለደበት ዘመን ነገሥ ነበር ብለው አንዳንድ ታሪክ ጻፏል ፊደሎች ስሙን እያገኙ ጽፈውለታል።

ባዜን ክርስቶስ በተወለደበት ዘመን በ፲፫፡ ምን ሆኑ? ምን አቀፍ? ወይንስ የክርስቶስን ሕግ ተቀበለ? አመን? ተጠመቀ? የሚል ጥያቄ ይቀርባለቸው ይሆናል። ባዜን ስኢትዮጵያ አውራጃዎች ውስጥ ከሐሜራን (ከኢርትራ) ክፍል ከሆነው አገር

የአንድ ነገድ፣ የአንድ አውራጃ ስም ነው። ወረዳውም የሚገኘው ከሐሜራን ምዕራብ ተክሲ በሚወርድበት እውን በኋላ ዘመን ከጉንደር መንግሥት አድያም ሰገድ እያሱ ዘግተውበት የነበረው ክፍል ነው።

የባዜንን ነገድና አውራጃ ስሜት ነው የሚሉት አሉ። ስሜት የተባለበትም ምክንያት ጥቂት የዘር ልዩነት ሳይኖርበት አይቀርም ማለት ነው። ስለ ዘሩም ሌላ ርገውያን ነገር ነገር ይሆናል። ነገሪት እያሉ ሲረቀቁበት ይኖራሉ። እኛ ደግሞ ሳንረቀቅ እንዲያው ፊት ለፊት ሻንቅላ፣ ባሪያ፣ እንልዋለን ይኸው ባዜን የተባለው አገር የኢትዮጵያ ወሰንና ዳርቻ ስንኳ በሆነ በኢትዮጵያ ወሰን ላይ የሚገኘው ሕዝብ ስኢትዮጵያዊው ጋራ ተዋልዶና ተዘምዶ አያውቅም ማለት ማንም ሰው ሊያስተውልው የማይቻል ነው። ይህን ነገር ለማይቀበለውም ሰው እንዲህ የሚል ጥያቄ ይቀርባለት ይሆናል። ስቶ የኢትዮጵያው ንጉሥ ባዜን የተባለበት በምን ምክንያት ይሆን? ወይንስ ይኸው ንጉሥ ከባዜን ነገድ ትውልድ ኖሮት ይሆን? ወይንስ ደግሞ አኩራዎች፣ ላሰቶች፣ (ዛጎች) ሸዎች፣ ጉንደሮች እንደሚባለው ትውልድ ይሆን? የሚል አጠራር ይገኛል።

የብራናው ታሪክ ግን ቤተ መንግሥቱ አክሱም ላይ በነበረበት ዘመን አንድ ንጉሥ ብቻ ሳይሆን ነገድ ባዜን ገዝተዋል እያለ በግዕዝ ቋንቋ ይነግረናል።

ክርስቶስ በተወለደበት ዘመን ሆኖ በኢትዮጵያ የነገሱት ነገሥታት ታሪክና ቀጥቶ።

ተራ ቀጽ	ስማዋው	የገጽ ቁጥር	ክርስቶስ ልደት በኋላ
፩	ባዜን	፱	ኮ፩ ፱
፪	ወርጦ ጽንፈ አሰገድ	፳፭	ከ፱ ፱
፫	አካጥታህ ጽንፈ አሰገድ	፳፮	ከ፱ ፱፻
፬	ሆርኤምትኩ ጭኛ	፪	ከ፱፻ ፱፻፱
፭	ጌርሳሞት	፳	ከ፱፻ ፵፮

ስለ ጌርሳሞት ንግሥት (ሀንደክ) አጭር ታሪክ።

ጌርሳሞት ማለት በሰብራይስጥ ቋንቋ፣ ጋራሽ አባረረ፣ ግራሽ ማባረር ጌርሻ አባረረች ማለት ነው። ስለዚህ ጌርሻሞት ሞትን ያባረረች ማለት ይሆናል። ጌርሳሞት ስሙ መንግሥቱዋ ሀንደክ የተባለችው በአርሱዋ ዘመን በአረፋሳልም አውራጃ በጋዛ የሚኖር አንድ ኢትዮጵያዊ ልባዕል ወደአረፋሳልም ሂዶ ወደ ጋዛ ሲመለስ በዲያ ቆኑ በፊልጶስ እጅ ተጠመቀ። ይህም የሆነው፣ ክርስቶስ በተወለደ በ፱፻ ያመጣ ባረገ በጅ ያመጣ ነው።

እርሱም አምኖ ከተጠመቀ በኋላ ወደ ኢትዮጵያ ተመልሶ መጥቶ የጥምቀትን ነገር በኢትዮጵያ አስታወቀ የሐዋርያት ሥራ ፳-፳፯ ይኸም በጋዛ የሚኖር ኢትዮጵያዊ የንግሥት ህንደክ የግምጃ ዜት ጅም ነበር ። በክብረ ነገሥት ህንደክ (ወይም ቅንዳክ) የተባሉ ንግሥታት ሰባት ያህል ይገኛሉ ። ከቶ ህንደክ ማለት ምን ማለት ይሆን? ወይንስ ለሴቶች ንግሥታት (እቲጌ) እንደ ማለት የማዕርግ ስም ይሆን? አንዳንድ ታሪክ በግብጽና በኖብያ የሚኖሩትን የኮቭን ልጆች ሁሉ ህንዳውያን ይላቸዋል ። ዣግሶን ገጽ ፻፲፩ ተመልከት ።

የሱርስት መጽሐፍ ቅዱስ (አብነት) ፱፻፱ መዋዕል ፲፮-፳ ቀጥር ተመልከት ህንደክ ማለት ግን በዚያን ዘመን ለሴቶች የክብርና የማዕርግ ስም ሳይሆን አይቀርም ። የመጨረሻዋ ንግሥት ህንደክ የአክሱምና የኖብያ ንግሥት ነበረች ይባላል በእርሷ ዘመን የወንጌልን ትምህርት ቅዱስ ማቴዎስና ጃንደረባው በኢትዮጵያ አስተምረዋል ይባላል ።

ለዚህም ማስረጃ በንግሥቲቱ ዘውድ ላይ የመስቀል ምልክት አለበት ። በእርሷ ስም በተቀረፀው ክመድብና ከመርቅ ገንዘብ ላይም እንዲህ የሚል ጽሕፈት ይገኛል ታል (በክረስተስ የመወለተ) ይላል ። ይኸውም በጥንቱ ግዕዝ አነጋገር ዘዋዓት በክርስቶስ በክርስቶስ የአሸነፊች ማለት ነው ። ለዚህ የወንጌልን ትምህርት አባ ሰላማ ነው መገመሪያ በኢትዮጵያ ያስተማረው ማለት ታላቅ ስሕተት ነው ።

አባ ሰላማ ከግብጽ ብርሃን የተዘለው የመገመሪያ ጳጳስ ይባላል እንጂ የመገመሪያው ወንጌል ሰባኪ ሐዋርያ አይደለም ። ፳፻/ ቅዱስ ማቴዎስ ወንጌላዊ መርሐ ልቡና የተባለውን መጽሐፍ ምዕራፍ ፯ገጽ ፳፪ እስከ ፳፱ ተመልከት ።

፱፻/ ጃንደረባው ፴፫ ዓ፡ ም፡

፫፻/ አባ ሰላማ በ፫፻፴ ዓ፡ ም፡

አባ ሰላማ ከግብጽ ብርሃን ለግስተኛው ጊዜ ሐዋርያ ይባላልም ክንያቱም የተዘነጋውን የወንጌል ትምህርትና አረታውያን የነበሩት ከሀናት አንቀበልም ያሉትን ምሥጢረ ቀጥርባንን አስፋፍቶ ስለ ገለጸ ነው ።

ቅዱስ ማቴዎስ ሐዋርያው ከኢትዮጵያ መጥቶ እንዳስተማረ የመሰከሩለት ሊቃውንት ብዙ ናቸው እነሱ ፊናስ የአብያተ ክርስቲያናትን ታሪክ የጻፉ በ፳ኛው መጽምዕራፍ ፱ ተመልከት እነሰቅራዋስ በ፳ኛው መጽሐፍ ምዕ ፲፱ ተመልከት ።

ከንግሥት ጌርሳሞት እስከ አብርሃና አጽብሐ ።

ተራ-ቀጥር	ስም	የገሙብጥ-ዘመን	ከክርስቶስ ልደት በኋላ ።
፯	ሐተዘ ባሕር አሰግድ	፳፮	ከ፵፪-፸፫
፯	ምንሴሐ ግርማሶር	፯	ከ፸-፸፯
፰	ሰጥዋ ግርማ አስፈር	፱	ከ፸፯-፹፯
፱	አድገለ	፲፱ ከ፯መር	፵፱፯-፶፯
፲	አግባ	፯ መር	ከ፶፯-፶፯
፲፩	ሠርዓዳ	፲፯	ከ፶፯-፶፻፫
፲፪	መሊስ አላሚዳ	፬	ከ፶፻፫-፶፻፯
፲፫	ሀቀቤ ሆሎ ጽዮን	፯	ከ፶፻፯-፶፻፲፫
፲፬	ሐቅሌ ሠርዓዳ	፲፪	ከ፶፻፲፫-፶፻፳፮
፲፭	ድድሜ ዘርዓዳ	፲	ከ፶፻፳፮-፶፻፵፮
፲፮	አውጥፓ	፪	ከ፶፻፵፮-፶፻፶፮
፲፯	አልዓዶ በጋማዶ	፯	ከ፶፻፶፮-፶፻፹፬
፲፰	ዓውዳ ዣን አሰግድ	፴	ከ፶፻፹፬-፶፻፹፬
፲፱	ዛግን ጽዮን ሐገዝ	፭	ከ፶፻፹፬-፶፻፹፬
፳	ሬማ ጽዮን ሐገዝ	፫	ከ፶፻፹፬-፶፻፺፩
፳፩	አዚጋን መዓልባጋድ	፯	ከ፶፻፺፩-፶፻፺፯
፳፪	ገረፌ ሰብአ አሰግድ	፩	ከ፶፻፺፯-፶፻
፳፫	ጽጋዮን ብእሴ ሠርቅ	፬	ከ፶፻-፶፻፬
፳፬	ጋዛ አግዳር	፱	ከ፶፻፬-፶፻፲፫
፳፭	አግዳር አስገን	፰	ከ፶፻፲፫-፶፻፳፩
፳፮	ደዊዛ	፩	ከ፶፻፳፩-፶፻ ፳፪
፳፯	ዋከና ንግሥት	፪ ቀን	
፳፰	ሀውደሰ	፬ መር	
፳፱	አዕላል ሰን ሰገል	፫	ከ፶፻፶፪-፶፻፳፮
፴	አሰፍሕ	፲፬	ከ፶፻፳፮-፶፻፴፱
፴፩	አጽገዘ ሰይፈ አርዕድ	፯	ከ፶፻፴፱-፶፻፵፮
፴፪	አዶባ (አዶላ)	፲፯	ከ፶፻፵፮-፶፻፷፪
፴፫	ጸሐመ ላክዳን	፱	ከ፶፻፷፪-፶፻፸፩
፴፬	ጽጋብ	፲	ከ፶፻፸፩-፶፻፹፩
፴፭	ታዜር (ታዜና)	፲	ከ፶፻፹፩-፶፻፺፩
፴፮	አሀዮዋ ሰፍያ ንግሥት	፯	ከ፶፻፺፩-፶፻፺፫
፴፯	አብርሃ አጽብሐ ሰገደንት	፳፯	ከ፶፻፺፫-፶፻፳፬

ስለ አገሪቱ (አብርሃና አጽብሐ) አጭር ታሪክ ።

ስለ አብርሃና አጽብሐ ዑለት ዓይነት ታሪክ አለ ።

ጅግሮ ታሪክ የክርስቲያን ታሪክ ሃይማኖት በአክሱም ዜተ መንግሥት ላይ በገንዘብ ዘመን ዑለት ወንድማማች በፍቅር የኢትዮጵያን መንግሥት ለዑለት ይዘውት እንደነበሩና ስማቸውም አብርሃና አጽብሐ ይባል እንደነበረ በግልጽ ቋንቋ ከተጻፈው ታሪክና ፣ እንዲሁም ቃል በቃል ከሚነገረው ታሪክ በቀር ሌላ ማስረጃ አላገኘንም ።

ከአውን ቀደም ጅ ወንድማማች ብልጫ ሳይኖራቸው በአንድነት ትክክል ሆነው መንግሥትን የያዙ ሰዎች ከኢትዮጵያ ይገኝ እይመስለኝም ።

ከነዚህ ከሁለቱ አንዱ ዋና ሆኖ ፣ ዑለተኛው የነገረው ነገሥቱን ያህል ሙሉ ሥልጣን የተወጠው የመንግሥቱ ተከፋይ ሆኖ ይሆን ?

አንዳንድ ታሪክ እንዲህ ይላል ። አባ ሰላማ የተባለው ጳጳስ የፊተኛው ስሙ ፍሬ ምናወስ ሆኖ ሳለ ፣ በኋላ የጵጵስናን ማሰርግ ከተቀበለ ወዲህ ፣ ሰላማ ከሣቱ ብርሃን የሚሰኝ ስም እንደተቀበለ ። እነዚህም ዑለቱ ነገሥታት የፊተኛው ስማቸው በሐውልቱ እንደተጻፈው ፣ ኢዛና (ወይም አይዛናስ ሆኖ ሳለ ፣ በኋላ የክርስቲያን ሃይማኖት ከተቀበሉ ወዲህ ፣ አብርሃ አጽብሐ የሚያሰኝ ስም አገኙ ይባላል ።

ይህም ቃል የግዕዝን ስዋሰው ምሥጢር ስለ ተከተለ እውነት ይመስላል ። ነገር ግን አብርሃ የወር አለቆች አድርጎ ከላካቸው ወንድሞቹ አንዱ ሥዕዛና ይባል ነበር ፣ የመንግሥቱ ተከፋይ ግን ሥዕዛና መሆኑን ለማወቅ ያዳግታል ።

የቀናሽጥንጥንያ ንጉሥ ደግሞ የዚያው ዘመን ለነበሩት ለኢትዮጵያ ነገሥታት ክርስቲያን ለሆኑት ሲጽፍ ፣ አብርሃና አጽብሐ ብሎ ከማቸውን ሳያነግሥ ፣ ወደ ክቡራን ወንድማማች እያለ የጻፈው ቃል በታሪክ ላይ ይገኛል ።

ይህም ታሪክ ዑለት ወንድማማች በአንድነት ነግሠዋል ፣ የሚለውን የግዕዝን ታሪክ ያጸድቅልናል ።

ዑለተኛው ታሪክ ደግሞ እንዲህ ይላል ።

የክርስቲያን ሃይማኖት በኢትዮጵያ ላይ በተስፋፋብት ዘመን አክሱም ላይ የነበረውን ንጉሥ በሐውልቱ ላይ ያለውን ጽሑፍ ፣ አንድ ጊዜም ቢሆን አብርሃ ወይም አጽብሐ አይለውም ።

አብርሃና አጽብሐ በማለት ረንታ ግን ዑል ጊዜ ኢዛና ይለዋል ። ይኸውም በግዕዝና በግሪክ ቋንቋ የተጻፈው ነው ። ራት ዲዛና ሌላ ሃይማኖት እንደነበረው ፣ በኋላ ግን የክርስቲያን ሃይማኖት እንደተቀበለ የሐውልቱ ቃል ያስረዳል ።

ከገንዘብም ላይ ያስቀረጧቸው ሥዕሎችም የፊተኞቹ የክርስቲያንነት ምልክት ሳይኖራቸው ፣ በኋላ ዘመን የተቀረቡት የመስቀል ምልክት ይገኝባቸዋል ። ስለዚህ ሃይማኖቱ ራት ሌላ ፍሮ በኋላ ክርስቲያን የሆነው ንጉሥ ዲዛና መሆኑን ያስረዳል ።

ከኢትዮጵያ ነገሥታት አስቀድሞ የክርስቲያንን ሃይማኖት የተቀበለው ንጉሥ ማን ኖሯል ? ሲባል ያገራችን ታሪክ የግዕዝ ቃል ዲዛና የሚባለውን ስም በጭራሽ ሳያነግሥ ፣ ነገሥታቱ ዑለቱ ወንድማማች አብርሃና አጽብሐ ይባሉ እንደነበረ ብቻ ይናገራል ።

አንደዚህ ከሆነማ ! የኢትዮጵያ ነገሥታት ክፍንት ዝምሮ እስከ ዛሬ ድረስ የክርስትና የዓለም ፣ የፈረስ ፣ የመንግሥት ፣ አራት ስሞች አሏቸው ። በሐውልቱና በገንዘብ ላይ ፣ ዲዛና ፣ በግዕዝና በአፈ ታሪክ ፣ አብርሃና አጽብሐ ከተባሉ ዑለት ሰዎች አይደሉም ፣ የመዝሙርያው ስም ያው ዲዛና ሆኖ ፣ አብርሃ ወይም አጽብሐ ማለት ግን ለክርስቲያንነት የወጣ ፣ የዓለም ፣ የሞጋሳ የፈረስ ስም ይሆናል የሚል ሊቅ ይገኛል ።

ዲዛና (አብርሃ) አጽብሐ በነገሙ በ፲፩ ዓመት ፍሬ ምናወስ በኋላ ከሣቱ ብርሃን የተባለው እንደ ኢትዮጵያ አቋጣጠር በ፲፱፻፱ ዓ.ም እንደ አውሮፓ አቋጣጠር በ፲፱፻፲፩ ዓ.ም ወደ እስክንድርያ ሂዶ ፣ ከቅዱስ አቶናታዎስ የጵጵስና ማሰርግ ተቀብሎ መጥቶ በኢትዮጵያ የምሥጢር ቀርቦትን ሕግና ያን ጊዜ በኒቅያ ጉባዔ መዝሙርያ የተወሰነውን ሲኖዶስ (አዕማዶ ምሥጢር) አስተማረ ።

መዝሙርያ ፍሬ ምናወስና ወንድሙ እደሰፍስ ወደ አክሱም ዜተ መንግሥት የገቡት በ፲፱፻፳ ዓ.ም ነው ፣ ፍሬ ምናወስ ከሕፃንነቱ ዝምሮ የወንጌልን ሕግ እየተማረ ያደገ ስለ ነበረ ፣ ንግሥቲቱ ሶፍያ ለልጆቿ አስተማሪ አደረገችው ።

ከዚያም በዜተ መንግሥቱ ውስጥ ለሚገኙት ከህጻናት መኳንንት ዑል የክርስቶስን ሕግ ወንጌልን ጥቂት ጥቂት እያለ ያስተምራቸው ስለ ነበረ ጵጵስና እንዲሾም መርጠው ወደ እስክንድርያ ላኩት ። በዚህም ሥራው በኢትዮጵያ ፫ኛ ሐዋርያ ከሣቱ ብርሃን ተብሎ ተሰገመ ።

ተራ-ቀላጥር	ስም	የገጠሙበት ዘመን	ከክርስቶስ ልደት በኋላ
፴፰	አጽብሐ ሱብዎው	፲፱	ከ፫፻፳፬—፫፻፴፯
፴፱	አጽብሐ ይልዝ	፯	ከ፫፻፴፯—፫፻፵፫
፵	ግዛል	፲፬	ከ፫፻፵፫—፫፻፶፯
፵፩	አርፍሮ ጉብረ መስቀል	፱	ከ፫፻፶፯—፫፻፷፩
፵፪	አድታና ንግሥት	፭	ከ፫፻፷፩—፫፻፷፯
፵፫	ርታሐ	፩	ከ፫፻፷፯—፫፻፸፯
፵፬	አስፍሐ ፀኘ	፩	ከ፫፻፸፯—፫፻፸፰

ተራ ቀ	ስም	የገጠላው ቀን	ክርስቲያን ልደት በራት
ግሬ	አጽብሐ ጭ	ሬ	ከፍገገጃ—ፍገገፍ
ግፂ	አሚደ	፲ሬ	ከፍገገፍ—ፍገገጃ
ግፄ	አብርሃ ጭ	፯ ወር	
ግፆ	አለ ግሃል	፱ ወር	
ግሀ	አላ ገበዝ	፳	ከፍገገጃ—ፍገገ
ግ	ግሃል (ሱሐል)	፳	ከፍገገ—ፍገገ፳
ጸፊ	አብርሃ ጭ	፲	ከፍገገ፳—ፍገገ፳
ጸፀ	አድታና ገግሥት ጭ	፯	ከፍገገ፳—ፍገገ
ጸ፫	አዮአብ	፲	ከፍገገ—ፍገገ፳
ጸ፬	ጸሐም ጭ	፳	ከፍገገ፳—ፍገገ፳
ጸ፭	አሚደ ጭ	፳	ከፍገገ፳—ፍገገ፻
ጸ፮	ግሃል (ግሃል አላብብ)	፳	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፯	ጽባሕ መሐረን ክርስቶስ	፻	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፳	ጸሐም ጭ	፳	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፳፩	አላ ገበዝ ጭ	፯	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፳፪	አጋሊ (አጋቢ)	፳	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፳፫	ሴግ	፳	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፳፬	አሚደ ጭ ያዕቆብ	፻	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፳፭	አርግሀ ዳዊት	፲፱	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፳፮	አምሴ	፳	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፳፯	ሶልአዶብ	፱	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፳፰	አልአሚዳ	፳	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፳፱	ታዘና (አዘና) ምዚና	፯	ከፍገገ፻—ፍገገ፻
ጸ፴	ካሌብ	፱	ከፍገገ፻—ፍገገ፻

ስለ አዲስ ክሌብ አጭር ታሪክ ።

አዲስ ክሌብ መዝሙር አጽብሐ የሚባል ስም እንደነበረው ይተረካል። አዲስ ክሌብ በነገሠበት ዘመን፣ ጥንት የኢትዮጵያ ቅኝ አገር በነበረው በዓረብ አገር፣ በሆመር በናግራን፣ ዛሬ ሐጃዝ በሚባለው አውራጃ አይወድ ክርስቲያኖችን አስጨንቀው ስለ ፈጁባቸው ። የቅስጥንጥንያው ንጉሥ ሾኛ ገፍቲኑን (ዩስቲያኖስ) የሚባለው፣ በዓረብ አገር ያሉት ክርስቲያኖች ሁሉ፣ መገደላቸውንና ጳጳሳቸው መታወሩን ቤተ ክርስቲያናቸውም መቃጠሉን፣ የምዕመናኑን ሁሉ ግፍ ስለሰማ ።

በኃይልና በክብር ወደ ታወቀው ወደ አዲስ ክሌብ፣ የዓረብን አገር ነገነትና ባላ ጋራቸውንም እንዲበቀልሉት ሲል መላክተኛ ላክ ።

አዲስ ክሌብም ይህ አገር ጥንት የኢትዮጵያ ግዛት መሆኑን ስለሚያውቅና ክርስቲያኑን የቀስጥንጥንያ ንጉሥ የሰጠውንም ደስ ለማሰንት ሲል፣ ከብዙ ሠራዊት ጋር በአዳሊስ በር ወደ ሀገረ ናግራን ተሸግሮ ጦርነት ካደረገ በኋላ፣ የአይወድ መሪ የነበረውን ራንሐስ ዙፋኑን (ወይም) ዱክናን የተባለውን ገድሎ የክርስቲያኖችን ግፍና ደም ብድሩን መለሰ ።

ወዲያውም የተቃጠለውንና የረረሰውን ቤተ ክርስቲያን እንዲሠራ አደረገ ። የሞቱትንም የምዕመናኑን ዓዕም ሁሉ ሰብስቦ በቤተ ክርስቲያን አስቀመጠ ። እስከ ዛሬ ድረስ እርሱ ያሠራው ቤተ ክርስቲያን ፍራሹ እንደ አንቲካ ሆኖ ይታያል ።

አዲስ ክሌብ እንደ ጥንቱ ሰባንና የመንን የኢትዮጵያ ግዛት ካደረገ በኋላ፣ በዚያው ክፍላቸው አገረ ገዢዎች አንዱ አብርሃ ይባል ነበር ። አብርሃንም በኋላ በሙሉ የዓረብ አገር የጦር አባጋዝ አድርጎ ሾመው ።

አዲስ ክሌብ የሰባንና የየመንን ጸጥታ በደንብ ካረጋገጠ በኋላ ወደ ኢትዮጵያ ተመልሶ መንግሥቱን በሕይወቱ ሳለ ለልጁ ለገብረ መስቀል ትቶ፣ መንኖ ወደ ኢየሩሳሌም ገዶ መንኖቱ ሞተ ። በዚያን ዘመን የነበሩ የሮምና የቀስጥንጥንያ ሊዎን ጳጳሳት የአዲስ ክሌብን ደግነቱንና ለክርስቲያኖች የሠራውን ሁሉ ጠላታ ተመልክተው ስሙን ቅዱስ ብለው በቤተ ክርስቲያናቸው ታሪክ በስንክሳር አጸፋሉት ።

የሶሪፍቱንም በዓል ጥቅምት ፳፯ ቀን እንዲከበር አድርገውለታል ። ራት ስሙ አጽብሐ የተባለው አዲስ ክሌብ፣ በኋላ በየመን የጦር አባጋዝ አድርጎ የሾመው ኢትዮጵያዊው አብርሃ ከባሕር ማይ ተሸግረው የሠሩት የገግንነት ሥራ በጣም ብዙ ነው ።

አላብዙ የፋርስ መንግሥት፣ ክርስቲያኑን የሮምን መንግሥት ሲያስጨንቀው የኢትዮጵያ ጦር መሪዎች ባሕሩን ተሸግረው ራት አስቀድመው አራታዊውን የሰባን ንጉሥ ድል አድርገው፣ ኋላም ከፋርስ መንግሥት፣ ጋራ እየተወዳደሩ መካ ድረስ እየሠሩ ለክርስቲያኑ ሕዝብ በሰባና በየመን አውራጃ የራጸሙት የገግንነት ሥራ ታሪኩና ዝናው እስከ ሚደን ደርሶ በሰርያም እስከ ጢግሮስና እስከ ኤፍራጥስ ወንዝ ያሉት ክርስቲያኖች ሁሉ በጸሎት መጽሐፋቸውና በቅኔ ድርሰታቸው የአጽብሐና (የአዲስ ክሌብ) የአብርሃን የጦር አባጋዙን ገግንነት ሁል ጊዜ እንዳስታወሱት ይኖሩ ነበር ይባላል ።

አዲስ ክሌብም ከሞተ ወዲያ የሰባና የየመን ግዛት እስከ ፻ ዓመት ድረስ በኢትዮጵያ ነገሥታት እጅ ቆይቶ ነበር ይባላል ።

ተራ ተግባር	ስም	የገጠሞች ስሙን	ክርስቶስ ልደት በኋላ ።
፳፱	ደህንነት	፩ ወር	
፳፻	ገብረ	፩ ወር	
፳፻፩	ገብረ መስቀል	፲፬	ከጸሐይ—ጸሐይ
፳፻፪	ቄሰጠንጠናስ ማህል	፳፻	ከጸሐይ—ጸሐይ
፳፻፫	መን ሳገድ መሐሪን ማህል	፲፭	ከጸሐይ—ጸሐይ
፳፻፬	ፍሬ ሠናይ	፳፻	ከጸሐይ—ጸሐይ
፳፻፭	አድርአዝ	፳	ከጸሐይ—ጸሐይ
፳፻፮	አካለ ውድም		ከጸሐይ—ጸሐይ
፳፻፯	ግርማ አስፈር	፲፭	ከጸሐይ—ጸሐይ
፳፻፰	ገርጋዝ	፯	ከጸሐይ—ጸሐይ
፳፻፱	ድግና ሚካኤል	፳፯	ከጸሐይ—ጸሐይ
፴	ባሕር ኤክላ	፲፱	ከጸሐይ—ጸሐይ
፴፩	ጉም	፳፬	ከጸሐይ—ጸሐይ
፴፪	አስጉምጉም	፭	ከጸሐይ—ጸሐይ
፴፫	ለትም	፲፮	ከጸሐይ—ጸሐይ
፴፬	ተላተም	፳፩	ከጸሐይ—ጸሐይ
፴፭	ያደ ጉሽ	፲፫	ከጸሐይ—ጸሐይ
፴፮	አይዘር እስከ ቀትር	፯ ሰዓት	
፴፯	ድድም	፭	ከጸሐይ—ጸሐይ
፴፰	ውድድም	፲	ከጸሐይ—ጸሐይ
፴፱	ውድማ አስፈሪ	፱	ከጸሐይ—ጸሐይ
፵	አርማህ ፀኛ	፭	ከጸሐይ—ጸሐይ
፵፩	ድግናኸን	፲፱ ሰዓት	ከጸሐይ—ጸሐይ
፵፪	ግዳዥን	፲ ወር	ከጸሐይ—ጸሐይ

ስለ የዲት (ጉዳት) መንግሥት ።

በኢትዮጵያ ያሉት ፈላጎች ሁሉ ትውልዳቸውና ነገሳቸው ያለ ጥርጥር የእስራኤል ዘር ናቸው ። ወደ ኢትዮጵያ የገቡበት ዘመን ግን በየጊዜው በችግርና በወርነት ምክንያት እየተሰደዱ የገቡ ናቸው ።

መጀመሪያ ከቀዳማዊ ምኒልክ አብረው የመጡ ሠራዊት ናቸው ። ሁለተኛ አባ ሰላማ ከግብር ብርሃን የተባለው ፣ የወንጌልን ሕግ በአስተማሪ ጊዜ የአባታችን

የእስራኤልን ሃይማኖት አንለቅም ብለው በዚያው ጸንተው የሚኖሩ ናቸው ። ሆኖ አስብሮናና ጥጦስ የሮም ነገሥታት ኢየሩሳሌምን በጠፋዎት ቤተ መቅደሳቸውን ባቃጠሉት ጊዜ በየሀገሩ ሁሉ ሲታተኑ በዚያን ጊዜ እየተሰደዱ የመጡ ናቸው ።

እነዚህ የፊተኞችን የኋለኞች ፈላጎች በአንድነት ተቀላቅለው ፣ የክርስቲያን መንግሥት ዜጋ ሆነው ሲኖሩ ቀጥረው እየበዘና ኃይላቸው እየበረታ በሄደ ጊዜ ከመካከላቸው ጊደዎን የተባለውን አንድ ኃይለኛ መርጠው እንደ ንጉሥ አደረጉት ፣ ጊደዎንም ሴት ልጅ በወለደ ጊዜ ስምዎን የዲት ፣ ሁለተኛ ስሜን አስቲር ብሎ ሰየማት ፣ የዲትና የፈላጎች መንግሥት ታሪክ ፣ እርሷም በጣም የተዋበች ቆንጆ ነበረችና በላስታ አውራጃ ቡግና የተባለውን አገር የሚገዛ ዘርዳ ጽዮን የተባለ መኰንን አይደዳዊቷን ሳያስብ የመልካን ውበት አይቶ አገባት ፣ እርሷም በፍቅርዋ እየሳበች ወደአይደዳዊ ሃይማኖት አገባችው ፣ ስሙንም ለውጣ ስሎሞን አሰገችው ፣ በዚያ ዘመን የነበረው የኢትዮጵያ ንጉሥ አንበሳ ውድም የተባለው የግዳዥን ልጅ አባቱ በሕፃንነቱ ስለሞተ ልጁን አንበሳ ውድምን አንግሠውት ነበርና መንግሥቱን ለመጠበቅና ለመግዛት የሚያችል ስለሆነ ፣ የዲትም የአንበሳ ውድምን ሕፃንነት አይታ በሰሜንና በወገራ በላስታ የሚኖሩትን በትውልድና በሃይማኖት የሚመስሉትን ዘመዶቹን ሁሉ መስብሰብ ገመረች ፣ ሠራዊቷና ኃይላ እየበረታ በሄደ ጊዜ በጽደቃ ዓመተ ምሕረት በኃይል ነገሠች ፣ የኢትዮጵያ መኳንንትም ንጉሳቸው አንበሳ ውድም ገና ሕፃን ስለሆነ ፣ ለመዋጋት የሚያችሉ መሆናቸውን አውቀው ወደ ሸዋ ንጉሳቸውን ይዘው ተሰደዱ ፣ የዲትም የክርስቲያንን ሃይማኖት አጥፍታ የአይደዳዊን ሃይማኖት ለማቋቋም ስለፈለገች ፣ በትግራ አውራጃ ያሉትን አብያተ ክርስቲያናት አቃጥላ ከሆናቸውን አስገደለች ፣ የአክሱምንም ቤተ ክርስቲያን አቃጠለች በዙሪያው ያሉትንም ሀውልቶች ጥቂቶች ብቻ ሲቀሩ ሰበረሰባቸው ።

በደብረ ዳሞ ተራራ ላይ የሚኖሩትንም የመንግሥት ልጆች ሁሉ ህጻን የሚሆኑትን አሳረደቻቸው ፣ ከዚህ በኋላ ስለ ሥራዋ ክፍት ሕዝቡ የዲት በግልጽ ፈንታ ጉዲት ፣ አስቲር በማለት ፈንታ አሳቶ ብሎ ይጠራት ገመር ፣ ከዚህ በኋላ የዲት አንበሳ ውድምን ለማስገደል ወደ ሸዋ ጦር እየላከች ፈልጋ ነበር ፣ ነገር ግን የሸዋ ሕዝብ አንበሳ ውድምን አቅሪ ሠራዊቷን ድል አድርጎ አባረረው ፣ የዲትም የሠራዊቷን ድል መሆን በሰማች ጊዜ ተናዳ ወደ ሸዋ ዘመተች ።

አንበሳ ውድምም መንገዥን ለቅቆ ወደ ሠራ ጤቱ ቁላ ወረደ ፣ የዲትም አንበሳ ውድምን ለማግኘት በተሳናት ጊዜ ተመልሳ ወደ አክሱም ሄደች ፣ በነገሠች በጸፎ ዓመት ወደ ሸዋ ዘመተች ፣ ከሸዋ በተመለሱት በ፲፮ ዓመት ሞተች ፣ አንበሳ ውድምም የዲትን ቅጥ በሰማ ጊዜ ንግሥት ወደ አክሱም ሄደ ፣ የአክሱምም ሕዝብ በደስታ ተቀብሎ በአባቶቹ አልጋ አስቀመጠው ፣ የአክሱምንም ቤተ ክርስቲያን መልሶ ሠራ ፈላጎችንም ሁሉ በማሰደድ የክርስቲያንን ደም ብድሩን መለሰ ፣ ርስታቸውንም ሁሉ እየነቀለ ከሀገር እንዲሰደዱ አደረገ ፣ ግን በጭራሽ ሊያጠፋቸው አራቻልም ።

የ-ዲት (ጉዲት)	ዐ	ከጸጃግግ—ጸጃግግ
አንበሳ ውድም	፳	ከጸጃግግ—ዐጃግግ
ድልነዓድ	፲	ከዐጃግግ—ዐጃግግ

አንበሳ ውድም በአክሱም ፳ ዓመት ያህል ከነገሠ በኋላ በዐጃግግ ዓመተ ምሕረት ልጁ ድልነዓድ ነገሠ ፡፡ ድልነዓድም ፲ ዓመት ከነገሠ በኋላ ከዛጋ ነገድ የሚሆን መራ ተክለ ሃይማኖት (ስመ መንግሥቱ ዘጌ) የተባለው ሰው በጠላትነት ስለ ተነሣ በትና ለመዋጋት ስለ አልቻለ የክርስቲያን ዘር እንዳይጠፋ ብለው ከህጻናት መነኩሳት እንደ አባቱ ከአክሱም ወደ ሸዋ አምጥተው ተጉለት በሚባል አገር ደብቀው አስቀመጡት ፡፡ መራ ተክለ ሃይማኖትም የድልነዓድን መንግሥት በኃይል ወስዶ በኢትዮጵያ ነገሠ ስመ መንግሥቱም ዛጋ ተባለ ፤ የአርሱም ነገዶች እስከ ፲፩ ትውልድ ኢትዮጵያን ገዝተዋል ፡፡ ነገር ግን ይኸው ትውልድ ዛጋ ወይም ዛጋ ተብሎ የተሰየመበት ምክንያት ምን እንደሆነና ፤ በምን ጊዜ እንደ ተሰየመ እርግጡን አላ ገኘነውም ፡፡ አንዳንድ ታሪክ እንዲህ ይላል የዛጋ ነገድ የሆኑት የሰሎሞናዊውን መንግሥት ስለ አባረሩ ዛጋ ወይም ዛጋ ማለት ዘአጉሃዩ ማለት ነው ይላሉ ፡፡ ይህ እውነት አይመስልም ይህ ዛጋ ወይም ዛጋ የተባለው ስም ከጥንት ከክርስቶስ ልደት በፊት የነበረ የአንድ ነገድ ስም እንደነበረ አይመለከትም ፡፡ በሰንክሳር ሐምሌ ፳፮ ቀን ስለ ሰላማ ከሣቲ ብርሃን ከሚናገረው ታሪክ ውስጥ እንዲህ ይላል ፡፡

ወእምድሀረ ጎዳጥ መዋዕል አክረረ ንጉሥ ታዜና ወኃደገ ዕንላ ንዑስ ምስል እሙ ፤ ወነግሡ እሉ ዛጋ (እለ ዛጋ) (እለ አገዛንጉ) ወነበሩ አደሰዮስ ወፍሬ ምናጠስ እንዘ የሐጽንዎ ለሕፃን ይላል በአፈ ታሪክም ስሎሞን ከንግሥተ ሳባ አሸከር የወለ ደው ልጅ ስሙ ዛጋ ይባል ነበረ ተብሎ ይተረካል ዛጋ ማለት የዘገየ ማለት ወይም ዜጋ ጥገኛ ደኃ ማለት ይመስላል የዛጋ ወገኖች ስለ ሚሆኑ ነገሥታት ብዙ ዓይነት ታሪክ ተጽፎ ይገኛል ፡፡ ተራቸውንም ያፋልሰዋል ስኞው ታሪክ የዮዲት ወገኖች የሚሆኑ ጌት ነገሥታት በአይሁድ ሃይማኖት እንደሆኑ ገዝተዋል ይላል ፡፡

- የሚከተለውን ተመልከት ፡፡
- ፩ኛ ጠጠውድም ፡፡
- ፪ኛ ጃንሥዩም ፡፡
- ፫ኛ ግርማ ሥዩም ፡፡
- ፬ኛ ሀርቤይ ፡፡
- ፭ኛ መደራሪ ፡፡

እነዚህ ከዚህ በላይ የተጻፉት ክርስትና የሌላቸው ናቸው ፡፡ ክርስትናን የተቀበሉ ፯ ናቸው ፡፡

፩ኛ መራ ተክለ ሃይማኖት	፪ኛ ይትባረክ	፮ኛ ይምርህ ክርስቶስ ፡
፪ኛ ቅዱስ ሀርቤይ (ገብርማርያም)	፬ኛ ላሊበላ	፯ኛ ነአኩቶ ለአብ ፡፡

እነዚህ ፯ቱ ክርስትናን የተቀበሉ ናቸው ይላል ፡፡ ተራቸውን አፋልሶ ጽፎታል እንጂ ሐሳቡ ግን እውነት ይመስላል ፤ የእንግሊዘኛውን ታሪክ ጸሐፊ የብሩስን መጽሐፍ ፎፕቶፕና ጆጅ ገጽ ተመልከት ፡፡ ፪ኛው ታሪክ እንዲህ ይላል ፡፡ መራ ተክለ ሃይማኖት የድልነዓድን መንግሥት በኃይል ቀምቶ ወስዶ ነበርና የአርሱ ወገኖች አስር ነገሥታት በየተራ ነግሠዋል እስከ ይኩኖ አምላክ ድረስ ይባላል ፡፡ አቆጣጠሩም ከዚህ ቀጥሎ እንደተጻፈው ነው ፡፡

፩ኛ መራ ተክለ ሃይማኖት	፮ኛ ይምርህ ክርስቶስ ፡፡	፱ኛ ይትባረክ ፡፡
፪ኛ ጠጠውድም ፡፡	፯ኛ ቅዱስ ሀርቤይ (ገ ማርያም)	፲ኛ መደራሪ ፡፡
፫ኛ ጃንሥዩም ፡፡	፯ኛ ላሊበላ ፡፡	፲፩ኛ ሀርቤይ ፡፡
፬ኛ ግርማ ሥዩም ፡፡	፰ኛ ነአኩቶ ለአብ ፡፡	

የሁለተኛው ተራ አጻጻፍ እንደዚህ ነው ፡፡ የአለቃ ታዩን መጽሐፍ ፳፯ ገጽ ተመልከት ፡፡ ፲፭ኛ በአሳተመው በገድለ ላሊበላ መቅድም ፪ኛና ፫ኛ ገጽ ተመልከት ፡፡ ደግሞ አንዳንድ ታሪክ መራ ተክለ ሃይማኖት የድልነዓድን ልጅ መሶበ ወርቅ የምትባለውን አግብቶ ሸፈተና የድልነዓድን ወግቶ ድል አድርጎ አባረረው ፡፡ ስለዚህም ዛጋ ተባለ ፡፡ ዛጋ ማለትም ዘአጉሃዩ ማለት ነው ይላል ፡፡ ከቶ ከዚህ ግድም ያለውን ታሪክ ምን ማድረግ ይኖላል? የታሪክ ጨለማ ብሎ የሰየም ነዋ! ፫ኛው ታሪክ ነገር ግን እኛ አሁን ለጊዜው የብራና መጻሕፍትና የውጭ አገር ታሪክ የተስማሙበትን ከዚህ በታች በወንጠረዥ ጽፈን እናሳያለን ፡፡

ስማቸውና ቀጥረው ፡፡	የነገሡበት ዘመን	ከክርስቶስ ልደት በኋላ
፩ኛ መራ ተክለ ሃይማኖት ፡፡	፲፫	ከዐጃግግ—ዐጃግግ
፪ኛ ጠጠውድም ፡፡	ዐ	ከዐጃግግ—ዐጃግግ
፫ኛ ጃንሥዩም ፡፡	ዐ	ከዐጃግግ—ዐጃግግ
፬ኛ ግርማ ሥዩም ፡፡	ዐ	ከሸጌ—ሸጌ
፭ኛ መደራሪ ፡፡	፲፭	ከሸጌ—ሸጌ
፮ኛ ሀርቤይ ፡፡	፲፮	ከሸጌ—ሸጌ
፯ኛ ይምርህ ክርስቶስ	ዐ	ከሸጌ—ሸጌ
፰ኛ ቅዱስ ሀርቤይ (ገ ማርያም)	ዐ	ከሸጌ—ሸጌ
፱ኛ ላሊበላ ፡፡	ዐ	ከሸጌ—ሸጌ
፲ኛ ነአኩቶ ለአብ ፡፡	ዐ	ከሸጌ—ሸጌ

፲፩ኛ ይትባረክ (እልመኩን) ፳ ከሸጌ—ሸጌ የዛጋ ነገሥታት ፲፩ ናቸው ፡፡ የነገሡበትም ዘመን ፫ኛው ይሆናል ፡፡ የኢትዮጵያ መንግሥት ወደ ነገደ ዛጋ ካለፈ በኋላ በሸዋ ተደብቀው ይኖሩ የነበሩት የቀዳማዊ ምኒልክ ወገኖች እኒህ ናቸው ፡፡

፩ኛ ድልነዓድ ፡ ፫ኛ ጽንፈ ኦርዶድ ፡ ፭ኛ አስፍሐ ፡
 ፪ኛ አግብዓ ጽዮን ፪ኛ ነጋሽ ዞሬ ፮ኛ ያዕቆብ ፡
 ፯ኛ ባሕር አሰገድ ፡ ፰ኛ አድማስ ሰገድ ፡ ፱ኛ ይኩኖ አምላክ፤ እነዚህ ናቸው ።
 ነገር ግን ሳይነገሡ ዕድሜያቸውን በመከራ የጨረሱት ጌቱ ብቻ ናቸው ።

የኢትዮጵያ መንግሥት ከፈላጎች ወገን በምትሆን በዮዲት ጭ ዘመን ፤ በዛን ወገኖች መንግሥት ፫፻፴፫ ዘመን በድምሩ ፫፻፸፫ ዓመት ከቆየ በኋላ ወደ ቀዳማዊ ምኒልክ ዘር ተመለሰ ፤ የተመለሰበትም ምክንያት በዚያን ዘመን አባ ተክለ ሃይማኖት የሚባሉ ጸድቅ ሐዋርያ በደብረ ሊባኖስ ፤ ኢየሱስ ሞዓ በሐይቅ ደሴት ሆነው ከዳ ዊት ከሰሎሞን ዘር ተያይዞ የመጣው መንግሥት ቀርቶ ልዩ ወደሆነው ወደ ዛን ነገድ በማለፉ እያዘኑ ይኖሩ ነበሩና ፤ የቀዳማዊ ምኒልክ ዘር የሚሆን አድማስ ሰገድ የተባ ለው ልጁን ይኩኖ አምላክን ኢየሱስ ሞዓ በሐይቅ ደሴት እንዲደብቅለትና ወዲያ ውም እንዲያስተምርለት አደራ ብሎ ስጥቶት ስለ ነበረ ፤ ከብዙ ዘመን በኋላ አባ ተክለ ሃይማኖት ከአባ ኢየሱስ ሞዓ ጋር ለመገናኘት ከደብረ ሊባኖስ ወደ ሐይቅ ሂደው ሳለ ይኩኖ አምላክን ከዚያ ተደብቆ አገኘት ።

ለሐይቅ ላስታ ቅርብ ስለ ነበረ ነኦኩቶ ለአብ የሰማ እንደሆነ ወስዶ ያስረዋል ወደ ሸዋ ልውሰደው ብለው ለአባ ኢየሱስ ሞዓ ነገሯቸው ፤ አባ ኢየሱስ ሞዓም መል ከም ሐሳብ መሆኑን ስለ ተረዱት ለአባነ ተክለ ሃይማኖት ወደሸዋ እንዲወስዱት ፈቀዱላቸው ከዚህ በኋላ ወደሸዋ አምጥተው ከመንገዝ ከተገለጹት ፤ ከቡልጋ ፤ ከመ ርሐ ቤቱ ባላባቶች ጋር የቀዳማዊ ምኒልክ ዘር ነው ፤ እያሉና እየሰበኩ አስተዋወ ቁት ፤ እርሱም በጣም ታወቀና ኃይሉም እየገነነ ሄደ ፤ ይኩኖ አምላክም በጣም ደስ ስለአለው ወደ ደብረ ሊባኖስ ወርዶ አባነ ተክለ ሃይማኖትን እንዲህ አላቸው ፤ አባቱ ሆይ እግዚአብሔር የአባቶቹን መንግሥት እንዲመለስልኝ ጸሎት አድርጉልኝ ፤ በጸሎትዎ የአባቶቹ መንግሥት የተመለሰልኝ እንደሆነ ለእርስዎም የአባትዎን የአዛ ርያስን ርስትና ሊቀ ካህናትነት አመልስልዎታለሁ ብሎ ቃል ገባላቸው ።

ከዚህ በኋላ አባነ ተክለ ሃይማኖት ወደ አማራ አገር ሂደው በሣይንት በቤጌ ምድር ሕዋድላ በድላንታ በላስታ አውራጃዎች ሁሉ እየተዘዋወሩ ወንጌልን ሲያስተምሩ ወዲ ያውም የዛን ወገኖች የኢትዮጵያን መንግሥት መውሰዳቸው በኃይልና በማይገባ ሥራ መሆኑን ለየባላባቶችና ለሕዝቡ ሁሉ አስታወቁት ለንጉሡ ለነኦኩቶ ለአብም ከቤተ መንግሥቱ እየገቡ እናንተ መንግሥቱን የወሰዱት በኃይልና በዘረፋ በማ ይገባ ሥራ ነው እያሉ ይሰብኩት ገመር ፤ ነኦኩቶ ለአብም እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ስለ ነበር ከቀዳማዊ ምኒልክ ወገን መንግሥት የሚገባው ሰው ከተገኘ መንግሥቱን እንመልሳለን አላቸው ፤ ይኸውም የኔ ዘመነ መንግሥት ካለፈ በኋላ ነው አለ ከዚህ በኋላ ቀጥሎ ያለውን ውል ተዋዋሉ ።

፩ኛ የዛን ወገኖች በኃይል የወሰዱትን መንግሥት ለይኩኖ አምላክ እንዲመልሱ ፪ኛ ይኩኖ አምላክ መንግሥቱን ከተቀበለ በኋላ ከዛን ወገን አንድ መስፍን እየ

መረጠ እንዲያስቀምጥ የላስታ አውራጃ ለዛን ወገኖች እንደርስት ሆኖ እንዲኖር ። ፫ኛ የቀዳማዊ ምኒልክ ዘርና የዛን ዘር እንደትልቅና እንደትንሽ ወንድማማች እንዲሆኑ የቀዳማዊ ምኒልክ ዘር የሆነው በትልቅ የወርቅ ወንበር ሲቀመጥ የዛን ወገን የሆነው በትንሽ የወርቅ ወንበር እንዲቀመጥ ።

፬ኛ ከዚህም በቀር ማናቸውንም ዓይነት ግብር እንዳይከፍልና እንዳይታዘዝ የሚል ውል አባነ ተክለ ሃይማኖት ተዋዋሉ ። ከዚህ በኋላ ጳጳሱ አባነ ተክለ ሃይ ማኖት ቅብዓ መንግሥቱን አሰናድተው ይኩኖ አምላክን ቀብተው አነገሡት ኢት ዮጵያን በሙሉ ያዘ ። እንደቃል ከዳኑ መሠረት የዛን ወገን የሚሆን ይትባረክ (አል መከኑን) በላስታ ብቻ ነገሠ ። ይኩኖ አምላክ ግን በመንግሥቱ ላይ ሁከት እንዳይነሣ በት ወደትግሬና ወደላስታ ወደአክሱም መሄዱን ትቶ ዋና ከተማውን በተገለጹት አውራጃ አደረገ ። በኋላ ግን የሸዋ መንግሥት ዋና ከተማ ወደየረር ሆኖ ነበር ።

ስማቸውና ቀጥራቸው ።	የገገሙበት ዘመን ።	ከክርስቶስ ልደት በኋላ ።
፩ኛ ይኩኖ አምላክ	፲፭	ከሺ ፪፻፹፫—ሺ ፪፻፷፰
፪ኛ አግብዓ ጽዮን	፱	ከሺ ፪፻፷፰—ሺ ፪፻፸፯
፫ኛ ጽንፈ ኦርዶድ	፩	ከሺ ፪፻፸፯—ሺ ፪፻፸፰
፬ኛ ሕዝብ አስገድ ።	፩	ከሺ ፪፻፸፰—ሺ ፪፻፸፱
፭ኛ ቅድመ አስገድ	፩	ከሺ ፪፻፸፱—ሺ ፪፻፹፫
፮ኛ ጳን አስገድ	፩	ከሺ ፪፻፹፫—ሺ ፪፻፹፩
፯ኛ ሰብአ አስገድ	፩	ከሺ ፪፻፹፩—ሺ ፪፻፹፪
፰ኛ ውድማ አርዶድ	፲፭	ከሺ ፪፻፹፪—ሺ ፪፻፺፯
፱ኛ ዓምደ ጽዮን	፱	ከሺ ፪፻፺፯—ሺ ፲፻፺፯
፲ኛ ሰይፈ ኦርዶድ	ጽጅ	ከሺ ፲፻፺፯—ሺ ፲፻፺፭
፲፩ኛ ውድማ አስፈሬ ።	፲	ከሺ ፲፻፺፭—ሺ ፲፻፺፭
፲፪ኛ ዳዊት	፱	ከሺ ፲፻፺፭—ሺ ፲፻፺፭
፲፫ኛ ቲዎድሮስ ።	፬	ከሺ ፲፻፺፭—ሺ ፲፻፺፱
፲፬ኛ ይስሐቅ	፲፭	ከሺ ፲፻፺፱—ሺ ፬፻፲፬
፲፭ኛ እንድርያስ (እስክንድር)	፯ ወር	ከሺ ፬፻፲፬—
፲፮ኛ ሕዝብ ናኝ ።	፬	ከሺ ፬፻፲፬—ሺ ፬፻፲፰
፲፯ኛ ባድል ናኝ (ከእንድርያስ ወር)	፩	ከሺ ፬፻፲፰—ሺ ፬፻፲፱
፲፰ኛ ዓምደ ኢያሱ ።	፯	ከሺ ፬፻፲፱—ሺ ፬፻፳፯
፲፱ኛ ዘርዓ ያዕቆብ ።	፴፬	ከሺ ፬፻፳፯—ሺ ፬፻፷፰
፳ኛ በአደ ማርያም ።	፲	ከሺ ፬፻፷፰—ሺ ፬፻፸፫
፳፩ኛ እስክንድር ።	፲፮	ከሺ ፬፻፸፫—ሺ ፬፻፹፯

ስማቸውና ቀጥራቸው	የገጠብ ስሙ	ከክርስቶስ ልደት በኋላ
ጳጳሪ ዓምዶ ጽዮን ።	፩	ከሺ፬፻፹፮—ሺ፬፻፹፯
ጳጳሮች ናዖድ ።	፲፫	ከሺ፬፻፹፮—ሺ፳፻
ጳጳሮች ልብነ ድንግል ።	፴	ከሺ፳፻—ሺ፳፻፴
ጳጳሮች ገላውዴዎስ ።	፲፱	ከሺ፳፻፴—ሺ፳፻፵፱
ጳጳሮች ሚናስ (አድማስአሰግድ)	፬	ከሺ፳፻፵፱—ሺ፳፻፶፫

እስላሞች በምን አኳኋንና በምን ዓይነት ወደ ኢትዮጵያ እንደገቡ የላይ ልብነት ጽድቅ መስሎ ውስጡ ተንከፎልና ማታለል የተመለሱት በውጭ የሕግን አካሄድ ይዞ ውስጡ አመጽና ውንብድና የተመለሱት ሥራ ወደ ሀገራችን ሲዘልቅ በእኛ ስንፍናና በጊዜ አኳኋን ወሰናችን እየጠበበ መሄድ የገመረው በስተሰሜንና በሰሜን ምሥራቅ ነው ።

የሳባ የየመን አውራጃ ከኢትዮጵያ መንግሥት ተለይቶ በራሱ ፈቃድ አዳሪ የሆነው በ፪ኛው ፻ ዓመተ ምሕረት መጨረሻ ነው ። እንደገና ሁለተኛ በአዲስ ክሌብ ዘመን ተመልሶ ወደ ኢትዮጵያ ሲደረብ ከዚያ በፊት ግን በዚያው ያሉት አገረ ገዥ ምቹ በኢትዮጵያ ላይ ሸፍተው ራሳቸውን ችለው ነበር ። ከዚያም ወዲህ ከአዲስ ክሌብ አንስቶ ኢትዮጵያውያን የየመንን አውራጃ ፵ ዓመት ያህል ከገዙ በኋላ በ፯፻ ዓመተ ምሕረት ከመሐመድ መነሣት ጥቂት ቀደም ብሎ የፋርስ መንግሥት የመንንና ሳባን እጅ አደረገ ። መሐመድ ከተነሣ በኋላ ግን ዓረቦች ሳባንና የመንን ከፋርስ መንግሥት ወስደው ግዛታቸው አድርገው የእስላምን ሃይማኖትና መንግሥታቸውን እያስፋፉ ወደ ኤርትራ ባሕር ዳርቻ ቀረብ ማለት ገምግሟል ። ከምጽዋ ፊት ለፊት በኤርትራ ባሕር ውስጥ የሚገኙትን የዳህላቅ ደሴቶች ከ፱ኛው ፻ ዓመተ ምሕረት ገምግረው ኢትዮጵያና የመን እየተፈራረቁ ይገዛቸው ገመር ። ነገር ግን እስከ ብዙ ዘመን ድረስ የደሴቶቹ ሹም ኢትዮጵያዊ ነበር ። በዚህና በልዩ ልዩ ምክንያትም የደብረ ቢዘን ገዳምና የዳህላቅ ደሴቶች ግንኙነት እንደነበራቸው በገደለ ፊልጶስ ተጽፎአል ።

የመናን ሳባ የዳህላቅ ደሴቶች ሁሉ በአገዛዝና በሃይማኖት ከኢትዮጵያ ሲለዩ ከውጭ አገሮች ጋር የምንገናኝበት ዓረቦች የኢትዮጵያ ባሕር ግሪኮች የኤርትራ ባሕር የሚሉት ወሰናችን ተቀነሰ በራችን ታጠረ ፤ በኤዛና (በአብርሃ አጽብሐ) ዘመን የኢትዮጵያ ወሰን እስከ ግብጽ ደቡብ ዳርቻ ይደርስ የነበረው በ፳ኛውና በ፶ኛው ፻ ዓመተ ምሕረት አቅራቢያ ወሰኑ ሐማሴን ሆነ ። ከዚህም ላይ ዘሩ ኢትዮጵያዊ የሆነ (ብጋ) ቤጃ በለው የተባለ ሕዝብ በኢትዮጵያ ውስጥ ራሱን የቻለ ጥቃቅን መንግሥት ማቋቋም ገመረ ፤ ቢሆንም የኢትዮጵያ ዜጋ ከሮሆን በቀር ብዙ የሠራው ነገር የለም ኋላ ግን በስተሰሜን በኩል የእስላም ሃይማኖት በር ከፋች ሆኖ ለመለያየት ረዳት ሆኖአል ።

በኋላ ዘመንም ከቱርክ መንግሥት ናይብ የሚያሰኝ የሹመት ማዕርግ ተቀብለው ምጽዋን ለያዘው ሁሉ የበታች ሹም እየሆኑ የሚኖሩት ከዚህ ከበለው ትውልድ ያላቸው ኢትዮጵያውያን ናቸው ፤ ከ፳ኛው ፻ ዓመተ ምሕረት ገምግሮ ሃረቦች በወረራ አቅድ ምጥቀን ሲገቡ እንደነበርና ግብርም ሲቀበሉት እንደነበር የሚናገር ታሪክ ይገኛል ።

ከ፱ኛው ፻ ዓመት ገምግሮ እስከ ፲፭ኛው መቶ ዓመት ድረስ የኢትዮጵያ መንግሥት ምጥቀን ለመቁጣጠር በለመቻሉ የባላገሮቹ አስተዳደር በዘፈቀደ ሆኖ ሳለ ቱርኮችና ፓርቲጋሎች የመርከቦቻቸው ማሳረፊያ ያደርጉት ገመር ። ይልቁንም የቱርክ መንግሥት ገኖ ታናሽ እስያን ፣ ሃረብን ፣ ግብጽን ፣ ይዞ ኤሮፓን የሚያስጨንቅበት ዘመን ስለ ነበረ በግራኝ ጦርነት ዘመን ሁሉ ቱርኮች ተወዳዳሪ ሳይኖራቸው በምጥቀና በስዋኪን ወደብ ላይ ሠልጥነውበት ነበር ፤ ኢትዮጵያን በተመቻ ጊዜ ግዛታቸው ለማድረግ ከሚጣጣሩት ኤውሮፓውያን ዋናው ቱርክ ነበር ፤ ቱርኮች ከምጥቀ ገምግረው ከሐማሴንና ከአጋሜ ብዙ ወረዳ ይዘው ወደ ትግራ ሲገቡ በ፲፰፻፹፩ ዓመተ ምሕረት ዓፄ ሠርዐ ድንግል የተባለው ንጉሥ ከዚያ ድል አድርጎ እየባረረ ከኤርትራ ባሕር ጠረፍ አድርጎባቸዋል ። ከርሱ በኋላ የተነሡት ግን በልዩ ልዩ ምክንያት ቱርኮችን ማስለቀቅ ሳይሆንላቸው ቀርቶ የምጥቀ በር በእጃቸው ኖረ ።

ነገር ግን የቱርክ አያያዝ ግብግብ በመሆኑ ወደ መካከለኛው ኢትዮጵያ ሊገፋ አልቻለም ፤ ግብጽ የቱርኮች ዜጋ ሆኖ ሳለ ራሱን መቻል ሲገምግም በምጥቀ ጦር አስቀምጦ እስከ መረብ ያለውን አገር ሁሉ ይወረው ስለ ነሰር በ፲፰፻፵፯ ዓ.ም አዲስ ክሌብ በጉንዳጉንዲና በጉራዕ ላይ ተዋግተው ድል አድርገው እስከ መረብ ድረስ ይዘት የነበረውን አገር ሁሉ አስለቀቁት ፤ ከዚህ በኋላ የግብጽ ጦር ምጥቀን ይዞ ሳለ ከእንግሊዝ ጋር ስምምነት አድርጎ ሱዳንን ፣ ኦዲንን እስከ አፍሪቃ መካከል ድረስ ለመያዝ ጦርነት አድርጎ ሱዳኖች ስለ አሸነፉት ፣ ብዙ ጦር ያስፈልገው ነበርና ፣ ለጊዜው የእንግሊዝ መንግሥት ሽማግሌ ሆኖ ፣ የግብጽ ጦር ምጥቀን ሳይለቅ ፣ የሐማሴንን ደጋ ደጋውን ለኢትዮጵያ መንግሥት አስረክቦ ፣ በሐረርና በሱማሌ አውራጃ ያለው የጦር ሠራዊት ወደ ሱዳን እንዲዘምት አደረገ ፤ አዲስ ክሌብም በመተማ በኩል ሱዳንን እንዲወገሱት ፣ እርሱም ምጥቀን ሊያስለቅቅላቸው በቃል ንግግር ብቻ ተስማሙ ፤ እስከዚያም ድረስ የምጥቀው ገዥ ግብጽ እንዳያውክ በውል ከስራረማቸው በኋላ ፣ አዲስ ክሌብ በውላቸው ከደርቡሽ ጋር ሲዋጉ ፣ እንግሊዝ አዲስ ክሌብን ከድቶ ፣ ጣሊያኖች በኤርትራ አልፈው ሱዳንን ያደክሙልኛል በማለት ግብጻውያን ምጥቀን ግዛትና በር ለጣሊያኖች እንዲያስረክቡ አደረገ ፤ ከፈረንሳይ ሱማሌ እያዋሰነ በዚያ አድርጎ ወደ በርበራ የሚደርሰው የሱማሌ ክፍል ከቱርክ ወደ ግብጽ ከተላለፈ በኋላ ፣ እንግሊዝ ግብጻችን አስለቅቆ ከ፲፰፻፸፬ ዓመተ ምሕረት ገምግሮ በነርሱ አገር ተተክቶ ይዘት ይኖራል ፤ ፪ኛ በስዋሽ መስኖ የሚዳትራንና የኤርትራ ባሕር ሊገናኙ ሲሉ የፈረንሳይ መንግሥት በከረንና በአጋሜ አገር ለመያዝ አስቦ ሳለ ሐሳቡ ሳይከናወንለት ቢቀር በታጃራና በጅ

ቡቲ ያሉትን ባላባቶች እያበለ መራታቸውን እየተከራየ ጥገኞቹ እንዲሆኑ አደረጋቸው በ፲፰፻፺፯ ዓመተ ምሕረት ከዚያ በፊት በተዋለው መሠረትና ከአፄ ምኒልክ ጋር በመስማማት ጅቡቲን ይዞ በሩን ዘግቶብናል ።

ስለ ግራኝ መነሣት ።

የኢትዮጵያ ነገሥታት ከሀንድ ውቅያኖስ ገምግሞ እስከ ምጥዋና እስከ ሱዳን ያለውን ድንበርና የባሕር ጠረፍ ሲያስተዳድሩ በሰፊው አገራቸው ውስጥ ለሚኖረው ሕዝብ አንድነትን እንዲያገኝ በልዩ ልዩ ስልት ይደክሙለት ነበር ። ይልቅንም የዘርንና የትውልድን ግንኙነት እንደሰንሰለት ሆኖ የሚአያይዘው ሃይማኖት መሆኑን ስለ ተረዳት የአርቶዶክስን ሃይማኖት ይሰብኩለት ነበር ። ነገር ግን ለሃይማኖት መሠረት የሆነው የቤተ ክህነቱ አስተዳደር በግብፃውያን ኃላፊነት የሚመራ ስለ ሆነ ብዙ አልቀናውም ነበርና የቤተ ክህነቱ ድካም ለአስላሞች ዋና በር መግቢያ ሆናቸው ።

በ፳፻ው ፻ ዓመተ ምሕረት በሱማሌና በባሕር ጠረፎች ሁሉ የአስላም ሃይማኖት ብዙ ተቀባይ በማግኘቱ እየተስፋፋ ሄደ ። በ፲፫፻ው ፻ ዓመተ ምሕረት የሱማሌና የአዳል አገር ሁሉ ፈጽሞ አስላም ሆነ ከይኩኖ አምላክ መንግሥት በኋላ እስላሞች በአይሁድ አርዳታ የኢትዮጵያን ክርስቲያኖች ማስጨነቅ ገረሙ ። ኋላም ቀስ በቀስ እያሉ ወደ ይፋት ወደ አንክበር ተጠጉ ። በ፳፻፲፱ ዓመተ ምሕረት ዓፄ ዓምደ ጽዮን ሁሉንም ድል አድርጎ ዳር እስከ ዳር እስከ ጠረፍ አስገባረው በ፳፱፻ በጉንደር አውራጃና በሰሜን በላስታ የሚኖሩ አይሁዶች መንግሥትን ለመቀማት ስለ ፈለጉ አፄ ይስሐቀ ድል አድርጎ ገዛቸው ።

በ፳፱፻፳ ዓመተ ምሕረት ኦዳሎችና ሻንቅሎች መንግሥትን ለማወክ ተነሡ አፄ በአደ ማርያም ድል አድርጎ ገዛቸው በ፳፱፻፸ ዓመተ ምሕረት አንድ የአስላሞች መሪ ማፍድ የሚባል የመንግሥትን ኃይል ሰብሮ ወደ ደጋው ኢትዮጵያ ገባ ንጉሡን እስክንድርን አንድ ከዳተኛ ዘሥላሴ የሚባል በቅናት ገደለው እርሱ ከሞተ በኋላ እንደርያስ ፪ኛ ፯ወር ነገሠና ሞተ ፤ አፄ ናዖድ ፳፱፻፹፯ ዓመተ ምሕረት ነገሠ እርሱም ማፍድን ድል አድርጎ ወደ ሐረርጌ አበረረው ።

በ፳፯፻ ናዖድ ሲሞት ልጁ ልብነ ድንግል (ወናግ ሰገድ) ፪ኛ ስመ ዳዊት የተባለው ከንግሥት ዕልኒ ጋር መንግሥትን ያዘ በዚያም ወራት የቱርክ መንግሥት ኃይል አግኝቶ የአስላምን ሃይማኖት ለማስፋፋት ይጣጣር ስለ ነበር የቱርክ መርከቦች በኤርትራ በሕር ገብተው የዓረብን ዳርቻዎች ሁሉ ጅዳ ፤ ሆዲይይ ፤ አደን የቱርክ ከተማ ሆኑ ኢትዮጵያን የቱርክ አያያዝ የሚያሰጋት በመሆኑ ፤ በዚያን ጊዜ የፓርቲያል መንግሥት በመርከብና በጦር ሠራዊት ኃይለኛ ስለ ነበር ንግሥት ዕልኒ ከፓርቲያል መንግሥት ጋር የወዳጅነት ውል ለመዋዋል በኢትዮጵያ የሚኖር ማቴዎስ ለሚባል አርመን ደብዳቤ አሲይዞ ለንጉሡ ለአማኑኤል ላክኝ በዚያን ጊዜ በኢትዮጵያና በፓርቲያል መካከል የወዳጅነት ግንኙነት ተገምግሞ ። በዚያን ጊዜ የቱርክ

መንግሥት የፓርቲያልን ሁኔታ በመሥጋት የኢትዮጵያን ወደቦች ምጥዋንና ዘይታን ያዘ በዚያም አውራጃ ያሉት ሕዝቦች ሱማሌና ፤ አዳል ፤ ወደርሱ ገቡ ማፍድ የተባለውም የሐረር ባላባት የኢትዮጵያን መንግሥት ከድቶ ወደ እርሱ ገባለት ቱርክም ታይቶና ተሰምቶ የማይታወቅ ብዙ መሣሪያ ጠመንጃና ጥይት ለማፍድ ሰጠው ።

ከዚህ በኋላ አዳሎች በይፋት በኩል ዘልቀው ክርስቲያኖችን ሁሉ መግደልና አብያተ ክርስቲያናትን ሁሉ ማቃጠል ጀመሩ ። ስለዚህ አፄ ልብነ ድንግል ገና የ፳ ዓመት ልጅ ሳለ ወታደሩን አስከትቶ ወደ ይፋት ዘመተ ። ወዲያውም ጦርነቱ እንደተገምገመ አንድ መነኩሴ አባ ገብረ እንደርያስ የሚባል የሃይማኖት ጥፋትና የቤተ ክርስቲያን መቃጠል አሳዝኖት ከጠላት ጦር ሠራዊት ውስጥ ሰተት ብሎ ገብቶ የእስላሞች የጦር መሪ የነበረውን ማፍድን ታግሎ ጥሎ አንገቱን በሰይፍ ቆርጦ ስለገደለውና ስለ ሮክረ የጠላት ሠራዊት ሁሉ ድል ሆኖ ሸሸ ። አፄ ልብነ ድንግልም እስከ ፲፭ ዓመት ድረስ በሰላም ተቀመጠ ። ከዚህ በኋላ በማፍድ ፈንታ በጣም ክፉ የሆነ ሙሐመድ ግራኝ ተተካ እርሱም በጥቂት ጊዜ ሁከት አንስቶ የኢትዮጵያን ጸጥታ ገልበጠው ከሐዋሽ በታች ያለው አገር ሁሉ የርሱ ዜጋ ሆነ ። ሙሐመድ ግራኝ የኢብራሂም አልጋዚ ልጅ የዘይታ ባላባቶች ወገን ነበር ። መልክ መልካም ጀግና ስለነበረ የማፍድን ልጅ ዳሩለት ። ግራኝ ከቱርኮችና ከዓረቦች ብዙ ሰውና መሣሪያ ስለአገኘ ሽምብራ ከሬ በሚባለው ቦታ ጦርነት አድርጎ ኃይል ስለተሰማው ክርስቲያኖች ሁሉ ጥለው ሸሹ ።

ሙሐመድ ግራኝም በኢትዮጵያ ላይ እስከ ፲ ዓመት ድረስ ሠራዊቱን አስጋለ በየት አፄ ልብነ ድንግልም ከግራኝ እጅ ለመዳን አገር ለአገር እየተዘዋወረ ብዙ ዘመን ከደከመ በኋላ በተወለደ በ፵፭ ዓመት ፤ በነገሠ በ፴ አመት ዓረፈና በደብረ ዳሞ ተቀበረ ። ነገር ግን ገና በሕይወቱ ሳለ የፓርቲያልን መንግሥት ረዳት እንዲል ክለት ተላልከ ነበርና ፬፻ የሚሆኑ የፓርቲያል ወታደሮች ክርስትፎርስ ዲጋማ ከሚባለው መሪያቸው ጋር በ፳፻፴፬ ዓመተ ምሕረት ወደ ኢትዮጵያ በምጥዋ በር ልዩ ልዩ መሣሪያ ይዘው ገቡ ። በኢትዮጵያ የሚገኙ ክርስቲያኖች ሁሉ ከፓርቲያል ጦር ጋር ተደባለቁ ።

ገላውዴዎስም አባቱ ልብነ ድንግል ሲሞት መንግሥቱን ስለወረሰ በፓርቲያል እርዳታ ጠላቱን መሐመድ ግራኝን ድል አድርጎ ስለ ገደለው የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ዕረፍት አገኙ አብያተ ክርስቲያናትም ታነፁ ። ገላውዴዎስም ጨካኝና ብርቱ ከሆነው ጠላቱ ተገላገለና የጸጥታ ኑሮ ሲኖር ፓርቲያሎች አባትህ ልብነ ድንግል የኢትዮጵያን እኩልታ እሰጣለሁ ብሎ ተዋውሎአልና ከኖለህ ስጠን ብለው የትዕቢት ሥራ ይሠሩበት ገምገሙ ። እርሱም በዚህ ነገር በጣም ተቆጥቶ አባቱ ያህን የሰለ ውል አልተዋለም ነገር ግን በኢትዮጵያ ለመኖር ብትፈልጉ እንደማናቸውም ተራ ሕዝብ ሁናችሁ ኑሩ እንጂ በኢትዮጵያ ላይ የፓርቲያልን ሰንደቅ ዓላማ አትያዙ ብሎ ከለከላቸው ። በፓርቲያልም ጊዜ ግራኝ ድል ከሆነ በኋላ ኢየሱስ

ውያን የተባሉ የክፍለ-ክ ሚሲዮኖች ከእስጳንያ አገር ኤግኖፕዮስ ከሚባለው ገዳም አባ ዮሐንስንና ብዙ መነኩሳት የሮማ ጳጳስ ፫ኛ ጳውሎስ የተባለው ወደ ኢትዮጵያ ልክ ነበርና በሚሲዮኖቹ ረዳትነት የፓርቲታል ወታደሮች ዓፄ ገላውዴዎስን አካፍለን እያሉ አስጨንቀውት ነበር ይባላል ።

ገላውዴዎስም ከሞተ በኋላ ወንድሙ ሚናስ መንግሥቱን ይዞ ሳለ እነዚህ ፓርቲታሎች በሚሲዮኖቹ ረዳትነት አካፍለን እያሉ ስለ አስቸገሩት የሚሲዮኖቹን ጳጳስ ዐፄ ሚናስ ስለ ክፋቱ ሊያስገድለው ነበር ። ነገር ግን ንግሥቲቱና ባለሚሎቹ ስለከለከሉት ወደ ምጥቀ አባረረው ። ሚናስ ፬ ዓመት ከገዛ በኋላ ስለ አረፈ መንግሥቱን የበኩሮ ልጁ ሠርዐ ድንግል (መለክ ሰገድ) ገና የ፲፫ ዓመት ልጅ ሆኖ ሳለ ወረሰ ።

ነገር ግን በግራኝ ጦርነት ምክንያት አፄ ልብነ ድንግል ወደ ትግሬ ተሰዶ ሳለ ስለ አረፈ ልጆቹ በዚያው በአማራው አገር ወደ ጎንደር ቀሩ እንጂ ወደ ሸቀ አል ተመለሱም ። አፄ ሠርዐ ድንግልም በዚያው በአማራው አገር ስለ አደገ በጎንደር አውራጃ ከጣና ባሕር ዳር ጎርጎራ ከሚባለው ሥፍራ ከተማ ሠርቶ ስለተቀመጠ የጎንደር መንግሥት በሠርዐ ድንግል ተገርመረ ይባላል ። አፄ ሠርዐ ድንግል በጣም ስመ ጥሩ ጀግና ነበር ይባላል ። አንዱን ልጁን በእናሪያ (በጅማ) አገር አንግዮት ነበር ይባላል ። በግራኝ ጊዜ ታላቅ ጦርነት የተደረገበት ሥፍራና አፄ ልብነ ድንግል ድል የሆነበትን ቦታ ታሪክ ጸሐፊው ሽንብራ ክሬ ይለዋል ። ነገር ግን ዛሬ ይህም በግንኛውም ቦታ መጠራቱ ተዘንግቷል ። ሽምብራ ክሬ የተባለው ቦታ ከገደባ ፣ ከድካም ፣ ከሞጆ ፣ ከአዳይ ሞጃይ ከኤረር አጠገብ ብሾፍቱ የምንለው ሁሉ ነው ።

ግራኝ ሙሐመድ ተታሎ ገብቶ ፈጠጋር (ቡልጋ) ላይ ድል ከሆነ በኋላ መጋቢት ፲፩ ቀን ጅምቶ ፬ ዓመተ ምሕረት ራብነ ድንግልን እንደ ገና ግራኝ ሽምብራ ክሬ በተባለው ቦታ ላይ ተሰልፎ ቁየው ። ልብነ ድንግልም ሸሺህ እግረኛና ፈረሰኛ ነበረው ። ግራኝ ሙሐመድም ፲፪ ሺህ ጅምቶ ሠራዊት ነበረው ። ሁሉቱም ባላጋራዎች ፊት ለፊት ተሰላለፉ ። የግራኝ ሠራዊት ፈረሰኞቹውን ሞጆ ከወንዙ ውኃ አጠጥተው የልብነ ድንግልን ሠራዊት እንደውጋው እያሉ ሲያስቡ ግራኝ ከለከላቸው ። እንዲህ ሲል ፣ እንደታጠቃችሁ በፈረስ ሆናችሁ ጋሻችሁን ልብሳችሁ ካላችሁበት ሆናችሁ ጠብቁት እንጂ ሠደ እርሱ አትሂዱ ፤ ድል በትዕግሥት ሆኖ ለሚጠብቅ እንጂ እየደነፋና እያቅራራ ከጠላት ጋራ ለሚቀላቀል አይደለም አላቸው ። ግራኝ ሙሐመድ ይህን ትእዛዝ ለሠራዊቱ ከሰጠ በኋላ አፄ ልብነ ድንግል ግጠሙት የሚል ትእዛዝ አስተላለፈ ።

ከዚህ በኋላ የልብነ ድንግል ሠራዊት እየፎከረና እየደነፋ ሄዶ የግራኝን ሠራዊት ሠፈር አለበሰው ። የወዲያና የወዲሁ ሰንደቅ ዓላማና ፈረሰኛ አንደኛነት ተቀላቀለ ። ቀኑን ሙሉ የፈረስ ድምጽና የጋሻ የጦር የሾተል የቀስት ድምጽ ይንገን ገርመር ። እንዲሁም ከተዋጊዎች የቀረርቶና የፋክራ ድምጽ ሲነገድ ከቀለ በኋላ

ቀኑ ሲመሽ ልብነ ድንግል ድል ሆኖ ወታደሮቹ ፊታቸውን ወደ ኋላቸው መለሱ ፤ የሸቀ ጦር ፣ የትግሬ ስዩምት ፣ የሐማሴን ባሕር ነጋሽ ፣ ሹም አጋሚ ፣ ሹም አበርገሌ ፣ ሹም ተምቤን ፣ ሌሎችም ደጃዝማቾች ሁሉ ከብዙ ሠራዊት ጋር ፊሳቸው በሽምብራ ክሬ ወድቆ ቀረ ። ከሁለቱም ወገን ቅልጥሙና ቋንገገው ተመትቶ የወደቀው ፈረስ ቀጥሮ ፯፻ ነበር ይላል ታሪክ ጸሐፊው ። ከዚህ በኋላ ሕዝቡ ሁሉ እስላም ሆነ ። ከግራኝም በኋላ ቀጥለው ጋሎች መጡ ።

የጎንደር ነገሥታት ቀጥሮ ከሠርዐ ድንግል እስከ ዘመነ መሳፍንት ።

የጎንደር መንግሥት ።

ስማቸው ።	የነገሡበት ዘመን	ከክርስቶስ ልደት በኋላ ።
፩ኛ ሠርዐ ድንግል (መለክ ሰገድ)	፴፬	ከሺጅ፻፶፫—ሺጅ፻፹፯
፪ኛ ያዕቆብ ።	፯	ከሺጅ፻፹፯—ሺጅ፻፺፬
፫ኛ ዘድንግል ።	፩	ከሺጅ፻፺፬—ሺጅ፻፺፭
፬ኛ ሱስንዮስ (ሥልጣን ሰገድ)	ጳጵ	ከሺጅ፻፺፭—ሺጅ፻፳፫
፭ኛ ፋላል (ዓለም ሰገድ) ጎንደርን የሠራ ።	፴፮	ከሺጅ፻፳፫—ሺጅ፻፶፬
፮ኛ ዮሐንስ ፩ኛ (አዕላፍ ሰገድ)	፲፭	ከሺጅ፻፶፬—ሺጅ፻፸፬
፯ኛ ኢያሱ (አድያም ሰገድ)	፳፬	ከሺጅ፻፸፬—ሺጅ፻፺፰
፰ኛ ተክለ ሃይማኖት (ሉል ሰገድ)	፪	ከሺጅ፻፺፰—ሺጅ፻፺፻
፱ኛ ቴዎፍሎስ (አጽራር ሰገድ)	፫	ከሺጅ፻፺፻—ሺጅ፻፺፻፫
፲ኛ ዮስጦስ	፭	ከሺጅ፻፺፻፫—ሺጅ፻፺፻፶
፲፩ኛ ዳዊት ፪ኛ (አድባር ሰገድ)	፭	ከሺጅ፻፺፻፶—ሺጅ፻፺፻፹፫
፲፪ኛ በክፋ (መሢሕ ሰገድ)	፱	ከሺጅ፻፺፻፹፫—ሺጅ፻፳፻፱
፲፫ኛ ኢያሱ (ዓለም ሰገድ ብርሃን)	፳፭	ከሺጅ፻፳፻፱—ሺጅ፻፵፯
፲፬ኛ ኢዮአስ ።	፲፭	ከሺጅ፻፵፯—ሺጅ፻፷፪
፲፭ኛ ዮሐንስ ፪ኛ (ዘዋህድ አዲሁ)	፩	ከሺጅ፻፷፪—ሺጅ፻፷፫
፲፮ኛ ተክለ ሃይማኖት ፪ኛ (አድግብ ሰገድ)	፯ ዓ ፯ ጦር	ከሺጅ፻፷፫—ሺጅ፻፸፫
፲፯ኛ ሰሎሞን ።	፪	ከሺጅ፻፸፫—ሺጅ፻፸፱
፲፰ኛ ተክለ ጊዮርጊስ ።	፭	ከሺጅ፻፸፱—ሺጅ፻፸፯

ከሠርዐ ድንግል ገርመሮ እስከ ተክለ ጊዮርጊስ በጎንደር የነገሡት ነገሥታት ፲፰ ናቸው ። ዘመነ-ም ፪፻፳፪ ይሆናል ። የጎንደር መንግሥት በአፄ ተክለ ጊዮርጊስ ከተጨረሰ በኋላ የኢትዮጵያ አውራጃዎች ሁሉ አገው ፣ ላስታ ፣ ቤጊምድር ፣ ስሜን ጎረጃም ፣ ወሎ እነዚህን ከሁሉም አውራጃዎች የተሰበሰቡት መሳፍንት አየተክፈሉ እንደ ፈቃዳቸው ይዘዙባቸው ገርመር ። የዘመን ፳፰ ዓመት ይሆናል ።

የወረሲሆኝ ታሪክ ።

በ፲፮፻፲፭ ዓመተ ምሕረት በአዲስ ልብ ድንግል ዘመን ግራኝ አሀመድ ኢትዮጵያን በወረረ ጊዜ፤ ከዓረብ አገር ሺህ ዑመር የሚባል የብር ዘንግ የብር እርከት አሲዞ መጥቶ የጁ ከሚባል አገር ገብቶ ተቀመጠ ። ሺህ ዑመርም ብዙ ሴቶች አግብቶ ብዙ ልጆች ወለደ ። የበክር ልጁ ወሌ ይባል ነበር ። ወሌ አብዱን ወለደ ። አብዱም ወንድ ልጅ ወለደና በአባቱ ስም ወሌ አለው ። ወሌ አባ ገትዬን ፣ አባ ገትዬ አባ ሴሩ ጓንጉልን ወለደ ፤ ሴሩ ጓንጉል የክርስቲያንን ሃይማኖት ተቀብሎ ተጠመቀ ። እርሱም መልኩ የተዋበ ኃይለኛ ፈረሰኛ ስለ ሆነ የላስታን ባለ አባት የራስ ፋሪስን ልጅ አግብቶ ራስ አሊን ፣ ወይዘሮ ከፊይን ፣ ራስ አሊጋዝን ወለደ ። ራስ ዓሊ ፍርድ አዋቂ እግዚአብሔርን ፈሪ ስለሆነ ትልቁ ዓሊ ተባለ ። እነዚህ ወራሴ ሆኝ ከታላቅ ዓሊ አንሥቶ እስከ ታናሽ ዓሊ ድረስ በክርስቲያን ሃይማኖት ጸንተው የጁን ዋዳ ደላንታን አገው ምድርን ወሎን ጎጃምን ቤገምድርን ጎንደርን ስሜንን ወገራን ቋራን ሁሉ አንድ አድርገው የጎንደርን መንግሥት አጥፍተው ጁን ዓመት ገዝተዋል ።

የግዛታቸው ተራ ።

ስማቸውና ቀጥራቸው ።	ዘመን	ክክርስቶስ ልደት በኋላ
፩ኛ ራስ ዓሊ ትልቁ ።	፬	ከ፲፯፻፸፯—፲፯፻፹፩
፪ኛ ራስ ዓሊጋዝ ።	፭	ከ፲፯፻፹፩—፲፯፻፹፮
፫ኛ ራስ አሥራትና ራስ ወገብርኤል	፮	ከ፲፯፻፹፮—፲፰፻፶፪
፬ኛ ራስ ገግጣ ።	፯	ከ፲፯፻፶፪—፲፰፻፶፭
፭ኛ ራስ ይማም ።	፱	ከ፲፰፻፶፭—፲፰፻፷፩
፮ኛ ራስ ማስዬ ።	፫	ከ፲፰፻፷፩—፲፰፻፷፫
፯ኛ ራስ ዶሪ ።	፫ ወር	ከ፲፰፻፷፫—፲፰፻፷፯
፰ኛ ራስ ዓሊ ትንሹ ።	፳፪	ከ፲፰፻፷፯
፱ኛ አዲስ ተደርሶ ።	፲፮፭	ከ፲፰፻፷፯—፲፰፻፷፰
፲ኛ አዲስ ተክል ጊዮርጊስ ።	፫	ከ፲፰፻፷፰—፲፰፻፷፱
፲፩ኛ አዲስ ዮሐንስ ።	፲፰	ከ፲፰፻፷፱—፲፰፻፸፩

የሸዋ መንግሥት ባላባቶች ።

በ፲፮፻፲፭ ዓመተ ምሕረት በግራኝ ጦርነት ምክንያት አዲስ ልብ ድንግል ወደ አማራ አገር ሲሰደድ ታላቁን ልጁን አቤቶ ያዕቆብን በመንዝ አውራጃ ትቶት ሂዶ ስለ ነበር እርሱም እንደ አንድ ባላገር ሆኖ ሲኖር ገራም ፋሲልንና ሥግወ ቃልን

ወለደ ። ከዚህም በኋላ አባቱ ልብ ድንግል ሞቶ ወንድሙ ገላውዴምስ በትግራይ በአማራ አገር ነገሃ ሳለ አቤቶ ያዕቆብ አረፈ ። እርሱም ታላቁ ልጁ ገራም ፋሲል ከመንዝ ወደ ጎጃም ተሻግሮ ሐመልማል የተባለች ሴት አግብቶ ሱስንዮስን ወለደ ። ከዚያም የቦረና ጋሎች ወደጎጃም ዘምተው ገራም ፋሲልን ገድለው ልጁን ሱስንዮስን ማርከው ወስዱት ፤ ሱስንዮስም ከ፪ ዓመት በኋላ በክርስቲያኖች እርዳታ ወደ ጎጃም ተመልሶ በአዲስ ሠርዐ ድንግል እናት በንግሥት አድማስ ሞጋሳ ቤት እየተማረ አደገ ።

ከዚህ በኋላ አድማስ ሞጋሳ ለልጅቱ ለአዲስ ሠርዐ ድንግል አደራ ብላ ሰጠችው ሱስንዮስም አዲስ ሠርዐ ድንግል የሚጣላው ስለ ሆነ ወደ ሸዋ መጥቶ ሲማር አዲስ ሠርዐ ድንግል ከሞተ በኋላ ልጁ ያዕቆብ መንግሥቱን ስለ ወረሰ ከሱስንዮስ ጋር ተጣልተው ጦርነት ገጥመው ሲሞቱ ያዕቆብ ድል ሆኖ ሞተ ሱስንዮስም መንግሥቱን ወስዶ በኢትዮጵያ ነገሠ ከተማውንም በአማራ አገር ደንቀዝ በተባለው ቦታ ቁረቁረ ፤ ፋሲል የተባለው ልጁም ጎንደር በተባለው ቦታ ላይ ከተማ ሠርቶ እስከ ተፍጻሚተ መንግሥት ተክል ጊዮርጊስ ድረስ የጎንደር መንግሥት እየተባለ የአቤቶ ያዕቆብ ልጅ የገራም ፋሲል ዘርች ኢትዮጵያን ገዝተዋል ። ከልብ ድንግል ሲያያዝ የመጣው ።

የሸዋ መሣፍንትና ነገሥታት ትውልድ

ስማቸውና ቀጥራቸው ።	ዘመን	ክክርስቶስ ልደት በኋላ
፩ኛ አቤቶ ያዕቆብ ልብ ድንግል		ከ፲፮፻፴፱—
፪ኛ አቤቶ ሥግወ ቃል		
፫ኛ አቤቶ ወረደ ቃል		
፬ኛ አቤቶ ልብ ቃል (እናቱ በጎበልት)		
፭ኛ አቤቶ ነጋሚ ።	፳፱	ከ፲፯፻፷፯—፲፯፻፺፯
፮ኛ መርዕድ አዝማች ስብስትያኖስ	፲፭	ከ፲፯፻፺፯—፲፯፻፲፪
፯ኛ መርዕድ አዝማች አብዬ	፳፭	ከ፲፯፻፲፪—፲፯፻፴፯
፰ኛ መርዕድ አዝማች አሰፋ ወሰን	፴፫	ከ፲፯፻፴፯—፲፯፻፸፩
፱ኛ መርዕድ አዝማች ወሰን ሰገድ	፬	ከ፲፯፻፸፩—፲፰፻፶፪
፲ኛ ንጉሥ ማህለ ሥላሴ	፴፬	ከ፲፰፻፶፪—፲፰፻፶፮
፲፩ኛ ንጉሥ ኃይለ መለከት	፰	ከ፲፰፻፶፮—፲፰፻፶፱
፲፪ኛ ንጉሥ ምኒልክ	፵፰	ከ፲፰፻፶፱—፲፰፻፸፱
፲፫ኛ አቤቶ ኢያሱ	፫	ከ፲፰፻፸፱—፲፱፻፶፯
፲፬ኛ ንግሥት ዘውዲቱ	፲፫	ከ፲፱፻፶፯—፲፱፻፶፱
፲፭ኛ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ		ከ፲፱፻፶፱—፲፱፻፷፪

ከግብጽ በኢትዮጵያ የተሾሙት ጳጳሳት ተራ ቀጥርና ።
በዘመናቸው የነበሩት ነገሥታት ።

ስማቸውና ቀጥራቸው	(በአብርሃና በአጽብሐ)
፩ኛ አባ ሰላማ ከሣቲ ብርሃን	
፪ኛ ሰላማ ጆኛ (ሚናስ)	
፫ኛ ጴጥሮስ	
፬ኛ ማቴዎስ	
፭ኛ ማርቆስ	
፮ኛ ዮሐንስ	
፯ኛ ገብርኤል	
፰ኛ ዮሐንስ ጆኛ	
፱ኛ ገብርኤል ጆኛ	
፲ኛ ሚናስ ጆኛ	
፲፩ኛ ሚካኤል (ሚናስ)	
፲፪ኛ ይስሐቀ	
፲፫ኛ ስምዖን	
፲፬ኛ ጴጥሮስ	
፲፭ኛ ሚካኤል	
፲፮ኛ ገብርኤል	
፲፯ኛ ዮሐንስ ጆኛ	
፲፰ኛ ማቴዎስ ጆኛ	
፲፱ኛ ሚካኤል ጆኛ	
፳ኛ ስምዖን ጆኛ	
፳፩ኛ ዮሐንስ ጆኛ	
፳፪ኛ ማርቆስ ጆኛ	
፳፫ኛ አብርሃም ጆኛ	
፳፬ኛ ጌርሎስ ጆኛ (ቁርሎስ)	
፳፭ኛ ተክለ ሃይማኖት ኢትዮጵያዊ	
፳፮ኛ ዮሐንስ ጆኛ	
፳፯ኛ ሚካኤል ጆኛ	
፳፰ኛ ስምዖን ጆኛ	
፳፱ኛ ጴጥሮስ ጆኛ	
፴ኛ ማቴዎስ ጆኛ	
፴፩ኛ ያዕቆብ ጆኛ ፊልጶስን የሾመ ።	
፴፪ኛ ፊቅጦር	

በደምርሃና በገብረ ማርያም
በገብረ ማርያም
በላሊበላና በነአተቶ ለአብ
ከተክለ ሃይማኖት ጳጳስናውን
የወሰደ በአግብዐ ጽዮን

ስማቸውና ቀጥራቸው
፴፫ኛ ቁርሎስ ጆኛ
፴፬ኛ ቆዝሞስ ጆኛ
፴፭ኛ ዮስጦስ ጆኛ
፴፮ኛ ሚካኤል ጆኛ
፴፯ኛ ገብርኤል ጆኛ
፴፰ኛ ሚካኤል ጆኛ
፴፱ኛ ማቴዎስ ጆኛ
፵ኛ ዮሐንስ ጆኛ
፵፩ኛ ዮሐንስ ጆኛ
፵፪ኛ ቆዝሞስ ጆኛ
፵፫ኛ ፊላታዎስ ጆኛ
፵፬ኛ ጴጥሮስ ጆኛ
፵፭ኛ ዮሐንስ ጆኛ
፵፮ኛ ፊቅጦር ጆኛ
፵፯ኛ ዮስጦስ ጆኛ
፵፰ኛ በርምያ
፵፱ኛ ሚካኤል ጆኛ
፶ኛ ገብርኤል ጆኛ
፶፩ኛ ሚናስ ጆኛ
፶፪ኛ ዮሐንስ ጆኛ
፶፫ኛ ዮሐንስ ጆኛ
፶፬ኛ አብርሃም ጆኛ
፶፭ኛ ማርቆስ ጆኛ
፶፮ኛ መቃርስ
፶፯ኛ ሚካኤል ጆኛ
፶፰ኛ ማቴዎስ ጆኛ
፶፱ኛ ሚካኤል ጆኛ
፷ኛ ገብርኤል ጆኛ
፷፩ኛ ዮሐንስ ጆኛ
፷፪ኛ ቁርሎስ ጆኛ
፷፫ኛ ሚናስ ጆኛ
፷፬ኛ ማቴዎስ ጆኛ
፷፭ኛ ሚካኤል ጆኛ

ስማቸውና ቀጥራቸው

፩ኛ ገብርኤል ፯ኛ
 ፪ኛ ግርቆስ ፯ኛ
 ፫ኛ ገብርኤል ፰ኛ
 ፬ኛ ግቴዎስ ፯ኛ
 ፭ኛ ዮሐንስ ፲ኛ
 ፮ኛ ሚናስ ፬ኛ
 ፯ኛ ግርቆስ ፯ኛ
 ፱ኛ ክርስቶሎሎ
 ፲፬ኛ ነከርያስ
 ፲፭ኛ ፊላታዎስ ፪ኛ
 ፲፮ኛ ሱንትዮስ
 ፲፯ኛ ገብርኤል ፱ኛ
 ፳ኛ ዮሐንስ ፲፩ኛ
 ፳፱ኛ ሚካኤል ፲፩ኛ
 ፴ኛ ገብርኤል ፲ኛ
 ፴፩ኛ በተሎሚዎስ
 ፴፪ኛ ግቴዎስ ፯ኛ
 ፴፫ኛ ዮሐንስ ፲፪ኛ
 ፴፬ኛ ግርቆስ ፯ኛ
 ፴፭ኛ ይስሐቅ ፪ኛ
 ፴፮ኛ ከላድያኑ
 ፴፯ኛ ጴጥሮስ ፭ኛ
 ፵፩ኛ ግቴዎስ ፰ኛ
 ፵፱ኛ ስምዖን ፬ኛ
 ፶ኛ ዮሐንስ ፪ኛ
 ፶፩ኛ ሚካኤል ፲፪ኛ
 ፶፪ኛ ግቴዎስ ፱ኛ
 ፶፫ኛ ግርቆስ ፲ኛ
 ፶፬ኛ ጴጥሮስ ፯ኛ
 ፶፭ኛ ስምዖን ፭ኛ
 ፶፮ኛ ግርቆስ ፱ኛ
 ፶፯ኛ ሚካኤል ፲፫ኛ
 ፶፰ኛ ዮሐንስ ፲፫ኛ

በዘርዐ ያዕቆብ
 በአደ ግርያም

 በአስክንድር
 በናዖድ

 በናዖድ
 በልብነ ደንግል

 በገላውዴዎስ

 በሠርፀ ደንግል
 በሱስንዮስ
 በፋሲል

ስማቸውና ቀጥራቸው

፶፱ኛ ክርስቶሎሎ ፪ኛ
 ፷ኛ ሲኖዳ
 ፷፩ኛ ግርቆስ ፲ኛ
 ፷፪ኛ ክርስቶሎሎ ፫ኛ
 ፷፫ኛ ዮሐንስ ፲፬ኛ
 ፷፬ኛ ዮሐንስ ፲፭ኛ
 ፷፭ኛ ሙቃርዮስ
 ፷፮ኛ ቄርሎስ ፬ኛ
 ፷፯ኛ ስላጣ ፫ኛ
 ፷፰ኛ አትናቴዎስ
 ፷፱ኛ ጴጥሮስ
 ፸፩ኛ ግቴዎስ ፱ኛ

በዮሐስ ፩ኛ

 በአያሱ አድያም ሰገድ
 በአዲ ዳዊት
 በካፋ
 በአያሱ ዓለም ሰገድ

 በራስ ዓሊ ትልቁ
 በቴዎድሮስ
 በዮሐንስ
 በዮሐንስ
 በአዲ ምኒልክ

ከዚህ በኋላ ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ የሀገርንና የወገንን ክብርና ኃይል ለመመሥረት ዕድል የተሰጣቸው ስለ ሆኑና በእግዚአብሔርም ዘንድ የተፈቀደ ስለ ሆነ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከወገኖቿና ልጆቿ በ፲፱፻፳፩ ዓመተ ምሕረት የጸጸ ስነት ማዕርግ ለማግኘት ቻለች ።

ሁለተኛም ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በድል አድራጊነት ተመልሰው የኢትዮጵያን ነፃነት ካረጋገጡ ወዲህ ቤተ ክርስቲያናችን የሚገባትን መብት እንድታገኝ በሰፊው ሲደክሙ ከቁዩ በኋላ በ፲፱፻፵፫ ዓመተ ምሕረት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የሚገባትን መብት አገኘች ።

የሊቃውንቱ ቀጥርና የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አመሠራረት ።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከቀዳማዊ ምኒልክ ጋራ አብረው የመጡትን የከህናተ አሪትን ሕግ መሠረት በማድረግ ከሌዊና ከአርን ልጆች መካከል የተገኘው የሊቀ ከህናቱ የሳዶቅ ልጅ አዛርያስ የተባለው በ፱፻፳፻፲፰ ዓመተ ዓለም በ፱፻፹፪ ዓመት ከልደት በፊት በአክሱም ቤተ መንግሥት መካከል መሠረተው ። ይኸውም አካላትን ሕገቡን ከአረማዊነት ወደ አምልኮተ እግዚአብሔር መለሰው ።

ከአዛርያስ አንሥቶ የሊቃነ ከህናቱ ስማቸውና ቀጥራቸው ፤

፩ኛ አዛርያስ ከቀዳማዊ ምኒልክ ጋር የመጣው ከትግሬ ሴት አግብቶ ሁለት ልጆች ወለደ ፤ የመገጥመሪያውን ልጁን በአባቱ ስም ሳዶቅ አለው ። ሁለተኛውን ሌዊ አለው ። ፪ኛ ሳዶቅ ሌዊን አስተማረ ፤ ፫ኛ ሌዊ አርንን ፤

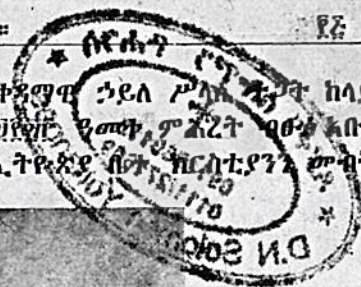
፬ኛ አርን አልግዛርን ፤
 ፭ኛ አልግዛር ሕዝበ ረዓይን ፤
 ፮ኛ ሕዝበ ረዓይ ይዋሂን (ሕዝበ ይዋሂን)
 ፯ኛ ሕዝበ ይዋሂ አኪንን ፤
 ፰ኛ አኪን ስምዖንን ፤
 ፱ኛ ስምዖን እንበረምን ፤
 ፲ኛ እንበረም ይታምርን ፤ በአኪን ዘመን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተወለደ ፤ ኢትዮጵያም በሙሉ የወንጌልን እምነት ተቀበለች ።
 ፲፩ኛ ይታምር አብዩድን አስተማረ ፤
 ፲፪ኛ አብዩድ ጊዴዎንን " " " "
 ፲፫ኛ ጊዴዎን ያሬድን ።
 ፲፬ኛ ያሬድ ሕዝበ ባርክን " " በያሬድ ጊዜ ደንበኛ ዜማ ለሌተ ክርስቲያን ተዘጋጀ ።
 ፲፭ኛ ሕዝበ ባርክ ተክለ ቀዳት ፤
 ሕዝበ ባርክ ከትግራይ ወጥቶ ዳውንት በሕር ቀጋ ከሚባል አገር ሚስት አግብቶ ተክለ ቀዳትን ወለደ ።
 ፲፮ኛ ተክለ ቀዳት አጽቀ ሌዊን አስተማረ ።
 ተክለ ቀዳት ወሎ መቅደላ ላይ ተቀምጦ እያስተማረ ከዚያው ሚስት አግብቶ ፯ ልጅ ወለደ ከነርሱም አንዱ አጽቀ ሌዊ ይባላል ።
 ፲፯ኛ አጽቀ ሌዊ ሐርበ ጐሽን ።
 አጽቀ ሌዊ ሽዋን በሙሉ ያስተማረ ነው መንዝ ከግሼ ሚስት አግብቶ ሐርበ ጐሽንና ይቅናሪ መስቀልን ወለደ ።
 ፲፰ኛ ሐርበ ጐሽን ይቅናሪ መስቀልን ። ሀለተኛ ስም
 ፲፱ኛ ይቅናሪ መስቀል ይቅናሪ ዳዊትን ፤
 ፳ኛ ይቅናሪ ዳዊት ዘልዑልን ።
 ፳፩ኛ ዘልዑል ሚናስን ፤
 ፳፪ኛ ሚናስ አባ ይደላን ፤
 ፳፫ኛ አባ ይደላ ሕይወት ብን በጽዮንን ፤
 በ፳፫፱፪ ዓመተ ምሕረት አባ ይደላን ደግናገርን የሚባለው ንጉሥ ለ፻፶ ሊቃውንት አለቃ አድርጎ ጽላልሽ (እቲሳ) ላይ ተቀምጦ በሙሉ ኢትዮጵያን እንዲሰብኩና እንዲያስተምሩ አደረገ። አንድም የሚባለው ትርጓሜ በዚህ ቦታ ተገምግሞ ይባላል።
 ፳፬ኛ ሕይወት ብን በጽዮን በከተረ ጽዮንን ፤
 ፳፭ኛ በከተረ ጽዮን ሕዝበ ቃድስን ፤
 ፳፮ኛ ሕዝበ ቀድስ ብርሃን መስቀልን ።
 ፳፯ኛ ብርሃን መስቀል ሕይወት ብንን ፤ በዘመኑ መንግሥት ወደ ዛጌ ነገድ አለፈች ፤
 ፳፰ኛ ሕይወት ብን ሴትን ፤
 ፳፱ኛ ሴት ወረደ ምሕረትን
 ፴ኛ ወረደ ምሕረት ዘክርያስን
 ፴፩ኛ ዘክርያስ ዘርዐ ዮሐንስን
 ዘርዐ ዮሐንስ በኋላ ፀጋ ዘአብ የተባለው የእርሱ ልጅ ፍሥሐ ጽዮን በኋላ ተክለ ሃይማኖት የተባለው በኢትዮጵያ ጽጵስና ተሾሞ ብዙ ዘመን አስተማረ ።

ስማቸውና ቀጥራቸው	በዘመናቸው የነበሩ ገዢዎች	አገራቸው
፴፪ኛ ተክለ ሃይማኖት	በይኩና አምላክ	እቲሳ
፴፫ኛ ኤልሳቦ		ወላሞ
፴፬ኛ ፊልጶስ		ሰላሌ
፴፭ኛ ሕዝቀያስ	በሰይፈ አርዕድ	
፴፮ኛ ቴዎድሮስ	በአዲ ዳዊት	
፴፯ኛ ዮሐንስ		
፴፰ኛ ዮሐንስ ከማ	በአዲ ይስሐቅ	ጠለምት
፴፱ኛ እንድርያስ	በዘርዓ ያዕቆብ	
፵ኛ መርሀ ክርስቶስ	በእስክንድር	
፵፩ኛ ጴጥሮስ	በናዖድ	
፵፪ኛ ዕንባቆም	በልብና ደንግል	(የፊልክስ ዓረብ ነው ለንግድ መጥቶ ክርስቲያን ሆነ) ፤
፵፫ኛ ያዕቆብ	በገላውዴዎስ	
፵፬ኛ ማትያስ	በሚናስ	
፵፭ኛ ዮሐንስ	በሠርፀ ደንግል	
፵፮ኛ ዮሐንስ	በሠርፀ ደንግል	
፵፯ኛ ዘትረ ወንጌል	በያዕቆብ	
፵፰ኛ አብርሃም	በሱስንጃስ	
፵፱ኛ ዘወንጌል ።		
፶ኛ ዘሚካኤል	በፋሲል	
፶፩ኛ በትረ ጊዮርጊስ		
፶፪ኛ ዘክርስቶስ		ሸዋ በ-ልጋ
፶፫ኛ የማን አብ		ሽሚ አንዳ ቤት
፶፬ኛ ዘክርስቶስ	በዮሐንስ	አንዳቤት በጊምድር
፶፭ኛ ሕርያቆስ		
፶፮ኛ ቃለ አዋዲ		
፶፯ኛ ጸጋ ክርስቶስ		
፶፰ኛ ዮሐንስ		
፶፱ኛ ሰፋኒ ክርስቶስ		
፷ኛ ዘሚካኤል		ትግራ ተምቤን
፷፩ኛ ኤግናጥዮስ		ትግራ ተምቤን
፷፪ኛ ወልደ ሐዋርያት		
፷፫ኛ ተወልደ መድኅን		አዘዘ

ስማቸውና ቀጥራቸው	በዘመናቸው የነበሩት ነገሥታት	አገራቸው
ጌፀኛ መተኮ		አዘዘ
ጌጅኛ ዘግረካኤል	ዮስጦስ ዳዊት	
ጌጊኛ ዘወልደ ማርያም	ዳዊት	ሞጊና አርማጭሆ
ጌጊኛ ተክለ ሃይማኖት	ዳዊት	ትግሬ
ጌጃኛ አቡሊድስ	በካፋ	ማኅደረ ማርያም
ጌፀኛ ኤዎስጣቲዎስ	ኢያሱ ዓለም ሰገድ	ሸድሆ
ጊኛ ሄናክ	ኢዮአስ	ቤተ ልሔም
ጊፅኛ ኢሳይያስ		አዘዘ
ጊፂኛ ተስፋ ጊዮርጊስ	ታላቁ ዓሊ	ውዶ
ጊፎኛ ወልደ ኢየሱስ		ጉንደር
ጊፀኛ ወልደ ዮና	ራስ ጉግሣ	ዋልድባ
ጊጅኛ ዓርክ ዮሐንስ		ሳጋ ወለተ ጴጥሮስ
ጊጊኛ ሬልኦስ	በራስ ጉግሣ	አትሮንስ ማርያም
ጊጊኛ ዘወልደ ማርያም	በራስ ዓሊ	ውቅሮ በጌምድር
ጊጊኛ ገብረ ሥላሴ	» »	ሰረፍ
ጊፀኛ ገብረ ሥላሴ		ዳን ጣና ደሴት ውስ
ጊኛ ገብረ ማርያም		ሸዋ
ጊፅኛ ማኅፀንተ ሚካኤል	በራስ ይማም	የናጃ
ጊፂኛ ገብረ ማርያም		ትግሬ ጉንዳጉንዳ
ጊፎኛ ወልደ ማርያም	ራስ ዓሊ ትንሹ	ዋልድባ
ጊፀኛ ወልደ ትንሣኤ	በቴዎድሮስ	ጋሾላ
ጊጅኛ ገብረ ኢየሱስ	በተክለ ጊዮርጊስ	ናቦጋ
ጊጊኛ ቴዎፍሎስ	በዮሐንስ ፀኛ	ስሜን ወገራ
ጊጊኛ ገብረ ሥላሴ	በአፄ ምኒልክ	ትግሬ
ጊጊኛ ወልደ ጊዮርጊስ	በአፄ ምኒልክ	ፎገራ
ጊፀኛ ገብረ መንጌስ ቅዱስ	በንግሥት ዘውዲቱ	ደራ ፎገራ
ጊኛ አጫጌ ገብረ ጊዮርጊስ	በቀዳማዊ ኃ ሥ	ሚዳ

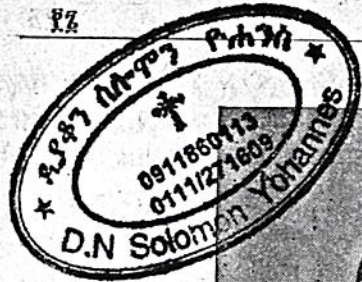
እነዚህ ከዚህ በላይ የተጻፉት ከአዛርያስ አንሥቶ እስከ አሁን እስከ ዘመናችን የጊጊፀጊጊ ዓመት ድረስ ከክርስቶስ በፊት ፀጽጸጽ ዓመት፤ ከክርስቶስ በኋላ ጊጊፀጊጊ ዓመት የኢትዮጵያን ቤተ ክህነት ክብሩዋንና ሥርዓቷን ርስቱዋንና ጉልቱዋን ከሃይማኖት ጋር አስማምተው በፊትም በሊቀ ካህናትነት በኋላም በእጩነት እየተ

ሾሙ ሲጠብቁ የኖሩ ናቸው ነገር ግን አሁን በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ከላይ አጫጌ ገብረ ጊዮርጊስ ብለን የጠቀስናቸው በጊጊፀጊጊ ዓመት ጊጊጊ ዓመት አቡነ ባስልዮስ ሊቀ ጳጳሳት ተብለው ማናቸውንም የኢትዮጵያ ቤተ ክህነት ምስክር ወብት

ብዑስ እቡነ ባስልዮስ ሊቀ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ።

በባዕድ እጅ ተይዞ የነበረውን ሁሉ ስለ ተረከቡ፤ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን መብቷና ሀብቷ ሁሉ በእጁዋ ላይ ሆኖዋል ።

ብፁዕ አቡነ ቴዎፍሎስ የኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳሳት ዋና እንደራሴ ።

ይህን መጽሐፍ ብፁዕ አቡነ ቴዎፍሎስ ከተመለከቱት በኋላ እንዲታተም በመፍቀዳቸው ጥልቅ የሆነ ምስጋናዬን በትሕትና አቀርባለሁ ።

ተራ ቀ	አርእስተ ነገር ማውጫ ።	ገጽ
፩	ሥነ ፍጥረት	፲
፪	አዳምና ሔዋን ብዙ ልጆች እንደ ወለዱ ።	፲፪
፫	ስለ አዳምና ሔዋን ልጆች 1	"
፬	ስለ ኖሳ ።	"
፭	የአብርሃም መጠራት ።	፲፫
፮	የአብርሃም እምነት ።	፲፭
፯	ስለ ዘመን አበው ቀጥር መሳሳት ።	፲፮
፰	ስለ ሰለሞንና ንግሥተ አዜብ ።	፳፩
፱	የነቢያት ትንሣኤና የዘመን ቀጥር ።	፳፪
፲	የክርስቶስ ልደት ።	፳፫
፲፩	የሐዋርያት መመሪያ ።	፳፬
፲፪	ኢየሱስ ከተራራ ላይ እንዳስተማረ ።	"
፲፫	የክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ።	፳፮
፲፬	የሐዋርያት ስብከት ።	"
፲፭	ፊልጶስ ጃንደረባውን እንዳጠመቀው ።	፳፰
፲፮	አዳምና ሔዋን በምን ቦታ እንደ ተቀመጡ ።	፳፱
፲፯	የሃይማኖት አከፋፈል ።	፴
፲፰	የአርቶዶክስ (የኮፕት) ሃይማኖት ።	"
፲፱	የክቶሊክ ሃይማኖት ።	"
፳	የፕሮቴስታንት ሃይማኖት ።	፴፩
፳፩	የአይሁድ ሃይማኖት ።	"
፳፪	የእስላም ሃይማኖት ።	"
፳፫	የአረማውያን ሃይማኖት ።	፴፫
፳፬	የኢትዮጵያ እምነት ።	፴፬
፳፭	የቤተ ክርስቲያን ችግር ።	፴፭
፳፮	የቄስጠንጢኖስ አጭር ታሪክ ።	፴፮
፳፯	ስለ እስክንድርያና ስለ ቅዱስ ማርቆስ ታሪክ ።	፴፱
፳፰	ስለ ኤጲስ ቆጶሳት ታሪክ ።	፵፩
፳፱	ስለ አባ ሰላማ ታሪክ ፤	፵፪
፴	የአርቶዶክስ ሃይማኖት ባህልና ሥርዓት ።	፵፫
፴፩	አዕማዶ ምሥጢር (ምሥጢረ ሥላሴ ።)	"
፴፪	ምሥጢረ ሥጋዌ ።	፵፭
፴፫	ምሥጢረ ጥምቀት ።	፵፮

ተራ ቀ	ግ ው ጫ ።	ገጽ
፴፬	ምሥጢረ ቀርባን	
፴፭	ምሥጢረ ትንሣኤ ሙታን	፵፰
፴፮	ዜና ምዕመናን ወዓለውያን	፵፱
፴፯	የቀስተንጥንያ ጉባኤ	"
፴፰	፪ኛ የቀስተንጥንያ ጉባኤ	፶
፴፱	የኤፌሶን ጉባኤ	"
፵	የኬልቄዶን ጉባኤ	"
፵፩	፪ኛ የኬልቄዶን ጉባኤ	፶፩
፵፪	የዲዮስቆሮስና የልዮን ጠብ	፶፪
፵፫	በዲዮስቆሮስ ፈንታ በእስክንድርያ የተሾመ	፶፫
፵፬	የማዕርግና የወንበር መበላለጥ	"
፵፭	፫ኛ የቀስተንጥንያ ጉባኤ	፶፬
፵፮	፬ኛ የቀስተንጥንያ ጉባኤ	"
፵፯	፪ኛ የኒቅያ ጉባኤ	"
፵፰	የቀስተንጥንያ ጉባኤ	"
፵፱	ከቲስጠንጠንጢኖስ ገምሮ የክርስቲያን ኑሮ	፶፯
፶	ስለ መስቀል ምርኮ	"
፶፩	የሃይማኖት አባቶች	፶፮
፶፪	የዮሐንስ አፈ ወርቅ ታሪክ	፶፯
፶፫	የሃይማኖት መለያዮች	፶፮
፶፬	መዝሙራዊው የቤተ ክርስቲያን አለቃ	፶፯
፶፭	ስለ ምንኩስና አጭር ታሪክ	፶፯
፶፮	በኢትዮጵያ የነበሩት መነኩሳት ስምና ታሪክ	፶፯
፶፯	ስለ ኢትዮጵያ ነገሥታት ታሪክና ቅጥር	፶፯
፶፰	ነገደ ከም	፶፯
፶፱	ነገደ ዮቅጣን	፶፯
፷	ስለ ንግሥት ማክዳና ስለ ቀዳማዊ ምኒልክ	፶፯
፷፩	ስለ ባዜን አጭር ታሪክ	፶፯
፷፪	ስለ ንግሥት ጌርሳሞት አጭር ታሪክ	፶፯
፷፫	የአብርሃና የአጽብሐ አጭር ታሪክ	፶፯
፷፬	የአፄ ክሌብ ታሪክ	፶፯
፷፭	ስለ ዮዲት መንግሥት	፶፯
፷፮	ስለ ዛን ነገሥታት ታሪክ	፶፯
፷፯	ስለ ይኩኖ አምላክ	፶፯

ተራ ቀ	ግ ው ጫ ።	ገጽ
፷፰	የአስላሞች ታሪክ	፺
፷፱	የግራኝ መነሣት	፺፪
፸	የልብነ ድንግል ታሪክ	"
፸፩	የወረሲሆች ታሪክ	፺፮
፸፪	የሸዋ መንግሥት ባለአባቶች	፺፯
፸፫	ከግብጽ በኢትዮጵያ የተሾሙት ጳጳሳት ስምና ቅጥር	፺፰
፸፬	የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አመሠራረት	፺፩

